

Országgyűlési Napló

*Dúró Dóra, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Dócs Dávid, Gelencsér Attila,
dr. Tiba István, Z. Kárpát Dániel*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	8579
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Kanász-Nagy Máté</i> (LMP).....	8579
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	8580
<i>Dr. Mellár Tamás</i> (Párbeszéd).....	8582
<i>Tállai András</i> pénzügyminisztériumi államtitkár	8584
<i>Dr. Apáti István</i> (Mi Hazánk).....	8585
<i>Dr. Koncz Zsófia</i> energiaügyi minisztériumi államtitkár	8587
<i>Bencze János</i> (Jobbik)	8589
<i>Farkas Sándor</i> agrárminisztériumi államtitkár.....	8590
<i>Kunhalmi Ágnes</i> (MSZP).....	8592
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	8594
<i>Bedő Dávid</i> (Momentum)	8596
<i>Vitályos Eszter</i> kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár	8597
<i>Varju László</i> (DK)	8599
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	8601
<i>Dr. Simicskó István</i> (KDNP)	8602
<i>Soltész Miklós</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	8604
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz)	8605
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	8607
A Magyarország Kormánya és Bosznia-Hercegovina Minisztertanácsa között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	8609
A köztársasági elnök asszony által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2022. október 25-ei ülésnapján elfogadott, „az Egyetemes Postaegyesület Alapokmánya Kilencedik, Tizedik és Tizenegyedik Póttjegyzőkönyvének, az Egyetemes Postaegyesület Egyetemes Postaegyezményének a 2012. évi dohai kongresszuson aláírt módosítása és Zárójegyzőkönyve, a 2016. évi isztambuli kongresszuson aláírt módosítása és Zárójegyzőkönyve, a 2018. évi addisz-abebai kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövege és Második Kiegészítő Jegyzőkönyve, valamint a 2021. évi abidjani kongresszuson aláírt módosítása és Zárójegyzőkönyve kihirdetéséről” szóló törvényhez a Törvényalkotási Bizottság által benyújtott módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	8609
A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Csehszlovák Szocialista Köztársaság Kormánya között Budapesten, az 1986. évi november hó 24. napján aláírt, a magyar-csehszlovák vasúti forgalom szabályozásáról szóló Egyezmény megszüntetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	8610
A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	8611
Az elérhetőbb fogyasztóvédelem érdekében szükséges törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	8611
A migráció elutasításáról és a kibocsátó országok helyben történő támogatásáról című politikai nyilatkozatra vonatkozó javaslat zárószavazása	8612
Az Európai Unió Tanácsa 2024. második félévi magyar elnökségével kapcsolatos feladatok ellátására irányuló jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó rendelkezésekről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	8612
A kiberbiztonsági tanúsításról és a kiberbiztonsági felügyeletről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	8613

Egyes állami tulajdonú vagyonelemek ingyenes tulajdonba adásáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	8614
Egyes egészségügyi, egészségbiztosítási és gyógyszerészeti tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	8614
A szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	8615
Az Európai Bizottsággal való megegyezés érdekében a vagyonyilatkozatokkal kapcsolatos szabályok módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	8617
Egyes törvényeknek a közigazgatás fejlesztésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	8618
Egyes külügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	8619
Az állami projektértékelői jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi XXXIII. törvény és a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	8619
A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	8619
Mentelmi ügy: <i>Dr. Hargitai János</i> , a Mentelmi Bizottság elnöke	8620
Interpellációkra adott válaszok elfogadása: „Miért üldözik el tömegesen a tanárokat az orbáni inflációval és a státusztörvénnyel?” címmel benyújtott interpelláció (I/3746.) határozathozatala	8621
„Mit tesz a kormány a Tungstram elbocsátott munkavállalóiért?” címmel benyújtott interpelláció (I/3763.) határozathozatala	8621
„Egy verseny, amit nem szabadna megnyerni: mikor kerülünk le az inflációs toplista éléről?” címmel benyújtott interpelláció (I/3764.) határozathozatala.....	8621
„Mikor lesz valóban a nemzeti érdekeket szolgáló energiapolitikánk?” címmel benyújtott interpelláció (I/3770.) határozathozatala.....	8621
„Az első ilyen irányú nyilatkozatokat követően nyolc hónap sem volt elegendő arra, hogy a kormány végre feloldja a szélerőművek telepítésére vonatkozó korlátozásokat, és akkor sem tesznek konkrét lépéseket, ha ezzel súlyos károkat okoznak Magyarországnak?” címmel benyújtott interpelláció (I/3752.) határozathozatala.....	8622
„Miért a magyar nyugdíjasok fizetik meg a száguldó orbáni infláció árát?” címmel benyújtott interpelláció (I/3747.) határozathozatala.....	8622
„Meddig kívánják még valódi kormányzás helyett pusztán félelemkeltéssel hatalomban tartani magukat?” címmel benyújtott interpelláció (I/3732.) határozathozatala	8622
„Hulladékfeldolgozás és akkumulátorgyártás. Mit tesz a kormány?” címmel benyújtott interpelláció (I/3486.) határozathozatala	8622

Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) OGY határozat módosításáról történő határozathozatal.....	8622
Dr. Tiba István jegyző	8622
A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	8623
Halász János (Fidesz), a napirendi pont előadója	8624
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	8626
Felszólalók:	
Vécsey László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	8627
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	8628
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	8630
Vajda Zoltán , az MSZP képviselőcsoportja részéről	8634
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8636
Novák Előd , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	8641
Szabó Tímea , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	8646
Gréczy Zsolt (DK).....	8650
Nacsa Lőrinc (KDNP)	8651
Szabó Tímea (Párbeszéd).....	8652
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	8652
Vajda Zoltán (MSZP).....	8653
Dr. Kiss János (Fidesz).....	8654
Kósa Lajos (Fidesz)	8655
Gréczy Zsolt (DK).....	8658
Arató Gergely (DK)	8660
Halász János (Fidesz) előadói válasza	8661
A szövetkezetekkel összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	8662
Kósa Lajos (Fidesz), a napirendi pont előadója	8662
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	8665
Felszólalók:	
Vécsey László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	8665
Dr. Dávid Ferenc , a DK képviselőcsoportja részéről.....	8666
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	8669
Szabó Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	8670
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8671
Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	8673
Kósa Lajos (Fidesz) előadói válasza	8676
A minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény, valamint az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	8679
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi Bizottság elnöke, a napirendi pont előadója.....	8679
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	8680
Felszólalók:	
Nagy Csaba , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8681
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	8682
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	8685
Sas Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8686
Novák Előd , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	8687
Dr. Vejkey Imre (KDNP) előadói válasza	8690
Az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	8690
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	8690
Felszólalók:	
Dr. Kiss János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8697
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	8701
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	8705
Szabó Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	8707
Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	8709

Kontrát Károly (Fidesz)	8714
Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	8714
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	8715

A választási eljárási szabályoknak az elektronikus ügyintézésel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	8717
--	------

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	8718
--	------

Felszólalók:

Dr. Salacz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8719
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	8720
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	8724
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8725
Ritter Imre nemzetiségi képviselő	8726
Gréczy Zsolt (DK).....	8730
Cseresnyés Péter (Fidesz).....	8730
Gréczy Zsolt (DK).....	8731
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	8732

Egyes törvényeknek az agrárminiszter feladatkörét érintő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	8734
--	------

Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	8734
--	------

Felszólalók:

Horváth István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8739
Ráczné Földi Judit , a DK képviselőcsoportja részéről.....	8744
Bencze János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8746
Dócs Dávid , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	8748
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár előadói válasza.....	8753

A szakképzésben lezajlott átalakítás utólagos hatásvizsgálatából adódó törvényt módosításokról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	8759
--	------

Dr. Hankó Balázs Zoltán kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	8759
--	------

Felszólalók:

Dr. Vinnai Győző , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8762
Barkóczy Balázs , a DK képviselőcsoportja részéről.....	8765
Hiszékeny Dezső , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	8770
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8772
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)	8776
Ander Balázs (Jobbik)	8777
Barkóczy Balázs (DK).....	8781
Dr. Hankó Balázs Zoltán kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár előadói válasza	8783

Az igazgatási szünetről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	8788
---	------

Dr. Panyi Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	8788
---	------

Felszólalók:

Demeter Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8790
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről.....	8792
Hiszékeny Dezső , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	8794
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8795
Szabadi István , a Mi Hazánk képviselőcsoportjának részéről.....	8797
Dr. Panyi Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára előadói válasza	8800

Egyes törvényeknek a köztársasági elnök jogállásával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	8802
---	------

Dr. Panyi Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	8803
---	------

Felszólalók:

Demeter Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8804
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről.....	8806
Hiszékeny Dezső , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	8808
Balassa Péter , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8809
Gréczy Zsolt (DK).....	8811
Dr. Panyi Miklós , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza	8811

Napirend utáni felszólalás:	
<i>Balassa Péter</i> (Jobbik)	8812
Az ülésnap bezárása	8814

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS államtitkár, DR. PANYI MIKLÓS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár, LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter, ÁGH PÉTER államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, VITÁLYOS ESZTER államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. NAVRACSICS TIBOR területfejlesztési miniszter, DR. SEMJÉN ZSOLT nemzetpolitikáért, nemzetiségpolitikáért, egyházpolitikáért és egyház-diplomáciáért felelős miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS, a miniszterelnök politikai igazgatója.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
17. ülésnapja
2023. május 3-án, szerdán
(9.03 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Tiba István és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 17. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatok önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Z. Kárpát Dániel jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett „Aktuális ügyeinkről” címmel Kanász-Nagy Máté, az LMP frakcióvezető-helyettese. Öné a szó, képviselő úr.

KANÁSZ-NAGY MÁTÉ (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor a tegnapi napon a közösségi média szabályozásáról, a videómegosztó-platformok szabályozásáról tettem fel kérdést, konkrétan a TikTok megosztóplatform szabályozásáról, a 18 éven aluliak számára történő korlátozásáról, akkor Vitályos Eszter államtitkár asszony azt mondta, hogy a kormány vizsgálja, illetve vizsgálni fogja az LMP javaslatait. Én szeretnék a mai napon is eljutni ideig, hogy legalább kapok egy ilyen pozitív választ a következő javaslatunkra, hogy a kormány ezt is megvizsgálja. Ez a javaslatunk most az egészségügy területét érinti, egy nagyon fontos és nagyon súlyos kérdést, amely alapvetően a várólisták csökkentésével van összefüggésben.

Tudjuk azt, hogy ma Magyarország sajnos vezető az Európai Unióban a tekintetben, hogy hányan halnak meg nálunk olyan betegségben, ami egyébként megelőzhető lett volna. Tehát nagyon sokan betegednek meg, nagyon sok a súlyos betegség, és sajnos nagyon sok embert veszítünk el Magyarországon amiatt, mert ezeket a betegségeket nem ismerjük fel időben, és nem tudjuk időben kezelni őket. Tulajdonképpen ennek részben oka a hosszú várólisták megléte, az, hogy egy diagnosztikai vizsgálatra hosszú heteket, akár hónapokat kell várni - ultrahangvizsgálatról, MR-ről, CT-ről beszélünk -, vagy adott esetben különböző kórházi kezelésekre, műtétekre bizonyos esetekben akár éveket is várakozni kell.

A legfontosabb teendő tehát a várakozási idő csökkentése, az előjegyzési listák, a várólisták csökkentése lenne. És két területen van itt az államnak nagyon fontos feladata: ugye, ott van az állami egészségügy, amely kapacitáshiányos egészségügy. Ennek a kapacitáshiánynak egyik fontos oka, hogy az elmúlt bő egy évtizedben száz- és ezermilliárdokat vontak ki az egészségügyből. Ha megnézzük az állami egészségügy GDP-arányos finanszírozását, és itt a KSH, illetve az Eurostat adatait mondom, a legfrissebb adat szerint ez

Magyarországon 7,3 százalék, ebben benne van az állami és a magánegészségügyi kiadás, de az Európai Unióban közel 11 százalék. Tehát itt van egy komoly lemaradásunk. Ha csak az állami kiadásokat nézzük, az 5,2 százalék, ez nagyon-nagyon alacsony, ez az Unióban szintén több százalékponttal magasabb, és itt átlagról beszélünk, sőt a Covid előtti időszakban volt egy olyan év, 2019-ben, amikor 25 éves mélypontra csökkent az egészségügy állami finanszírozása. Ezek a száz- és ezermilliárd forintok azóta is hiányoznak az egészségügyből. Ezeket nyilvánvalóan pótolni kell, és az állami kapacitásokat fel kell építeni, hogy a várólistákat csökkenteni lehessen.

De van egy másik terület és ez a magánegészségügy területe. Ha valaki gyógyulni akar, ugye, két választása van; idézőjelben mondom, hogy ez két „nehéz” választás, hiszen az egyik, ha állami egészségügyben próbál gyógyulni, ott, ugye, várakozni kell, vagy a magánegészségügyben, ahol lehet, hogy akár jövő hétre vagy akár következő napra adnak időpontot, de nagyon-nagyon drága, és egyre drágább. És mindez történik az inflációs válság kellős közepén.

Mi ebben a helyzetben azt gondoljuk, hogy a magánegészségügy árainak növekedését meg kell fékezni. Mi arra fogjuk kérni a kormányt, azzal kapcsolatban terjesztünk be javaslatot, hogy vezessünk be ármaximumot a magánegészségügy bizonyos szolgáltatásaira. Ugye, a magánegészségügyben komoly kapacitások vannak mind a műszerek, az eszközök, illetve a humán erőforrás tekintetében, kapacitásproblémák sem állhatnak elő, hiány sem keletkezhet. Ugye, más területeken láttuk ezt, ahol a kormány bevezette, mondjuk, az árstop intézményét. Mi azt gondoljuk, hogy a magánegészségügy bizonyos szolgáltatásaira, a szűrővizsgálatokra, a diagnosztikai vizsgálatokra és a szülészet-nőgyógyászat különböző területeire be kell vezetni az ármaximum intézményét, meg kell akadályozni, hogy az árak tovább növekedjenek, mindezt annak érdekében, hogy az egészségügyi ellátás elérhető legyen és megfizethető legyen azok számára, akik a magánegészségügyben keresik a boldogulást. És tudjuk, hogy ők nagyon-nagyon sokan vannak, gyakorlatilag a magyar lakosság kétharmada - ez is statisztika - már igénybe vette legalább egyszer a magánegészségügy szolgáltatását, nagyon-nagyon sokan fordulnak ide, mert az állami egészségügyben nem találják meg a boldogulásukat.

Tehát a forrásokat kell növelni az állami egészségügyben, a magánegészségügyben pedig az ármaximum intézményét be kell vezetni. Kíváncsian várom a kormány képviselőjének ezzel kapcsolatos állásfoglalását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kanász-Nagy Máté képviselő úr. A napirend előtti felszólalására a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Először is, számokkal szeretnék

cáfolni pár dolgot, amit ön megpróbált itt állítani a parlamentben. Amikor átvettük a kormányzást, akkor az egészségügyi költségvetésben 1198 milliárd forint szerepelt, ez most 2800 milliárd forint. Tehát 1600 milliárdos a növekedés, 134 százalékos növekedés az egészségügyi kasszában.

Amit ön mond, hogy voltak forráskivonások az egészségügyben, ez kétségtelenül igaz a 2010 előtti időszakra, amikor azok vezették az országot, akikkel ön együtt politizál. Ebben az időszakban 600 milliárd forintot vontak ki a magyar egészségügyből, mi most éves szinten 1600 milliárd forint többletet teszünk bele, többek között azért is, mert, ha csak az elmúlt négy esztendőt nézem, az ápolók bérét 72 százalékkal emeltük, most júliustól egy 18 százalékos emelés jön, aztán jövő márciustól a következő. Az orvosoknál minden idők legnagyobb béremelését hajtottuk végre, hiszen 2-2,5-szeresére emelkedett az orvosoknak a koronavírus-járvány ideje alatt elindított béremelési programban a fizetése, ma már egy kezdő orvos is sokkal több mint 600 ezer forintos kezdő alapfizetésre számíthat, húsz éve a pályán lévő orvos másfél millió forintot a pálya vége felé, tehát negyvenéves tapasztalattal rendelkező pedig 2,1 millió forintos alapfizetéssel rendelkezik. Tehát ezek olyan számok, amelyekről tíz évvel ezelőtt még álmodni sem mert senki.

És ezzel párhuzamosan sikerült kivezetni a magyar egészségügyből a hálapénzt, amely hetven évig deformálta a teljes egészségügy rendszerét. Ha volt valami, ami az egész rendszert rossz irányba vitte, deformálta, lassította - bár lehet, hogy a „lassította” kifejezés nem a legjobb, de a „deformálta” kifejezés mindenképpen előnyös -, az a hálapénz-rendszer volt, mert nem azokat a beavatkozásokat végezték el feltétlenül, ami a beteg egészsége szempontjából optimális, hanem bizonyos esetekben azt, ami a paraszolvencia szempontjából optimális volt. Úgyhogy ez volt az egyik legfontosabb előrelépés, amit sikerült megtenni az elmúlt években.

Ahogy ön is mondja, a nemzetközi kimutatásokból jól látszódik, hogy azok a mutatók, azok az indikátorok, amelyek az életmóddal kapcsolatosak, tehát amikor az életmóddal megelőzhető egy betegség, itt Magyarországnak nagyon sok előrelépési lehetősége van. Itt akár, ha a koronavírus-járványt nézi ön is, a túlsúly az egyik legfontosabb szempont volt a koronavírus lefolyásának veszélyessége szempontjából, ebben is és más kérdésekben is nagyon sok mindent tehetünk. Ezért vezettünk be új szűrővizsgálatokat, a vastag- és végbélszűréseket ezért vezettük be. Ezért fontos, hogy HPV-oltással, mással meg akarjuk előzni a betegségeket, vagy korábban fel akarjuk ismerni ezeket.

(9.10)

Itt két új szűrést is bevezettünk az elmúlt években, országos népegészségügyi szűrést, pontosan azért, hogy minél hamarabb felismerhetők legyenek a betegségek, és így meg tudjuk előzni ezeket a betegségeket vagy azt, hogy ezeknek nagyon súlyos lefolyása legyen.

Ami a várólistákat illeti, tisztelt képviselő úr: amikor az önök szövetségei kormányoztak, nem volt várólista Magyarországon, csak kis kockás füzetek voltak, mi vezettük be az országos, áttekinthető, elektronikus várólista-nyilvántartási rendszert. Akkor még szürkehályogműtetre 28 ezren várahoztak, most 12 ezren, és akkor még csípőprotézis-műtetre 11 ezren várahoztak, most 7 ezren.

Voltak ezek a számok alacsonyabbak is, 2019-ben, a járvány előtt, azóta még nem dolgozta le az egészségügy a teljes hátrányát, amit a járványban sajnálatosan felhalmozott, de azért halad ebben is; hiszen a kormány az elmúlt években jelentős összegeket - ha összeadja az elmúlt évek várólista-csökkentési programjait, akkor láthatja -, 63 milliárd forintot fordított várólista-csökkentésre. Nézzük meg, hogy mondjuk, szürkehályog esetén mely országokban rövidebb a tényleges várakozási idő a magyarnál! Litvánia, Olaszország, Hollandia, Dánia és Svédország van előttünk, utánunk következik Anglia, Új-Zéland, Spanyolország, Chile, Portugália, Lengyelország, Finnország, Izrael, Norvégia, Ausztrália és Észtország. Ha megnézzük az OECD kimutatását csípőprotézis-műtetre, ott azt látjuk, hogy előttünk van Dánia, Hollandia, Olaszország, Finnország, Izrael, mögöttünk van Anglia, Új-Zéland, Svédország, Portugália, Norvégia, Spanyolország, Litvánia, Ausztrália, Lengyelország, Észtország és Chile.

Valóban, sokaknak van olyan tapasztalata, és akár nemcsak műtétek esetében, hanem járóbeteg-rendelésnél is, hogy hosszabb a várakozási idő, mint amit mindenki elfogadhatónak tart; ezen továbbra is dolgozni kell, ezt továbbra is csökkenteni kell. Ezért múlt decemberben el is fogadtuk egy törvénymódosítást a járóbeteg-rendelésnek egy szélesebb körű áttekintésére, amit áprilisban meg is tett az Országos Kórházi Főigazgatóság, aki ennek a feladatnak a felelőse volt, hogy pontosan meg tudjuk hozni ezen a tavaszon, ennek a nyárnak az elején azokat a döntéseket, amelyekkel a járóbeteg-rendelőkben is csökkenthető lesz a várólista. Úgyhogy azt hiszem, hogy ez az egyik legfontosabb feladatunk, sőt biztosan ez a legfontosabb feladatunk, hiszen az emberek véleményéből is ez látszódik. Amikor az összes egészségügyi vezetőt Pintér Sándor miniszter úr összehívta a Nemzeti Közszerződési Egyetemen egy egész napos tanácskozásra, ott is az egyik kiemelt feladat a várólisták csökkentése volt minden magyar egészségügyi vezető számára. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett „Aktuális ügyekről” címmel Mellár Tamás, a Párbeszéd képviselője. Öné a szó, képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Pár nappal ezelőtt napvilágra kerültek a legfrissebb költségvetési számok; eszerint március hónapban 564 milliárd forint költségvetési hiány volt, január és március között

pedig összesen 2090 milliárd forintra rúgott a hiány. Ez az éves előirányzat - amely egyébként többször is módosításra került - 61 százaléka, tehát az éves keret több mint felét már elköltöttük az első negyedévben; egy főre vetítve 220 ezer forint többletadósság keletkezett minden magyar állampolgárnál.

Ennél is aggasztóbb adat azonban az, hogy a fogyasztásiadó-bevételek nagyon kis mértékben, mindössze 5 százalékkal növekedtek márciusban az előző év márciusához képest, és ha beszámítjuk azt, hogy az infláció 25,2 százalékos volt, akkor ebből könnyen kiszámítható az, hogy a fogyasztás durván, közel 20 százalékkal csökkent, vagyis megállapíthatjuk azt, hogy a magyar emberek rosszabbul élnek az idén, mint tavaly ilyenkor. Egyébként ez az adat előrevetíti azt is, hogy nem lesz meg éves szinten a bevételi előirányzat. Ugyanakkor viszont a költségvetési kiadások dinamikusan növekednek: nagymértékben emelkednek az államadósság utáni kamatfizetési kötelezettségek, és a magas infláció miatt szükségessé válik és vált a nyugdíjak kiigazítása is és más béremelések is, ami szintén növeli a kiadásokat. Nyilván a dologi kiadások is jelentősen emelkedtek a magas infláció miatt.

A hazai és külföldi szakértői elemzések arra figyelmeztetnek, hogy az elmúlt időszakban - és most idézem: - „sokkal több költségvetési kötelezettségvállalás keletkezett, mint amennyi pénz az Európai Uniótól hét évre összességében jár” - idézet befejezve. És azt is egyre több hazai és külföldi szakértő állítja, hogy a másfél százalékos gazdasági növekedés túlzottan optimista cél; valójában ennél jóval kisebb növekedéssel kell számolni.

Tehát most, 2023. május elején ott tartunk, hogy a költségvetési terv nem tartható, mert az alapját képező makroszámok nem fognak teljesülni, pedig a jelenleg érvényes költségvetés már az eredeti költségvetési törvénynek a második módosítása, hiszen a kormány decemberben már egyszer saját hatáskörben, mondhatjuk, önkényesen, parlamenti felhatalmazás nélkül módosította, majd márciusban a parlament fideszes többsége is elfogadta az újabb módosításokat; és most újabb módosításokra lesz szükség. A kormánynak döntenie kell, hogy vagy különadókat vet ki az egyes szektorokra, vagy lakossági megszorításokat vezet be, vagy újabb hiteleket vesz fel, esetleg a három finanszírozási elem valamilyen kombinációját alkalmazza. Bármit is dönt, azt saját hatáskörben fogja megtenni, az emberek megkérdezése nélkül, a rendkívüli helyzetre hivatkozással.

A 2023-as költségvetési törvény hányattatott sorából jól látszik az, hogy az Orbán-kormány számára mennyire nem fontos a költségvetési törvény reális megalapozása és annak következetes végrehajtása, vagy akár a pótköltségvetés intézménye. Minden fontos költségvetési döntést a miniszterelnök hoz meg önkényesen, amiről majd mi, érintettek csak később a Magyar Közlönyből értesülhetünk.

És a költségvetési horrortörténet tovább folytatódik, hiszen a jövő héten beadásra kerül a 2024-es költségvetési törvény tervezete is. Az, hogy most,

2023. május elején ebben a bizonytalan világban még semmi bizonyosat nem tudhatunk arról, hogy mi fog történni a következő esztendőben, hogy milyen tendenciák fognak érvényre jutni, sőt még arról sem, hogy ennek az évnek a második felében mi fog történni, láthatólag nem zavarja a kormányt, hiszen úgyszem a költségvetési törvény alapján fog működni.

Úgy tűnik, hogy a költségvetési törvényre a kormány úgy néz, mint egy fügefalevélre, amely eltakarni hivatott azt, hogy tulajdonképpen az ország költségvetése nem más, mint Orbán Viktor hitbizománya. De az a helyzet, hogy ez a fügefalevél egyre kisebb, és egyre jobban látszanak a valóságos tendenciák. Itt tehát, hogy egy képzavarral éljek, nemcsak a ló lába, hanem már az egész ló is kilóg. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokból. - Dr. Apáti István: Az egész ménes!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mellár Tamás képviselő úr. Az elhangzott napirend előtti felszólalásra a kormány nevében Tállai András államtitkár úr fog válaszolni.

(9.20)

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy a parlamentben nem ismeretlen ez a műfaj, amikor a baloldali politikusok, képviselők azzal riogatják a közvéleményt, hogy eljött a vég, összeomlik a költségvetés, nem működik a gazdaság, és hogy mekkora baj lesz az országban. Évek óta ezt hallgatjuk. Ehhez képest a valóság, mire a teljesítmény megvan, egészen más.

Egészen más volt ez 2022-ben is, hiszen 2022-re már azt mondták, hogy nem fog teljesíteni a gazdaság, és hogy a költségvetés elveszti az egyensúlyát. Ehhez képest 4,6 százalékos GDP-növekedést értünk el, ami még a konvergenciaprogramban prognosztizált 4,3 százaléknál is jelentősen magasabb, és 1,1 százalékkal magasabb az uniós átlagnál. Ezzel a teljesítménnyel Magyarország relatív fejlettsége a tavalyi év során tovább javult, az uniós átlag 78 százaléka emelkedett.

Figyelmébe ajánlom képviselő úrnak a napokban benyújtott konvergenciaprogramot. Ha áttekinti a konvergenciaprogramot, láthatja, hogy a Pénzügyminisztérium olyan számokat nyújtott be az Európai Bizottságnak, amelyek teljesíthetők. Teljesíthető 2023-ra az 1,5 százalékos növekedés, de a legfontosabb, hogy el fogjuk kerülni a recessziót. A következő évben, 2024-ben pedig egy jelentős gazdasági növekedésre számíthatunk. Ezt 4 százalékra prognosztizáljuk a konvergenciaprogramban.

Együtt az egyensúlyi mutatókat sem fogjuk rontani, mi több, inkább javítjuk, hiszen 3 százalék alá fogja vinni a következő költségvetési évben, 2024-ben a kormány a költségvetési hiány mértékét. Ezzel együtt, az ön sugallatával ellentétben, az államadósság-ráta is tovább fog csökkenni. Ennek arányát 66,7

százalékra; a következő évre, 2025-re pedig 63,9 százalékra fogjuk mérsékelni.

Persze ön mondhatja, hogy ez nem fog teljesülni, de eddig egyetlenegyszer sem jött be. Inkább higgyünk azoknak az intézeteknek, amelyek Magyarországot megvizsgálták és a befektetésre ajánlott országok közé sorolják.

Nagyon fontos elmondani, hogy a magyar gazdaság és a magyar költségvetés ezt a teljesítményt úgy tudja produkálni, hogy az európai uniós pénzek nem érkeznek meg. Nem érkeznek meg, mert az önök szövetségese, Gyurcsány Ferenc kimondta: hazafias kötelességük, hogy megakadályozzák, hogy az uniós pénzek Magyarországra érkezzenek, hogy ne legyen a pedagógusoknak béremelés, hogy a gazdaság szereplői ne kapják meg a forrásokat a munkahelyek megőrzésére, munkahelyek teremtésére, a beruházások növelésére. Nagyon érdekelné engem, hogy az önök pártja, személy szerint ön is egyetért-e ezzel, mi több, támogatja, és a saját uniós képviselőjét arra biztatja, hogy ezt teljesítse, s hogy azért választották-e meg a magyar emberek őket, hogy kimenjenek Brüsszelbe, és ott a saját hazájuk ellen dolgozzanak, hogy minél rosszabb legyen az a költségvetési hiány, amiről ön beszél. De láthatja, hogy mindez hiábavaló, mert a magyar kormány képes biztosítani a költségvetési egyensúlyt, meg fogja védeni a családokat, meg fogja védeni a munkavállalókat, és meg fogja védeni a nyugdíjasokat is, önökkel szemben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tállai András államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett „Naplopók” címmel Apáti István, a Mi Hazánk frakcióvezető-helyettese. Öné a szó, képviselő úr.

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Asszony! Túlzás nélkül állíthatjuk, hogy a Nap az egyetlen vagy a legdemokratikusabb energiaforrás, amely alapesetben mindenki számára egyformán elérhető módon áll rendelkezésre. Abban természetesen már jelentős különbségek mutatkoznak, hogy jövedelmi, vagyoni helyzete, műszaki lehetőségei vagy éppen jogszabályi akadályoztatás kapcsán ki mennyire tud ehhez hozzáférni.

Napirend előtti felszólalásomnak azért adtam a „Naplopók” címet, mert ugyan nem önt tartom naplopónak, mielőtt még félreértés alakul ki köztünk, hanem azokat, akik a március 31-ei határidőre sem tudtak eleget tenni jogszabályalkotási kötelezettségeiknek. Illetőleg azt az energiapolitikai vezetést tartom naplopónak, tisztelt államtitkár asszony, amely most, az új világtrend kialakításának kellős közepén, egy ukrán területen zajló orosz-amerikai háború kellős közepén pontosan az ellenkezőjét csinálja annak, mint amire a magyar lakosoknak, a magyar vállalkozásoknak szükségük lenne. Ha nem is a szó szoros értelmében, de átvitt

értelmében ellopják a napenergia vételezésének, igénybevételeének lehetőségét a lakosságtól.

A helyzet a következő. Önök elrendeltek tavaly októberben kamu indokokkal, valótlan indokokkal egy betáplálási tilalmat, egy betáplálási stopot. Azt mondták, hogy elindul március 31-éig a trafóközrtek felülvizsgálata, és ahol ez indokolt, ott feloldják a stopot. Jelzem önnek, hogy nem volt értelme meghosszabbítani augusztus 31-éig, és azt is jelzem önnek, hogy az ország valamennyi trafóközrteében fel kellene oldani legkésőbb a mai napon ezt a tilalmat; ugyanis a hálózat jelenleg mindenhol elbírja, tisztelt államtitkár asszony, a további lakossági betáplálást. Az egész történet mögött a gázipari lobbiz húzódik meg, és egy András keresztnevű emberben kell keresni a felelőst. Mindjárt jelzem, hogy nem Tállai András államtitkár úrra gondoltam. Az az András, akire én gondoltam, nem ül itt az ülésteremben. A gázipari lobbiz húzódik meg az egész ügy mögött, amelynek a vezetője kijelentette, hogy nem is akar naperóművek telepítéséhez hozzájárulni, nem is akar az egészről hallani.

A következő a helyzet, tisztelt államtitkár asszony. Most, amikor maga Orbán Viktor miniszterelnök úr jelentette ki, hogy le kell jönni a gázzal, le kell jönni az orosz gázzal, akkor mit javasol a magyar lakosoknak: hogyan, milyen módon tegyék ezt meg? Ugyanis ha nem gázzal fűtünk, akkor nem sok lehetőség marad. Marad az elavult és egyre ritkábban alkalmazott olajfűtés, a viszonylag gyakori, de korlátozottan elérhető fafűtés, de a legtokéletesebb megoldás az áramalapú fűtés lenne. A H tarifa elérésének lehetősége ingatlanonként 2-2,5 millió forint megelőlegezett költséget jelent, ami nagyon sok háztartás számára nem elérhető, ráadásul ebből az összegből egy 4-5 kilowattos napelemrendszert már ki lehet alakítani. A betáplálási tilalom vonatkozásában augusztus 31-éig tesznek javaslatot. Jó eséllyel úgy el fog húzódni ez az eljárás, hogy az idén év végéig egyetlen új napelemes erőművet, háztartási naperóművet egyetlen háztartásban sem lehet rendszerbe helyezni, nem lehet csatlakoztatni.

A másik fontos kérdés, hogy meddig akarják biztosítani az éves elszámolás lehetőségét, ami kétségkívül nagy segítség, egy különleges kedvezmény volt eddig a magyar emberek számára. Mi voltunk az utolsó EU-s ország, ahol ezt igénybe lehetett venni, ezt kétségkívül el kell ismerni. Viszont az egyedüli megoldás az lenne, tisztelt államtitkár asszony, hogy azonnali hatállyal feloldják a betáplálási stopot, megpróbálják a tavaly október végéig beérkezett 200 ezer kérelem érdemi feldolgozását minél jobban meggyorsítani, és minél több magyar háztartás, magyar vállalkozás számára elérhetővé tenni a hálózatra való csatlakozás lehetőségét úgy, hogy akik 2023. december 31-éig csatlakoznak, legalább tíz évig az éves elszámolást, és nem a havi elszámolást tudják igénybe venni. Azonban ettől nagyon messze állunk. Szemmel látható, hogy önök jogszabályi, adminisztratív eszközökkel akarják ellehetetleníteni mindezt. Pontosán az ellenkezőjét cselekszik, mint amit az Európai Unió valamennyi

tagállama, meg általában a világ racionálisabban gondolkodó fele most tesz.

Mit tanácsolnak azoknak, akik zöldhitelt vettek igénybe, és aztán most teljesen tanácstalanok; hiszen napelemes erőművek nélkül, napelemek nélkül nem tudják teljesíteni a nulla vagy közel nulla energiaigényű épületek kialakításának követelményeit?

(9.30)

Mit tanácsol azoknak, akik várják a bruttó elszámolás szabályait, amit március 31-éig meg kellett volna alkotniuk, de önök erről is mélyen hallgatnak; úgy látszik, hogy nincs elképzelésük sem arról, hogy mit kellene tenni. Mikor fizetik ki a 35 ezer elnyert, 100 százalékos támogatási intenzitású pályázat 112 milliárd forintját? És egyáltalán, mikor állnak végre a magyar emberek pártjára a tekintetben, hogy nem megkeserítik *(Az elnök csenget.)*, megnehezítik, hanem megkönnyítik az életüket és a hozzáférés lehetőségét a legdemokratikusabb energiaforráshoz? Várom érdemi válaszait. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Apáti István képviselő úr. A kormány nevében Koncz Zsófia államtitkár asszony fog válaszolni.

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ugye, itt ön a „Naplopók” címet választotta a napirend előtti felszólalásának. Hát, ezt mindenféle szempontból szeretném visszautasítani, és erre nagyon-nagyon konkrét, tényszerű adatok vannak, hogy ezt miért tudom megtenni. Például egy nemzetközi, tiszta energiával foglalkozó agytrósztnemrégiben megjelent tanulmánya szerint Magyarországot a világon a 6., Európában a 3. helyre teszi a napenergia részarányát tekintve a villamosenergia-mixben. Az elemzés azok sorában is említi hazánkat, akik 2015-ről 2022-re több mint 10 százalékkal növelték a napenergiás kapacitásaik arányát a villamosenergia-termelésben, a világon összesen 11 ilyen országot nevesítenek, Európából Magyarország mellett Finnországot, Portugáliát és Svédországot.

Azt gondolom, ezek nagyon fontos számok, de hogyha azt nézzük, hogy a napenergia a lakosság számára mennyire elérhető, hát, ez a kormány tényleg azon dolgozott az elmúlt időszakban, hogy nagyon kedvező körülményeket és komoly támogatási konstrukciót alakítson ki ahhoz, hogy minél több család napelemekhez tudjon jutni. Március 1-jei adatok szerint több mint 185 ezer darab háztartási méretű naperőmű termelt villamos energiát, összesen 1632 megawatt beépített teljesítménnyel. Azt gondolom, hogy ezek a számok magukért beszélnek, és azt is el kell hogy mondjam, hogy 2020-ban a megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználásának részaránya a bruttó végső energiafogyasztásban közel 14 százalékra emelkedett, ezzel gyakorlatilag már az EU-s célkitűzéseket is elértük.

És azzal kapcsolatban, hogy milyen kamuindokok és - nem is tudom, még milyen szavakat használt - gyakorlatilag nem átgondolt döntés eredményezte a jelenlegi helyzetet, szeretném Lantos Csaba miniszter úr tegnapi interjúját idézni. Ő úgy fogalmazott: „Egy picit tegyük rendbe! Amikor ez az úgynevezett csatlakozási stop bejelentésre került tavaly októberben, addig beérkezett százezer, úgynevezett háztartási méretű kiserőműre az igénybejelentés. Ez a százezer erőmű most is folyamatban van, települnek most is, nem is kevés. Továbbmegyek: nem teljes stop volt, mert ha valaki akkumulátort tesz a naperőműve mellé, az ma is bármikor beadhatja az igényét, és azt fogadjuk, mert az gyakorlatilag azt biztosítja, hogy nem fogja a hálózatot terhelni. Miért alakult ki ez a stophelyzet? Azért, mert olyan mértékben jönnek föl ezek az új, időjárásfüggő, elsősorban napelem-telepítési igények, hogy sok helyen a hálózat nem bírja el a terhelést, elfüstölne a kábel.” De miután ez nem egy homogén helyzet az országban, most egy komoly munkacsoport - ezt szeretném a képviselő úrnak is kihangsúlyozni, hogy egy komoly munkacsoport - dolgozik azon, és azt vizsgálja, ezzel hogyan lehet az egész országon belül megfelelő döntéseket hozni, és gyakorlatilag a nyár végére, szeptemberben már fogjuk látni azt, hogy hol indokolt ezeket a csatlakozási pontokat feloldani. És hogy mennyire aktuális ez a kérdés egész Európán belül - gondolom meg remélem, a képviselő úr is követi ezeket a híreket -, húsvét hétfőjén cseh barátaink szó nélkül lekapcsoltak 400 megawattnyi napelemet a rendszeről, egy hétre rá a lengyeleknél 600 megawattot vágta le egy pillanat alatt, mert rendszerbiztonsági kockázatot láttak.

Egy olyan helyzet van tehát, amikor részben újra kell tervezni, és mi azon dolgozunk, hogy ezt a helyzetet megfelelően tudjuk kezelni. Éppen ezért tartjuk nagyon fontosnak a kiegyenlítő energiának a létesítését is, ezeknek az úgynevezett CCGT-erőműveknek a megépítését, amelyek nagyon fontosak ahhoz, hogy ha ezek az időjárásfüggő energiák nem termelnek, akkor is megfelelően biztosított legyen a magyar családoknak az energiaellátása.

És azt gondolom, hogy a napenergia kapcsán pedig hihetetlen sikereket értünk el, néhány konkrétumot még elmondott a miniszter úr a jövővel kapcsolatban. Úgy fogalmazott, hogy az a százezer lakossági erőmű 1000-1500 megawatt lesz, van egy 5 ezer megawattnyi ipari igény, 2027-28-ra 10 ezer megawattnyi naperőmű lesz - ez hihetetlen szám -, 2030-ra akár 12 ezer megawattól is beszélhetünk úgy, hogy 2030-ra eredetileg 6,5 ezer megawattnyi naperőművet ígértünk az Európai Unió felé.

Azt tudom tehát mondani, hogy ez a kormány a naperőműveket hihetetlen módon támogatta az elmúlt időszakban, és azt gondolom, hogy a jövőben is azon dolgozunk, hogy a magyar családoknak *(Az elnök csenget.)* biztonságosan legyen elegendő és megfizethető energia. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Koncz Zsófia államtitkár asszony. „Hogyan tovább magyar gazdák?” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bencze János, a Jobbik képviselője. Öné a szó, képviselő úr.

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt felszólalásomban örömet fejeztem ki, hogy sikerült a magyar gazdák érdekeiért kiállni, hogy 2023. június 30-áig behozatali tilalom történt az uniós szemes terményekre, gabonára és egyéb termékekre, kiemelném köztük a mézet. A gazdák annyit kértek önöktől, hogy harcoljanak tovább, és 2026. június 30. legyen az a dátum, amíg be se érkezhessen ide semmilyen termény, csak áthaladhasson az országon, hiszen a humanitárius folyosóra szükség van, de a magyar gazdáknak és a magyar agráriumnak nincsen szüksége korlátlanul behozott, rossz minőségű vagy gyanús eredetű ukrán termékekre, se gabonára, se mézre.

Az elmúlt napokban megjelent egy hír - önök ezt örömhírként közölték, a kormánypárti sajtó is -, hogy csatát nyertek, hogy megszületett a megállapodás. Tudunk olvasni, tudunk számolni, elolvastuk: június 5-e van benne, és csak annyi, hogy oda, azokba a tagállamokba nem lehet gabonát behozni, amelyek felleptek ez ellen. Mindenki él a józan paraszti eszével közülünk, pontosan tudjuk, hogy ha Ausztriába vagy bármelyik tagállamba, amely nem ennek a szövetségnek a része úgymond, átér az ukrán gabona, onnét megfordul, és visszajön. Nem tudom tehát, hogy itt ki követte el a hibát, én nagyon remélem, hogy önök tovább harcolnak, és a gazdák is ezt üzenik, hogy harcoljanak tovább, hogy ne jöhessen be, vagy csak annyi jöhessen be, amennyire szükség van, és abból is csak olyan jöhessen be, ami megfelelő minőségű, ami megfelelő termelési körülmények között keletkezett, ami GMO-mentes, hogy a versenyhátrány ne jöjjön létre, maradjanak meg az egyenlő termelési feltételek.

A másik, amit a méhészek üzentek mint magyar mezőgazdászok, azt kérdezik, mi lesz velük. Nagyon örült mindenki, hogy önök a mézért is harcoltak, hiszen az agrárminiszterünk méhészkollégánk, de valahogy most a méz kimaradt, és ez különösen fájó abban a helyzetben, hogy ma reggel jött a hír, hogy mézfelvásárlás Magyarországon jó esetben majd akácpergetés után lesz, május végén, június elején. Köszönhető ez az Európába és hazánkba beáramló gigantikus mennyiségű, gyanús eredetű importméznek.

Arra kérném önöket a méhész- és a gazdatársadalom nevében, hogy a méhészekért is tegyenek meg mindent. Rakassák fel ugyanerre a tilalmi listára az Ukrajna felől beérkező mézet! Ne legyen Magyarország a külföldről importált mézeknek a csomagolóhelye és továbbító helye, ugyanis minden abba az irányba mutat, hogy Magyarországon ez történik. Az a vállalkozás kapta a legnagyobb támogatást a méhészeti szektorban, a csomagolószektorban, amely a legtöbb importmézzel árasztja el az országot. Én erről megpróbáltam adatot kérni, közölték, hogy nem tudnak adatot szolgáltatni semmilyen úton-módon, ami

arra mutatna, hogy melyik cég milyen mennyiségű mézet importál Magyarországra. Hogy ez miért fontos? Azért fontos, mert minden uniós jelentésben, minden magyar szakanyagban ott virít az emberek szeme előtt, hogy az importált mézek, az Unió határain kívülről importált mézek több mint 50 százaléka hamisítvány, ez teszi tönkre a magyar mézpiacot.

És a gazdák még egy üzenettel küldtek: azt kérik önöktől tisztelettel, hogy mivel a tavalyi év során egyszer az exporttilalom miatt bennragadtak a magyar termények, ahogy lejárt az exporttilalom, a nyakunkba zúdult az olcsó ukrán gabona, és hatalmas mennyiségű igazi magyar termény áll a tárolókban - ezt meg lehet kérdezni a gazdálkodóktól -, ők ezt nem tudták a tavalyi évben értékesíteni, és az őstermelői családi gazdaságokat és az őstermelőket ez adózási szempontból nagyon hátrányosan fogja érinteni. Ugyanis a 2022-es terményt, amely a 2022-es adóévben értékesült volna, 2023-ban kell értékesíteniük, tehát egy évben dupla bevételük lesz; el fognak esni az összes adókedvezménytől, amit nagyon jól biztosítottak önök, a kormány ezeknek a gazdálkodóknak.

(9.40)

A gazdálkodók azt kérik önöktől, hogy tegyenek meg mindent azért, hogy ezt a rendkívüli helyzetet orvosolják adóügyileg is, tehát azok a gazdálkodók, akik bizonyíthatóan nem értékesítettek vagy minimális mennyiséget a tavalyi évben, azok az idei évben úgymond a tavalyi adókedvezmény-keretük rovására tudják értékesíteni a terményeiket. Köszönöm szépen. Ennyi lenne a kérésem, remélem, hogy meghallották, és remélem, hogy tesznek is a magyar gazdákért. Köszönöm. *(Taps a Jobbik és a DK padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bencze János képviselő úr. A kormány nevében a napirend előtti felszólalásra Farkas Sándor államtitkár úr fog válaszolni.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban gyakorlatilag ez a három kérdéskör, amelyet ön most felvett, foglalkoztatja a magyar gazdatársadalmat, de legeslegelőször is talán a gabonahelyzet az, ami talán a legeslegjobb és a legszélesebb kört érinti az agrárium területén. Erről néhány gondolatot szeretnék megosztani önnel.

A kormányrendelet alapján eredetileg és ma is 25 termékkörre vonatkozik az importtilalom. Ezt szerencsétlen esetben vagy szerencsétlenül a brüsszeli bürokrácia csak négy termékkörre szeretné leszűkíteni. Ebben mi nem vagyunk partnerek, szeretném önnek mondani, tehát a négy termékkör többek között a búza, a kukorica, a napraforgó. Gyakorlatilag ezek azok a tételek, amelyek tranzitforgalomként átmehetnek az országban. A tranzitforgalmat nem kívánjuk befolyásolni.

Az, amit ön felvet, hogy átkerülhet Ausztriába egy tranzitszállítmány és onnan visszajön, ezt az EKÁER-rendszeren keresztül tudjuk mérni és nyomon követni. Ebben nagyon szigorú a hatóság fellépése, és szeretnénk erről majd olyan példákat is bemutatni a magyar gazdatársadalomnak, ami nem elrettentő, de figyelemfelhívó és példaértékű lesz, hogy bizonyos tételek ilyen minőségben is érkeznek Magyarországra. Ezeket a tételeket átvizsgálva számtalan esetben tapasztaltunk akár GMO-s készletet, tapasztaltunk egyéb növényvédő szerrel szennyezett vagy magasabb határértéken bejött gabonaszállítmányokat, amelyek a magyar fogyasztók számára és a magyar szabvány számára elfogadhatatlanok.

Ezeknek a tételeknek egy része sajnos itt ragad az országban, ezt mondjuk meg őszintén, ezt vissza nem tudjuk vinni. Ezeknek a kereskedőknek egy része már valószínűleg eltűnt vagy nem meri ezt bevallani. Éppen ezért éppen a héten indult el egy olyan felmérőlap kiküldése az Agrárminisztérium részéről a gazdálkodóknak a raktárbázisaik felmérésére, hogy hol mennyi, mekkora készletek vannak, és ha netalán még arra is hajlandók ezek a gazdálkodók, hogy elárulják azt, hogy honnan származnak ezek a készletek, akkor egy sokkal tisztább képet kapunk.

Önök valóban igaza van, hogy későinek tűnik ez az intézkedés. Szeretném önnök jelezni, Magyarország agrárkormányzata ez év januárjában fellépett Brüsszelben ezzel a kéréssel. Később a lengyelek, a szlovákok, a csehek, a románok is próbáltak ehhez csatlakozni, és most az elmúlt héten jutottunk el odáig, hogy komolyan veszik a magyar gazdatársadalomnak ezt a kérését, de valóban, a határidőt, ahogy ön említette, csak június első napjaira próbálják behatárolni, ami számunkra teljesen elfogadhatatlan, már csak azért is, mert ha valaki most körbenéz netalán az autóból és lát is valamit, akkor az azt látja, hogy az őszi árpa kihányta a kalászát, a búza is hadban van, tehát itt Péter-Pál napján várhatóan aratás lesz az első terményekben.

Tehát ebből a szempontból rendkívül felfokozott ez az időszak, és én a korábbi nyilatkozataimban is elmondtam már, hogy eleve a június 30-át rövidnek tartom, és valóban ki kellene tolni egy későbbi időszakra. Ez tárgyalás kérdése, mi ebben partnerek vagyunk mindenkivel. Sajnos, Brüsszel nem hajlandó ezeket a felvetéseinket úgymond a magáévé tenni, befogadni.

A másik kérdés, amire már kevesebb idő jut, ez a méhészet kérdése. Valóban, azon mézszállítmányok kapcsán, amelyek szabadon érkezhettek az Európai Unióba, azt hiszem, pontosan meg is tudom önnök mondani, hogy mintegy 5 ezer tonna méz érkezett vám nélkül az EU-ba az elmúlt években, és e fölötti szállítmányokat csak 17,5 százalékos vám terhelte, tehát vám nélkül érkeztek ezek a tételek. Ezek jelentős részben hamisított tételek, illetve olyan gyenge minőségű méztételek, amelyek nem a magyar szabványnak felelnek meg, sőt kimondottan a magyar méztermelők, méhészek helyi gazdasági érdekeit, potenciálját

csökkentették és csökkentik. Éppen ezért mi belevontuk ebbe a kérdéskörbe - az Unió nem kívánja elfogadni, de mégis belevontuk -, hogy ezeknek az ukrán méhészeknek a mézbehozatalát Magyarországra úgymond megtiltjuk, és szeretnénk elérni azt, hogy a magyar méhészek nélkül, a méhek nélkül valóban nincs megfelelő növénytermesztés, nincs megfelelő produktum.

Ezért mi el szeretnénk kerülni azt, hogy ezek a méhészzel foglalkozó gazdák tönkremenjenek, és olyan pluszsegítséget, támogatást tudunk számukra biztosítani, ami természetesen nem oldja meg a teljes vertikum (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) problémáját, de a segítség megvan a részünkről, tehát kiállunk a magyar gazdatársadalomért. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Farkas Sándor államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Aktuális kérdésekről” címmel Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, az MSZP képviselője jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Öné a szó, képviselő asszony.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Aktuális kérdés a pedagógus-státusztörvény, és örömmel látom, hogy Rétvári úr visszajött (*Rétvári Bence: Hoppá!*), merthogy nagyon sok mindenben az ő gondolatmenetét követve szeretném elmondani a mai felszólalásomat. (*Nacsá Lőrinc Rétvári Bence felé: Kimenjünk, Bence?*)

Azt látjuk a státusztörvénnyel kapcsolatban, hogy az ellenzék, a szakszervezetek a pedagógusoknak jelentős része ezt egy modern rabszolgatörvénynek mondja. Azt mondják, hogy most verik le a pedagógusokon, hogy mertek tiltakozni, hogy polgári engedetlenségbe kezdtek. Én inkább ezt gondolom, hogy ez így van. Ön pedig azt mondja, tegnap is azt válaszolta az egyik politikustársam kérdésére, hogy dehogy erről van szó, itt egy új minőség kell, helyre kell állítani a pedagógusszakma presztízsét, jobb bért kell adni, jobb teljesítményre kell ösztönözni a pedagógusokat. Hát, kérdezem én, hogy mi akadályozza meg a kormányt abban, hogy egyébként a közalkalmazotti státuszi létben emeljék fel a pedagógusok bérét. Mi akadályozza meg a kormányt, hogy a közalkalmazotti státuszban legyen jobb minőségű az oktatás és növeljék az oktatás színvonalát?

Ugye, ez egy nagyon jó kérdés, de hát itt messze nem erről van szó, merthogy ön azt is elmondta, hogy itt egyfajta hivatásrendiségről van szó, és bizony-bizony ez az, ami valójában mozgatja politikailag a kormány gondolkodását. De menjünk sorban! Sokan nem értik, hogy miért veszik el a közalkalmazotti státuszt. Ezt a rendszerváltás után azért vezették be, hogy a piacgazdaságban és a kapitalizmusban az államnak szolgáltatásokat nyújtó és az államnak dolgozó emberek egyfajta védőhálót kapjanak, de sajnos önök ezt a védőhálót kihúzzák alóluk.

Menjünk tovább a bérre, merthogy ez is az ön kedvenc területe. És ezért nem értem azt, hogy miért

nem lehet egyébként közalkalmazottként felemelni a pedagógusok bérét, hiszen maga Orbán Viktor volt az, aki a kezdet kezdetén, 2010 után azt mondta, hogy kössük azt a bizonyos vetítési alapot, ahonnan kezdik számolni a pedagógusok bérét, a mindenkori minimálbérhez. Ezt egy évig tartották, aztán ezt visszavonták. Orbán egy önként vállalt ígéretet vont vissza, át-éjtve ezzel az egész pedagógustársadalmat, tehát közalkalmazottként is meg lehetett volna tartósan emelni a pedagógusok bérét. Most azt mondják, és egyébként ön is ezt mondja, hogy Brüsszel, a csúnya Unió az, amelyik nem akarja ezt kifizetni, és az a pár ellenzéki képviselő az, aki mindent megtesz, és megpróbálja megakadályozni, hogy Brüsszel ezt kifizesse. Én azt gondolom, hogy nem így van, nem ez az oka. *(Rétvári Bence: Gyurcsány mondta...)*

De kezdjük előlről! Eleve problémásnak tartom azt, hogy egy egyébként a szuverenitására oly kényes kormány Brüsszeltől és az EU-tól várja egy nemzeti hatáskörbe tartozó terület finanszírozását. Hát, mi-csoda kettős beszéd ez?! Ez nem zavarja és sérti a szuverenitást? Államtitkár úr, legközelebb a kormány és ön a Nemzeti alaptantervet is Brüsszelben fogja megírni? Hát, eleve szégyen, hogy egy nemzeti hatáskörbe tartozó terület kapcsán már Brüsszel fanyalogdik arra, hogy ad bért, mert olyan rossz helyzetben vannak a pedagógusok, és ennyire alulfinanszírozott a szakma. *(Rétvári Bence: Nem ad, ez a miénk!)*

De nem emiatt nem jön, nem az ellenzéki képviselők miatt nem jön a brüsszeli pénz, hanem bizony a bevezetni kívánt státusztörvény miatt sem jön majd a brüsszeli pénz, és ezért mondja ön sokszor, hogy az ellenzék miatt nem jön, mert valójában az a státusztörvény, amit be akarnak vezetni, többek között olyan intézkedéseket tartalmazna, mint hogy 32 órától most már 48 órában maximálják a pedagógusok foglalkoztatását. Vagy például a pedagógushíányt röghöz kötéssel, átvezényelhetőséggel vagy a munkaterhek növekedésével akarják csökkenteni.

(9.50)

Látom a sajtóban, hogy a szakszervezetekkel való tárgyalás során most már jönnek ebből vissza, de direkt húzták túl, hogy a kvázi álmegállapodásban majd kicsit visszább tudjanak jönni valamiből. De ott van például az, hogy a pedagógiai programjukba vagy a munkatervükbe már nem nagyon szólhatnak bele a tantestületek, a kirúgások feltételeit lazították, megfigyelhetőek lennének a pedagógusok - látom, ebből is kezdenek visszajönni, hátha Brüsszel mégis ad egy kis pénzt. Ugye, a sztrájk jogát teljesen lenullázták, osztályokat és iskolákat vonhatnak össze, a tartós helyettesítés többletpénzét felére csökkentették, az illetmények alsó határát garantálják csak, és sorolhatnám még napestig.

Valójában az a baj, hogy itt miről van szó, és ezt kell világosan megérteni. Egyrészt az EFOP, ami itt van *(Felmutat egy dokumentumot.)*, hogy ami megállapodást önök kötöttek a kormánnyal, világosan kimondja,

hogy ha ezeket végrehajtják, és nem megfelelő, akkor a státusztörvény miatt pénz nem fog érkezni, én attól félek. De ami a lényeg - és már csak 10 másodpercem maradt -, a hivatásrendiség, amiről ön beszél, hogy a pedagógusokat egy hivatásrendbe akarják rakni, az a Mussolini fasiszta államának az államberendezkedése *(Moraj a Fidesz soraiban.)*, ahol a társadalmat hivatásrendekre osztják, és kizárólag az állam politikai-hatalmi céljainak megfelelően kell viselkedniük. Nem egy szolgáltató és demokrata államról beszélünk, hanem egy hivatali, hatalmi-politikai államról beszélünk, és nem is szakmai kérdés valójában önöknek az oktatás - ezt Orbán Pokorninak is megmondta annak idején -, hanem politikai-hatalmi kérdés. Erről van szó. Köszönöm a türelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kunhalmi Ágnes képviselő asszony. Az elhangzott napirend előtti felszólalásra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Elég messzire jutottunk, Mussoliniig, tisztelt képviselő asszony, a pedagógusbér-emeléstől meg Brüsszeltől.

Kezdjük ott, hogy miért gondoljuk azt, hogy a pedagógusok számára egy fontos, megbecsültséget növelő lépés lenne az, ha azzal a törvénytervezettel, amit nyilvánosságra hozunk, de a parlamenthez még nem nyújtottuk be, egy speciális köznevelési foglalkoztatotti jogviszony jöjjön létre.

A közalkalmazotti jogviszonyban benne volt mindenki, aki az államnak valamilyen közszolgáltatási alkalmazzottja, de közhatalmat nem gyakorol. Aki közhatalmat gyakorol, az nyilván kormánytisztviselő, köztisztviselő volt, akik pedig akár az egészségügyben, oktatásban, szociális területen, kultúrában, bárhol máshol az állami közszolgáltatásokban dolgoztak, azoknak volt egy egységes közalkalmazotti státusza. De ha belegondolunk az észszerűség alapján, hogy észszerű-e az, hogy ugyanazt a jogállást adjuk egy orvosnak, aki gyógyít, ügyel; ugyanazt a jogállást adjuk egy szociális gondozónak; ugyanazt adjuk egy kulturális munkatársnak, és ugyanazt adjuk egy pedagógusnak, és még sorolhatnám, hogy mennyi mindenkinek; vajon ezeknek a hivatásoknak, ezeknek a szakmáknak a napirendje, időrendje, felelőssége, belső hierarchiája, mindennapi működése annyira egyezik-e - egy kórházé, egy iskoláé, egy szociális időskorúak és egy kultúrházé -, hogy ezek mind egy jogállásba könnyen betömöríthetőek.

Mi azt mondtuk, hogy minden hivatást becsüljünk meg annyira, hogy ne akarjuk őket egy ilyen egységes részben tartani, hanem, ahogy az egészségügyi szolgálati jogviszonynál is megtettük, hogy az orvosoknak, ápolóknak lett egy önálló szolgálati jogviszonya, ha ezt az orvosok, az ápolók megkapták, mi úgy gondoljuk, hogy a pedagógusoknak is jár. Ráadásul pedagógusból még több is van, hiszen orvostól van

36-38 ezer, szociális, pontosabban egészségügyi dolgozóból szintén van még, akik ápolók, közel 100 ezres nagyságrend, és 170 ezer tanár van. Tehát jóval többen vannak, mint bárki más, és teljesen speciális. Az év nem annyira januárban kezdődik, mint szeptemberben; órákat tartanak, diákokkal foglalkoznak, tehát másfajta az egész jogviszony természete. Egy tanárnak más a ritmusa éves szinten is, napi szinten is, mint másoknak. Évnyitó van, fakultáció, korrepetálás, felzárkóztatás, tanulmányi verseny, osztálykirándulás, tanulmányi kirándulás; tehát másfajta munkája van, mint egy kórházi orvosnak, aki műt, vagy egy járóbeteg-rendelőben egy ápolónak, aki segíti az orvosnak a munkáját. Ezért gondoltuk, hogy legyen nekik egy saját. Ha az orvosoknak lett, az ápolóknak lett, akkor a pedagógusoknak is legyen ilyenje.

Mi ezért gondoljuk, hogy előrelépés, hogy nem kell kompromisszumot kötni a többiekkel, mi az, ami közösen egy-egy törvényben velük kapcsolatban szabályozható, hanem egy önálló törvény, nem kell bogarászni különböző jogszabályokat, közalkalmazotti törvény, munka törvénykönyve, köznevelési törvény; egy törvényben legyen benne minden.

Bérekérdés. Tisztelt Képviselő Asszony! Fontos tisztázni, hogy azt a pénzt nem Brüsszel adja, meg Brüsszelhez megyünk érte kérni; az Magyarországnak jár, az a magyar költségvetés része, és mi úgy döntöttünk, hogy ennek az EU-s forrásnak a legnagyobb konstrukcióját a pedagógusbér-emelésre hozzuk létre, 800 milliárd forint értékben. Ez már réges-régen itt lehetne a magyar költségvetésben, de Brüsszel nem hajlandó a saját pénzünket nekünk odaadni. Az a mi pénzünk, nem lehet másé, az Magyarországnak járó forrás, az a magyar embereknek jár.

Ami felfoghatatlan, hogy önök azért járnak Brüsszelbe, mint azt Gyurcsány Ferenc beismerte, sőt Molnár Csaba árnyékminiszter elmondta, hogy ő büszke, hazafias kötelezettségének tartja, hogy megakadályozza, hogy egyetlenegy fillér is Magyarországra érkezzon, mert diktatúra és korrupció van Magyarországon; tehát felfoghatatlan számunkra, hogy most ez a diktatúra erősítése vagy a korrupció erősítése, ha a pedagógusok holnaptól 561 ezer forintot vinnének haza átlagbérként, jövő évtől meg 681 ezer forintot, aztán 2025-től meg 800 ezer forint körüli összeget. Önök szerint tényleg ez a diktatúra és a korrupció, és erre hivatkozással a magyar pedagógusoktól veszik el ezt a pénzt? Ezt nem a kormánytól veszik el, ezt akár a saját támogatóiktól is, hiszen a pedagógusok között az önök támogatói is vannak, meg a kormányoldal támogatói is vannak. Önök a saját támogatóiktól is elveszik ezt az összeget, nem adják nekik oda, pedig ez már január óta ott lehetne a számlájukon.

Egy olyan konstrukciót hoztunk létre, hogy csak időt veszíthessenek a pedagógusok, pénzt ne. Tehát, amikor ez a pénz megérkezik - bízunk benne, hogy minél hamarabb; mi ezért mindent megteszünk. Kíváncsi leszek ma az ön szavazatára - egy fontos, horizontális feljogosító feltétel esetében ma fogunk itt kétharmados

törvényről dönteni -, vajon megszavazza-e azt a törvényjavaslatot, amely horizontális feltétel, és megnyitja a lehetőséget arra, hogy közelebb kerüljünk az uniós források lehívásához és a pedagógusok béremeléséhez. Ma ezért itt ön is tehet! De az felháborít minden józan gondolkodású magyar embert, hogy a magyar baloldal felveszi a 6 millió forintos fizetését Brüsszelben, és utána azon mesterkedik, hogy ne legyen 800 ezer forintos fizetése a magyar pedagógusoknak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Ilyen erős lenne a baloldal?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Momentum frakcióvezető-helyettese, Bedő Dávid képviselő úr: „Aktuális ügyeink” címmel. Öné a szó.

BEDŐ DÁVID (Momentum): Köszönöm szépen. Amikor Magyarországra érkezik az ember repülővel, és leszáll a Liszt Ferenc repülőtéren, akkor feltűnik az utazónak, hogy a kormány mindenhol hirdeti, hogy ez egy családbarát ország. Ha a hétköznapi magyar ember követi a kormánypropagandát, akkor azt gondolhatja, hogy a kormány mindent megtesz a magyar gyermekek védelmében.

Maguk állandóan arról beszélnek, hogy milyen fontosak a magyar gyerekek, és mi mindent tesznek az ő védelmük érdekében. Folyamatosan arról beszélnek, hogy mekkora hangsúlyt kell fektetni a családpolitikára, hogy mennyire fontos, hogy sok gyermek szülessen. Még egy törvényt is elneveztek a gyermekvédelemről, aminek persze semmi köze ahhoz, de maguk azt állítják, és ezzel harsogják tele az összes létező felületet; és azzal, hogy meg kell védeni a gyerekeket.

A valóság ezzel szemben viszont sajnos nagyon más. A valóság ezzel szemben az, hogy magukat kicsit sem érdekli a magyar gyerekek jövője. Az igazság az, hogy Magyarországnak sosem volt még ilyen gyermekellenes kormánya. Hiába erőltetik, hogy mindenki szüljön még egy gyereket, semmit nem tesznek azért, hogy ezek a gyermekek szeretetben és jólétben nőjenek fel. Hiába haltak meg ártatlan gyermekek az elmúlt években a családon belüli erőszak miatt, maguk kispórolják a pénzt a gyermekvédelmi rendszerből. Hiába nincsen elég bölcsődei hely, hiába zsúfoltak az óvodák, mert kevés az óvodapedagógus, maguk nem szánnak elég pénzt új bölcsődék építésére és a megalázóan alacsony bérek rendezésére.

Ha valóban fontos lenne maguknak a gyermekvédelem, akkor érdemben tennének azért, hogy a magyar gyerekek minőségi oktatásban részesüljenek, és legyen nekik lehetőségük a boldogulásra. Ha valóban fontos lenne maguknak a gyermekvédelem, akkor nem a bosszútörvénnyel szívatnák *(Dr. Répássy Róbert: Hogy beszélés?)* és fenyegetnék a gyerekeket tanító pedagógusokat, hanem mindent megtennének azért, hogy a tanári pálya vonzó legyen, és meg legyenek becsülve a tanárok.

A Fidesz-kormány gyermekellenességét mi sem bizonyítja jobban, mint ami egy hete történt. Diákok, gyerekek, akik azért mentek ki az utcára tüntetni, hogy az őket tanító pedagógusok meg legyenek becsülve; azért mentek ki tüntetni, hogy egy olyan országban élhessenek, ahol használható és XXI. századi tudást kapnak; ezeket a tüntető gyerekeket fújták arcon könnygázzal. *(Rétvári Bence: Politikai aktivistákat, kedves barátom!)*

(10.00)

Ha igazán fontos lenne maguknak a gyermekvédelem, akkor tennének azért, hogy ebben az országban minőségi oktatás legyen, tennének azért, hogy a tanári pályát minél vonzóbbá tegyék, és megbecsülve érezzék magukat a pedagógusok.

Mi a Momentumban úgy gondoljuk, hogy a kormány legfontosabb feladata az oktatás. Mi úgy gondoljuk, hogy az oktatás a kulcsa a sikeres nemzetnek. Mi úgy gondoljuk, hogy akkor teszünk a legtöbbet a magyar gyerekekért, akkor védjük őket igazán, ha lehetőséget biztosítunk nekik a boldogulásra.

Éppen ezért mutattuk be a „Holnap Magyarország” tervet *(Rétvári Bence: Ó!)*, amely egyértelmű víziót ad. Egy tudásalapú nemzetet képzelünk el a Fidesz jelenlegi gyermekellenes oktatási rendszerével szemben. A GDP 7 százalékát kellene oktatásra fordítani. *(Rétvári Bence: Ó!)* A pedagógusbéreket egyszer és mindenkorra rendezni kell! A tanár bére legyen a diplomásátlagbérhez kötve, és évente automatikusan emelkedjen! *(Nacsá Lőrinc: Pont ezt csináljuk!)* Egyértelmű önállóságot kell adni az iskoláknak, mert helyben tudják a legjobban, hogy mire van szükségük a gyerekeknek *(Nacsá Lőrinc: Te tudod a legjobban!)*, a felsőoktatásban pedig véget kell vetni a káros és pusztító alapítványi rendszernek. Azért kell dolgozni, hogy a diplomás fiatalok aránya elérje az 50 százalékot.

Ezek egy tudásalapú nemzetnek az alapkövei. Mi egy ilyen Magyarorszáért dolgozunk. *(Taps a Momentum soraiból. - Közbeszólások a kormánypártok soraiból: Elég kevesen vagytok! - Gyér taps! - Mehet a pénztárba a dollárokért!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bedő Dávid képviselő úr. A napirend előtti felszólalásra Vitályos Eszter államtitkár asszony fog válaszolni. Öné a szó.

VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ha önök annyira aggódnának a magyar gyerekekért, ahogy azt a felszólalásában hallhattuk, akkor, azt gondolom, hogy nem tolnák őket maguk előtt az aljas, erőszakoskodó tüntetéseiken, nem veszélyeztetnék a testi épségüket *(Közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük: Így van!)* az ilyen aljas politikai céljaikért.

A magyar kormány számára a családpolitika elsőse megkérdőjelezhetetlen. Ez nemcsak most van így, hanem az elmúlt 13 évben mindig is így volt. Mi nem

elveszünk a családoktól a válság és a háború idején, ahogy azt a baloldal tette, az önök szövetségesei tették, hanem minden eddiginél több támogatást nyújtunk. Ma már elmondható az, hogy valóban családbarát a magyar adórendszer. A babaváró támogatásnak köszönhetően 10 millió forint kamatmentes szabad felhasználású kölcsönt vehetnek igénybe a fiatal párok, amely gyermekvállalás esetén vissza nem térítendő támogatássá válhat.

Szó esett itt sok mindenről az ön felszólalásában, kedves képviselő úr, de azt gondolom, hogy az vitathatatlan, hogy nincsen szinte Európában, sőt a világon sem olyan széles körű családpolitikai támogatás, mint Magyarországon. 2021. január 1-jétől azok a nők, akik 30 éves koruk betöltése előtt gyermeket vállalnak, egészen 30 éves korukig biztosítjuk az szja-mentességet. A családtámogatási rendszer legújabb elemére 5 milliárd forintot fordít idén is a kormány.

A magyar családi adórendszer Európa harmadik legalacsonyabb szja-kulcsa mellett biztosít jelentős adókedvezményeket. Ezenfelül, ellentétben az ön hazug felszólalásával szemben azt lehet mondani, hogy soha nem volt ennyi bölcsődei férőhelyépítés, mint ami most van, és az elmúlt években. Új bölcsődéket építünk. A csecsemőgondozási díj 70 százalékról 100 százalékra emelésével azt is biztosítjuk, hogy az édesanyák a gyermek fél éves koráig a korábbi fizetésükhöz képest több pénzt kapjanak kézhez, a négy- vagy többgyermekes édesanyák részére pedig életük végéig biztosítjuk a személyijövedelemadó-mentességet.

2010-hez képest mintegy 90 százalékkal, közel 61 ezerre emelkedett a bölcsődei ellátást biztosító férőhelyek száma, valamint több mint háromszor annyi településen működik bölcsőde. Az én választókerületemben is szinte hónapról hónapra adjuk át az új bölcsődéket, vagy tesszük le az alapköveket. Ha ön, úgy látom, elég sokat jár azon a vidéken, akkor biztosan szemmel tartja és nyomon követi ezeket az építkezéseket is.

A bölcsődés-, óvodás- és iskoláskorú gyermekek 60 százaléka térítésmentes vagy kedvezményes étkezésben részesül, azt gondolom, ezzel is hozzájárulunk a családok terheinek csökkentéséhez. Idén tovább nő a gyermekétkeztetésre fordítható támogatás mértéke, amely meghaladja a 108 milliárd forintot. Ez 73 milliárd forinttal több, mint 2010-ben. Kamatstopot vezettünk be a lakossági jelzáloghitelekre. Ennek köszönhetően 350 ezer családnál összesen 140 milliárd forintnyi támogatás maradt.

2023. január 1-jétől 324 800 forintra nőtt a gyermekgondozási díj maximális bruttó összege. Ezzel is azt szeretnénk elérni, hogy minden családban, ahol gyermekek vannak, segítsünk a pénzügyi helyzeten. A 2011-es történelmi mélyponthoz képest 22 százalékkal nőtt a termékenység Magyarországon, úgyhogy ezzel is cáfolom azt, amit ön mondott a termékenység kapcsán. Ha a gyermekvállalási kedv, kedves képviselő úr, a 2011-es mélyponton maradt volna, akkor az elmúlt tíz évben 136 ezerrel kevesebb gyermek született volna Magyarországon. A balliberális kormányok alatt összesen 22,5 százalékkal

csökkent a születések száma, miközben a gyermekvállalási korban lévők létszáma alig csökkent, azaz akkor több nő kevesebb gyermeknek adott életet.

Ehhez képest a mi kormányzásunk alatt fordítva történt, jóval kevesebb nő több gyermeket szült, és összességében 5,6 százalékkal nőtt a születések száma 2011-hez képest. Ezt egyébként a legjobban a termékenységi arányszám alakulása fejezi ki, ami 2011-2021 között az 1,2-es számról 1,5-ös szintre, azaz csaknem 30 százalékkal emelkedett.

Egyre több gyermek születik házasságban, és egyre többen döntenek a nagycsaládos életmód mellett. Ma a gyermekek közel háromnegyede, 73 százaléka házasságból jön a világra. Addig, amíg önök csak rombolnak Magyarországon is, és az Európai Unióban is csak az aljas politikai szándékaik miatt politizálnak, mi a magyar családoknak segítünk. Ehhez kérjük mi is az önök támogatását. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vitályos Eszter államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! „Aktuális ügyek” címmel jelentkezett napirend előtti felszólalásra Varju László, a DK frakcióvezető-helyettese. Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Teszek egy kísérletet arra, hogy a helyzetet megértse akár még Rétvári államtitkár úr is *(Moraj és közbeszólások a Fidesz soraiból: Ó!)*, bár kétségtelen, hogy nem leszek barátságos *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, már csak azért sem, mert a G7 gazdasági portál számolta ki a hivatalos KSH-adatok alapján, hogy szinte nincs olyan alapélelmiszer ma Magyarországon, ami az elmúlt két évben ne drágult volna a duplájára, még egyszer mondom: a duplájára mindössze kettő év leforgása alatt. Ez az orbáni infláció műve.

Önök két év alatt megduplázták a trappista sajt, a zsír, a vaj vagy éppen a spagetti árát, míg például a félbarna kenyér 2,5-szer annyiba kerül, mint két éve, és persze még hosszan lehetne folytatni a sort. Ma Magyarországon mindenki csípőből tud legalább 6-8 olyan élelmiszert mondani, amit rendszeresen fogyaszt, és önök megduplázták az árát. Ki kell mondani: az önök kormányzati teljesítménye az orbáni infláció, magyarán: önök az áremelések kormánya.

Kérdezhetnénk, hogy az áremelések kormánya vajon miért nem érzi, hogy mit tett a magyarokkal, a magyar gazdasággal. Kérdezhetnénk, hogy amikor önök nagy mellénnyel kormányzati sikerekről beszélnek, akkor miért nem érzi, hogy a magyar valóság szöges ellentéte annak, amit mondanak - de hát akkor majd segítük, ahogy ígértem.

Önök mindezt azért nem érzik, mert a magyarok fizetésével ellentétben a saját fizetésüket jelentősen megemelték ez idő alatt. Orbán Viktor fizetése a legutóbbi emelésekor 2 millió forinttal növekedett, míg a miniszterek, államtitkárok fizetése közel 700 ezer forinttal - nem 200, hanem 700 ezer forinttal - lett

magasabb. Így nagyon könnyű úgy tenni, mintha minden rendben lenne ebben az országban. Ha nem saját maguknak adtak volna 700 ezer forintos fizetésemelést, hanem a magyaroknak, akkor talán ők sem vették volna észre, hogy minden a duplájára drágult, de sajnos nem így történt. Önök mentették a saját bőrüket, megemelték a saját fizetésüket, és közben magukra hagyták a magyarokat az orbáni inflációval és az áremeléssel.

Önök jól járnak a milliós fizetésekkel, jól jár a kormány, hiszen óriási áfabevételei vannak az államnak a megduplázott élelmiszerárakból, és persze jól járnak a fideszes oligarchák is, akik számtalan élelmiszeripari vállalkozást vásároltak fel az elmúlt években, hogy most nyakló nélkül emeljék az élelmiszerek árát.

(10.10)

Ki van ez találva! Tulajdonképpen mindenki jól jár, csak a magyarok, a nép nem jár jól, mert ők fizetik a közös számlát. Önöknek abból van megemelt fizetése, az államnak abból van kiugróan magas áfabevétele, az oligarcháknak abból van extraprofitja, amit mi, magyarok fizetünk be a boltokban a kasszáknál. Ezért mondjuk azt, hogy az orbáni infláció valójában az Orbán-rendszer ára. Nem az élelmiszerek lettek értékesebbek, nem a tejföl világgpiaci ára közelítette meg az arany árfolyamát, hanem az Orbán-rendszer lett egyre drágább és drágábban fenntartható, már ha önök ezt fenntarthatónak gondolják, mert a magyarok biztosan nem tekintik annak, pedig ezt fizetik a bevásárláskor.

Dacára a megélhetési válságnak, önök mégsem az emberek gondjaival foglalkoznak. Nincs béremelés, nincs nyugdíjemeléssel, nincs adócsökkentés, nincs semmi, ami enyhítené a mindennapi drámát, nincs, ami pótolná, a családi elfogyott tartalékot. Van helyette repülőtér, Vodafone-felvásárlás, meg MOL-hulladékszállításra való lehetetlen szerződés kötés, autópálya-koncesszió meg egy kis elnöki kegyelemmel kaptunk szabadon engedett, Molotov-koktéllal és hazai bombával hadonászó, szélsőjobboldali terroristákat, mert önöknek ezek a fontos ügyek.

Amíg önök ezekkel az ügyekkel vannak elfoglalva, jobb, ha tudják, ma Dobrev Klára végzi el azt a munkát, amit egy felelős kormánynak kell tennie. *(Derűtség a kormánypártok soraiban. - Dr. Répássy Róbert: Hol van ő? - Kósa Lajos: Kikérem a nevében. - Az elnök csenget.)* Az árnyékkormány 13 pontból álló antiinflációs csomagot állított össze, azért, hogy le lehessen törni az orbáni inflációt. Ebben szerepel az alapvető élelmiszerek áfájának ideiglenes eltörlése, az EU-ban Dobrev Klára által már kiharcolt minimálbér bevezetése, és még folytathatnám. *(Vitályos Eszter: Ismerjük a módszereiteket!)* Ezt mindmind megtenné egy olyan kormány, amely az emberekért dolgozik. Önök azonban magukra hagyták a magyarokat az orbáni inflációval.

Ugye, így már értik, hogy az emberek miért gondolják azt, hogy az árnyékkormány a magyarok egyetlen reménye arra, hogy magunk mögött hagyhassuk a

megélhetési válságot. *(Vitályos Eszter: Ki gondolja ezt? Ne vicceljünk már! - Nacsá Lőrinc: Csillebérc.)* Elnök úr, köszönöm a türelmét. *(Taps az ellenzéki pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varju László képviselő úr. A napirend előtti felszólalásra Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Arról, hogy egy politikai szereplő, illetve a pártja milyen lehetőséget kap, és milyen munkát végezhet el a magyar közéletben, mindig a választók döntenek, és a választók úgy döntöttek, hogy Dobrev Klára pártja ellenzékbe kényszerül - nem először, sokadjára. Tehát ez az árnyékkormány azért van árnyékban, mert a magyarok nem akarták, hogy kormányozzanak. Kérem, hogy vegyék figyelembe az ő akaratukat.

Ami az inflációval kapcsolatos fejtegetéseit illeti, ha jól értem, az „orbáni infláció” kifejezést használta. Abban segítsen már, hogy amikor a balti államokban, Nyugat-Európában s Európa egészében soha nem látott *(Varju László: Harmadannyi! - Dr. Mellár Tamás: Fele!)*, a hetvenes évek óta nem látott infláció gyötri a családokat, az is orbáni infláció-e. Vagy egész egyszerűen arról van szó, hogy félrevezető magyarázatot próbálnak adni egy olyan jelenségre, aminek a kiváltó oka a háború, és ez nem elég, mert a háború és a Brüsszel által hozott hibás döntések.

Többször beszéltünk már erről, de ha továbbra is félrevezető kommunikációt folytatnak, akkor továbbra is el fogjuk mondani, az önmagában, hogy az orosz energiaforrásokat kiszorítják az európai piacról, áremelkedéshez vezet. Macron elnök úr mondja azt, hogy négyszeres áron tud gázt beszerezni Franciaország számára. Ha tartósan magasak az energiaárak, az be fog épülni minden árucikk árába, az élelmiszerek árába is, főleg, ha az élelmiszerek előállítására energiaintenzív módon történik, márpedig például a műtrágya előállításához is rengeteg gázra van szükség. Tehát ha tartósan fennmaradnak az energetikai szankciók, akkor az tartós inflációt hoz egész Európa számára. Nem véletlen az, hogy egy éve próbáljuk felemelni a szavunkat az ellen, hogy ilyen intézkedéseket hozzanak, és próbálunk irányváltást elérni a brüsszeli politikában.

Önök is nagyon jól tudják, hogy csak Magyarország számára, csak idén 4000 milliárdos mozgástérszűkülést jelentenek a szankciók *(Varju László: Mert ilyen szerződést kötöttek!)*, mert ennyivel növekedett az ország energiaszámlája, amit a vállalatoknak, a magyar családoknak kell valahogy állniuk. És önök ezt letagadják, de nemhogy letagadják, hanem amikor napirendre kerül, akkor támogatják ezeket az intézkedéseket, nem függetlenül attól, hogy külföldről kapják a finanszírozásukat.

Az, hogy mit tesz a kormány: nem keveset. Élelmiszerárstopokat vezettünk be, amire önök azt mondták, hogy ostobaság, kamatstopot vezettünk be,

ami védi a magyar családokat, úgy, hogy amikor devizahitelezési válság volt itt, az országban, amikor önök kormányon voltak, akkor nem volt kamatstop, akkor növekvő törlesztőrészletek voltak, meg több százezer, adósságcspadába került család.

Azt tudta ön mondani, hogy nem volt béremelés, miközben ez a kormány volt az, amelyik több mint háromszorosára növelte a minimálbéretet, miközben az önök idején csak huszon-egynéházezer forintos emelés volt. Azt is mondta, ne haragudjon, azt kell mondanom, hazudta, hogy nem volt nyugdíjmelés, miközben volt nyugdíjmelés, januárban is volt, visszaadtuk a 13. havi nyugdíjat, nyugdíjprémium is volt, és nyugdíj-kiegészítés is volt. *(Varju László: És még mindig tartoznak a nyugdíjasoknak!)* Ilyen intézkedésekről önök nem tudnak beszámolni. A sort folytathatnám.

Szeretnék még egy dologra reagálni, még akkor is, ha ennyi valótlanítást állított. Az önök árnyékkancellárja, -minisztere pár napja hivatalos állásfoglalás szintjére emelte azt, amit korábban is műveltek, csak jobbára a színpalak mögött, bevallotta, hogy azért dolgoznak, hogy Magyarország ne kapja meg a neki egyébként járó uniós forrásokat. Azt mondta, hogy ez a hazafias kötelesség. Nehéz erre szavakat találni, de még mielőtt találnánk keresetlen szavakat, tegyük azt is hozzá, hogy Molnár Csaba nincs egyedül ezzel a törekvésével, mert a maguk pártelnöke nyíltan arról beszélt, hogy ott voltak, amikor olyan feltételeket állítottak Magyarországgal szemben, amiket nem lehet teljesíteni. És Donáth Anna is levelet ír a Momentum nevében az Európai Bizottságnak, arra kérve őket, hogy vizsgálják felül a Magyarországnak járó pénzek folyósítását. Tehát a Momentumnak is ez az álláspontja, meg gyakorlatilag az összes baloldali pártnak.

Tisztelt Képviselő Úr! 17 törvénymódosítást fogadtunk el, technikai megállapodás született az igazságügyi törvényekről, körvonalazódik a megegyezés - erre mit tesz a baloldal? Magasabb fokozatba kapcsolja az uniós pénzek blokkolásáért folytatott kampányt. Most már a látszatra sem ügyelnek. Nehéz erre szavakat találni, de azért hamar találnánk, és maguk biztosan kikérik a minősítést maguknak, de ilyen körülmények között nem tudják kikérni, mert az a helyzet, hogy nincs olyan durva jelző, ami túlzás lenne annak minősítésére, amit a baloldal csinál.

Azt is mondhatnám, hogy az ég kék, a dollár zöld, a baloldal pedig változatlanul a saját országa ellen dolgozik. *(Varju László: Ezt tőlem lopta!)* A válasz majd újra a választóktól érkezik, ebben legyenek biztosak! Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dömötör Csaba államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „A pápalátogatásról” címmel jelentkezett napirend előtti felszólalásra Simicskó István, a KDNP frakcióvezetője.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ferenc pápa az elmúlt hét végén apostoli látogatást tett

Magyarországon. A katolikus egyházfő két éven belül másodszer látogatott el hazánkba. Hálás köszönet neki érte. És ha már a köszönetnél tartunk, akkor hadd köszönjem meg én is a KDNP frakciója nevében mindenkinek, aki közbenjárta azért, hogy a pápa őszentsége ismételten Magyarországra látogasson, és sikeresen, rendben ezek az események lezajlódjanak, minél több hívővel tudjon találkozni a pápa. Köszönet természetesen bíboros úrnak, köszönet a kormányzati szerveknek, szervezőknek, az önkénteseknek és a rendezvények biztonságát szolgáló és garantáló rendőröknek, TEK-eseknek és civil biztonsági szervezeteknek is.

A keresztény civilizációnk szeme három napon át Magyarországra irányult. A hitünk erejét láthatta az egész világ. Tisztelt képviselőtársaim, a szentatyának igazi missziója most is megmutatkozott Magyarországon, a Jóisten szeretetének, végtelen szeretetének a hirdetésében, és természetesen a béke melletti kiállásában is, ennek a fontosságának a hangsúlyozásában. Találkozott keresztény hívekkel, fiatalokkal, beteg gyermekekkel, szegényekkel, ukrainai menekültekkel, találkozott nyilván a papság vezetőivel, a papokkal, egyházi és közjogi vezetőkkel is a pápa őszentsége.

Minden helyszínen a szeretet és a béke fontosságára hívta fel a figyelmet. Mindenhol utat is mutatott, tehát nemcsak felismerte mai korunk bajait, hanem adekvát válaszokat, megoldásokat is kínált.

(10.20)

A fiataloknak felhívta a figyelmét, hogy ne csak a virtuális világban éljék az életüket, hanem a valóságban is éljék meg emberi küldetésüket és szolgálatukat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A háború ellen is többször felszólalt, és számomra nagy öröm volt, hogy a Szent István-bazilika után a Rózsák terén is látogatást tett, és a görögkatolikus templomba is ájtott. Megáldotta a görögkatolikus híveket, ahol érsek-metropolita Fülöp atya köszöntötte őt, és hangsúlyozta, hogy a görögkatolikus egyben egyébként a Kelet és a Nyugat keresztény civilizációjának a hídja, tehát összekapcsolja a két kereszténységet, Keletet és Nyugatot, az ortodoxiát a római katolikus egyházzal. Ahogyan II. János Pál pápa annak idején fogalmazott: a kereszténység akkor tud ismét új erőre kapni, újra megerősödni, ha mindkét tüdőlebenszélével lélegzik, a nyugati kereszténység egyetemességével és a spirituális töltetével, amit az ortodox világ jelent a keresztény emberek számára. Erősítette a hitünket, reményünket, lelkünket és a szeretetünket.

Felhívta azokra a jelenségekre a problémák megoldása kapcsán is a figyelmet, amelyek például az európai egységről szólnak, mégpedig nagyon bölcsen és helyesen úgy fogalmazott, hogy persze fontos az egység, de úgy kell európai egység, hogy senkinek ne csorbuljon az egyedisége. Tehát ez európai integráció nem szólhat arról, hogy feladjuk nemzeti önrendelkezésünket, nyelvünket, kultúránkat, értékeinket.

Tisztelt Képviselőtársaim! A szentatya és a kormány egyetértett és egyaránt elkötelezett volt abban

azon eszme mellett, hogy a kereszténység nélkülözhetetlen elem a nemzetek megújulásában. Sőt, egyetértett és méltatta a magyar Alaptörvényt is, hiszen Magyarországon a kereszténységnek nemzetmegtartó ereje van, ahogy az Alaptörvény nagyon bölcsen fogalmaz.

Tisztelt Képviselőtársaim! A szentatya a béke pártján áll, ezt többször kifejtette, és elmondta, hogy nem lehet fegyverekkel kivívni a békét, csak tárgyalásos úton, ami szintén a magyar kormány álláspontját igazolja vissza azonnali tűzszünet és béketárgyalások formájában, hiszen ezt hangsúlyozzuk a háború kirobbanása óta.

Új európai politikát sürgetett - amire szerintem mindannyian nagyon vágyunk, és szeretnénk látni, hogy az európai politika megváltozzon -, és fontosnak tartja azt a spirituális létet, amit egyébként a keresztény civilizációnk jelent, amit az utóbbi évtizedekben elhanyagoltak. Béke kell, bölcsőkkel és nem sírokkal teli jövő - mondta a szentatya; és itt is egyértelműen kiállt a béke mellett, megerősítve azt, hogy valóban ez az egyetlen járható út. Megható és egy életre szóló élmény volt látni és hallani a szentatya bölcs gondolatait. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Simicskó István frakcióvezető úr. A kormány nevében Soltész Miklós államtitkár úr fog válaszolni.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Frakcióvezető Úr! Valóban nagy munkát végeztek mindazok, akik szervezésben segítséget nyújtottak, hiszen alig két hónap állt rendelkezésükre. Itt én is szeretnék kiemelni, kivételesen személy szerint is két embert: Kovács Zoltán államtitkár urat, illetve Tóth Tamás atyát, akik munkatársaikkal hihetetlen munkát végeztek mind fizikai, mind pedig spirituális értelemben is. De köszönetet szeretnék én magam is mondani az Országgyűlés munkatársainak, a rendvédelmi és honvédelmi szerveknek, az egészségügyi szakembereknek, az építőipari munkásoknak, alpinistáknak, mestereknek egyaránt, a média munkatársainak, de mindazoknak, akiknek a kényszerű, de szükséges forgalomkorlátozások nehézséget okoztak.

Köszönet a hívőknek, Istent keresőknek és a fiataloknak, akik átélhették ezt az ünnepet, a fáradtságot a sok munkáért, a nehézségért, a türelemért; kárpótlás volt és megerősítés a szentatya gesztusai, üzenetei és a háromnapos örömei. Gesztusokkal találkozhatunk minden egyes találkozón, az őt köszöntő, matyó népviseletben lévő gyerekek a felé áradó szeretetükkel. A kerekesszékes, lábát amputált Mihály atyának a köszöntése fantasztikus volt; kerekesszékesek, menekültek, fogyatékossgal élők megáldása akár a Rózsák terén, akár a Papp László Arénában, akár a vakok intézetében. Kiemelt figyelem a kommunisták által brutálisan meggyilkolt Brenner János fivére felé, aki

köszöntötte a szentatyát. A fiatalokkal, a tanúságtevőkkel a szeretetteljes biztatás és a válaszok. A picibabák megölelése és szülei megáldása. A cigány szendrőládi zenészekkel az együtt vigadás.

Az üzenetek erősek, fontosak a családok védelme szempontjából is. Ideológiai gyarmatosításról beszélt a szentatyá, a genderkultúrát vagy az értelmetlen abortuszokat idézte ide, de a béke, a háborús infantilizmus is szóba jött, szóba jött a következő idézeteken keresztül: „a következő nemzedékeknek a remény jövőjét nyújtás, ne a háborút, egy bölcsővel és nem sírokkal teli jövőt”. Ma pedig, úgy látszik, végig kell néznünk, hogy a háború szöveglistái törnek utat, miközben a békét éneklők eltűnnek.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Egy ünnep mindig szép, de sajnos mindig vannak, akik ezt el akarják rontani. Ez így zajlott egyébként másfél évvel ezelőtt az Eucharisztikus Kongresszuskor is, és most is voltak, akik már korábban is olyanokat állítottak, olyanokat gondoltak a szentatyá látogatásáról, amelyek valótlanok bizonyultak. Gondoljunk bele az egyházakat támadó, fanyalgó, kioktató hangokba, ezek kísérték a szentatyá útját, illetve az előzményeket. Majd a szőnyeg szélére állítják Orbánt, persze úgy, hogy nem is akar vele találkozni. A Momentumtól a DK-ig hangoltak a károgók, Gelencsértől, aki eltörölné a hittanoktatást, Gyurcsányig, aki azt mondta, hogy a papokat megtanítjuk a Szentírásra. És a mindig hiteles médiájuk is részt vett mindenben. Az Eucharisztikus Kongresszus után a New York Times Budapest helyett bukaresti pápalátogatásról beszélt, most pedig fanyalgott, hogy nem kaptunk ki eléggé. Liberális oszt-rák lap Orbánnak tükröt tartana, egy idióta, újságírónak nem nevezhető valaki értekezett arról, hogy a pápa nem is hisz, mert ahhoz túlságosan is tanult. Persze, ezzel a logikával ő maga hívó kell hogy legyen, hiszen oly sötét szegényke.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A többségnek marad az ünnep, a megélt és a gyönyörű szép emlékek, a társadalmi üzenete a szentatyának és biztatásai. Védjük a gyermekeket, a családokat, támogassuk az ukrainai menekülteket, és segítsük a bajba jutottakat, erősítsük a béke kórusának hangját, segítsük az ő, a szentatyá misszióját, ami most a legfontosabb a világban, mellyel így búcsúzott, ezzel az imádsággal: „És innen, e nagyszerű városból és e nemes országból az ő szívére szeretném bízni az európai kontinens hitét és jövőjét, amelyre e napokban sokat gondoltam, különösképpen a béke ügyét.” Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Soltész Miklós államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett „Aktuális ügyeink” címmel Kósa Lajos, a Fidesz frakcióvezető-helyettese. Őné a szó, képviselő úr.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy fideszes álproblémáról szeretnék beszélni, ha még emlékeznek rá a képviselőtársak, a baloldal ajándékozott meg bennünket ezzel a halhatatlan bonmot-

val, talán éppen Vadai... - nem, Kunhalmi Ágnes. Kunhalmi Ágnes! *(Közbeszólás a DK soraiból: Tuszi!)* Kunhalmi Ágnes mondta azt 2015-ben, hogy a migráció egy fideszes álprobléma, nem kell vele foglalkozni. És hát, ez az álprobléma odafejlődött, hogy a múlt héten Horgoson lövöldözés volt, szabályszerű tűzpárbaj, ahol három migráns egy negyediket megsebesített egyébként. Tudjuk a szerb rendőrség adataiból, hogy az elmúlt időszakban 25 lövegvert szedtek össze migránsoktól, egyre erőszakosabbak, tavaly novemberben is volt egyébként ezzel kapcsolatos lövöldözés a határon, és hát, azt is látjuk, hogy bár az ukrán háború elfedi egy kicsit a migrációs problémákat, de a migráció az egyik legkomolyabb veszély, ami Európát és így hazánkat is fenyegeti.

(10.30)

A magyar kormány és a parlament álláspontja teljesen világos, a parlament többségi álláspontja, amit a Fidesz-KDNP képvisel: a migráció káros dolog, veszélyes dolog, alapvetően veszélyezteti az Európai Unió érdekeit, és ezért meg kell állítani; nem segíteni, nem kinyitni a kapukat, meg kell állítani.

Sajnos az Európai Parlament legutóbb elfogadott migrációs és menekültügyi paktuma teljesen rossz irányból fogja meg a migráció kérdését. Ebben az értelemben persze konzekvens, mert mindig is ezt az álláspontot képviselték, legalábbis az ottani többség, nevezetesen, az illegális határátlépést fogadjuk el, tulajdonképpen segítsük, tulajdonképpen a Frontex ténylegesen ezt is teszi, és egész egyszerűen a bejövő illegális és ellenőrizetlen migránsokat valamifajta kvótarendszerben osszuk el a tagállamok között. Ezt korábban is ellenezte Magyarország, és az azóta eltelt időben azt is tudjuk, hogy semmilyen eredménye nincs. Nem segít semmit a migránsokon, a befogadó országokon, a küldő országokon, csak szétkeni a problémát, ezzel egyébként az Európai Unió teljes egészén olyan problémákat okoz, ami a migráció nélkül nem jelentkezne.

Az Európai Parlament konzervatív és jobboldali képviselőiből álló csoport egy migrációs munkacsoportot hozott létre, ami pont rámutat ezekre a problémákra. *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* Kíváncsian várjuk a fejleményeket azzal kapcsolatban, hogy az Európai Parlament többsége hajlandó-e egyáltalán észrevenni a tényeket vagy azokat a nyilvánvaló igazságokat, amiket a munkacsoport kimutat és bemutat.

Azok a Brüsszel által erőltetett nem működő megoldások, amelyek most újra felbukkantak az Európai Parlament paktumában is, azért veszélyesek, mert nagyon sokszor hangsúlyoztuk: a migrációban egyszer lehet hibázni; egyszer lehet hibázni, és ha elhibázzuk, onnan egész másfajta problémáink lesznek. Tessenek megnézni azokat az országokat, ahol a no-go, most nem is városrészek, országrészek vannak, ahova nem mer bemenni a helyi hatóság, ahol a helyi törvények nem érvényesülnek, és ahonnan a helyi, egyébként eredetileg ott lakó embereket teljes mértékben kiszorítják,

hogy egyébként az általuk elkövetett erőszakos bűncselekményekről - szervezett bűnözés, kábítószer, egyebek - ne is beszéljünk.

Éppen ezért a leghatározottabban kiállunk amellett, hogy az egyetlen helyes magatartás megvédeni Magyarországot, megvédeni a schengeni határokat, megvédeni Európát ettől a migrációs hullámtól. És ha jól figyelünk, egyre többen veszik azt észre, hogy ez az egyetlen járható út. Jó reggelt kívánunk innen is Manfred Webernek, aki legutóbb éppen arról beszélt, hogy a kerítések felállítására végső esetben megoldás lehet. Kár, hogy a magyar állam által a kerítésekre és a határvédelemre fordított 650 milliárd forintnak egyáltalán az elismerése még várat magára, de reménykedünk. Az egyetlen lehetőség odavinni a segítséget, ahol a probléma van, nem pedig a problémát idehozni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kósa Lajos képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Rétvári Bence fog válaszolni. Államtitkár úr, öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Tisztelt Ház! Mindenki láthatja a világban, aki nem hunyja be a szemét, hogy Magyarország azoknak segít, akik valóban egy háború elől menekülnek. Keleti határunknál Ukrajna irányából teljesen nyitott a menekültek számára a magyar határ, mindenkit befogadtunk, mindenki számára segítséget nyújtottunk, ki milyen segítséget kért, olyan segítséget kapott. Milliós nagyságrendben érkeztek menekültek akár az ukrán határon keresztül közvetlenül, akár Ukrajnából, de Románián keresztül Magyarországra. Nekik, egymilliónyi embernek biztonságot nyújtottunk, segítséget nyújtottunk, és több tízezer ember ellátásáról most is gondoskodik Magyarország.

Nem ugyanez a helyzet a déli határunknál, ahol viszont illegális migránsok tömegei érkeznek, akik nem a törvények betartásával, nem egy közvetlen háborús helyzet elől menekülve érkeznek, hanem a jóléti juttatások miatt érkeznek Európába, az Európai Unióba. A tavalyi évben a magyar déli határnál 270 ezer ilyen illegális határátlépési kísérletet hiúsítottunk meg, és az idei évben is már több mint 40 ezer alkalom volt, amikor megpróbálták a magyar déli határon átjönni, de a magyar déli határnál a határőrök vagy a határon lévő határvadászok és rendőrök feltartóztatták őket. Nagyon agresszíven lépnek föl, az idei évben is már kilenc esetben támadták meg a határt védő személyeket, 68 esetben a járműveket érte támadás *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*, 28 esetben pedig a kerítést, a biztonsági határzárát próbálták megromlítani.

Tisztelt Képviselők! Tisztelt Ház! Az alvilág számára óriási üzlet, óriási bevétel az illegális migráció. Azok, akik korábban más bűncselekményekkel foglalkoztak, fegyvercsempészetrel, kábítószer-csempészetrel, azok számára nagyon nagy bevételi forrást jelent az

illegális migráció. Az illegális migránsok beszámolóiból tudjuk, hogy milyen összegeket fizetnek azért, hogy őket egyik országból a másik országba szállítsák. Ha valaki Görögországból Szerbiába akar eljutni, akkor 1,1 millió forintot fizet érte. Egy Törökország-Szerbia viszonylatú embercsempész-munkadíj 2,2 millió forint. Ha valaki Törökországból, ahol a legtöbbször találkozunk az embercsempészekkel, Ausztriába akar jutni, az 3,5 millió forintba kerül. Ha a szomszédainkon és rajtuk akar valaki átjutni, tehát Szerbiából Ausztriába akar jutni, az embercsempészek ezért 1,1 millió forintot kérnek. Abban az esetben, ha pedig valaki a teljes utat szeretné embercsempésztől igénybe venni, tehát Törökországból indul és Németországba akar érkezni, ennek az árfolyama jelenleg 5,2 millió forint egy személy esetében. És gondoljanak bele, tisztelt képviselőtársaim, hogy ezekben a kisbuszokban 10-20 ember van, és mindegyik ember megfizette ezt a több milliós, akár 5 millió forintos díjat az embercsempészeknek, micsoda bevétel ez az alvilág számára. Ebből a több milliós forintból olykor még szállást is, váltás ruhát is biztosítanak számukra.

Kialakult a finanszírozás bevett rendszere, az úgynevezett hawala-rendszer, ami arabul az átutalást jelenti. Ez egy egyfajta biztosított pénzügyi letét, egy bankon kívüli átutalási forma, amelyben a kiindulási ponton valaki letétbe helyezi azt az összeget, amire befizetett az embercsempésznél, és ha megérkezik, akkor utána a célállomáson visszajelez, és megkapja az embercsempész-hálózat ezt az összeget a hawala-rendszeren keresztül, utána pedig az embercsempészek a sofőröknek, egyéb közreműködőknek ennek az összegnek a töredékét Western Unionon vagy más pénzügyi küldő módszereken keresztül eljuttatják a közreműködőknek. Úgyhogy ez egy nagyon jól kialakult és az alvilágnak, a szervezett bűnözésnek óriási bevételt jelentő rendszer. Ez az a rendszer, amit az Európai Unió továbbra is fenntart; nemcsak, hogy megtűr, hanem például a paktum javaslatával ösztönözni is akar, hogy az alvilág, az embercsempészek emberenként ilyen milliós összegeket tegyenek zsebre. *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*

Ez már nagyon sok ország számára elfogadhatatlan, éppen ezért idén februárban Athénban találkozott 15 európai uniós tagállam, Ausztria, Bulgária, Horvátország, Ciprus, Csehország, Dánia, Észtország, Görögország, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Románia és Szlovákia; és egyértelművé tettük, hogy elfogadhatatlannak tartjuk azt, amit ma a Bizottság tesz. Felolvassám önöknek ennek a találkozóznak a zárónyilatkozatát. Azt mondta 15 uniós tagállam, szemben a Bizottsággal, hogy felszólítjuk az Európai Bizottságot, hogy megfelelő pénzügyi támogatást nyújtson a frontvonalon levő tagállamoknak a határvédelmi infrastruktúra minden típusára, beleértve a fizikai akadályokat is. 15 tagállam követelte az Európai Uniótól, Brüsszeltől a hatékony határvédelmet, 15 tagállam követelte azt, hogy járuljon hozzá az Unió a határvédelem költségeihez, de az Unió füle továbbra is süket ezekre a szavakra,

továbbra is a paktumot és a migrációt eröltetik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt a határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat, átadom az ülés vezetését Latorcai János alelnöktársamnak.

(Szünet: 10.39 - 10.44)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Tiba István és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Arra kérem kormánypárti képviselőtársaimat is, hogy foglalják el helyüket. Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, ellenőrizték, hogy kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépben.

A mai határozathozatalok során minősített többséget igénylő előterjesztés elfogadásáról is döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a határozati házszabály 50. § (3) bekezdése alapján, amennyiben a törvényjavaslat zárószavazása során az Országgyűlés nem fogad el minősített többséget igénylő rendelkezést, ez további külön döntés nélkül is kiterjed az el nem fogadott szabályozás sarkalatoságára utaló rendelkezés elhagyására is. Ebben az esetben az egyszerű többséggel történő zárószavazás az előterjesztés eképpen módosult szövegéről történik.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Soron következik a **Magyarország Kormánya és Bosznia-Hercegovina Minisztertanácsa között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló T/3519. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3519. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 179 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 11 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **köztársasági elnök aszszony által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2022. október 25-ei ülésnapján elfogadott, az Egyetemes Postaegyesület Alapokmánya Kilencedik, Tizedik és Tizenegyedik Pótjegyzőkönyvének, az Egyetemes Postaegyesület Egyetemes Postaegyezményének a 2012. évi dohai kongresszuson aláírt módosítása és Zárójegyzőkönyve, a 2016. évi isztambuli kongresszuson aláírt módosítása és Zárójegyzőkönyve, a 2018. évi addisz-abebai kongresszuson aláírt módosítása és Zárójegyzőkönyve, a 2019. évi genfi kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövege és Második Kiegészítő Jegyzőkönyve, valamint a 2021. évi abidjani kongresszuson**

aláírt módosítása és Zárójegyzőkönyve kihirdetéséről szóló törvényhez a Törvényalkotási Bizottság által benyújtott módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

A köztársasági elnöknek aláírásra megküldött törvény szövege T/1306/8. számon, a köztársasági elnök megfontolásra visszaküldő levele T/1306/9. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető. A Törvényalkotási Bizottság módosító javaslatát T/1306/11. számon, jelentését pedig T/1306/12. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály rendelkezései szerint a határozathozatal során módosító javaslat fenntartására és külön szavazás kérésére nincs lehetőség. Most a Törvényalkotási Bizottság módosító javaslatáról határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/1306/11. számú módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 185 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik, amelynek során a ki nem hirdetett törvénynek a Törvényalkotási Bizottság módosító javaslatával módosított szövegéről döntünk. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az Egyetemes Postaegyesület Alapokmánya Kilencedik, Tizedik és Tizenegyedik Pótjegyzőkönyvének, az Egyetemes Postaegyesület Egyetemes Postaegyezményének a 2012. évi dohai kongresszuson aláírt módosítása és Zárójegyzőkönyve, a 2016. évi isztambuli kongresszuson aláírt módosítása és Zárójegyzőkönyve, a 2018. évi addisz-abebai kongresszuson aláírt módosítása és Zárójegyzőkönyve, a 2019. évi genfi kongresszuson aláírt módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövege és Második Kiegészítő Jegyzőkönyve, valamint a 2021. évi abidjani kongresszuson aláírt módosítása és Zárójegyzőkönyve kihirdetéséről szóló, ki nem hirdetett törvényt az imént elfogadott módosításokkal. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult, ki nem hirdetett törvényt 185 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.50)

Soron következik a **Magyar Népköztársaság Kormánya és a Csehszlovák Szocialista Köztársaság Kormánya között Budapesten, az 1986. évi november hó 24. napján aláírt, a magyar-csehszlovák vasúti forgalom szabályozásáról szóló Egyezmény megszüntetéséről** szóló T/3087. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3087/5., összegző jelentését pedig T/3087/6. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3087/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 189 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3087/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 188 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról** szóló T/3526. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3526/8., összegző jelentését pedig T/3526/9. számon terjesztette elő. Tájékoztatom Önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 3. és 4. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Molnár Zsolt és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 129 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat is Molnár Zsolt és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 130 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3526/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 132 igen szavazattal, 41 nem szavazat ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3526/11. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 132 igen szavazattal, 43 nem szavazat ellenében, 15 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **elérhetőbb fogyasztóvédelem érdekében szükséges törvények módosításáról** szóló T/3517. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3517/6. számon, összegző jelentését pedig T/3517/7. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3517/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 149 igen szavazattal, 24 nem szavazat ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3517/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 150 igen szavazattal, 23 nem szavazat ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik „**A migráció elutasításáról és a kibocsátó országok helyben történő támogatásáról**” című, P/3825. számú politikai nyilatkozatra vonatkozó javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a politikai nyilatkozat benyújtott szövegéről határozunk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a politikai nyilatkozat elfogadásához az országgyűlési képviselők több mint felének igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a P/3825. számú politikai nyilatkozatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a politikai nyilatkozatot 143 igen szavazattal, 10 nem szavazat ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **Európai Unió Tanácsa 2024. második félévi magyar elnökségével kapcsolatos feladatok ellátására irányuló jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó rendelkezésekről** szóló T/3315. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3315/4. számon, összegző jelentését pedig T/3315/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 44. pontja elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő pontról határozunk, amely elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3315/4. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontját 136 igen szavazattal, 40 nem szavazat ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3315/4. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 134 igen szavazattal, 40 szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az

egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3315/6. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 136 igen szavazattal, 40 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

(11.00)

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3315/6. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 136 igen szavazattal, 4 nem szavazat ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **kiberbiztonsági tanúsításról és a kiberbiztonsági felügyeletről** szóló T/3314. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3314/5., összegző jelentését pedig T/3314/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek a 68., a 69., a 70. és a 72. pontjai elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor. Először a minősített többséget igénylő pontokról, határozunk, amelyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3314/5. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 139 igen szavazattal, 40 nem szavazat ellenében, 11 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3314/5. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 139 igen szavazattal, 40 nem szavazat ellenében, 11 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő

rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3314/7. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 139 igen szavazattal, 40 nem szavazat ellenében, 11 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3314/7. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 139 igen szavazattal, 40 nem szavazat ellenében, 11 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes állami tulajdonú vagyonelemek ingyenes tulajdonba adásáról** szóló T/3520. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza a törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3520. számú törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 159 igen szavazattal, 18 nem szavazat ellenében, 12 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3520. számú törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 158 igen szavazattal, 19 nem szavazat ellenében, 12 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes egészségügyi, egészségbiztosítási és gyógyszerészeti tárgyú törvények módosításáról** szóló T/3512. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosított javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3512/4., összegző jelentését pedig T/3512/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 45., 48., 51., 54., 56., 59., 63-68. és 69. pontjai elfogadásához minősített

többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor. Először a minősített többséget igénylő pontokról, határozunk, amelyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3512/4. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 132 igen szavazattal, 41 nem szavazat ellenében, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3512/4. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 131 igen szavazattal, 40 nem szavazat ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3512/6. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 132 igen szavazattal, 47 nem szavazat ellenében, 11 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3512/6. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 131 igen szavazattal, 47 nem szavazat ellenében, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Ház! Soron következik **a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény módosításáról** szóló T/3518. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslattól történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3518/5., összegző jelentését pedig T/3518/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslattól döntünk. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján az előterjesztő a

T/3518/5. számú összegző módosító javaslat 4. pontjáról külön szavazást kezdeményezett. Először határozunk az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő részéről, majd a külön szavazásra kért pontról, és csak azután döntünk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

(11.10)

Most az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő 2. és 3. pontjairól döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3518/5. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 132 igen szavazattal, 52 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért, egyszerű többséget igénylő 4. pontjának elfogadásáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3518/5. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő, külön szavazásra kért 4. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért pontját 132 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3518/5. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 132 igen szavazattal, 58 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3518/7. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 132 igen szavazattal, 58 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3518/7. számú

egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 131 igen szavazattal, 58 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **Európai Bizottsággal való megegyezés érdekében a vagyonyilatkozatokkal kapcsolatos szabályok módosításáról** szóló T/3131. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3131/5., összegző jelentését pedig T/3131/6. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek a 21-24., a 27-53., az 55., az 59-62., a 64-67., valamint a 69. és a 70. pontja elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő pontokról határozunk, melyeknek az elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3131/5. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 149 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3131/5. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 152 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyeknek az elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3131/7. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 151 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3131/7. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 152 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes törvényeknek a közigazgatás fejlesztésével összefüggő módosításáról** szóló T/3514. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3514/6. számon, összegző jelentését pedig T/3514/7. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy a házsabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. és a 3. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Dudás Róbert és Lukács László György indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen szavazattal, 129 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat is Dudás Róbert és Lukács László György képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 130 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3514/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 132 igen szavazattal, 17 nem szavazat ellenében, 41 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3514/9. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 132 igen szavazattal, 17 nem szavazat ellenében, 41 tartózkodás mellett elfogadta.

(11.20)

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3514/9. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 132 igen szavazattal, 17 nem szavazat ellenében és 41 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes külügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló T/3515. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3515/4., összegző jelentését pedig T/3515/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3515/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 130 igen szavazattal, 34 nem szavazat ellenében és 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3515/6. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 131 igen szavazattal, 37 nem szavazat ellenében és 20 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik az **állami projektértelkői jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi XXXIII. törvény és a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény módosításáról** szóló T/3516. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3516/4., összegző jelentését pedig T/3516/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3516/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 148 igen szavazattal, 18 nem szavazat ellenében és 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3516/6. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 148 igen szavazattal, 17 nem szavazat ellenében és 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról** szóló T/3513. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3513/4., összegző jelentését pedig T/3513/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3513/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 129 igen szavazattal, 40 nem szavazat ellenében és 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3513/6. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a T/3513/6. számú egységes javaslatot 130 igen szavazattal, 41 nem szavazat ellenében és 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **mentelmi ügy** megtárgyalása és határozathozatala.

Tájékoztatom önöket, hogy Pócs János fideszes országgyűlési képviselőtársunk mentelmi jogának fel függesztésére irányuló indítvány érkezett 2023. április 18-án 1.Bpk.211/2022/5. számon a Tiszafüredi Járásbíróságtól rágalmazás vétsége és becsületsértés vétsége miatt indított magánvádas ügyben. Ez megvizsgálásra elnöki jogkörben átadásra került a Mentelmi Bizottságnak. A Mentelmi Bizottság H/3837. számon határozati javaslatot terjesztett elő Pócs János országgyűlési képviselő mentelmi jogával kapcsolatban. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

A határozathozatal előtt megadom a szót Hargitai Jánosnak, a bizottság elnökének, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni ötperces időkeretben. Parancsoljon, elnök úr, ön é a szó.

DR. HARGITAI JÁNOS, a Mentelmi Bizottság elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Tiszafüredi Járásbíróság átiratában indítványozza az Országgyűlésnek, hogy Pócs János képviselő úr mentelmi jogát rágalmazás és becsületsértés vétsége miatt függesztük fel.

Az iratból a következő fontosabb tényállási elemek ismertetésére tennék kísérletet. A települési önkormányzat - Jászberényről van szó - egy Malom Konferencia- és Rendezvényközpont megvalósítására szövetkezett, ehhez kapott is forrásokat. A kivitelező vállalkozónak valamivel több mint 287 millió forintot előlegként átutalt, amivel a vállalkozónak csak az utolsó részszámla benyújtásakor kellett volna elszámolnia. Idáig nem fajul az ügy, mert ez a beruházás meghiúsul, így az irányító hatóság 800 millió forintot visszakövetelt a várostól.

Pócs János képviselő úr 2022. június 15-én a város képviselő-testületi ülésén - ez lényeges, ott a testületi ülésen - mondja a következőket; a legfontosabb mondat, alpolgármesternek és polgármesternek címezve, hogy ezt a 300 millió forintot önök a jászberényi adózók zsebéből eltapsolták, és átadták egy vállalkozónak. Na, ebből lesz a magánindítvány, és a magánindítvány alapján a járásbíróság átirata kerül ide elének.

Nyilvánvalóan a Mentelmi Bizottságnak azt javasoltam, mint az ilyen ügyekben mindig, és ezt javasolja a Mentelmi Bizottság is az Országgyűlésnek - 4:1 arányban hoztuk meg a döntésünket -, tehát az indítványunk az, hogy ebben a magánindítványban Pócs

János képviselő úr mentelmi jogát az Országgyűlés ne függesse fel. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, elnök úr. Megkérdezem Pócs János képviselő urat, kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, hogy a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő úr mentelmi jogát az Országgyűlés ne függesse fel.

Felhívom szíves figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Pócs János országgyűlési képviselő mentelmi jogát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Pócs János mentelmi jogát 38 igen szavazattal, 136 nem szavazat ellenében és 3 tartózkodás mellett nem felfüggesztette fel.

Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott napirendünknek megfelelően most a hétfői ülésnapon *(Dr. Vadai Ágnes: Kedd!)* elhangzott **interpellációkra adott válaszok elfogadásáról történő határozathozatalokra** kerül sor.

Barkóczy Balázs, a DK képviselője, az **I/3746.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 117 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében és 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Komjáthi Imre, az MSZP képviselője, az **I/3763.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 120 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében és 1 tartózkodás mellett elfogadta.

(11.30)

Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, az **I/3764.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 120 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, az **I/3770.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 121 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP képviselője, az **I/3752.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 120 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, a DK képviselője, az **I/3747.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 121 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Dudás Róbert képviselő úr, a Jobbik képviselője, az **I/3732.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 119 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Csárdi Antal képviselő úr, az LMP képviselője, az **I/3486.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 119 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Ház! Soron következik **az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) OGY határozat** módosításáról történő határozathozatal. Az elnöki jogkörben előterjesztett S/3848. számú javaslatot a honlapon megismerhették.

Felkérem Tiba István jegyző urat, hogy ismeresse az elnöki jogkörben előterjesztett személyi javaslat tartalmát. Parancsoljon, jegyző úr, ön é a szó.

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: „1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) OGY határozat (a továbbiakban: OGY határozat) 2. pontja a következők szerint módosul: Az Országgyűlés a Törvényalkotási Bizottságba dr. Bajkai István, Fidesz, korábban megüresedett tagsági helyére Süli Jánost, KDNP, a bizottság tagjává megválasztja.

2. Az OGY határozat 4. pontja a következők szerint módosul: Az Országgyűlés a Népjóléti Bizottságba Nacsa Lórin, KDNP, helyett dr. Mészáros Lajos, Fidesz, a Törvényalkotási Bizottságba dr. Bajkai István, Fidesz, korábban megüresedett alelnöki helyére Süli Jánost, KDNP, a bizottság alelnökévé megválasztja.

3. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.”

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Először a javaslat 1. és 3. pontja alapján a bizottsági tag megválasztásáról döntünk, ezt követően pedig a javaslat 2. pontja szerint a bizottsági tagok sorából a bizottsági tisztségviselőkről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy az S/3848. számú javaslatnak megfelelően, az 1. és 3. pont elfogadásával megválasztja-e Süli Jánost a Törvényalkotási Bizottság tagjának. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Süli Jánost a Törvényalkotási Bizottság tagjának 175 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett megválasztotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy az S/3848. számú javaslat 2. pontja szerint a bizottsági tagok sorából megválasztja-e Mészáros Lajost a Nép-jóléti Bizottság alelnökének. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Mészáros Lajost a Nép-jóléti Bizottság alelnökének 174 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül (A táblán látható eredmény: 1 tartózkodás.) megválasztotta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy az S/3848. számú javaslat 2. pontja szerint a bizottsági tagok sorából megválasztja-e Süli Jánost a Törvényalkotási Bizottság alelnökének. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Süli Jánost a Törvényalkotási Bizottság alelnökének 175 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett megválasztotta.

A megválasztott tisztségviselőknél munkájukhoz sok sikert, eredményeket kívánok.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet tartunk.

(Szünet: 11.36 - 11.39)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Tiba István és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: (Mozgás.) Arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy mindazok, akik halaszthatatlanul sürgős hivatali feladatuk ellátása miatt most elhagyják az üléstermet, azt lehetőleg gyorsan és csendben tegyék meg, hogy az Országgyűlés folytathassa munkáját. Aki viszont részt akar venni az Országgyűlés további munkájában, kérem, az foglalja el helyét. Köszönöm szépen.

Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Soron következik a **Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.

(11.40)

A Kocsis Máté fideszes, Halász János fideszes, Kósa Lajos fideszes, Nacsa Lőrinc (Pillanatnyi szünet.) KDNP-s képviselő által benyújtott előterjesztés

T/3755. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető. (Nacsa Lőrinc felé:) Nem azért álltam meg, tisztelt képviselő úr, mert nem tudom, hogy melyik frakcióban van, csak azért, mert a forgatókönyv ezt nem így tartalmazta.

Tisztelt Ház! Elsőként megadom a szót Halász János úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr, 30 perc az időkerete. Öné a szó.

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Fontos, a sajtó- és szólásszabadságot tovább erősítő, az újságírók munkáját segíteni hivatott törvényjavaslat tárgyalását kezdhettük meg ma.

Polgári demokrácia nem létezhet szabad sajtó nélkül. Ezt jól tudják a magyar emberek, jól tudja az én generációm is, aki élt a kommunizmusban, és már felnőtt volt a rendszerváltoztatás idején. A kommunista évek után, ahol erős cenzúra jellemezte a rendszert, különösen fontos volt a sajtó- és szólásszabadság kérdése. Persze, nem ment egyik napról a másikra a média működésével kapcsolatos törvények megalkotása. Emlékezhetünk, hogy a rendszerváltoztatás során talán a sajtó működésével, a közmédia szabályozásával kapcsolatban voltak a leghevesebb viták, de később is számos, a médiatörvényt érintő törvényjavaslatot tárgyalt a tisztelt Ház és a Kulturális és Sajtóbizottság, aminek 2002-10 között az alelnöke voltam.

A sajtószabadság védelme a 2011-ben elfogadott Alaptörvényünknek is fontos része. Az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.

Tisztelt Ház! Magyarországon először az 1848-49-es forradalom idején követeltek szabad sajtót a márciusi ifjak. Ma, 175 évvel később, szerencsére mindannyiunk számára természetes a polgári sajtószabadság. A magyar médiapiac sokszínű és plurális. Összehasonlítva hazánkat az Európai Unió többi tagállamával, nincs miért szégyenkezni. Van azonban egy olyan területe az újságírói munkára vonatkozó jogi szabályozásnak, ahol van lehetőség a további előrelépésre: a rágalmazás és becsületsértés büntetőjogi tényállásáról van szó, mely, ahogy jelezték nekünk, jelen formájában furkósbotként használható. Az újságírók emiatt sokszor kénytelenek vagy öncenzúrát gyakorolni, vagy vállalni a sokszor évekig tartó megterhelő büntetőeljárást.

Tisztelt Ház! A Transzparens Újságírásért Alapítvány kereste meg a Fidesz-frakciót - megjegyzem, hogy a többi parlamenti frakciót is -, és javasolta az előttünk fekvő büntetőtörvénykönyv-módosításokat. Az újságíró-szervezet jelezte, hogy a jelenlegi szabályozás okozta probléma egyetemes, politikai oldalaktól független. Néhány példát is adtak az elmúlt évekből. A korábban az Indexnél dolgozó, ma már 24.hu-s újságíró évekig korlátozta munkájában egy ellene indult büntetőeljárás. Az Index exfőszerkesztőjét is

vád alá vonták, sőt el is ítélték rágalmazás, majd becsületsértés miatt. Az egyik 444.hu-s munkatárs ellen is indult már büntetőeljárás, őt jogerősen elítélték rágalmazás miatt. A Pesti Srácok több munkatársa ellen is indult már büntetőeljárás. Füssy Angéla oknyomozó újságírót, valamint a lap egykori főszerkesztő-helyettesét pedig már el is ítélték rágalmazás miatt. Emlékezhetünk, hogy Szarvas Szilveszternek a fényképe is felkerült a rendőrségi honlapra, miután elfogatóparancsot bocsátottak ki ellene, mert nem jelent meg a rágalmazási ügy tárgyalásán.

Tisztelt Ház! Az elhangzott példák jól szemléltetik, hogy szükséges változtatnunk a szabályozáson. A büntető törvénykönyv módosítása a szólás- és sajtószabadság védelméről szól, igazodva a nyugati példákhoz. Az újságíró-szervezet javaslatát átgondoltuk és elfogadásra javasoljuk, mert az újságírói munka zavartalan végzését szolgálja és az újságírókat védi. Az Alkotmánybíróság már 1992-ben a 30/1992. határozatában is úgy érvelt, hogy valamely magatartás büntetendővé nyilvánításának szükségességét szigorú mércével kell mérni. A különböző életviszonyok, erkölcsi és jogi normák védelmében az emberi jogokat és szabadságokat szükségképpen korlátozó büntetőjogi eszközrendszert csak a feltétlenül szükséges esetben és arányos mértékben indokolt igénybe venni akkor, ha az alkotmányos vagy az alkotmányra visszavezethető állami, társadalmi, gazdasági célok, értékek megóvása más módon nem lehetséges. Később azt is megállapította az Alkotmánybíróság, hogy a büntetőjogi szankciókkal nem a közvéleményt és a politikai stílust kell formálni. A büntetőjogi szankciókat csak más jogok védelmében, az elkerülhetetlenül szükséges esetekben lehet alkalmazni.

Tisztelt Ház! Természetesen a véleménynyilvánítás szabadsága továbbra sem lehet korlátlan alapjog. Az Alaptörvény kimondja, hogy annak gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére, alapjogot korlátozni csak az arányosság és szükségesség kritériumrendszerének figyelembevételével, az elérni kívánt cél erejéig, a lehető lehető legenyhébb eszközökkel lehet. Jelenleg azonban több eszköz is rendelkezésére áll azon szereplőknek, akik becsületük vélt vagy valós megsértése miatt jogi úton akarnak elégtételt venni. A becsület csorbítására alkalmas valótlán tényállításokkal szemben sajtó-helyreigazítást kérhetnek, melynek elmaradása esetén polgári pert kezdeményezhetnek. Jó hírnevük megsértése esetén pedig személyiségi jogi pert indíthatnak, amelyben sérelemdíjat követelhet a sértett.

A jelenlegi szabályozásnak köszönhetően a sértett a sajtóperen és a személyiségi jogi peren túl magánindítvány útján büntetőeljárás is indíthat. Ezek a párhuzamos szabályozások felesleges terhet jelentenek mind az állam, mind a terhelt, mind a sértett számára.

Tisztelt Ház! Javaslatunk tehát védi a szólás- és sajtószabadságot. Ezenfelül állami érdek is, hogy minél kevesebb, enyhébb eszközzel nem szankcionálható cselekmény elbírálásra kerüljön a büntetőbíró-ságok előtt. Ellenkező esetben a rendszer túlterhelte

válhat és a büntetőeljárások elhúzódhatnak, ez pedig az igazságszolgáltatás hatékony és gyors működését akadályozhatja. A büntetőjogra csak végső eszközként tekinthetünk, vagyis büntetőeljárásra csak akkor kerülhet sor, ha a büntetőjogon kívüli eszközök, mint például a sajtóper, a személyiségi jogi per az adott helyzet konfliktuskezelésére már egyáltalán nem alkalmas.

Úgy látjuk, hogy a fenti három eszköz, a sajtóper, a személyiségi jogi per és a büntetőper közül az első kettő eszköz szükséges, de egyúttal elegendő is a sérelmet szenvedett fél hatékony igényérvényesítésére. A büntetőjogi fenyegetettség jóval aránytalanabb a többinél, bizonyos értelemben egy szintre helyezi az újságírót a köztörvényes bűnözőkkel. Ráadásul a hosszadalmas jogi procedúra nem szolgálja a sértett érdekeit sem, mert ha a vádlottat végül jelentősebb pénzbüntetésre ítélik is, az összeg nem a sértetthez, hanem az államhoz kerül. Ezzel szemben a polgári eljárásban megítélt sérelemdíjat a sértett kapja.

Összességében elmondható, hogy az esetleges túlkapások kezelésére a büntetőjogi ügy szükségtelen, könnyen kiváltható lenne egy hatékonyan működő sajtó- és polgári peres gyakorlattal. Ezért indítványozzuk a Btk. idevágó passzusainak módosítását.

Tisztelt Ház! Nem lényegtelen körülmény az sem, hogy a személy méltóságát és becsületét sértő cselekmények büntetőjogi szankcionálhatóságának részleges vagy teljes eltörlésével az Európa Tanács által meghatározott irányba is tennénk egy lépést, ugyanis Terry Davis, az Európa Tanács akkori főtitkára már 2006-ban javasolta a rágalmazás miatti büntetőjogi felelősségre vonás eltörlését. Több európai uniós országban ez már meg is történt.

Tisztelt Ház! Zárásként szeretném ismét kiemelni, hogy a büntető törvénykönyv előttünk fekvő módosítása a szólás- és sajtószabadság védelméről szól, igazodva a nyugati példákhoz. Képviselőtársaimmal a Transzparens Újságírásért Alapítvány javaslatára alapján nyújtottuk be a törvényt módosítást. A javaslat az újságírói munka zavartalan végzését szolgálja, az újságírókat védi. Kérem a tisztelt Házat, hogy támogassák a javaslatunkat. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

(11.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most megkérdem Répássy Róbert államtitkár urat, a kormány képviselőjében kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, miniszterhelyettes, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A törvényjavaslat a közügyek szabad megvitatása körében a sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján történő elkövetés tekintetében meghatározott feltételekkel a rágalmazás és a becsületsértés esetében dekriminalizációt hajt végre,

mindezt teszi az Alaptörvény 9. cikkére figyelemmel, amely külön alkotmányos értéknek nevesíti a demokratikus közvélemény kialakításának szükségességét.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága és az Alkotmánybíróság is következetes gyakorlatot alakított ki azzal kapcsolatban, hogy a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás során keletkezett közlések miatt a felelősségre vonás lehetősége korlátozott. A büntetőjog ultima ratio jellegére ezen a területen kiemelt figyelmet kell fordítani, ezen típusú jogsértések szankcionálása a jogrendszer egészét tekintve nem szűnik meg, a törvényjavaslat benyújtói a közügyek szabad megvitatását olyan fontos értéknek tartják, amely esetén elegendő a polgári jogi és egyéb közigazgatási szankcionálás fenntartása.

Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatában meghatározott követelményekkel összhangban - a 3328/2017., a 3465/2020. és a 3263/2018. AB határozatokról van szó - a médiatartalom-szolgáltató sem sértheti az emberi méltóság korlátozhatatlan magját. A törvényjavaslat minderre figyelemmel fenntartja a büntetőjogi üldözhetőséget abban az esetben, ha a becsület csorbítására alkalmas tény vagy kifejezés a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló és súlyosan becsmérítő tagadására irányul. A kormány ezt a megközelítést el tudja fogadni, ezért a kormány támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek, 15-15 perces időkeretekben.

A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Vécsey László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló T/3755. számú, előttünk fekvő törvényjavaslat a sajtószabadságot támogató, erősítő rendelkezés.

Az újságírók elleni büntetőeljárás indítása visszaélésekre, bosszúhadjáratokra adhat és adott sajnós eddig is lehetőséget, mint azt az előterjesztői bevezetőben hallhattuk. Ennek a büntetőjogi eszköznek a kivétele mind az állam, mind a sértett számára tehermentesítést jelent. Ezen rendelkezés egységben áll az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bíróságának egybehangzó álláspontjával, valamint az Alaptörvénnyel, ami kimondja, hogy Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.

Ez a javaslat egy újabb példája annak, hogy a demokrácia és a sajtószabadság a legjobb helyzetben van hazánkban. *(Derűltég a DK és az MSZP soraiban.)* Nyugat-Európa nagyobb országaiban sokkal több alkalommal éri támadás a sajtószabadságot,

mint Magyarországon. Ezt nem mi állítjuk, hanem a Transzparens Újságírást Alapítvány. *(Arató Gergely felnevet.)* Az Európai Bizottság által finanszírozott beszámoló részletesen kifejti, hogy hazánkban sokkal jobb újságírónak lenni, mint például Németországban vagy Franciaországban. Ezekben az országokban ugyanis komoly fizikai fenyegetésnek vannak kitéve a sajtóorgánumok, ráadásul a sajtószabadságot is többször korlátozzák. Hazánkkal szemben a média helyzete kapcsán folyamatosan zajlanak az éles támadások a tények teljes figyelmen kívül hagyásával. Magyarország ma lényegesen szabadabb, mint a nyugat-európai országok, és erre a médiaviszonyok egyértelmű bizonyítékot jelentenek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Újabb követendő példát állítunk tehát fel az európai országoknak azzal, hogy elfogadjuk a Ház előtt fekvő javaslatot. A sajtószabadság nem kérdőjelezhető meg Magyarországon, mindenki a saját meggyőződésének megfelelően vehet részt a közéleti vitákban, és szabadon fejtheti ki a véleményét. Az elhangzottakra tekintettel a Fidesz-frakció támogatja a javaslatot, kérem képviselőtársaimat, a tisztelt Házat, hogy önök is tegyenek így. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Van valami csodálatos bája annak, amikor fideszes képviselőtársam a saját maguk által finanszírozott álcivil szervezet felmérésére hivatkozva minősíti kiválónak a magyar sajtószabadságot, de aki ebben az országban él, az tudja, hogy mi a valódi helyzet a közmédiával, amelyik fideszes propagandaszócsőként működik, mi a helyzet a KESMA-ba tömörített számos orgánummal, amelyik szintén a Fidesz szócsőveként működik - bocsánat, és a KDNP, mindig elfelejtem -, és mi a helyzet azzal a revolver-médiával, aminek egyetlen feladata és érdemi szerepe az, hogy hazudozzon az ellenzéki szereplőkről és egyáltalán bárkiről, aki nem fideszes.

Egyébként ezt igazolják a független nemzetközi mérések is. Ma jelent meg a legújabb sajtószabadság-jelentés, 27 európai uniós tagállamból Magyarország a 25., hátulról a harmadik a sajtószabadság szempontjából. Szóval, azt kell önöknek mondanom, hogy ez egy nagyon átlátszó színjáték. Látom, hogy még mindig vannak olyan dolgok, amiket az Igazságügyi Minisztérium meg a kormány sem mer a nevére venni, vagy szégyell. Nem sok minden van, de úgy tűnik, hogy ezt az egy javaslatot mégsem merték a saját nevükben beadni; ezért játszották el ezt; valaki kérte, és akkor a kormánypartú képviselők hirtelen azt gondolták, hogy hú, milyen jó ötlet, hogy ezt a javaslatot be kell nyújtani. Korábban ez nem számított, korábban nem volt ez fontos, most ez hirtelen fontos lett.

Tehát tudjuk, mi van a háttérben, az van a háttérben - ezt nyíltan megmondják az érintettek -, hogy az önök néhány propagandistája ilyen ügyekben, amikor teljesen nyilvánvaló módon, rosszindulatú módon hazudoztak emberekről, rendőrségi eljárás alá került, s ez kellemetlen nekik, szeretnék önök biztosítani azt, hogy még ez a minimális védelem se illesse meg azokat, akiket ezek az úgynevezett újságok és úgynevezett médiák, ezek a propagandatermékek gátlástalanul, hazug módon, megalázó módon rágalmaznak.

Nézzünk egy pillanatra a javaslat szakmai részére! Tisztelt Képviselőtársaim! Önök azt mondják, hogy hát, akkor vegyük ki a sajtótermékeket. Ha sajtótermékben történik, akkor a közéleti viták szabad lefolytatása megköveteli, hogy ne lehessen rágalmazásért egyébként a rendőrséghez fordulni. És egyébként az állampolgárt nem védjük? *(Közbeszólás a Fidesz sorából. - Az elnök csenget.)* A Facebook-kommentelőt továbbra is fel lehet jelenteni a tisztelt fideszes képviselőknek meg polgármestereknek rágalmazásért.

Továbbra is fel lehet jelenteni rágalmazásért az ellenzéki képviselőket akkor, ha egy önkormányzatban szóvá tesznek valamit. Továbbra is fel lehet jelenteni a civil szervezeteket rágalmazásért, ha felhívják a figyelmet valamilyen visszaélésre. Ha valóban megoldást akarnának, akkor át kéne gondolni az egész jogintézményt, át kéne gondolni, hogy mikor van helye a rágalmazásnak, és mikor nincs helye a rágalmazásnak. El lehetne indulni egy olyan irányba, ahol azt mondjuk, hogy a közéleti viták nem kriminalizálhatóak, de akkor ennek a védelemnek mindenfajta közéleti vitára ki kellene terjednie.

Ráadásul azért, amit most beterjesztenek, az is egy gumiparagrafus, mert továbbra is tekintik, benne hagyják az emberi méltóság nyilvánvaló és súlyosan sértő módjának büntetőjogi szankcionálását, azt majd persze az önök ügyészsége meg az önök rendőrsége megmondja, hogy mi az, ami idetartozik, és mi az, ami nem tartozik ide.

Az a helyzet, hogy önök csinálnak egy újabb olyan gumiparagrafust, aminek segítségével az igazságszolgáltatást saját politikai céljaikra használhatják fel, a saját propagandamédiájukat kivéhetik alóla, másokat pedig tovább fenyegethetnek ezekkel az eszközökkel. *(Kósa Lajos: Magánvadás! - Az elnök csenget.)*

Ráadásul az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy van azért ebben még egy csavar.

(12.00)

Merthogy önök azt mondják, hogy de hát, persze van másfajta védelem, hiszen lehet sajtópert vagy személyiségi jogi pert indítani. És mi történik, tisztelt képviselőtársaim, ha a közmédiára, a Pesti Srácokra *(Kósa Lajos: 444!)* vagy a TV2-re megállapítják azt, hogy egyébként ilyen személyiségjog-sértést követett el? Megítélnék néhány százezer forint kártérítést, amit egyébként nem az érintett újságíró és nem az érintett vezető fog kifizetni, hanem a médium, amelyet egyébként önök kitömtek közpénzzel, tehát lényegében a mi

pénzünkből fizetik majd meg ezeket a büntetéseket. Ezért akarják az önök propagandistái azt, hogy töröljük el a rágalmazást ezekben az esetekben, merthogy egyébként az ő személyes felelősségükről is szól. Ha nincs személyes felelősség, ebben az esetben persze közpénzből bármit kifizet a fideszes propagandamédia, nem kérdés.

Ráadásul hozzá kell tennem, és erre utaltak önök is, hogy van ennek egy kialakult bírósági gyakorlata. Van egy alkotmánybírósági és európai emberi jogi bírósági döntésekkel alátámasztott, megszilárdult joggyakorlat ebben a kérdésben. Tegyük fel, ha én mondjuk, azt mondanám - ez persze csak egy gondolatkísérlet - itt a parlamentben, hogy a tisztelt előterjesztők cinikus gazemberek, akik orosz gázbeszerzésből származó dollárral kitömött zsebbel hazudoznak dollárbaloldarról, akkor ezzel az állítással szemben önök a bírósághoz fordulnak, és akkor minden valószínűség szerint a bíróság azt állapítaná meg, hogy ez közszereplők közötti vita, amit tessék közszereplők módjára rendezni.

Magyarán szólva, ezzel megint csak azt akarom önöknek mondani, hogy egyébként széles körű bírósági védelem van az ilyen típusú vitáknak, közéleti vitáknak. Sajnálatos módon a bíróságok még hamis, nyilvánvalóan hazug, szándékos tényállítások esetében sem állapítják meg a személyiségi jogi perekben a jogsértést, illetve a sajtóperekben a jogsértést, hanem úgy döntenek, hogy a véleménynyilvánítás szabadságába ez is belefér.

Összefoglalva azt tudom tehát mondani, hogy önmagában az, hogy áttekintsük azt, hogy a rágalmazás büntetőjogi tényállásának ki kell-e terjednie politikai, közéleti vitákra, ez egy jogos és észszerű felvetés. Erről lehetne vitatkozni egy megfelelő módon előterjesztett, átfogó, hatásvizsgálatot is tartalmazó törvényjavaslat esetében akkor, hogyha egyébként arról van egy társadalmi vita, ahol az újságíró szervezetek, a jogi szakértők kifejtetik a véleményüket, és egyébként idehozunk egy átfogó szabályozást, amely például foglalkozik azzal a kérdéssel, hogy ki és milyen módon visel felelősséget személyiségi jogi perekben a nyilvánvalóan hamis állításokért, ahol megállapítható adott esetben a személyi felelősség, és még tudnám ezt folytatni. Egy ilyen átgondolt reform esetében egyébként lehetne erről beszélni.

De hát itt nem erről van szó. Itt arról van szó, hogy az önök propagandistái erősebb védelmet kértek önöktől, mert még a jogállam maradványai is zavarják őket a szabadon folytatott rágalmazásban és hazudozásban, és önök ezt boldogan teljesítik. Az a helyzet, hogy ezért ebben a formában ezt a törvényjavaslatot mi nem fogjuk támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hát, mindig is tudtuk, hogy a baloldal a

sajtószabadság ellensége. Teljesen világos volt ebből a felszólalásból is. Mondja az az Arató Gergely, akik kézi vezérrel irányítják a Nyugati Fény nevű szennylapot, akik rendszeresen olyan vállalhatatlan szövegeket és minősítéseket tesznek közzé rólunk, ráadásul egy külföldről finanszírozott újságról is szó van, hiszen az Európai Parlament szocialista frakciója is finanszírozza, és így tovább, tehát azt gondolom, hogy egy ilyen háttérrel, egy ilyen DK-s média-háttérrel... (Arató Gergely: Ez nem igaz!) Hát hogyan lenne igaz, tisztelt képviselő úr, de ezt majd megbeszéljük, mert ez nem a párbeszéd műfaja itt most jelenleg. (Vajda Zoltán: Ezt tudom! Ezt megtanultam!)

Ugyanakkor beszéljünk arról, ami a lényeg ebben a törvényben, és amit megpróbálnak önök eltagadni, és propagandistáznak itt, meg ön mindenféleképpen minősít negatív módon újságírókat Magyarországon, akik azért dolgoznak, hogy Magyarországon a lehető legtöbb információt a politikai döntésekről és a közélet történéseiről az olvasók, a fogyasztók elé tárjanak.

Hát, tisztelt képviselő úr, mondok egy példát. Az Átlátszó nem vádolható valamiféle erős kormánypártisággal. Még 2013 márciusában az Átlátszó több újságírója kérte ezt a módosítást, a dekriminalizációt az akkori parlamenttől és kormánytól. Az Európa Tanács korábbi főtitkára is - ön is tagja az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének - javasolta több tagállamnak, hogy a dekriminalizáció egy jó út, és ezen az úton kellene haladni. Tehát ne ránk hallgasson! Hallgasson az Európa Tanács korábbi főtitkára, hallgasson az Átlátszó újságíróira, és így tovább, tudnám folytatni ezt a listát, hogy kik és hány alkalommal jelezték vagy vetették fel, hogy ez az irány szerintük jó lenne.

Mit is mond erről a magyar Alaptörvény? A IX. cikk (1) bekezdése úgy szól, hogy „Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.”, a (2) bekezdés pedig így: „Magyarország elismeri...” (Vajda Zoltán: Tanár úrnak mondd!)

ELNÖK: Hamarosan ön fog következni, de ha még kétszer beleszól, akkor nem fog következni. (Vajda Zoltán: Visszafogom magam! A szólásszabadság jegyében!)

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Pedig úgy izgulunk, mit fog mondani Vajda képviselő úr. Tehát ahogy az Alaptörvény fogalmaz: „Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.” A magyar Alaptörvény szerint tehát kiemelten fontos alkotmányos érték a közügyek szabad megvitatása, a demokratikus politikai vélemény megfogalmazása, a közvélemény tájékoztatása, valamint a közérdekből megfogalmazott gondolatok szabad kifejezése.

Hála istennek, számos nyugat-európai országnál sokkal jobban állunk ezen a téren, tisztelt képviselőtársaim. Számos nyugat-európai országban egyáltalán

nem szabad annyira a médiapiac és a sajtó, mint ahogy ez Magyarországon van. Számptalan nyugat-európai országban előfordul az, hogy napokig el lehet hallgatni összmédiaszinten olyan híreket, mint például erőszakról szóló híreket, terrortámadásokról szóló híreket, vagy éppen olyan cenzúra nyilvánul meg nyugat-európai újságoknál, ami, azt gondolom, hogy a '90 előtti Magyarország - az önök haverjai - világában volt jellemző.

De az előttünk fekvő törvényjavaslat ennek megfelelően a sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján történő elkövetés vonatkozásában dekriminalizációt hajtana végre. A sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján történő elkövetést ezentúl nem a büntető törvénykönyv szankcionálja majd, hanem a polgári törvénykönyv.

Itt a képviselő úr keverte a magánvádas ügyeket, illetve ügyészegről beszélt. Egy kicsit összekeverte a képviselő úr a kérdéseket. Peres eljárást ezentúl is lehet indítani természetesen, nincs is szó semmi ilyenről, hogy ez megszűnne, és ne lehessen elégtételt kérni, hogyha valakiben valamilyen sérelem merül fel. Ez a jogszabály-módosítás egyébként összhangban van a magyar Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bíróságának következetes gyakorlatával, és nem gyengíti és korlátozza, hanem tovább erősíti a véleménynyilvánítást és a sajtószabadságot.

A szabad véleménynyilvánítást nem helyes büntetőjogi eszközökkel korlátozni, ugyanakkor rágalmazás és becsületsértés esetén továbbra is lesz lehetőség a sértettnek kereset benyújtására. A bíróságok továbbra is folytatnak sajtó-helyreigazítási eljárásokat, illetve személyiségi jogi pereket, és ha az újságíró vagy a sajtóorgánum megszegte a törvényi kereteket, akkor nyilvánvalóan számolni kell a következményekkel.

A szabad véleménynyilvánítás és az újságírók, sajtóorgánumok szabadsága kiemelten fontos alkotmányos érték, így elfogadhatatlan a munkájukat végző újságírók kriminalizálása vagy éppen börtönnel való fenyegetése. Halász képviselőtársam számos példát elmondott - 24.hu, Index, Pesti Srácok, és így tovább - az elmúlt évekbeli olyan esetekről, amely felhívta arra a figyelmet, hogy nekünk itt jogalkotóként van ebben feladatunk.

De hát nézzük meg, hogy mit is gondol a baloldal a sajtószabadságról, mi az önök képe a sajtószabadságról! Elég sajátosan értelmezik önök a sajtószabadságot, hiszen addig bárki bármit mondhat, amíg a jobboldal támadja, a keresztény értékeken gúnyolódik, a konzervativizmust gyalázza vagy a magyar emberek egyértelmű többségének akaratát kérdőjelezi meg; onnantól nem számít önöknek a sajtószabadság, hogy ha valaki önöket meri kritizálni, akkor természetesen azt azonnal fejezze be, és hogy merésze. De amíg bennünket gyaláznak, az természetesen önök szerint teljesen rendben van, hiszen - mondjunk egy példát - Fekete-Győr András, a Momentum korábbi elnöke és frakcióvezetője azt mondta, hogy ő önhatalmúlag listázná a neki nem tetsző sajtót, és betiltaná őket. Gondolom, Gelencsér képviselőtársam is ezt

gondolja a sajtóról, ahogy ez a pártálláspont, listázni kell a neki nem tetsző sajtótermékeket és -organumokat. Idézet Fekete-Győr Andrástól: „Én őket időre eltiltanám a foglalkozásuktól, eltiltanám a hivatásuk gyakorlásától.” Tehát az a baloldali sajtószabadság értelmezése, hogy aki önöknek nem teszük, azt be kell tiltani.

(12.10)

Az a Fekete-Győr András fenyegetett újságírók hivatásuktól való eltávolításával, aki korábban szerkesztőségekbe tört be és kért számon újságírókat, mert azok kritikát mertek megfogalmazni vele szemben. A baloldali vezére, Gyurcsány Ferenc egyenesen megfenyegette a jobboldali újságírókat és értelmiséget. Minden értelembe földönfutók lesznek - mondta -, nem lesz árokbetemetés, zárójel lesz. Ezt mondta Gyurcsány Ferenc a jobboldali értelmiségre és újságírókra. Tehát ez a baloldali sajtószabadság értelmezése. Ne legyen kétségünk, Gyurcsány Ferenc fenyegetése nem pusztán üres fenyegetés volt a részéről, ugyanis egészen konkrét gyakorlati tapasztalatunk van afelől, hogy miként járnak azok, akik kritikát mernek megfogalmazni a hatalmon lévő Gyurcsánnyal szemben: szemkilövetés, lovas roham, kardlapozás, és így tovább.

(Dr. Lukács László György elfoglalja képviselői helyét.) Nézzük meg, mit gondol a sajtószabadságról a Jobbik elnöke, Gyöngyösi Márton! Pont ideért a Jobbik frakcióvezetője, ő talán meg tudja magyarázni Gyöngyösi Márton mondatait. Gyöngyösi Márton így gondolja a sajtószabadságot: „A cionista befolyás alatt álló nyugati média folyamatosan a cionista propagandát hangoztatja az egész világban.” - Gyöngyösi Mártontól idézet. (Novák Előd: Na! Ma már ilyet nem mond! - Derűltség, zaj.)

ELNÖK: Képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Így értelmezte a Jobbik is a sajtószabadságot. Azt is érdemes megjegyezni, hogy milyen a baloldali sajtószabadság napjainkban itt, Budapesten, hiszen Karácsony Gergely immár negyedik éve hatalmon van, és ez idő alatt egyáltalán nem tart sajtótájékoztatót. Képzelnék el, Tarlós István bevezette korábban a heti Budapestinfót, ahol korlátlan ideig kérdezhetek az újságírók, hogy mi van a közös otthonunkkal, Budapesttel, milyen ügyek vannak itt, Budapesten. Képzelnék el, Karácsony Gergely négy év alatt nulla Budapestinfót tartott! Egyszer nem mert kiállni a sajtó elé és válaszolni a kérdésekre, egyszer nem merte a kellemetlen kérdéseket megválaszolni, egyszer nem mert odaállni a sajtó elé, hogy közös ügyünkről, Budapestről egy picit lehessen kérdezni. (Arató Gergely: A sajtó elé odaállt! - Vajda Zoltán közbeszól.) A miniszterelnök úr nemrég tartott sajtótájékoztatót, ahol három órán keresztül kérdezték. Képviselő úr az, aki rendszeresen elzavarja a sajtót, hogy ne lehessen tőle kérdezni... (Vajda Zoltán: A propaganda!)

ELNÖK: Képviselő úr, ez volt a második. (Zaj. - Novák Előd: Én is így számoltam! - Közbeszólás a bal oldalról: Kérj kétpercest!)

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Pont akartam említeni, hogy Vajda képviselő úr például úgy viselkedik a sajtóban, hogy fenntartja magának a jogot, hogy ő mondhatja meg, ki kicsoda. (Cseresnyés Péter: Így van!) Tehát ő mondhatja meg, hogy kinek mi a foglalkozása, ő kit tart újságírónak. Ez pontosan az a sajtószabadság-értelmezés, amelyről eddig beszéltem. A baloldal szerint a sajtószabadság addig van, amíg őket dicsérik, utána nem lehet.

Mára már odáig jutottunk Karácsony Gergellyel, hogy már a Telex kérdéseire sem akar válaszolni, amikor az újságíró az évszázad politikai botrányáról kérdezte, a 4000 millió forintnyi guruló dollárral kapcsolatban, ami az ellenzék kampányába és a DK médiájához is vándorolt. Ne felejtjük el: a DK médiája külföldi pénzből is működik! Külföldi pénzeket kap - külföldi pénzeket kap! -, és az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy így próbálják befolyásolni a magyar választók gondolkodását, így próbálják befolyásolni a közpolitikai vitákat, külföldi befolyással. Ilyen, tisztelt képviselőtársaim, a baloldali sajtószabadság: fenyegetés, betiltás, listázás, eltörlés, száműzetés. Tiszta kommunista tempó, amit önök művelnek ebben a kérdésben!

Ebbe a sorba beillett az is, hogy Arató Gergely felállt és azt mondta, hogy nem szeretné az Európa tanácsi ajánlás ellenére, a korábbi, akár kormánykritikus újságírók kérése ellenére nem szeretné dekriminalizálni a médiaszabadságot, az újságírást. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy szerintem ez a sajtószabadság irányába tett fontos lépés. Magyarországon erős a sajtószabadság, erős a médiaszabadság. Ezzel a törvénnyel tovább tudnánk erősíteni. Én mégiscsak azt javasolnám önöknek, hogy támogassák, ahogy ezt mi fogjuk tenni. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti oldalon.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most következett el a történelmi pillanat: az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Vajda Zoltán képviselő úr. Parancsoljon!

VAJDA ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Különösen köszönöm szépen a szót akkor, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Kollégák! Az előttünk fekvő törvényjavaslattal kapcsolatban nekem kicsit vegyes érzéseim vannak, és azt gondolom, hogy az emberek többségének. Önök ugyanis a Btk.-t mindig csak szigorítani szokták, évtizedek óta nem ült annyit fogvatartott a magyar börtönökben, mint ma. Önök most mégis enyhítenének bizonyos bűncselekményeken, sőt ahogyan hallottuk, alapjogi érveléssel próbálják alátámasztani, miért is döntenek önök így.

Ez szerintem már önmagában is gyanút keltő, kedves képviselőtársaim. A gyanúnk egyébként csak tovább erősödik, amikor azt látjuk, hogy ha a rágalmozást és a

becsületsértést a közügyek szabad megvitatása körében sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján követik el, akkor az a jövőben nem lenne majd büntetendő. Ez alól egyetlen súlyos eset jelent kivételt: ha az elkövető a támadott személy emberi méltóságát nyilvánvalóan és súlyosan becsmérő módon tagadja. Vagyis mit szeretnének maguk, mit szeretne a Fidesz? Azt, hogy a médiában szabadon lehessen közszereplőkről, akár tudatosan, hazugságokat is terjeszteni, híresztelni, az majd akkor nem lesz bűncselekmény. *(Dr. Répássy Róbert tüsszent. - Dr. Lukács László György: Igaz!)*

Na, most álljunk meg egy pillanatra! Egy számmal érdemes illusztrálni, hogy mennyire is fontos az igazság és az elfogulatlan tájékoztatás a kormánypropagandájuk médiájának. Egy számot mondanék, sőt kettőt: közel 400 sajtó-helyreigazgatási pert vesztettek öt év alatt önk, a fideszes médiájuk, ebből csak 103-at, tehát a 400-ból önmagában 103-at az Origo nevű bukott - tudja, ilyen förtelmes - szennytermék. Nos, összehasonlításképpen: a független média ennek tizedét vesztette el. Vagyis, ahogy mondani szokás, mondjuk szépen itt, a parlamentben: a fideszes média hadilábon áll az igazsággal. *(Dr. Répássy Róbert ismét tüsszent.)* Államtitkár úr éppen rátüsszentett, úgyhogy akkor igaz is.

Így már kezd érthetővé válni, miért akarják kivenni a Btk. alól ennek büntethetőségét. Idézném önöknek a kormány tagjainak gyakori üzenetét. Egy idézet jön önöktől: „Magyarország azon kevés uniós tagállamok egyike, ahol valódi pluralizmus érvényesül a médiában, az ideológiai vitákban és a közvéleményben is. A baloldali és liberális médiacsatornák által nagymértékben uralt nyugat-európai médiával ellentétben Magyarországon a konzervatív és kereszténydemokrata nézetek is eljutnak a nyilvánossághoz.” *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból, köztük: Így van!)* Mielőtt ezt a propagandájuk kívágná, idézet volt ez önöktől, természetesen nem az én gondolataim. Ezeket a nézeteket, még egyszer, a nemzetinek hívott kormányuk kommunikálja, különböző módokon erőből leuralt médiájuk által.

Beszéljünk a TV2 nevű, most megint nem minősíteném, állítólag médiacsoporról, mert ez az, amely rendszeresen kap milliárdokat a nemzetinek csúfolt kormányuk üzeneteinek sugárzására. Nos, kedves kollégák, én magam nem vagyok jogász, de általában sikerül nekem jogi tudás nélkül is alapvetően betartanom a törvényeket. Ez, mondjuk, a TV2-nek rendszeresen nem sikerül. Ennek eredményeként rendszeresen járnak bíróságra a TV2 jogászaik, és meg kell hogy jelenjenek alperesként a bíróságon, ahol rendre veszítenek. Tehát ahogy mondtam, én nem vagyok jogász, ezért én nem tudom pontosan definiálni a bíróság szerepét és felelősségét, de laikusként úgy tudom, hogy jogállamban szokás komolyan venni és betartani a bírósági ítéleteket. Remélem, ebben egyetértünk, államtitkár úr, ugye? Azonban a TV2, a maguk TV2-je rendszeresen nem hajtja végre a bírósági ítéleteket. Amennyiben a felperesek, mondjuk, egy végrehajtó segítségét kérik, akkor a TV2 médiacsoport cinikusan

befizeti a maximálisan kiszabható - tudják, mennyi? - félmilliós büntetést, oszt jó napot. A végrehajtási folyamat lassúsága okán évente két-három alkalommal szabhatja ki rájuk ezt a számukra nevetségesen alacsony, még egyszer mondom, félmilliós végrehajtási bírságot, amely a TV2 50 milliárdos - az 50 milliárd, ugye, 50 000 millió forint - éves bevételéhez képest egy nevetséges összeg. Innentől kezdve joggal kijelenthetjük, hogy a TV2 nevű médiacsoport és annak vezetője - nevezzük nevén: Pavel Stanchev - tesz a törvényekre, a bíróságra, a végrehajtóra, tehát végső soron a magyar emberekre és a magyar jogállamiságra. És ezt mindenféle gond nélkül megtehetik ma Magyarországon.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Kollégák! Ha már alapjogi érvekkel próbálják indokolni ezt a javaslatot, akkor olyan kérdésekre is választ adhatna a kormány képviselője, mint mondjuk, hogy az önök jogállami definíciójába... Vegyen tollat és jegyzeteljen, hogy tudjon válaszolni, államtitkár úr! *(Kósa Lajos: Nem ő az előterjesztő!)* Az önök jogállami definíciójába beletartozik-e, hogy mindenkinek be kell tartani a törvényeket? Erre mi lesz a válasza? Vagy mondjuk, kormányuk jogértelmezése szerint végre kell-e hajtani a jogerős bírósági ítéleteket? Erre mit válaszol? Vagy harmadik, végső kérdés: hogyha a bírósági ítéletek nem kikényszeríthetők, akkor nem kellene, mondjuk, módosítani maguknak a jogszabályokon?

(12.20)

És végezetül, ha már itt szóba került, akkor engedjék meg, hogy egy kicsit tágabb összefüggésre is rávilágítsak a törvényjavaslat kapcsán, mert a benyújtó képviselők szerint erre a módosításra a véleménynyilvánítás szabadsága miatt van szükség; ezt mondták önök többször is. Érdekes ugyanakkor szerintem, hogy a kormány csak akkor védi a közügyek szabad megvitatását, ha saját érdekében áll, a kormányt azonban már senki nem bírálhatja.

Miért mondom ezt? Mert mondjuk, ezzel a javaslattal egy időben önök pont arra készülnek, hogy a pedagógusok saját véleménynyilvánítási szabadságát korlátozzák. Nem beszélhetnének az önök terve szerint majd a tanárok szabadon a közoktatás helyzetéről, pont ahogyan nem beszélhetnek szabadon a közegészségügy helyzetéről az orvosok, az ápolók vagy a büntetés-végrehajtás visszásságairól, mondjuk, a bv-alkalmazottak sem. Szóval, ennyit a Fidesz-féle szó-lásszabadságukról. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Lukács László György frakcióvezető úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt képviselőtársaim! - úgy is mint előterjesztők. A Jobbik-

Konzervatívok elképzelése az országról az, hogy egy normális Magyarországra van szükség. A normalitás egyik mércéje a szélsőségektől mentesség, azaz a szélsőséges gondolkodástól való mentesség, és ennek a fényében lehet ezt a törvényjavaslatot is mindenképpen megvitatni, illetve megnézni. *(Kósa Lajos és Halász János felnevet.)*

A gondolkodás a közbeszéd megítélésével kapcsolatosan, hogy milyen szinten van, és hogy ezt miként lehet feloldani, és miként lehet biztosítani a legnagyobb szabadságot vagy a legnagyobb szigorítást, két szélsőséges érték van: egy teljes liberalizáció és egy teljes szabadon engedés, ami azt jelenti, hogy bárki bármit mondhat büntetlenül, a másik egy nagyon szigorú és mindent lekorlátozó hozzáállás. Szerintem egyik sem helyes.

A jelenlegi szabályozás, amelyet a magyar büntető törvénykönyv tartalmaz, egyébként helyes közép-utat választott és egy jó arányt képvisel, függetlenül attól, hogy ezzel kapcsolatosan az Emberi Jogok Európai Bíróságának vagy bármilyen más nemzetközi szervezetnek mi az elképzelése. Szerintem ez kifejezetten az a passzusa és az a helye a törvénykönyvünknek, a büntető törvénykönyvnek, amely eddig jó, és mondjuk úgy, hogy időt kiálló és próbát kiálló szabályozása volt. Tehát ebben a viszonylatban érdemes nézni, hogy mi a normalitás, és azt lehet mondani, hogy a normalitáshoz és a normális Magyarországhoz a legközelebb az a szabályozás áll, ami most van.

Ezzel szembemegy, és akkor mindjárt két indokot lehet felhozni: az egyik egy jogpolitikai indok, ami szerintem hibás és a korszellemmel nem összeegyeztethető, a másik egy Alaptörvénnyel ellentétességi indok. Tehát ezt a két indokot lehet felhozni egy arra, hogy miért nem helyes maga az előterjesztés. Az egyik: én kétkem, hogy az előterjesztőknek és ezáltal a kormánynak egy olyan jogpolitikai indoka lenne a jelenlegi közállapotokat figyelembe véve - az elvesztett négyszáz sajtóper, a futószalagon érkező sajtóperek, és egyébként a későbbiekben ezek leágazásaként megjelenő rágalmozási és becsületsértési eljárások -, nem hiszem, hogy azt a helyes következtetést lehet levonni ebből a mai közhangulatból, hogy mindenáron a liberalizációjára és ebben az esetben a büntethetőség enyhítésére van szükség.

Világosan látszik az, hogy tendenciaszerű lett, sőt üzemszerű lett az, hogy egyes médiatermékek, ha úgy fogalmazzunk, sajtótermékek és médiaszolgáltatás útján - tehát pont azon a módon, amelyet önök most dekriminalizálni akarnak -, pont ezen az úton, ezeket a felületeket kihasználva, ezeknek a most már pénzügyi kapacitásait kihasználva rendszeressé vált az, hogy másokról a valósággal teljesen ellentétes, hamis tényállítások hangzanak el, és ilyenek kerülnek közlésre. A jelenlegi polgári eljárási rendszer sem képes megbirkózni ezzel, ezt világosan mutatja az, hogy a rendszeresen alkalmazott különböző sérelemdíjak, illetve egyéb bírságok egyszerűen nem akadályozzák meg még ettől a polgári jogi károkozástól sem az elkövetőket.

Éppen ezért fontos az, hogy legyen egy olyan, nem a polgári joghoz, hanem egy, a büntetőjognak, annak az ultima ratio jellegét hangsúlyozó büntetési módnak a lehetősége, amely pont a médiaszolgáltatók vonatkozásában lehetőséget biztosít arra, hogy az állam kifejezze azt a rosszallását és azt a büntetőjogi igényét, amely egy, a társadalmi normákkal nyíltan szembehelyezkedő ilyen bűncselekménynél az állam büntetőjogi igénye érvényesítésének a kötelezettsége.

Éppen ezért kell azt mondani, és ez egy másik megfontolandó problémakör önöknek, hogy az, aki médiaszolgáltatást üzemeltet, sajtóterméket tart fenn, magát újságírónak mondja, mégis nemcsak az írott szónak vagy az elhangzó szónak a köznap értelemben vett súlyát ismeri, hanem annak a fokozott felelősségét is kell hogy kövesse és tartsa szem előtt, az újságíróknak saját hivatási etikai elvárásuk, hogy körültekintően, a tényeket tisztázva, az igazságra törekedve fogalmazzák meg az állításukat. Ha tőlük elveszjük, és kivesszük éppen ezért a büntethetőség alól - nem azt mondom, hogy minősített eset legyen, ha valaki sajtótermékként vagy sajtómunkásként követ el becsületsértést, rágalmozást -, de ha dekriminalizáljuk ebben az esetben, és azt mondjuk, hogy ők egyébként még több felmentést kapnak a becsületsértés és a rágalmozás elkövetésének tényállása alól, és kivesszük őket, az pontosan ellentétesen hat. Hiszen azok az emberek, akik azt a hivatást választották, hogy a valót, az igazat, a tényszerűt akarják a közvéleményhez, a nagy nyilvánossághoz eljuttatni, és ezt hivatásszerűen csinálják, velük szemben fokozott elvárásnak kell lennie nemcsak a saját etikai kódexükben, hanem az állam képében megjelenő büntetőjogi igény képében is.

Tehát nem lehet attól eltekinteni, hogy azok a személyek, akik ezt a hivatásukhoz használják, a tényközléseket, őket kivesszük alóla. Ez olyan, mintha azt mondanánk, hogy nyugodtan mentesíthetjük az ügyvédeket vagy a jogászokat a különböző hivatásrendi elkövetett magatartások alól, mert ők pont ne kerüljenek bele, pedig nekik fokozottan figyelmük és felelősségük az, hogy jogászként, sőt minősítő körülményként szokták az ítélezésben használni azt, ha valaki a saját jogtudomása, a saját hivatásrendjének a megszegése és minden ismeretével ellentétesen ilyen eljárásban vesz részt, vagy ilyen bűncselekményt követ el. Mindenkinél - az orvosnál, az építésznál, a jogásznál - nyomatékosan veszik ezt figyelembe.

Most önök egy menekülőutat tesznek ezáltal a médiadolgozóknak, a médiamunkásoknak. És hozzáteszem, a mai világban sajtóterméket és médiaszolgáltatást létrehozni egy NMHH-regisztrációtól meg egy chatbotnak a honlapépítő és beregisztrációs munkájától függ, tehát körülbelül 15 perc alatt én önöknek létre tudok hozni 32 hírportált úgy, hogy annak a 32 médiamunkása akár ugyanaz a személy lehet, és ő magát újságírónak mondja. Nyugodtan üzenhetjük Pócs Jánosnak, hogy nem kellett volna sokat bíbelődni ezzel a mostani mentelmi ügyével, mert ha következőnek esetleg médiaszolgáltatást akar indítani, vagy magát sajtóorgánium szerkesztőjeként feltüntetni - bár szerintem

ez összeférhetetlen amúgy az országgyűlési képviselők jogállásával -, de ha egy alacsonyabb szintű önkormányzati képviselő ilyet akar fenntartani, vagy közgyűlési elnök, csinál magának egy médiaterméket, és utána bárkit úgy rágalmoz, ahogy szeretne, és azon a médiaszolgáltatáson keresztül bármit közzétehet.

Hozzáteszem, itt jön a következő probléma, ugyanis önök azt javasolják, hogy a nyilvánvaló és súlyosan becsmérő kifejezésről legyen szó, tagadásról legyen szó, tehát a nyilvánvaló és a súlyosan becsmérő tagadásnak a büntetőjogban, a jelenlegi büntetőjogban nincs egy egzakt, elvonatkoztatott fogalma, amit meg tudunk ítélni. Sem a büntetőjog alkalmazásában, sem az ítélezésben nincs erre meglévő, kidolgozott, megmunkált, egzakt meghatározás. És ez azért baj, mert a büntetőjogi tényállásoknál - ezt gyakorlatilag a rendszerváltás óta tudjuk - ez az egyike azon alkotmánybírói határozatoknak, ami a magyar büntetőjognak az egyik legfontosabb ékköve, hogy világosnak kell lennie az összes megfogalmazásnak, nyilvánvalóan határozottnak és mindenfajta bizonytalanságot nélkülözőnek kell lennie.

Ajánlom figyelmükbe a 11/1992. alkotmánybírói határozatot, amely jól megfogalmazza ezt, és szerintem ezen a teszten az önök, az előterjesztők által tett ezen kitétel, csak ez a kitétel nem megy át, ez nem lesz alkalmas rá. Én megfontolásra javaslom, ha ilyet akarnak benyújtani, akkor azt ne így tegyék, mert ez nem lesz alkalmas rá. Én örülök neki, hogy önök így gondolják, szerencsére nem a törvényhozásnak kell erről döntenie, hanem az Alkotmánybíróságnak kell döntenie.

Hozzáteszem, pontosan azért, hogy erre szükség legyen, én élni fogok azzal a lehetőséggel, és erre fogom bátorítani a többi képviselőtársamat is, hogy ha elfogadja a törvényhozás a jelenlegi formájában ezt a törvényt, akkor forduljunk az Alkotmánybírósághoz, és nézzük meg, mielőtt bárki elkezdi használni, hogy ennek a törvénynek az alkotmányossága megvan-e, mert a büntetőjogi törvényeink nem a mezőgazdasági termelők természetű növényeinek a szabályozásáról szólnak, hanem ez a legfontosabb és a társadalmunk legkomolyabb normáit szabályozó törvénykönyve. Az ebben való bármilyen szintű beavatkozásnak betonbiztosnak, érthetőnek, következetesnek kell lennie, úgyhogy minimum az a felelősségünk, ha egy ilyen törvényjavaslatot elfogad a többség, s a többiek ezt támogatják, akkor az Alkotmánybíróság véleményét is ebben megkérdezzük.

(12.30)

Azt is szeretném hozzátenni, amit mondtam, hogy a jogpolitikai jelenlegi igényekkel szembemegy és teljesen azzal szembemenő a mostani javaslatuk. Hozzáteszem, az egészre a Transzparens Újságírási Alapítványnak az egy hónappal ezelőtt kapott e-mailje hívta fel a figyelmet, ami nyilvánvalóan egy ilyen kormánypárti próbálkozás volt, elküldték, emlékszem, az összes frakcióvezetőnek, nekünk is. Egy gond van, hogy a Transzparens Újságírási Alapítványra rákeresve egy

dolgot nem lehet tudni, illetve egy dolgot nem lehet tapasztalni, hogy átláthatók lennének. A nevükkel ellentétben semmilyenfajta beszámolójuk nincs. (Szabó Tímea: *Viccnek jó volt.*) Egy dolgot biztosan lehet látni, hogy a Fideszhez közeli emberek grüндolták ezt. Egyébként annyira trükkös volt ez a megkereső levélük, hogy a legelején épp a 444 újságíróival, a Telex újságíróival viccelődtek, meg hogy hát, milyen esetek voltak. Persze, aztán előjött Füssy Angéla a közismert pestisracok-os bugyrokából, tehát azért egy nagyon átlátszó dolog volt ez, amivel próbálkoztak. Önök előjöttek egy ilyen... - most aztán a médiában egy igazi liberális álláspontot és mainstream külföldi álláspontot fogunk képviselni dologgal, csak ezt megint a saját módjukon, egy ilyen felállított kis bábszínházzal próbálták előre eladatni, de az emberek ezen átlátnak, és világosan átlát a szakma is. Én úgy gondolom, hogy nagyon rossz irányba haladnak ezek, a jelenlegi közállapottal teljesen összeegyeztethetetlen, amit önök itt a törvényjavaslatban javasolnak.

Hozzáteszem, hogy ha valóban szeretnének módosítani azon, hogy jól működjön a közélet hangneme, vagy a kimért közéleti közléseknek az állapota - gyanítom, ebbe az irányba nem akarnak elmozdulni -, akkor mégis a Btk.-módosítás helyett azt javasolnánk, hogy olyan polgári jogi szankciós szigorítások legyenek, amik például a sérelemdíjak megállapításánál figyelembe vennék az egyes szerkesztőségek bevételeit. Például, hogy ne fordulhasson elő, hogy 50 vagy 100 milliárdos bevételekkel rendelkező szerkesztőségek 500 ezer forintot fizetnek. Vagy legyen például az elvesztett mennyiség, tehát legyen egy szám, egy abszolút szám, hogy ahány pert vesztenek, úgy emelkednek a sérelemdíjak, illetve az egyes, akár hatósági büntetések.

Az önöktől talán nem olyan távol álló Fox News az elmúlt időszakban elkövetett hazugságai miatt 800 millió forintnyi dollárt fog fizetni. Hát, gondoljanak bele, ha ezt Marsi Anikónak meg a másik bementőpárosnak (Gréczy Zsolt: *Gönczi Gábor!*) kellene kifizetnie az elszaporodott hazugságaiknak az arányában, valószínűleg földönfutóvá válna a TV2 körül mindenki, ha egy emelkedő számról beszélünk.

Tehát ha önök valóban elkötelezettek abban, hogy egy tisztességes és normális közéleti viszony legyen - Gönczi Gábor, igen, köszönöm szépen a segítséget -, akkor nem a Btk.-nak a liberalizációja felé mennének, hanem a jól megfogalmazott, koherens és jól alkalmazott Btk.-t békén hagynák, és dolgoznánk polgárjogi szempontból a közélet hangneme, a tisztítása érdekében. Ez egyébként közös felelősségünk lenne, hiszen mégiscsak a „politikuszó” mint szitokszó hangzik el most már az országban, és ha számolni kellene, hogy, bocsánat, kiket utálnak a legjobban ebben az országban, és kinek a legalacsonyabb a társadalmi hitelessége, akkor a politikusok sajnos első helyen állnának. Ezért kőkeményen megdolgoztunk szerintem mindannyian, a patkó mindegyik oldalán, hozzáteszem önkritikusan ezeket, de ha valóban szeretnének ebben előrelépni, akkor az lenne a közös felelősségünk, hogy a

polgárjogi jogkövetkezményeket és az abbéli munkát helyezzük előtérbe, és ne a Btk.-val foglalkozunk.

Jelenlegi formájában hiába takaródnak európai javaslatokkal, hiába takaródnak más típusú véleményekkel, a jelenlegi közállapot és ezáltal a jogpolitikai érdek sincs meg amögött, hogy ilyen változás legyen. Ez szimplán egy politikai célzatú elterelés, illetve akció, amire önök készülnek. Szerintem mérhetetlen károkat fog okozni a hazai közbeszédben, ha ezen az úton megyünk tovább. A Btk.-nak ilyen irányú módosítását, tekintettel a felsorolt érvekre és arra, hogy álláspontom szerint alaptörvény-ellenes, mi ebben a formában nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka Novák Előd képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

NOVÁK ELŐD, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Alapesetben ne legyen büntethető a rágalmozás és a becsületsértés, a pontosabban nem definiált közügyek szabad megvitatása körében, sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján? Ez most a kérdés, ez a törvényjavaslat ekként javasolja a Btk. módosítását, de azt gondolom, hogy ez egy túlkapás volna, hiszen nemcsak hogy politikusnak nem szabad hazudnia, de politikusról sem szabad hazudni, ezt is tegyük azért hozzá.

A Mi Hazánk Mozgalom szeretné támogatni az újságírók munkáját, különösen a tényfeltáró újságírók munkáját. Talán egyébként azzal kellene kezdenünk, hogy innen, a parlament folyosójáról nem kellene kitiltani az újságírókat. Bátran megkérdézhessék a politikusokat, már csak a félreértések elkerülése végett véletlenül se legyen, mondjuk, egy rágalmozás, rákérdézhessenek valamilyen mutyira, tisztázhassa magát a képviselő, de nem ez van az Országgyűlésben, hanem itt kezdik az újságírók elhallgattatását, ellehetetlenítését, hogy még egy képviselőt sem kérdezhetnek a munkahelyén, a Parlament folyosóján sem az újságírók.

És bizony, ami a tényfeltárást illeti, például ügynőkügyeket nem lehet ma feltárni, nemcsak azért, mert titkosítva van, de ha még egy közismerten III/II-es ügynökről, mondjuk, Martonyi Jánosról merjük ezt kimondani, én, mondjuk, merem, akkor beperelhető vagyok és elmarasztható vagyok, mert a túlzottan szigorú ügynők-törvény - mondhatnánk: ügynők-védelmi törvény - miatt nem tudunk ma annyi bizonyítékot felsorolni, hiába tudjuk a Marosvásárhelyi és Magasdi fedőnevét, hiába jelent meg egy-két, mondjuk, 6-os kartonja, ez nem elegendő ahhoz, hogy ma valakit például ügynöknek nevezzünk. Tehát valóban nagyon sokszor látjuk, hogy az újságíró keze is meg van kötve.

Meg van kötve akkor is, amikor a közérdekűadat-igényléseket folyamatosan korlátozzák. Nem szégyellték még „az apa férfi, az anya nő” című törvénymódosítást, sőt Alaptörvény-módosítást is salátatörvényben

úgy beterjeszteni, hogy a közpénz fogalmának szűkítésével megpróbálták a közérdekűadat-igénylések körét tovább korlátozni.

Hosszasan sorolhatnánk azt, hogy hogyan lehetetlenítik el az újságírók munkáját, éppen ezért azokkal kellene inkább foglalkozni és nem pedig azzal, hogy hogyan mentesítik a rágalmozás és becsületsértés büntetőjogi következményei alól azokat, akikre ugyanúgy kellene hogy vonatkozzon a törvény.

Nagyon fájó, hogy eközben a mentelmi jogról nem beszélnek, pedig ha valamit korlátozni kellene, és a politikusoknak nemhogy a kárára, hanem a törvény előtti egyenlőség jegyében valóban biztosítani kellene, az az, hogy a mentelmi jogot eltöröljük a politikusok esetében. Már csak azért is, mert feltárni, nyomozni sem lehet mentelmi joggal rendelkező politikusok ügyében, ezért a politikusbűnözés feltárását is akadályozza az idejétmúlt privilégium, melyet sajnos immár egyedüli pártként szorgalmaz a Mi Hazánk Mozgalom.

Ma is láthattuk egy fideszes képviselő mentelmi ügyének fel nem függesztését, ugye, rágalmozás, becsületsértés volt megint napirenden. Egy kicsit úgy tűnik, hogy a saját kényük-kedvük, leginkább kényelmük szerint szabják a törvényeket.

A hazugság, a hazudozás nemcsak Gyurcsány Ferencék védjegye, hanem sajnos azt látjuk, hogy ezt a piszkos munkát, bár nagyon elegánsan, talán ez a választási sikerük egyik titka is, a kormánypártok szépen a baráti kormánypárti médiára tolják. Vannak ennek okirati bizonyítékai is: az elbukott perek száma az elmúlt években több százas nagyságrendben. És azt mondják, azzal védekeznek most, hogy a törvénymódosítás elfogadása esetén is a sértettnek még maradna sajtó-helyreigazítási eljárásra, illetve személyiségi jogi perre is lehetősége, de a realitásban ez a két eszköz nem retenti el a médiamunkásokat a hamis állítások leírásától, ha ez a megbízó elvárása, és ezt kompenzálják akár, mondjuk, fizetésben.

Tavaly például csak az Origo 13 ilyen pert veszített, mondom ezt nem is annyira érintettként, elfogulatlanként, mert a Mi Hazánk Mozgalom ellen inkább az elhallgatás taktikáját alkalmazzák, szökőévente, ha egyszer meg tudunk jelenni az Origo hírportálon egy általuk lejáratonak vélt cikkel. Mindenesre a hazugság sajnos jellemző nemcsak az Origóra, hiszen összesen 29 helyreigazítási pert veszített a teljes kormány média csak az elmúlt egy évben. Na és, mondaná erre Horn Gyula vagy ennél súlyosabb dolgokra is, pufajkás múltjára is mondta Horn Gyula, tehát hogy következmények nélküli ország vagyunk, azt eddig is láttuk, na de hát, minek ezt fokozni, minek ezt fokozni? Épp hogy azon kellene változtatni, hogy bármit megtehessen a politika, értve ez alatt nemcsak szigorúan a politikusokat, hanem az azt kiszolgáló lakájmédiát is természetesen.

(12.40)

Miért nem azzal foglalkoznak, hogy az NMHH hivatalos kimutatásai szerint, ha megnézzük a politikusok beszédidejét, akkor kit sújt igazából az elhallgatás.

S ezt nem én mondom, hanem az NMHH statisztikáiból olvashatjuk ki, legalábbis a sorok között, hogy a Mi Hazánk Mozgalma. Igaz, hogy a választások óta, amióta a parlamentbe jutottunk, nagyságrendileg megnőtt, tízszeresére nőtt a beszéidőnk: 2 százalékra; nem 2 százalékról, hanem 2 százalékra. Ez azt jelenti, hogy a korábbi 0,2 százalék most 2 százalék, miközben pedig a választási eredményünk 6 százalék volt. Azóta már a minket alulmért közvélemény-kutatások is kétszer annyira tesznek, és azt mondják, hogy megdupláztuk a társadalmi támogatottságunkat, ennek ellenére még a választási eredményünket sem éri el egyetlenegy médiumban sem, pedig a kiegyensúlyozott tájékoztatás törvényi előírása nemcsak a közmédiára, hanem minden televízióra és rádióra is vonatkozna.

S mit látunk? Például a legutóbbi NMHH-kimutatás havi összesítése szerint 2,3 százalék jut beszéidőben a Mi Hazánk Mozgalomnak, ha száz százaléknak az összes politikusi szereplést vesszünk. Tehát nem az időjárás-jelentést, a sporthíreket és sorolhatnánk bármilyen más bulvárhíradást, hanem ha csak a politikusi híradásokat vesszük száz százaléknak, abból jut 2,3 százalék. A Hír TV-ben persze ennyi sem, az ATV-ben viszont átlag felett - köszönjük szépen -, bár ott sem érjük el még a választási eredményünket jelentő 6 százalékot sem. A szintén fideszes TV2-ben kerekben nulla százalék a megjelenésünk. Hát, így működik, illetve nem működik a demokrácia egyik pilléreként a média, de még a közmédia sem, pedig a törvény szerint elvileg a többire is vonatkozna a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye.

A mi 2,3 százalékunk kapcsán nem azért beszélek a Mi Hazánk Mozgalomról, mert nekem ez fáj a legjobban - persze ez fáj a legjobban, meg hogy sok minden más tabutémát elhallgatnak a hírekben -, hanem azért, mert a legsúlyosabb jogsértés itt mutatkozik. A KDNP-t nem kell sajnálni, hiszen háromszor annyit megjelenést kap, mint az önálló listán parlamentbe jutó Mi Hazánk Mozgalom. De a Mi Hazánk Mozgalom 2,3 százalékánál jelentősen többet kap a DK, többet kap az LMP, a Momentum, az MSZP, a Párbeszéd, és gyakorlatilag mindenki. Ez egészen elképesztő!

Nézzék csak meg a tegnapi majálist! Szokásos módon a Mi Hazánk Mozgalom tartotta az ország legtöbb emberét vonzó, legnagyobb majálisát. Az MSZP elnökét - nézzék meg a fényképeket! - néhány tucatnyian hallgatták Jámbor Andrással, a Párbeszéd képviselőjével együtt. A Karácsony Gergely vezette Fővárosi Önkormányzat, 150 éves Budapest jubileumi majálisán voltak, jóindulattal, néhány százan, míg a Mi Hazánk Mozgalom rendezvényén néhány ezren. Tehát azt látjuk, hogy a média az önök által szabott törvényi keretek között elképesztő torzítást végez. Ilyen értelemben, azt gondolom, hogy az egész választási rendszer is megkérdőjelezhető.

A kormány ilyenkor szétárja a kezeit, mondván, hogy a média független, nincs rá hatásuk, és forduljunk a Médiatanácshoz, a csak fideszes tagokból álló Médiatanácshoz, amelynek jogelődjében, az ORTT-ben minden parlamenti frakciónak volt delegáltja; de

már csak a Fidesznek van. Még a KDNP-nek se adtak egy helyet se, ez annyira fontos, hogy ide tényleg csak a legmegbízhatóbb pártemberek, mamelukok ültethetők. Tehát a médiát ellenőrző legfontosabb testületben, a Médiatanácsban csak a Fidesz delegáltjai kaptak helyet. Ez körülbelül olyan durva, mintha a választások tisztaságát ellenőrző legfontosabb testületekben, a szavazatszámoló bizottságokban és a választási bizottságokban is csak a Fidesz delegáltjai kapnának helyet. Ha a média függetlenségét, kiegyensúlyozottságát ellenőrző testületben, amely szankciókkal is élhetne, csak fideszes tagok kapnak helyet, akkor ne csodálkozzunk, hogy így működik, vagy leginkább nem működik a média.

Ami a konkrét törvényjavaslatot illeti: több ponton is az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatára hivatkoznak. Valójában azonban nem találtam olyan döntést, és nem is hivatkoznak rá a törvényjavaslat indoklásában, amely közvetlen előzménye lenne ennek a törvényjavaslatnak, azaz nincs olyan AB-határozat, amely kifejezetten kötelezte volna az Országgyűlést ilyen tárgyú törvény elfogadására. Tehát ne mutogassanak másra, vállalják ezért a politikai és erkölcsi felelősséget, amivel kimondják, hogy ezután szabad hazudni a médiában, nincs büntetőjogi következménye.

Eleve hogy az EJEB-re, a strasbourgi székhelyű Emberi Jogok Európai Bíróságára hivatkoznak, az már önmagában gyalázatos. Ennyi erővel akkor a különböző börtönbiznisz- és LMBTQP-propagandával, s egyebekkel kapcsolatos szélsőliberális álláspontjukat mind el kellene sajátítani? Természetesen szó sem lehet arról! Tehát azt gondolom, hogy ezeket hagyjuk.

Ami a nemzetközi trendeket illeti: a törvényjavaslat indoklása szerint egyes országokban nem bűncselekmény a rágalmozás, becsületsértés; ezt állapítja meg. Ez az indoklás egyébként eléggé színvonalatlan és közhelyes, mert konkrétumok nélkül hivatkozik külföldi példákra. Ezért az Országgyűlés Hivatalának Képviselői Információs Szolgálatától kértem egy kis kutatást, amelyik a tőlük megszokott alapposszággal ezt el is végezte. Egy több tíz oldalas összeítést kaptam tőlük, amit ezúton is köszönök. De kaphatnának önök is, ha vennék a fáradságot, és nem csak ezt mondanák. Mert könnyű azt mondani, hogy az Európai Unióban van példa rá, több példa is van rá. Hát, mindenre és az ellenkezőjére is van példa. S nem csak brit tudósokat lehet idézni.

Természetesen lehet olyan nemzetközi példát találni - ezt elismerem -, ami részben alátámasztja ezt, de hát, mindenre lehet példát és ellenpéldát hozni. Összességében viszont az Európai Unió tagországainak túlnyomó része továbbra is alkalmaz büntetőjogi szankciókat a rágalmozásra és a becsületsértésre. Tehát ezzel szembe mennének önök, ami a nemzetközi trendeket illeti. Hozzáteszem, abban viszont igazuk van - ezt talán mondták, ha nem, akkor most én mondom -, hogy a folyamat a drekrimi... - dekriminalizáció felé hajlódik, elnézést, Medgyessy Péter szelleme kísért; nehéz szó, mindenesetre kétségkívül ebbe az

irányba halad az európai politika, de összességében az EU országainak túlnyomó többsége még jelenleg is sokkal inkább tartalmaz büntetőjogi szankciót, amit önök eltörölnének. Sőt, Németország büntetőjoga jobban védi a közszereplőket, mint az átlagembereket. Nem mondom, hogy ez követendő példa, de azért van ilyen is.

Ami viszont elgondolkoztató, s Németországban és Olaszországban is igaz, hogy minősített esetnek minősül, ha a rágalmozást, a becsületsértést a sajtóban követik el. Önök meg azt mondják, nemhogy nem minősített eset a széles nyilvánosság, hanem éppen hogy mentesítő körülmény. A sajtójuknak bármit szabad, a többinek meg amúgy is minden tilos, még létezni is. Gondoljunk arra, hogy a kuruc.info hírportált itt a parlamentben Kövér László - állam az államban - betiltotta, évek óta, egyetlen hírportálként. Bármilyen más balliberális, Sorosék által finanszírozott, guruló dollárokból finanszírozott portál mind elérhető, minden mehet, de a legolvasottabb jobboldali hírportált Kövér László egy személyben letiltja, mert ő így gondolja. NMHH-határozat vagy bármi más, semmi nincs mögötte, de ő ezt megteheti, mint állam az államban. A sajtószabadságért tehát lehetne szót emelni. Mindenesetre, ha a nemzetközi példákat vizsgálják, akkor azt láthatják, hogy inkább más irányba mozdult el a nemzetközi politika.

Szakmai kritikaként hadd fogalmazzam meg végül a törvényjavaslattal szemben, hogy a közügyek fogalmát a Btk. nem definiálja, és végső soron ezáltal a közügyeket akár nagyon tágan is értelmezhetjük, ami teljesen kiüresítheti a rágalmozás és a becsületsértés büntetőjogi szabályozását.

Zárásként a mentelmi jog kérdéséről még egyszer: ha valamit korlátozni kellene, az az, hogy a mentelmi joguk mögé bújnak a farizeus politikusok. Míg a többi párt az Országgyűlés alakulása körül a pozíciók elosztásával volt elfoglalva, mi elsőként nyújtottuk be, már az Országgyűlés alakuló ülésének napján az első indítványok között, hogy töröljék el a politikusok mentelmi jogát. Sajnos, az összes többi párt leszavazta a Mi Hazánknak a mentelmi jog eltörlése érdekében benyújtott alaptörvény-módosító javaslatát, de társadalmi nyomásra ezúton is igyekszünk a többi párt álláspontján változtatni, a politikusi bűnözés effajta védelmének véget vetni. Azt gondolom, hogy előbb-utóbb meg kell hátrálgatni, ugyanis idejétmúlt politikusi privilégium a képviselők felelőtlensége, miközben az Alaptörvényben az a hazugság áll, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő; csak ugyebár vannak egyenlőbbek.

Mi a mentelmi jogunkról is lemondva mindig aktív képviselői munkát tudunk végezni. Egyébként az Országgyűlési Őrséggel így is bármikor kivezetethet bárkit a levezető elnök, s hetekre ki is tilthatnak egy képviselőt a parlamentből, viszont nyomozni nem lehet mentelmi joggal rendelkező politikusok ügyében, ezért a politikusbűnözés feltárását akadályozza ez az idejétmúlt privilégium. Egyébként az Egyesült Királyságban sem és 2012 óta már Szlovákiában sem védi

mentelmi jog a képviselőket a büntetőjogi felelősségre vonástól.

Tehát ha szeretnék valahogy a politikusok privilégiumait korlátozni, akkor azt gondolom, hogy leginkább a mentelmi jog háza táján kellene sepregetniük. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Mi Hazánk sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Szabó Tímea frakcióvezető asszony. Parancsoljon, öné a szó.

(12.50)

SZABÓ TIMEA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Az előttünk fekvő, Fidesz által benyújtott büntetőtörvénykönyvmódosítás nemcsak aljas, de ráadásul az Alaptörvénybe is ütközik, ezért a Párbeszéd-Zöldek mindenképpen az Alkotmánybírósághoz fog fordulni abban az esetben, hogyha ez így, változatlanul átmegy az Országgyűlésen. Ugye, arról van szó ebben a Btk.-módosításban, hogy sajtótermékek nem lesznek büntethetők rágalmozásért vagy becsületsértésért büntetőjogiilag, ami azért fontos, mert eddig a Btk.-ban az szerepelt, hogy aki illetékes, és kiderül, hogy valóban elkövette, az akár két évig tartó szabadságvesztéssel is büntethető volt eddig.

Ugye, itt rendkívül cinikus és aljas az a hozzáállás, hogy a Fidesz azt mondja, hogy a baloldal van igazából a sajtószabadság ellen, vagy hogyha jól hallottam, Nacsa Lőrinc kormánypartii képviselő egészen pontosan úgy fogalmazott, hogy a baloldal a sajtószabadság ellensége. Azért ez, mondjuk úgy, viccnek egy picit gyenge, hiszen nem a baloldal, de nem is az ellenzék volt az, amelyik kitiltotta az újságírókat a Parlamentből - például, hogy ne lehessen még véletlenül se önkéntől kérdezni -, hanem Kövér László volt. *(Nacsa Lőrinc: Budapestinfó! Budapestinfó!)* Nem az ellenzék és nem a baloldal volt az, amelyik bezárta és beszántotta a Népszabadságot. Nem az ellenzék és nem a baloldal volt az, amelyik beszántotta és elvette a frekvenciát a Klubrádiótól. *(Nacsa Lőrinc: Bírósági döntés volt!)* És nem az ellenzék és nem a baloldal volt az, amelyik szintén beszántotta az Indexet - szerencsére utána lett egy Telex, ezt már önök sem tudták bezárni. Szóval, azért a cinizmus netovábbja és az aljasság netovábbja az, hogy itt a sajtószabadságra hivatkozva önök gyakorlatilag megágyaznak a korlátlan hazugságnak.

Tudjuk, hogy most jön az önkormányzati választás, az európai parlamenti választás, és a Fidesz ezzel a törvény módosítással megüzenté, hogy minden idők legaljasabb, legmocskosabb, leghazugabb kampánya következik; és igen, innentől kezdve a Hír TV, az Origo, a Pesti Srácok gyakorlatilag semmiért nem lesz büntethető, semmilyen hazugságért, amit politikusokról terjesztettek. *(Nacsa Lőrinc: Ez nem igaz!)*

Már önmagában az árulkodó, hogy Huth Gergely, a Pesti Srácok főszerkesztője azt mondta, hogy ő már

behűtötte a pezsgőt a szerkesztőségben, annyira örül ennek a módosításnak; hát, akkor lehet látni, hogy azért itt mégsem a független újságírók azok, akik kérényezték ezt a módosítást. *(Nacsa Lőrinc: Az Átlátzó! Az Átlátzó kérte! - Az elnök csenget.)* Ez a Transzparens Újságírási Alapítvány, ami szintén úgy viccnek jó, de hát kiderült, hogy egy NER-közeli..., tehát ez olyan, mint az Alapjogokért Alapítvány, az is annyira küzd az alapjogokért, mint ez a Transzparens Újságírási Alapítvány küzd a transzparens újságírásiért. Szóval, hogy azért a viccnek is van ebben határa.

De azért pontosan tudjuk azt, hogy hogyan tettek önök tönkre Rogán Antal vezetésével nemcsak karriert, hanem életet. Emlékszünk arra, hogy mi csoda aljas módon állították Vona Gáborról azt, hogy ő homoszexuális kapcsolatot létesített Terry Blackkel. Na most, ez idáig büntetőjogilag büntethető volt. *(Halász János közbeszól.)* Innentől kezdve, hogyha valaki azt állítja, ugyanezt állítja, ez nem lesz büntethető. *(Novák Előd: Miért, ez egy negatív dolog?!)* Tehát innentől kezdve, hogyha mondjuk, a Pesti Srácok azt mondja, hogy Kósa Lajos homoszexuális kapcsolatot létesített Terry Blackkel, akkor Kósa Lajos nem fogja tudni beperelni ezért *(Dr. Répássy Róbert: De Terry Black mondta! Terry Black állította!)* a Btk. alapján *(Halász János közbeszól. - Az elnök csenget.)* a Pesti Srácokat. *(Közbeszólás az ellenzék soraiból: Ez igaz, Timi? Igaz? - Nevetve:)* Nem tudom, hogy igaz-e. *(Az elnök kikapcsolja Szabó Timea mikrofonját.)*

ELNÖK: Képviselő asszony, azért csak annyira merészkedjen bele ebbe a témába, amíg - ahogy mondani szokták - a nyomdafestéket tűri!

SZABÓ TIMEA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, nagyon örülök, hogy rám szolt ezért, mert ez szerintem sem tűri nyomdafestéket. Nagyon igaza van az elnök úrnak. Tehát hogy jön a propagandasajtó ahhoz, hogy életet, családokat tönkretessen? Miért? Anno Vona Gábornak vagy éppen Juhász Péternek, elnök úr, nem voltak, nincsenek jogai? Innentől kezdve... *(Nacsa Lőrinc: Juhász Péter?!)* Juhász Péterről azt állította a teljes propagandasajtó, hogy veri az élettársát - tönkretették az életét. Persze négy évvel később megnyerte a pert *(Dr. Répássy Róbert: Beszéljess Szájer Józseffel!)*, és innentől kezdve... Hát, mondjuk, Szájer Józsefet pont rajtakapták ott, az ereszcsonnán *(Dr. Répássy Róbert: Beszéljess vele! Beszéljess vele!)*, tehát azért ott, mondjuk, egy picit más volt a kérdés, mert ott az valóban megtörtént - itt viszont hamis állítások történtek, tönkretettek emberek. Valóban, később megnyerték a pert, de ott már életek mennek rá.

Ez egy aljas törvénymódosítás, amelyről pontosan tudjuk, hogy miről szól. Innentől kezdve önök ezt már... A maradék korlátokat és gátakat is el akarják söpörni az útból, hogy gyakorlatilag gátlástalanul lehessen hazugságokat állítani bárkiről. Ráadásul rettenetesen cinikus az, ahogy önök itt a sajtószabadságra

hivatkoznak, amikor pont most jelent meg az a lista, amely 180 országból Magyarországot a 72. helyre sorolta a sajtószabadság terén, a 72. helyre, ez azt jelenti, hogy Európában mindenki, minden ország megelőzi Magyarországot a sajtószabadságban. Ráadásul tudjuk, hogy az elmúlt hat évben közel 400 sajtó-helyreigazítási pert veszített a propagandasajtó, a független sajtó ezzel szemben ennek a tizedét sem. *(Nacsa Lőrinc: Nem igaz! Nem igaz!)* Tehát pontosan tudjuk, hogy kinek a védelmére született ez az egész. Nem valódi újságírók védelmére született ez a törvény vagy születik ez a törvénymódosítás, hanem pontosan azért, hogy az önök szennypropagandáját megvédje, és mint Fehéroroszországban és Oroszországban, korlátlanul lehessen tönkretenni itt, Magyarországon bárkit.

Vegyük csak azt az esetet, tényleg, mondjuk, a TV2, Marsi Anikó kapcsán, ugye, büntetőeljárás van folyamatban, nyilván most meg kell védeni az egyébként nettó hazugságokat állító Marsi Anikót, tehát akkor ki kell venni ezt a Btk.-ból. De én magam is 34 propagandasajtó-termék ellen indítottam büntetőeljárást, pontosan rágalmazás vétsége miatt, a CIA-zás miatt, amiben a rendőrség el is indította a nyomozást. Na, most, ezek szerint innentől kezdve ezt majd nem lehet véghez vinni.

És abban nincs igazuk, és ez is egy nagyon cinikus hazugság, hogy de továbbra is lehet sajtópereket indítani, meg továbbra is lehet személyiségi jogi pereket indítani; csakhogy az önök másik bevett gyakorlata az, hogy most már a propagandatermékekben név nélkül közölnek cikkeket, és hogyha valaki személyiségi jogi pert indít, pontosan tudjuk azt is, hogy ahhoz, hogy személyiségi jogi pert lehessen indítani, az elkövető személyét meg kell állapítani. Na most, az önök propagandasajtó-termékei ilyenkor cinikusan azt mondják, hogy hát, mi nem tudjuk, ki írta a cikket, sajnos név nélkül jelent meg, nem tudjuk ezt lenyomozni. Na most, pont erre szolgált eddig ugyanígy a büntetőeljárás, mert a büntetőeljárásban ki lehetett nyomozni a rendőrség által, hogy ki írta a cikket, ki volt az elkövető - innentől kezdve ezt önök kiveszik, tehát nem, igenis nem lehet majd személyiségi jogi perben érvényesíteni ezeket a sértéseket.

Szintén rendkívül cinikus az, hogy önök az Európai Emberi Jogi Bíróság gyakorlatára hivatkoznak, miközben a képviselők által elindított, pont a véleménynyilvánítási szabadság korlátozása miatt elindított pereket önök sorra veszítik; amiért mi kapjuk a tízmillió büntetéseket, mert nem mondhatjuk el a véleményünket a Házban, önök ezeket a pereket pont az Európai Emberi Jogi Bíróságon veszítik el. Tehát nem, az Emberi Jogi Bíróság nem erre kérte önöket; nyilván könnyű ezt is behazudni, mint ahogy az Alkotmánybíróság gyakorlatát is, ami szintén teljesen elmentéses ezzel. Az Alkotmánybíróság szentenderjei pont az ellenkezője annak, amit most önök be akarnak vezetni.

Teljesen egyértelműen ez a Btk.-javaslat az Alaptörvénybe ütközik, ugyanis semmilyen módon nem

felel meg az egyértelműség követelményének, ezért nagyon súlyosan sérti a jogbiztonságot. Ugye, eddig a bírúk az ilyen büntetőeljárásokban úgy jártak el, hogy szabadon mérlegelhettek abban, hogy egy-egy tényállítás vagy egy-egy állítás valóban rágalmazás vagy becsületsértés-e. Most azzal, hogy önök kiveszik a sajtótermékeket ebből a kategóriából, azt is állítják majd, hogy viszont mindenki más, aki ilyen állításokat tesz, az biztos, hogy bűnös a Btk. passzusainak megfelelően, tehát teljesen kiveszik a bírói mérlegelés lehetőségét ebből a folyamatból, ami pontosan szembemegy az Alkotmánybíróság eddigi sztenderdjével; tehát nem igaz, amit önök állítanak az indoklásban.

Rádásul teljesen diszkriminatív, hiszen olyan nincsen a világon, hogy egy nagy, a legnagyobb nyilvánosság előtt lehet hazugságot állítani, a legkisebb nyilvánosság előtt nem. Még egyszer - csak hogy a példa érthető legyen -: ha Bayer Zsolt műsorában Bayer Zsolt azt állítja, mondjuk, százezres nézettségénél, hogy Kósa Lajos Terry Blackkel létesített homoszexuális viszonyt, az nem büntethető (*Halász János: Ez beakadt, úgy látom!*), de hogyha Kósa Lajos állítja ezt Bayer Zsoltról, akkor Kósa Lajost meg lehet büntetni, mert ő nem sajtótermék... (*Az elnök kikapcsolja Szabó Timea mikrofonját.*)

(13.00)

ELNÖK: Képviselő asszony, ismét arra kérem, hogy ne ilyen személyeskedő példázatokot vegyen elő. (*Szabó Timea: Könyörgöm, elnök úr!*) De, de! Ne könyörögjön, hanem próbálja magát ehhez tartani!

SZABÓ TIMEA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Most bizonyítja be, elnök úr, hogy a véleménynyilvánítás szabadságára magasról tesznek, hogy rám szól egy olyan ügyben (*Nacsa Lőrinc: Ne bírálj az elnököt!*), amit egyébként folyamatosan a propagandasajtó tol. Igenis azért kellene ilyen példák, hogy az emberek megértsék, hogy miről szól ez a Btk.-módosítás. Ez arról szól, hogy ha Bayer Zsolt azt mondja, amit az...

ELNÖK: Ne mondja a Bayer Zsolt! Önnek pedig azt tudom mondani, ismeri azt a viccet, nem mondom el az elejétől, hogy magyarázkodjon ő. Ennyi kell csak, hogy ön itt egy példán keresztül elhinti a mákony szellemét, utána magyarázkodjon ön. Na, én ezt innen nem engedem meg!

SZABÓ TIMEA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Ez történt Vona Gáborral egyébként, pontosan neki kellett magyarázkodni, csak éppen majdnem tönkrement a családja. Na de ebben az esetben Kósa Lajos nem fogja tudni perelni Bayer Zsoltot. Hát, ez micsoda?! Ez biztosan nem felel meg az Alaptörvénynek. (*Nacsa Lőrinc: Nem igaz, hogy nem fogja tudni perelni!*) Tehát ennyire abszurd és extrém módon különbséget tenni egy nagy nyilvánosság és a legkisebb nyilvánosság előtt, ilyen a világon nincs!

Az, hogy ha elhangzik a Hír TV-n vagy leírják a Pesti Srácok-on ugyanezt a példát, de mondjuk, egy kocsmában két ember azt mondja egymásnak, hogy akkor nem Kósa Lajos, hanem Gipsz Jakab homoszexuális kapcsolatot létesített Terry Blackkel, ő beperelheti, hogyha ezt mondja egy kocsmában. Ilyen nincs, ez alaptörvény-ellenes, ilyet nem engedhet át az Alkotmánybíróság. (*Nacsa Lőrinc: De perelheti!*) Nem, tisztelt Nacsa képviselőtársam, büntetőjogilag nem perelheti be, ugyanis ez az önök definíciója szerint nem sérti súlyosan az emberi méltóságot. (*Nacsa Lőrinc: De perelheti!*)

(*Az elnöki széket Dúró Dóra, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.*)

Rádásul van egy pontja ennek a módosításnak, ami teljesen értelmezhetetlen. Miután külön vették a becsületsértést és a rágalmazást ebben a kategóriában, itt benne van, hogy nem büntethető rágalmazás miatt, aki sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján követi el, feltéve, hogy cselekménye nem irányul a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló vagy súlyosan becsmérlő tagadására. Ez a becsületsértés esetén megáll, de rágalmazás esetén teljesen értelmetlen.

Ha én azt mondom valakiről, hogy egy féreg, akkor ez becsületsértésben megáll, de az önök módosításával rágalmazásban nem, hiszen ha én azt mondom valakiről, hogy egy féreg, akkor nem azt gondolom róla, hogy fizikailag egy féreg, hanem ez az én véleményem róla. Tehát nincs értelme ennek a rágalmazás keretein belül. Tehát magyarul, hülyeséget írtak le még mindennek tetejébe ebben a módosításban.

A Párbeszéd tehát ezt nemcsak aljassnak és a propagandasajtónak való teljes megágyazásnak tekinti, a véleménynyilvánítás szabadsága teljes korlátozásának tekinti, hanem rádásul az Alaptörvényt súlyosan sérti, ezért a Párbeszéd-Zöldek ennek a törvénynek az elfogadása esetén az Alkotmánybírósághoz fog fordulni.

Javasoljuk azt, hogy a folyamatos hazudozás, mások életének tönkretétele helyett csak azért, hogy a Fidesz és önök, Rogán Antal és Orbán Viktor megtartsa a hatalmát, ehelyett inkább tekerjék le a propagandát, próbáljanak időnként igazat mondani, és vonják vissza ezt a teljesen nonszensz törvényjavaslatot. Köszönöm. (*Dr. Dávid Ferenc és Vajda Zoltán tapsol.*)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalások következnek, elsőként Gréczy Zsolt képviselő úr, a Demokratikus Koalíció frakciójából. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Ez most még csak egy kétperces, de hát, azért néhány dolgot muszáj itt rendbe tenni. Nacsa képviselőtársam átszól erre az oldalra, hogy itt vannak a sajtószabadság ellenségei és a régi

kommunisták. Mondjuk, a Gajdics-Bencsik-Stefka-Kondor belső négyessel, mondjuk, nehezen indokolható, hogy itt lennének a régi kommunisták. Nem, azok ott ülnek, és védik a Fidesz-féle sajtószabadságot.

Egyébként pedig semmiféle guruló dollárból semmilyen, ön által a DK-hoz köthető újság semmilyen pénzt nem kapott, úgyhogy ez egy hazugság volt. Köszönöm szépen. (*Szabó Timea tapsol. - Nacsa Lőrinc: Dehogyne!)* Mondja a rubeljobboldal.

ELNÖK: A következő kétperces hozzászóló Nacsa Lőrinc, a KDNP-frakciójából. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Lementett képek vannak, hogy külföldi hirdetések jelennek meg a DK honlapján. Euró - akkor lehet, hogy nem dollárban érkezett önökhöz a pénz, hanem euróban érkezett, teljesen mindegy. Külföldről finanszírozták az önök lapjait, és finanszírozzák most is. Az a külföldi elvárás, hogy önök a legmocskosabban járjanak el velünk szemben.

Az a helyzet, tisztelt Szabó Timea képviselő asszony, hogy nem igaz, hogy nem perelheti be. Hát, dehogynem perelheti be! Erről szól a törvényjavaslat. Ha önnek van valami problémája valamelyik újságíróval, valamelyik médiummal (*Szabó Timea: Személyiségi jogi per!*), mert olyat írt önnel kapcsolatban, ami ön szerint nem igaz, akkor beperelheti, erről szól a polgári peres eljárás, erről szól a polgári törvénykönyv. Hogyne perelhetné be! Legalább ne terjesszen olyat, amit nem ért, tisztelt képviselő asszony. (*Szabó Timea: Jaj, te nem érted!*) Természetesen be lehet perelni, ezentúl is be lehet.

Azt mondja el, tisztelt képviselő asszony, hogy például az Átlátszó újságírói is ilyen Fidesz-propagandisták-e, mert ők is kérték ezt a módosítást például. Már 2013-ban is volt ilyen fölvetés, és aztán később is. Többen is, nagyon sokan az ön által független, de persze a független, objektív azt jelenti, hogy a valóságtól sokszor nagyon független újságok meg a tényektől nagyon független újságok számos alkalommal kérték ezt a módosítást. Az Európa Tanács főtitkára is javasolta ezt több európai államnak is. Őt is akkor valamiféle, nem tudom, Fidesz-bérencnek nevezi, vagy hogy? Tehát ön jelzőket használ itt mindenkre, miközben nagyon sokan azt gondolták, hogy ez a dekriminalizáció egy jó folyamat és erősíti a sajtószabadságot. Én sajnálom, hogy ön nincs köztük, akik ezt gondolják, de azért ne gondolja azt, hogy ez pontosan úgy van.

Ha már a helyreigazítások, tisztelt képviselő asszony: van erre egy honlap, nézze meg, hogy hány helyreigazítást kellett leközölnie számos olyan médiumnak, amely rendszeresen kritikátlanul csak az önök szövegét nyomja és folyamatosan támadja a kormányt azért, amit mi gondolunk. Hány helyreigazítást kellett nekik is leközölniük, tisztelt képviselő asszony? (*Szabó Timea: Nem sokat!*) Nézze csak meg, tisztelt képviselő asszony! Köszönöm. (*Szórványos taps a kormánypárti sorokban.*)

ELNÖK: Szintén kétperces felszólalásra jelentkezett Szabó Timea, Párbeszéd. Parancsoljon.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Úgy látszik, hogy akkor ön vagy direkt csinálja, vagy tényleg nem érti. Tehát az történik most az önök propaganda-, szenny-médiájában, hogy név nélkül hoznak le rágalmazó, becsületsértő cikkeket. Ahhoz, hogy polgári peres eljárásban lehessen ezt támadni, az elkövetőt azonosítani kell. Az elkövetőt pedig büntetőeljárásban lehet azonosítani. Én ezt azért tudom, mert ebben a CIA-s rágalmazós ügyben pontosan ez történt. A bíróság kiadta a rendőrségnek, hogy kezdjen el nyomozást. A rendőrség néhány, nem mindegyik, de néhány propagandatermék esetében azonosította az újságírókat, a korábban név nélküli újságírókat, ez a rendőrség nyomozása nélkül nem valósulhatott volna meg. Most ezt a lehetőséget veszik el önök. Tehát ezekben a polgári peres eljárásokban, amikre önök hivatkoznak, nem lesz elkövető, aki ellen majd a polgári peres eljárást lehet indítani.

A főszerkesztő, a felelős szerkesztő a nap végén lehet, de a bíróság egyelőre például ebben a CIA-s ügyben azt mondta, hogy nem tudja megállapítani, hogy ki a felelős (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*), mert automatikusan a felelős szerkesztő vagy a főszerkesztő nem felelős ezekben az esetekben. Ezt állítja most a bíróság. Önök pontosan tudják ezt, csak cinikus, aljas módon arra hivatkoznak, hogy majd polgári peres eljárásban.

Raadásul önöknek semmiből nem áll kifizetni 3 milliót, 4 milliót, 10 milliót, 100 milliót büntetésként, önök ezt röhögve megcsinálják, mert megéri önöknek a hatalommal szemben állók kicsinálása, lejáratása, de attól ténylegesen félnek, hogy mondjuk, két évre valakinek börtönbe kell menni, vagy foglalkozástól eltiltást kap, vagy megrovást kap, vagy bármi egyéb büntetőjogi felelősségre vonást kapna. Ezt akarják önök megakadályozni, mert a büntetést a polgári peres eljárásban röhögve kifizetik. Köszönöm.

ELNÖK: Szintén kétperces hozzászólásra jelentkezett Répássy államtitkár úr. Soron kívül szót adok. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselő Asszony! Nem szeretnék arra hivatkozni, hogy én ügyvédként több ilyen perben jártam el, mint ön, mondjuk így. De a helyzet az, hogy ha elhangzik egy valótlan tényállítás, akkor a következő jogi eszközök állnak rendelkezésre. És most próbálom az egész jogrendszer összes eszközét felsorolni.

(13.10)

Az egyik eszköz a helyreigazítás. A helyreigazítás egy sajtójogi eszköz. A helyreigazításnak meg van határozva egy szűk határideje, hogy mennyi idő alatt lehet helyreigazítást kérni, és a helyreigazítás egy viszonylag

gyors lehetőség arra, hogy egy valótlan tényállítást a sajtótermék helyreigazítson. Nem kell ehhez egyébként per, ha belátják, a sajtótermék belátja azt, hogy tévedett vagy valótlant állított, akkor helyreigazíthatja maga is, és utána jön a helyreigazítási eljárás.

Azután vagy ettől függetlenül létezik a személyiségi jogi per. Gyakorlatilag ez sérelemdíjas; felelőségi alapon személyiségi pert lehet indítani, ebben az esetben egyébként a sajtótermék kiadója ellen, tehát az impresszumban megjelölt kiadó ellen lehet nyugodtan pert indítani. *(Folyamatos közbekiáltások az ellenzéki sorokból.)* De egyébként, ha az újságíró, a szerkesztő is fel van tüntetve, akkor akár őellene is lehet indítani pert.

Van ugye, külön médiahatósági eljárás is. *(Derűltég és folyamatos közbeszólások az ellenzéki sorokból.)* A médiahatóság hatáskörébe tartozó ügyekben médiahatósági eljárás is lehet.

És akkor jön a negyedik eszköz, valóban, a rágalmazással vagy becsületsértéssel kapcsolatos büntetőjogi eljárás, ha ennek a feltételei fennállnak, mert nyilván ez már egy sokkal szigorúbb eljárás lenne. Ez utóbbi esetben valóban be kell azonosítani az elkövetőt, de hangsúlyozom, csak a büntetőeljárásban, az összes többi előbb elmondottnál pedig a szerkesztőség vagy inkább a felelős kiadó felel a kártérítés szabályai szerint vagy a polgári jog szabályai szerint. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Folytatjuk a kétperces felszólalók sorát. Vajda Zoltán képviselő úr az MSZP-ből jelentkezett. Parancsoljon!

VAJDA ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Itt elvileg sajtóról meg médiáról beszélünk, de a beszélgetésünk kapcsán azért a propaganda is szóba került, és én is, illetve mások is szóba hozták a TV2 nevű, szennyterméket előállító propagandatévének az ügyeit. Én idéztem azt, hogy négyszázszor vesztett pert, ha jól emlékszem a számra. *(Közbeszólásra.)* Tehát négyszáz sajtópere volt egyébként a propagandának, és ebből számos a TV2-nek. Államtitkár urat kértem, hogy majd amikor lehetősége lesz, akkor válaszoljon. Akkor nem láttam, hogy jegyzetel, de most látom, hogy hozzászólt, és jogvégzett emberként hivatkozott magára. Úgyhogy kérem, hogy akkor csak még egyszer vegyük át azt, hogy segítsen majd nekem, aki nem egy jogvégzett ember, arra a három egyszerű kérdésre majd tegye meg, hogy válaszol nekem, hiszen ön jogvégzett, én pedig csak egy egyszerű közgazdász vagyok, hogy a jogállam definíciójába beletartozik-e az, hogy mindenkinek be kell tartani a törvényeket. Az önök jogértelmezése szerint végre kell-e hajtani jogerős bírósági ítéleteket? És a harmadik kérdésem pedig az volt, hogy ha ezek a bírósági ítéletek nem kikényszeríthetőek, akkor nem kellene-e módosítani a jogszabályokon.

Kérdezem ezt azért, mert a TV2 500 ezres bírságokat kell csak, hogy befizessen évente néhány alkalommal. Egy olyan cégről van szó, amelyik egyébként

a mi pénzünkéből nagyjából 50 milliárdos, azaz 50 000 millió forintot árbevételre rendelkezik, úgyhogy röhhögve fizeti ki a félmillió bírságokat, és a vezetője - akit érdemes mindig nevén nevezni, Pavel Stanchevnek hívják -, ő tudatosan tesz a törvényekre, a bíróságra, a végrehajtókra és a magyar emberekre, a magyar jogállamiságra, mert jogerős bírósági ítéletet tudatosan nem hajt végre. Úgyhogy majd kérem, államtitkár úr, hogy ha majd bátorodik, akkor tegye meg, hogy ezt a három kérdést tisztába teszi számomra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: A következő kétperces hozzászólónk Kiss János képviselő úr, a Fidesz frakciójából. Parancsoljon!

DR. KISS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! Azért kértem szót, hogy egy rövid európai kitekintést tegyünk az Európai Unióban és Európában magában. Novák Előd képviselőtársam azt mondta, hogy a törvény indoklásában ő egy kicsit csalódott, mert közhelyesnek tartotta, nem találta benne azoknak az országoknak a felsorolását, ahol nincs büntetőjogi védelme a becsületsértésnek és a rágalmazásnak; akkor szeretném kiegészíteni a törvényi indoklást.

Egészen pontosan öt olyan ország volt az Európai Unióban, most már csak négy, mert az Egyesült Királyság távozott ebből a kötelékből, ahol nem volt büntetőjogi védelme, és most sincs büntetőjogi védelme sem a becsületsértésnek, sem a rágalmazásnak, tehát az Egyesült Királyságon kívül - amiről azért elmondhatjuk, hogy elég gazdag jogi hagyományokkal rendelkezik, tehát nem lebecsülendő az Egyesült Királyság jogrendszere -; *(Folyamatos zaj, közbeszólások a kormánypárti és az ellenzéki sorokból.)* szóval, az Egyesült Királyságon kívül sem Írországból, sem Észtországból, sem Cipruson, sem Romániában nincs büntetőjogi védelme azoknak az ügyeknek, amelyek mellé önök rendkívül nagy büntetőjogi védelmet akarnának állítani; de hozzáteszem, végigmehetnénk - most két percen erre nincs lehetőség - az összes európai uniós tagállamon. Franciaországban például van büntetőjogi védelem, de a szabadságvesztés fel sem merül, szóba sem jöhet; kizárólag pénzbüntetést lehet alkalmazni.

Ha jól értem a baloldal kommunikációját, ezt önök semmiféleképpen nem fogadnák el, mert önök számára a pénzbüntetés nem büntetés, mert úgy gondolják, hogy azt úgyis ki lehet fizetni. Ez elég veszélyes büntetőjogi gondolkodás, mert ha ebből következtetéseket vonok le, csak azt tudom levonni, hogy önök egyetlen büntetési formát tartanának elfogadhatónak, ha a pénzbüntetést nem, csakis a szabadságvesztést. *(Folyamatos közbeszólások az ellenzéki és a kormánypárti sorokból.)* Azért az elég rosszul hangzik, hogy újságírókat börtönbe kívánnának juttatni ezzel a fajta gondolkodással. Összességében úgy gondolom, hogy a politikai harcot a politikai térben kell megvívni, nem pedig a büntetőbírósg folyosóin és

termeiben. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tájékoztatom Szabó Tímea képviselő asszonyt, hogy bár jelentkezett kétperces hozzászólásra, ebben a körben már nem tudom megadni a szót, de a következőben természetesen lehetősége van ismételt szót kérni.

Ügyrendben jelentkezett Kósa Lajos képviselő úr, akinek így szót adok. Amennyiben ügyrendi javaslatot kíván megfogalmazni, egy perc áll önnek rendelkezésére, ha pedig személyes érintettség... *(Jelzésre:)* Mégsem? Reagálni szeretne? *(Jelzésre:)* Igen, jó. Normál szót kért ön is, rendben, akkor visszatérünk a normál felszólalókhöz, ennek keretében pedig Gréczy Zsolt képviselő... *(Kósa Lajos: Elnök asszony, előterjesztője vagyok a javaslatnak, és ilyenkor a vita bármelyik szakaszában kérhetek szót, csak nem tudok olyan gombot nyomni, hogy előterjesztőként szeretnék szólni.)* Értem, rendben, ez világos. Akkor nem ügyrendi szót kell kérni, hanem akkor előreugrik ön, bár nekünk itt az van megjelölve, hogy Halász János képviseli az előterjesztőket, de természetesen önnek lehetősége van szintén előterjesztőként szót kérni. Ebben az esetben a normál szót kérők körében Kósa Lajos képviselő úrnak adok szót, 15 perces időkeretben. *(Zaj.)*

KÓSA LAJOS (Fidesz): Nagyon szépen köszönöm, tisztelt elnök asszony. Csak még egyszer mondom, nem tudtam jelezni azt, hogy előterjesztőként szót kérek, és a teremben hárman vagyunk előterjesztők, egyedül Kocsis Máté nincs itt, és az előterjesztők nevében kértem volna szót néhány rövid megjegyzés erejéig.

Előtte engedjék meg, hogy csak annyit hadd mondjak, hogy Szabó Tímea képviselőtársam engem érintő állításait, illetve megjegyzéseit visszautasítom. Az az igazság, hogy a parlament legrégebbi képviselője vagyok vagy az egyik legrégebbi a négy közül, de Szabó Timeánál méltatlanabb képviselővel még egyáltalán nem találkoztam a 32 év alatt *(Szabó Tímea folyamatosan közbeszól.)*, pedig a mezőny elég erős, mert Torgyán Józseftől kezdve lefele, felfele jó néhány képviselőtársunkra emlékezhetünk. *(Szabó Tímea folyamatosan közbeszól.)*

Tisztelt Ház! Csak az érdekesség kedvéért szeretném önökkel ismertetni a TASZ honlapján fellelhető megjegyzéseket. Szó szerinti idézet következik a TASZ-tól: „A TASZ” - aki nem a mi barátunk, nyugodtan mondhatom - „üdvözli a közügyek szabad megvitatásának közelgő dekriminalizációjáról szóló törvényt, és felhívja a figyelmet a kormány további teendőire.” Tehát korántsem barátságos a cikk, csak azt akarnám mondani, hogy a TASZ például kifejezetten ezt a kezdeményezést támogatja. *(Folyamatos közbeszólások az ellenzéki sorokból, köztük: Olvasd végig a nyilatkozatot!)* Azt írják, hogy „a törvényjavaslat beszédes példája annak, hogy vannak pillanatok, amikor a kormánypárt önös érdekei véletlenül a

közjót is szolgálják, ezeknek a szerencsés együttállásoknak pedig mindnyájan örülhetünk”. Tehát ez csak egy érdekesség; egyébként számtalan olyan sajtóorgánum, aki kifejezetten baloldali kötődésű, baloldali orientációjú, kérte ennek a szabályozásnak a betervezését. Erről persze lehet nem tudomást venni, és nem is biztos egyébként, hogy a baloldali sajtóorgánumnak egyébként igazuk van, csak mint érdekességet mondom, hogy nem osztják feltétlenül az önök véleményét.

(13-20)

Az az igazság, hogy megtévesztő a sajtó-helyreigazítási és főleg a rágalalmazási, becsületsértési ügyek statisztikájával példálózni, mert adott esetben a jelentős számbeli különbségeket nem pusztán az befolyásolja, hogy kinek van igaza és kinek nincs, hanem az is befolyásolja, hogy kinek van olyan felfogása, ami miatt nem indít sajtótermékek ellen büntetőeljárásokat.

A 33 éves tapasztalatom alatt engem nagyon-nagyon sok mindennel támadtak már. Soha, egyetlenegy ügyben sem kértem büntetőeljárást, tehát rágalmazás kapcsán eljárást, pedig egyébként a polgári szakaszokat mindet megnyertem. Sőt, én vagyok tudomásom szerint a rekorder a magyar képviselők közül, a valaha megítélt legnagyobb összegű sajtókártérítés kapcsán, aminek az összegét egyébként azonnal a Debreceni Gyermekklinika alapítványába fizettem be, tehát nem arról volt szó, hogy itt bárkinek a személyes ügyét szolgálta volna. *(Közbeszólások és derültség az ellenzéki padosorokban.)* Inkább arra gondoltam, hogy a gonosz dolgokból így lehet valamifajta jót is csinálni.

Egy kétségtelen: a mi felfogásunk szerint nem helyes, ha a politikai vitákban büntetőeljárási szakaszokban folyik a vita. Sokkal helyesebb személyes sérelemért, vagy sajtó-helyreigazításért egyébként a bírósághoz való fordulást igénybe venni, annál is inkább, mert valóban nagyon problémás a magánvádas egyébként. Ezt tehát csak azért jegyzem meg, hogy minden olyan állítás, amely úgy mond az ügyészséget keverte bele ebbe az egész ügybe, jogi tévedésen alapul; magánvádas, az ügyészségnek semmi köze ehhez az eljáráshoz.

Tehát minden ilyen magánvádas eljárási ügyben valóban a bizonyítás, főleg az, hogy ki volt az elkövető, rendkívül nehéz, hogy ne mondjam, szinte lehetetlen; főleg azért, mert egyébként rémségesen cinikus álláspontokkal találkozok. Én például jó néhány esetben találkoztam olyan cinikus hozzáállással, amikor egy sajtótermék azt állította, hogy ő nem tudja, hogy a cikket ki írta, azt sem tudja, hogy hogy került a kiadványba, miközben egyébként teljesen nyilvánvaló volt az egész folyamánya.

Megjegyzem: továbbra is polgári szakaszban, sérelemdíjért, sajtó-helyreigazításért helyes, ha egyébként olyanok a tényállások, akkor a politikusok - adott esetben a sajtó-helyreigazításért minimálisan, de valahogyan jelezni akarják, hogy az egész egy koholmány, nem igaz, vitatják, s a többi - ilyenkor a

bírósághoz fordulnak. Demokráciában szerintem a büntetőszakasz, tehát a büntetőfenyegetettség egyszerűen nem jó, nincsen helye. *(Arató Gergely: Hol a demokrácia, Lajos? Mesélj!)*

A helyzet az, hogy éppen ezért képviselőtársaimmal terjesztettük elő ezt a javaslatot. Nem azért, hogy a TASZ-nak vagy valamelyik baloldali sajtóterméknek a szimpátiáját elnyerjük, ilyen eszünkbe sem jutott, meg egyébként is, amióta a sajtó a baloldalon az osztályharc eszköze, itt sem tények, sem semmi nem számít. *(Szabó Tímea: TASZ mint sajtótermék!)*

Ellenben a helyzet az az, hogy ha valaki igazán komolyan veszi azt, hogy valami módon a hamis állításokat fékezni kellene a sajtóban, ami jogos és akkor egyet lehet vele érteni, azt nyilván nem a büntetőeszközök szigorításával vagy számosságával lehet elérni. Sokkal inkább gondolom azt, hogy a sérelemdíjak, illetőleg a kártérítések - amit azért forintosítani lehet - tételének az emelésével, valamilyen jogi eszközzel nagyobb fékező erőt jelent, mert egy kiadványnak, mondjuk, egy 20 millió forintos büntetési tétel komolyabb visszatartó erő a hazugságok terjesztésétől, mint az, hogy az egyik újságírókat fenyegetik, mit tudom én, három hónap elzárással.

Hozzáteszem, nincs ilyen javaslat a Ház előtt, csak szeretném mondani, hogy kicsit álságosnak tartom a baloldal érvelését a tekintetben, hogy mi szabadjára engednénk a nem tudom, milyen valótlanságok terjesztését a sajtóban. Nem, csak más eszközöket gondolunk helyesnek, hogyha komolyan vesszük a szólásszabadságot, meg azt, hogy egyébként különös közérdek - megjegyzem, az Alaptörvényben is rögzítetten - fűződik ahhoz, hogy a politikai vitákat le lehessen bonyolítani. Még akkor is egyébként, hogyha adott esetben valaki képtelen kulturáltan vitatkozni, hanem egyszerűen sérteget másokat, másrészt pedig nem tudja a mondanivalóját kulturáltan előadni. Az az ő baja, de ettől függetlenül a politikai viták akadálya ne a Btk. legyen, tehát ne a büntetőeszközök legyenek; ezért helyes ez a módosítási irány, aminek a támogatására kérem a képviselőket.

Sőt, ha olyan problémájuk van, amit elmondtak a vitában, akkor sokkal inkább össze kellene dugni a fejünket és azt mondani, hogy akkor nézzük meg, hogy mondjuk, a polgári peres eljárási szakaszokban a különböző büntetési tételeket, pénzbírságokat emeljük olyan szintre, ami - hogy mást ne mondjak - Angliában van! És akkor egy Sun nevű bulvárlapot 20 millió fontra meg lehet büntetni. És onnantól kezdve nincsen vita arról, hogy mindenki nagyon meggondolja, hogy mit ír le, mennyire alátámasztottan, de nem Btk.-val. Büntetőszakba szerintem nem szabad vinni a politikai vitákat, ezért támogatom ezt a javaslatot, és hogyha az ellenzéknek van más olyan javaslata, amivel a szándékaikat meg tudják valósítani, hajrá, beszéljük meg, nézzük meg, hogy tudunk-e ebben az ügyben előrelépni.

De ez a javaslat most jó. Ez a javaslat egyébként nem bárkinek a kedvére van, hanem abból a felfogásból ered, amit mondtam, még egyszer: szerintünk

politikai vitákat büntetőszakba újságírók ellen nem kell vinni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: A következő normál hozzászólónk Gréczy Zsolt képviselő úr, Demokratikus Koalíció. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Ez a javaslat oda fog vezetni, hogy el fog szabadulni a pokol, tehát arra lehet számítani. Ha tehát lazulnak ezek a kötelékek vagy önfegyelmező kötelékek még annál is lazábbak lesznek, mint ahogy jelenleg is vannak, akkor itt egy jövő ilyenkor esedékes választási kampányban oda-vissza olyan rágalmhadjárat fog indulni minden politikus ellen az utolsó falu képviselőjelöltjéig, amit egyszerűen nem fog tudni sem a magyar igazságszolgáltatás, sem a magyar közbeszéd, sem senki más kontrollálni.

Ennek ez lehet a kövekezménye. Mert az lesz a vége, hogy ha az egyiknek lehet, akkor a másiknak is lehet. Mert ebből a törvényjavaslatból azt a következtetést fogja levonni mindenki, hogy hát, eddig azért úgy-ahogy, nagyjából volt valami fék, és lehetett olyan helyzetbe kerülni, hogy kellemetlenül járjon az ember, de most akkor ez is megszűnik. Ez egy rendkívül veszélyes precedens.

Ráadásul, ugye, az Európai Unióban, az Európai Parlamentben jelenleg is zajlik vita arról, hogy hogyan lehetne szabályozni a médiát, és milyen állapotban van a magyar sajtószabadság, és éppen az Európai Parlament egyik alelnöke mondja azt, hogy pontosan a Fidesz által itt megvalósított médiaberendezkedés és média-túlhatalom az egyik oka annak, hogy ezt az egészet vizsgálni kell.

Tehát egyszerűen az Európai Uniónak most kezd leesni az a tantusz, aminek már évekkel ezelőtt le kellett volna, hogy itt végtelenül eltorzultak a médiaviszonyok Magyarországon. Tehát amikor az összes megyei lapban ugyanaz a cikk jelenik meg ugyanazzal az Orbán Viktor-fényképpel, az semmiben nem különbözik attól, minthogyha 1952-ben Rákosi Mátyásról jelentek meg ugyanezek, ugyanezekben a megyei lapokban; csak, mondjuk, volt rajta egy vörös csillag, ennyi volt a különbség. Most ugyanez történik. Ez egészen egyszerűen nem sajtószabadság! Tehát amikor több ezer médium van fideszes üzleti körök és alapítványok birtokában, az nem sajtószabadság.

És rendkívül súlyos már most is a helyzet. Engem például a Fidesz-sajtó összevissza rágalmazott, megvádolt mindennel, és egyetlen helyreigazítást, törvényesen megítélt helyreigazítást, egyetlenegy sem közölt le a fideszes sajtó. Tehát van a rágalom, a hazugság egy politikusról, de a helyreigazítást, a törvényes, jogerős helyreigazítást senki nem közölte.

Ez nem jogállam, ami itt van Magyarországon! És ez csak egy csepp a tengerben. Az a bíró, aki a fideszes sajtó ellenem elindított rágalmaiban kártérítést ítélt meg a javamra, az a bírósági ítéletének indoklásában kitért arra, hogy mélyen felháborítja, hogy a jogerős

helyreigazítást nem közölte az adott elítélt fideszes médiatermék. Ma ilyen viszonyok vannak Magyarországon.

*(A jegyzői székben dr. Tiba Istvánt
Gelencsér Attila váltja fel.)*

És azt is látni kell, hogy amikor a Magyar Televízió kötelékéből kiszabadul valaki - mondjuk, volt ilyen riporter, és adott egy interjút -, akkor pontosan elmondta, hogy milyen sajtószabadság uralkodik a Magyar Televízió berkeiben; hogy hozzák a papírt, és azt föl kell olvasni.

(13.30)

És ő pontosan tudta attól a perctől kezdve, hogy ő hazudni fog. És egy idő után nem tudott aludni, egy idő után elkezdett szorongani, egészségügyi problémái lettek, és a végén felmondott, mert nem bírta tovább. Ez nem sajtószabadság. Az nem sajtószabadság, amikor Marsi Anikó ellen elindul egy büntetőeljárás, és utána először azt mondja, hogy a sajtószabadság képviselője, utána meg azt mondja, azzal védekezik a bíróságon, hogy ő nem tehet róla, mert neki fel kell olvasni azt, amit mondanak neki, hát, ő mit tehet arról, hogy az hazugság vagy nem hazugság. Egészen elképesztő! Ezek az emberek pontosan tudják, hogy mit csinálnak, mit művelnek, mihez adják a nevüket.

A magyar sajtószabadság a hetvenvalahányadik a világranglistán. Ez azt jelenti, hogy nincs az Európai Unióban olyan ország, amely legalább húsz-harminc helyet ne lenne előkelőbb helyen ezen a listán, mint jelenleg a magyar sajtószabadság.

Ráadásul ez az eltorzult struktúra, amely ebben a rendszerben megjelenik, az utóbbi napokban kapott még egy történetet, a magyar sajtószabadság: a Magyar Posta szolgáltatási kínálatából törölték a nyomtatott sajtótermékek árusítását. Ez is egyfajta korlátozása a magyar sajtószabadságnak. Képzelnék el, amikor egy kisebb falusi postán - ha még egyáltalán létezik - még megérkezett néhány napilap, megérkezett néhány hetilap, esetleg egy-két folyóirat, és kész, vége, most már az sem fogja tudni elolvasni, az a pár ember sem, aki esetleg eddig megvette volna.

Rendkívül furcsának találom azt, amikor a Fidesz beszél sajtószabadságról. Emlékszünk a Klubrádió frekvenciájának elvételére; emlékszünk a Népszabadság megszüntetésére; emlékszünk anno, már az első Orbán-kormány idején a Kurír megszüntetésére; emlékszünk a Magyar Hírlap megszállására, majd kizárására, majd tönkretételére, tehát már nyomtatásban nem is szerepel.

Tehát a sajtószabadságot a Fidesz úgy értelmezi, hogy lehetőleg a saját médiumai meglehetősen nagy szabadsággal bárkiről bármit állíthassanak. De, mondom, az a helyzet áll most elő, erre kell készülni, hogy egy következő, ősszel induló önkormányzati és európai parlamenti kampányban itt nagyon komoly problémák fognak előállni. És tényleg arra kell készülni, ha

mindenkiről minden büntetlenül leírható, akkor itt mindenkiről mindent büntetlenül le is fognak írni. Ez fog történni. És ez a fideszes képviselőket ugyanúgy sújtani fogja, mint a nem fideszes képviselőket. Ez egy súlyos politikai probléma lesz, és éppen ezért ez a törvényjavaslat semmiképpen nem támogatható. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Mivel kétperces felszólalásra ezúttal senki nem jelentkezett, a normál szót kérő képviselővel folytatjuk ismételt. Ismételt a Demokratikus Koalíció frakciójából tudok szót adni Arató Gergely képviselő úrnak. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Mindig bájos, amikor a politikai viták kulturált lefolytatásáról beszélnek önök, akik egyébként minden alkalommal jóváhagyják, amikor a házelnök néhány havi bér elvonásával bünteti az ellenzéki képviselőket az itt a Parlamentben, az Alaptörvény által védett módon elmondott véleményük miatt.

Ugyanakkor azért kértem szót, mert elfeledkezett Kósa Lajos képviselőtársunk a TASZ közleményének a második feléről. Mert mit mond még a TASZ ezenkívül? Azt mondja, hogy a sajtószabadság érdekében szükség lenne „A közmédia közmédiajellegének helyreállítására. Propaganda helyett közszolgálatot az állami csatornákon!” „A KESMA felszámolása. A Közép Európai Sajtó és Média Alapítvány, a hozzá tartozó több száz médiatermék a központi dezinformáció és gyűlöletkeltés eszköze, nem sajtó. A szabad sajtó a mindenkori kormány kritikusa, nem pedig annak kiszolgálója.” „Bár nem a kormány feladata, üdvözlendő lenne, ha a bírói gyakorlat is érdemben reagálna, például magasabb összegű sérelemdíjak megítélésével, arra a jelenségre, amikor egy-egy közéleti szereplőt visszatérően a sajtó útján akar a hatalom morálisan megsemmisíteni - a bíróság ugyanis ezzel elismerhetné a közéleti szereplők közötti aszimmetrikus helyzetet.” Magyarán szólva azt, hogy önöknek van egy olyan revolverajtója, amellyel karaktergyilkosságokat tudnak végrehajtani.

Azt gondolom, és ezért kértem szót, hogy elmondjam, nem lehet kiragadni összefüggéseiből ezt a módosítást. Lehet arról álmodozni egy ideális világban, ahol szabad sajtó van, ahol egyenlő vitafeltételek vannak kormányoldal és ellenzéki oldal között, ahol érvényesül nemcsak a szólásszabadság, hanem a szólás utáni szabadság is, egy ilyen világban milyen módon kell egyébként szabályozni ezeket a fajta jogi viszonyokat. Mert elmondhatja itt államtitkár úr, hogy van helyreigazítási per. A helyreigazítási perek jelentős részében a bíróság úgy dönt, hogy a nyilvánvalóan hazug tényállítást sem kell helyreigazítani, mert az újságíró gondolhatta azt, hogy ez egyébként mégiscsak így van. Saját gyakorlatunkból számos ilyen esetet ismerünk.

És mondhatja azt államtitkár úr, hogy akkor majd megállapítják a kiadó felelősségét. De ez az, amiről én beszéltem: megállapítják egy személyiségi

jogi perben a TV2 felelősségét, vagy megállapítják a KESMA felelősségét, akkor, ha teljesíti a kártérítési kötelezettségét, mert hol teljesíti, hol nem, hol végrehajtja a bírósági ítéletet, hol nem. De ha végre is hajtja, akkor majd legközelebb egy kicsit több kormánypénzt nyomnak oda hirdetés formájában vagy más formában, és az adófizetők fizetik ki a számlát utána.

A rágalmozási pereknek egy fontos eleme van, az, hogy ezek személyi felelősség megállapítására irányulnak. Itt nem lehet a kiadó, a sajtótermék mögé bújni. De maga Kósa Lajos képviselőtársunk is elmondta - szerintem ebben egyetértünk -, hogy ez nem egy jó gyakorlat, amikor nincs személyi felelőse egy-egy valótlán állításnak akár vagy egy rosszindulatú, rágalmozó állításnak.

Csak hogy önök ezt nem kezelik. Ezért van az, ami miatt mi azt mondjuk, hogy így önmagában ez nem elfogadható. Egyébként egy komplex csomagról, ha azt normális viszonyok között megvitatjuk a parlamentben, akár érdemes is lenne beszélni. Nézzük meg akkor a másik részét, hogy ha a rágalmozási ágat, a büntető szakot kivesszük, akkor a polgári oldalon milyen eszközökkel lehet... Egyébként nem arról beszélünk, hogy Pista bácsi a kocsmában csúnyákat mond Juli néniről, mert, ugye, ez is lehet egy rágalmozás, de ez más viszony, hanem arról beszélünk, hogy tudatosan, szándékosan, karaktergyilkossági szándékkal, sok pénzből - általában közpénzből - törekeszenek arra, hogy egyes politikusokat és politikai erőket hazug módon ellehetetlenítsenek. Ez ellen szükség van jogi védelemre, és ma más lehetőség erre nincsen.

Ezért nem lehet támogatni önmagában ezt a javaslatot, és ezért lehetne támogatni egyébként egy jól átgondolt és tisztességesen megvitatott általános reformot ezen a területen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még élni valaki a felszólalás lehetőségével a vitában. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy ki kíván válaszolni. *(Halász János jelzésére:)* Halász képviselő úr jelzi, hogy ő válaszol. Így megadom a szót Halász Jánosnak az előterjesztői válasza, harminc perces időkeretben. Parancsoljon!

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz): Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! *(Az elnök mosolyog.)* Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a kormánypartii képviselőink támogató nyilatkozatát.

Baloldali képviselők is hozzászóltak, szokás szerint beszéltek mindenről a javaslat kapcsán, de a javaslatról legkevésbé, a szokásos hazugságaikat és sületlenségeiket mondták el. Jó ez önöknek, mindig itt kiventillálják magukból ezt, csodálattal nézem, meg türelemmel hallgattam, végighallgattam. Most előterjesztői zárszóként csábító lenne mindenkinek elmondani, hogy mit is gondolok róluk, hiszen ez egy ilyen

forma, ha már végighallgatta az ember, ezt most megteheti. Nem teszem meg, mert nem ért ez az egész annyit, ahogyan önök ehhez az ügyszóhoz álltak.

Egy dologra volt ez jó, hogy megerősített bennünket abban, hogy ez a javaslatunk helyes és jó célt szolgál. Ez a javaslat is csak annyiról szól, ami benne van, a büntető törvénykönyv egy bizonyos részének a módosításáról. De arról szól, hogy a szólásszabadságot, a sajtószabadságot védi ez a javaslat, és arról szól, hogy az újságírói munka zavartalan végzését is biztosítani tudjuk.

(13.40)

Számunkra ezek az értékek fontosak, a javaslat ezt tartalmazza, és bízunk benne, hogy az Országgyűlés ezt meg is fogja szavazni. Nagyon szépen köszönöm a szót, a vitát. Ennyi. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **szövetkezetekkel összefüggésben egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Kósa Lajos, Fidesz, képviselő úr által benyújtott előterjesztés T/3753. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Ház! A szövetkezeti törvényt és a Ptk.-t szeretném kisebb mértékben módosítani a szövetkezetek ügyében.

Alapvető célom az, hogy elősegítsem azt, hogy Magyarországon a szövetkezet mint modell - egyébként gazdasági társaság, csak speciális gazdasági társaság - jobban elterjedjen, rugalmasabb legyen, és ki tudják a szövetkezetekben rejlő lehetőségeket használni a piaci szereplők. Másrészt szeretném, ha hozzájárulnának a szövetkezeti törvény módosításával ahhoz, hogy a szövetkezetekre jellemző, nem kizárólagosan gazdasági jellegű, hanem egyéb, elsősorban szociális és közösségépítő tevékenységeket jobban támogassuk és segítsük. Harmadrészt pedig az eredményesebb működés érdekében a Ptk.-ban szeretnénk olyan módosítást eszközölni, ami lehetővé teszi, hogy a szövetkezetek a rájuk áramló adminisztratív kötelezettségeket valamilyen egyszerű keretek között teljesítsék.

A szövetkezeti törvény preambuluma szerencsére azokat a nemzetközi szövetségi által elfogadott statementeket vagy állításokat beletenni, amelyek egyébként az International Cooperative Alliance - ez a Nemzetközi Szövetkezeti Szövetség a világ legnagyobb létszámú szervezete, több mint 2,5 milliárd *(sic!)* ember a tagja, több mint százéves múltra tekint vissza, és Magyarországon egyébként Károlyi Sándor kezdeményezte még a XIX. század legvégén

a szövetkezetalapítást, hogy ezt az elsősorban Angliából származó gazdasági formát honosítsuk meg -, tehát a nemzetközi szövetkezeti mozgalom által elfogadott alapelvek; rögzítsük mi is ezeket a szövetkezeti törvényben. Azt hiszem, ezzel kapcsolatban olyan nagy vita nemigen van, ez csak a preambulum kiegészítése, hogy mi is egyébként hasonuljunk azokhoz a szövetkezeti törvényekhez, amelyek a nagy szövetkezeti országokban, Indiától Franciaországon át Kanadáig megtalálhatóak.

A taglétszám csökkentése érdekében teszek javaslatot: hétről háromra csökkentenénk azoknak a számát, akik egyébként szövetkezetet tudnak alakítani, azzal természetesen, hogy itt is többségben kell lennie a természetes személyeknek. Egyébként hasonló a szabályozás nagyon sok országban, amelyek jelentős szövetkezeti tapasztalattal és múlttal rendelkeznek. Nem tudok mindenkit felsorolni, csak az érdekesség kedvéért jegyzem meg: Norvégia, Finnország, Svédország, Belgium, Olaszország, Németország, Ausztria, Spanyolország, a spanyolországi autonóm tartományok közül a baszk és a katalán, Portugália, Litvánia, Lettország, Szlovákia, Kanada, Mexikó, Hollandia - tényleg nem sorolom fel a világ számos országát, majdnem mindenütt van szövetkezet. Tehát ott is jóval alacsonyabb a belépési küszöb a szövetkezetalapítás világába.

Egyébként nem feltétlenül az a legfontosabb érv, hogy más országban hogyan van, hanem az, hogy van Országos Szövetkezeti Tanács, amely az ágazati szövetkezetek érdekvédelmi szövetsége, és ennek az érdekvédelmi szövetségnek a tagjai, a mezőgazdasági szövetkezőktől kezdve a nyugdíjas szövetkezőkkel bezárólag kérték mindnyájan, és elfogadták ezt az Országos Szövetkezeti Tanács által megfogalmazott kérést, hogy csökkentsük le ezt a létszámot. Ha ezt elfogadjuk, akkor egyébként természetesen a szövetkezeti törvényben harmonizálni kell azokat az arányszámokat, amelyek a hétfős tagság esetére vonatkoznak, és miután háromra csökken az alapítás minimális taglétszáma, akkor egy csomó arányszámot ki kell igazítani, a módosítások egy jelentős része ehhez kapcsolódik, és ezt vezeti végig a törvényen.

Van egy olyan módosítás, amely arra vonatkozik, ami most is benne van a szövetkezeti törvényben, csak miután nagyon sok jelzés érkezett arra vonatkozóan, hogy nem pontosan értik a törvényalkalmazók, hogy mit kell alatta érteni - ez az úgynevezett másodlagos szövetkezetek kérdése -, ezt pontosítanánk a törvényben. A másodlagos szövetkezet az a szövetkezet, amelynek kizárólag szövetkezetek a tagjai. Most is van ilyen egyébként, és ennek főleg a mezőgazdasági termelésben, értékesítésben van jelentősége. Ennek a pontosítását szintén az Országos Szövetkezeti Tanácstól kérték, erre vonatkozóan teszek javaslatot.

A törvényjavaslat Ptk.-t érintő része pedig arra vonatkozik, hogy a mostani kötelezettségük az, hogy ha közgyűlést tartanak - minden évben kell közgyűlést tartani a szövetkezeteknek, mint ahogy egyébként értelemszerűen taggyűlést vagy közgyűlést minden

gazdasági társaságnak kell tartani -, akkor a jelenléti ívet és a hozzá kapcsolódó megbízásokat teljeskörűen kell betervezni a cégbíróságokhoz ahhoz, hogy egyébként a bejegyzési vagy a változásbejegyzési eljárásokat elfogadja a bíróság. Na most, ilyen kötelezettség nincs olyan esetekben, ahol szintén nagy létszámúak a közgyűlések. Mondjuk, egy OTP-közgyűlésen akár több ezer tulajdonosnak kellene jelen lenni, de ott nem kell jelenléti ívet csatolni vagy a változásbejegyzési eljárások, vagy egyéb cégbírósi eljárások indításához, hanem elég egyébként a jegyzőkönyvet csatolni. Természetesen meg kell őrizni a jelenléti ívet, és be kell mutatni a cégbíróságnak azt, hogy a jelenléti ív melletti dokumentáció igazolja azt, hogy egyébként határozatképes volt a közgyűlés.

Ma Magyarországon nem kevesen vannak, főleg a diákszövetkezetek esetében, illetőleg a lakásszövetkezetek esetében, a többbezes létszámú szövetkezetek. Most gondolják el, hogy egy többbezes létszámú szövetkezetnél, mondjuk, a jelenléti ív csatolása milyen adminisztrációs feladatokkal jár. A valóságban egyébként, hogy is mondjam, ezt a cégbíróságok is nagyvonalúan kezelik, mert nem láttam még olyat, hogy egy cégbíróság egy jelenléti ívhez csatolt megbízási okiratot ellenőrzött volna, erre valószínűleg nincs is kapacitása. Gondoljunk bele, hogy egy universitas tízezer tagú, ott ezt megnézni szinte lehetetlen. És nincs is szükség rá, mert egyébként ha ezzel kapcsolatban vita merül fel, akkor a jelenléti ív csatolása nélkül is lehet természetesen eljárást indítani a bíróságnál, hogy például a határozatképesség nem volt megfelelő, és akkor viszont ezeket ki lehet vizsgálni, hiszen a közgyűlés jelenléti ívét továbbra is meg kell őriznie a szövetkezeteknek. Tehát ez egyszerűsítés lenne a szövetkezetek munkájában, ami főleg a nagy létszámú szövetkezeteket jelentősen segítené.

Összességében az általam benyújtott módosítások nem valami nagyon jelentős, átfogó módosítások a szövetkezetek világában. 2010 óta, amióta én ezt a jogalkotási munkát a szövetkezetek esetében felvállaltam, nagyon-nagyon sok módosítást hajtottunk végre a szövetkezeti törvényen. A szövetkezeti szektor is ilyen értelemben szépen fejlődik Magyarországon, dacára annak, hogy a magyar közgondolkodásban a rendszerváltás óta gazdasági társaságként kizárólag a tőkeérdekeltségű gazdasági társaságok mennek előre, tehát a részvénytársaság, a kft., azt mindenki érti. Sok esetben a részvételi érdekeltségű társaságokat - egy ilyen van egyébként, a szövetkezet - még a gazdasági joggal foglalkozó ügyvédek is kicsit olyan értetlenül kezelik. Én magam is egy csomó egyeztetésen vettem részt, ahol láttam, hogy azért itt komoly fogyatékoságok vannak, hogy mennyire nem értik a szövetkezet működését, a szövetkezet világát, pedig egyébként a szövetkezeti szektor gazdasági teljesítménye kifejezetten jelentős.

(13-50)

Jó lenne, hogyha ennek a speciális vállalkozási formának a fejlesztésével el tudnánk oda jutni, ami

mondjuk, Németországban vagy Dániában nem is kérdés, hogy bizonyos szektorokban ezek meghatározó kibocsátásúak, bár Magyarországon még azt sem tudják különösebben sokan, hogy a Raiffeisen is egy szövetkezeti tulajdonú bank, vagy hogy a Tesco egy szövetkezeti tulajdonú hipermarket. És hogyha nem jött volna nálunk a kommunizmus, akkor valószínűleg a Hangya éppen olyan feladatot lát el ma Magyarországon, mint a Tesco annak idején, tehát hogy a kiskereskedelemben hipermarketszinten óriási részesedést szerezhet, hiszen egyébként a harmincas évek végén a Tesco és a Hangya gazdasági teljesítménye azonos volt, hogyha megnézzük a gazdasági statisztikákat. Ezt törte ketté a kommunisták által erőltetett kényszerszövetkezési program, ami teljesen ellentmond egyébként a szövetkezeti mozgalom alap gondolatának.

Tisztelt Képviselők! Kedves Elnök Asszony! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és kérem, hogy támogassák a javaslatot. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megkérdezem a kormány nevében Répássy államtitkár urat, hogy fel kíván-e szólalni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Ez esetben önnek adok szót, parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Csak nagyon röviden szeretném ismertetni, hogy a kormány támogatja a törvényjavaslatot, és javasolja az Országgyűlésnek az elfogadását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: A vezérszónoki felszólalásokkal folytatjuk a vitát. Ennek keretében adom meg a szót Vécsey László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, 15 perces időkeretben. Parancsoljon!

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő T/3753. számú törvénymódosítás általános célja, hogy elősegítse Magyarországon a szövetkezeti formában való vállalkozást, valamint hogy kialakítson előnyös és versenyképes feltételeket a szektornak.

A magyar gazdaság erősítése céljából kiemelt érdek, mint az előterjesztésben elhangzott, hogy a szövetkezeti forma minél nagyobb számú piaci szereplő esetében váljon kedvezővé. Jelen rendelkezések támogatják a szövetkezeti szektor továbbfejlesztését és eredményesebb működését.

A törvényjavaslat a jelenleg működő szövetkezetek gyakorlati igényére koncentrál, elősegítve azok eddigiekhez képest is hatékonyabb működését. A törvénymódosítás közérthetővé teszi a szövetkezet sajátos jellemzőit, más társas vállalkozásoktól eltérő működési elveit. A szövetkezetek számos területen tudnak jelen lenni, akár a gazdasági, társadalmi, környezeti szektorban, valamint a kulturális fenntarthatóság elősegítésében is meghatározó lehet a jelentőségük.

Tisztelt Ház! Az előterjesztő által részletesen ismertetett rendelkezésekre, valamint a szövetkezeti forma gazdasági jelentőségére tekintettel a Fidesz-frakció támogatja a javaslatot. Erre kérem tisztelt képviselőtársaimat is. Köszönöm a szót, elnök asszony. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka, Dávid Ferenc képviselő úr következik. Megadom a szót, parancsoljon!

DR. DÁVID FERENC, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Talán azzal kezdeném, amivel Kósa Lajos képviselőtársam is kezdte, hogy ő elég régóta foglalkozik a szövetkezeti rendszerrel. Én még nála is régebb óta foglalkozom: 25 évig dolgoztam az ÁFÉSZ- és az ipari szövetkezeti rendszerben. És ha képviselő úr emlékszik, még közösen próbáltuk gründolni a közérdekű nyugdíjas-szövetkezeteket. Ez azért fontos szerintem mindkettőnk esetében, nem azért, hogy ez bármiféle mentséget vagy dicsőséget jelentsen, hanem azért, mert olyan dologról beszélünk, amiről azért mind a ketten tudjuk, hogy mi a történet lényege.

Az elején azzal kezdeném, talán ez a legegyszerűbb, hogy itt valóban nem egy nagyon-nagyon jelentős módosításról van szó, és ahogy képviselőtársam sem használta ki a rendelkezésre álló időt, valószínűleg én se fogom hosszan elnyújtani a történetet. Abban semmiféle vita nincs közöttünk, hogy a Nemzeti Szövetkezeti Szövetség alapelveit önök beépítik a szövetkezeti törvénybe, ez szerintem egy teljesen normális törekvés, illetve az is pozitívnak tűnik, elolvastam a törvényjavaslatot és az indoklást, hogy az adminisztratív terheket csökkenteni kívánják, és egyszerűsíteni akarják a szövetkezetek életét.

Ami viszont nekem problémát okoz, és a magyar viszonyokra alkalmazva nem biztos, hogy célszerű, és bennem félelmet kelt, hogy három személy elég a szövetkezés létesítéséhez. Képviselőtársam pontosan tudja, hogy az ipari szövetkezetek esetében, a mezőgazdasági szövetkezetek esetében, az ÁFÉSZ-ek esetében - és ő említette a lakásszövetkezeteket is, én nem mondtam volna - értelmezhetetlen a háromfős szövetkezet alakulása. Nyilvánvaló, hogy ez akkor a diák-szövetkezetekre és az ifjúsági szövetkezetekre vonatkozó rész lehet. Ez önmagában még nem verte volna ki nálam a biztosítékot, de az, hogy a szövetkezet nem természetes személy tagjainak a száma elérheti a taglétszám harmadát, ez már nem igazán tetszik. És utána ez még meg van spékelve azzal, hogy a vagyoni hozzájárulás elérheti a tőke 35 százalékát, a korábbi 15 százalék helyett.

Én nem örülnék annak - és még egyszer mondom, feltételezem, továbbra is feltételezem, hogy a szövetkezetek nagy barátai vagyunk, nem nagyon örülnék annak -, hogyha a gazdasági társaságok ilyen módon, hogy mondjam, befészkelnék magukat az általunk védett szövetkezeti rendszerben. Fordítva sokkal jobban szerettem, amikor szövetkezetek

vásároltak föl gazdasági társaságokat, mert ez a többlábasságot erősítette. Amikor a gazdasági társaságok megjelennek a szövetkezeti tulajdonon belül, és ez párosul majd egy tőke- és szavazati koncentrációval, annak bizony általában rossz vége van.

Én azt gondolom, hogy ezek a lazítások nem tesznek jót a szövetkezeti rendszernek, mert itt a nem természetes személyek előbb-utóbb el fogják foglalni a szövetkezetet, és ez az új szabályozási elem azt jelentheti, hogy csorbulhat az, amiről képviselőtársam is beszélt, hogy a szövetkezet egy demokratikus intézmény. Ebben a demokratikus intézményben az ellenőrzés és a szövetkezeti autonómia, ami az angol szövetkezeti elveknek, a rochdale-i elveknek szinte az egyik legfontosabb eleme volt, ezek sérülni fognak.

Én azt gondolom, hogy ha tenni akarunk a szövetkezetek ügyében, akkor például szerencsés lenne, képviselőtársam, ha arról is szó esne, hogy Magyarország Alaptörvénye a szövetkezeti formát miért nem ismeri el, miért nem nevesíti. Tehát én nem a szövetkezeti törvénnyel babrálnék, mind a ketten tudjuk, hogy a szövetkezet egy speciális gazdasági vállalkozás. Én úgy is szoktam hívni magamban, hogy ez az igazi egycentes részvénytársaság, ahol mindenki egyenlő és mindenki egyformán szavaz. Én is azt mondom, hogy rendkívül nagy érték, hogy van - én azt hiszem, hogy hála istennek, még vannak olyan területek, ahol működnek, meg sajnos szólnék olyanról is, ahol nem működnek -, és hogy a magyarországi Alaptörvény ezt ismerje el.

A másik, amit képviselőtársam mondott, és egy picit elbizonytalanított, hogy tényleg figyelmesen elolvastam az indoklást és a jogszabályt, mert nekem is a szívem csücske, ahogy képviselőtársamnak a szövetkezés. Említette az Országos Szövetkezeti Tanács intézményét. Mind a ketten tudjuk, hogy ez hogy épül föl. Ugye, ön az elnöke ennek a tanácsnak, ami nem kis felelősséggel jár. Na most, ön azt mondja, hogy az Országos Szövetkezeti Tanács ezt az előterjesztést és annak azt a részét, hogy három főre lecsökkenjen a hétfős alapítási, illetve szövetkezeti formáció... - ezt furcsállom, mert amint az előbb említettem, háromfős mezőgazdasági szövetkezetek, háromfős ÁFÉSZ-ek, háromfős ipari szövetkezetek nem léteznek az országban. Nem léteznek, ezt mind a ketten tudjuk. Én egyébként azért is merem önnek mondani, mert én most, a mai napig is ÁFÉSZ-nél tag vagyok, szövetkezeti küldött is vagyok. Nem háromszemélyes ÁFÉSZ-ek működnek Magyarországon. Nem olyan sok van már belőlük, a tagság nagyon megkopott, mint tudjuk, de ennek ellenére a három fő teljes irrealitás például egy fogyasztási típusú szövetkezetnél, és úgy gondolom, az ipariaknál is.

Ezért én azt mondanám, és a félelem beszél belőlem, hogy itt a szövetkezeti rendszernek inkább egy picit az atomizálásáról van szó, egy picit felszaporítjuk a számát azzal, hogy a másodlagos szövetkezetek lehetőségét is kinyitjuk; felszaporítjuk a számát azzal,

hogy három fő is alakíthat szövetkezetet; becsempészünk a gazdasági társaságokat. Ha összefoglalóan fogalmaznám meg, azért nem fogadom jó szívvel, és a Demokratikus Koalíció azért is fogja elutasítani ezt a javaslatot, mert én úgy érzem és úgy érezzük, hogy gyengíti a kisegzisztenciák szövetkezési erejét, atomizálja a szövetkezeti rendszert, és teret biztosít a szövetkezeti vagyon mind szűkebb körű tulajdonlásához, holott mind a ketten tudjuk, hogy nem erről szól a történet.

(14.00)

A rossz tapasztalataimat még egy dologgal erősíteném meg. Önnek, hogy mondjam, képviselőként és szövetkezeti emberként is emlékeznie kell, hogy körülbelül tíz évvel ezelőtt indult meg Magyarországon egy nagyon klassz és nagyon beleváló szövetkezeti ág felszámolása, a takarékszövetkezeti rendszeré.

Ma a takarékszövetkezeti vagyon - ön is említette a hozzászólásában, hogy a szövetkezeti törvénynek sok-sok módosítása volt, ebből az egyik legjelentősebb volt a takarékszövetkezetekről szóló szövetkezeti rész módosítása, én akkor az Országos Takarékszövetkezeti Szövetségnek voltam szövívője is ebben a kérdésben, másodállásban már csak a VOSZ főtítkáráként, és láttuk ezt a folyamatot, hogy hogy lehet Magyarországon a vidéki szövetkezeti rendszert tönkretenni, a vidék bankját tönkretenni -; a vagyon nem veszett el, a vagyon átalakult. De ön is tudja, én is tudom, hogy mi történt. Az történt, hogy a szövetkezeti tagság, a takarékszövetkezeti tagság gyakorlatilag elveszett, gyakorlatilag a sok jogi változtatással és tulajdonváltatásokkal létrejött belőle egy monstrem bank. Egyébként az akkori értéken számított, a magánnyugdíjvagyonnal egyenértékű nagyságrend volt, 3000 milliárd forint, mondom, nem tűnt el, csak átalakult.

Ma azt látjuk - és ez bármelyik, még kormánypárti sajtóban is olvasható, de ellenzéki sajtóorgánumban is nézhető és olvasható -, hogy most ez a monstre bank, amely felzabálta, elnézést a kifejezésért, a takarékszövetkezeti vagyont, intézményi vagyonra is gondolok és pénzvagyonra, sorban szereli le például a kistelepüléseken a pénzkiaadó automatákat, százasaival szűnnek meg a kistelepülésen a fiókok, most már nem mondhatom takarékszövetkezetnek. Ez azt jelenti - mondom, a mostani nem ilyen jelentős átalakítás, tehát szeretnék tényleg objektíven beszélni erről a kérdéstről, mert tényleg a szívem csücske -, a takarékszövetkezeti elmúlt tíz év tökéletesen mutatja, hogy ha egy ilyen rendszerbe belenyúlnak, akkor a takarékszövetkezeti rendszer Magyarországon megsemmisült, a tagság elveszett, és ha viccesen mondanám, még a pénzkiaadó automata is elveszett.

Tehát amikor így belenyúlunk egy törvénybe, és hogy mondjam, ezt a rendszert azzal, hogy a gazdasági társaságok arányát, tőke- és szavazati arányát hozzáigazítjuk, ön így fogalmazott, de mégiscsak megemelkedett a nem természetes személyek száma,

ez azt a veszélyt rejt magában - és próbálok jóindulatú lenni, de azt a nagy veszélyt rejt magában -, hogy itt is megindul a szövetkezeti rendszernek valamiféle erodációja. Ezt viszont, bizonyára megérti képviselőtársam, semmiképpen nem támogathatjuk. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket, figyelmét.

ELNÖK: A következő felszólaló Nacsá Lőrinc képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Megadom a szót.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Csak egy mondatban reagálnék Dávid Ferenc képviselő úrra. Ha nem kérdőjelezi meg azt a 25-30 éves szövetkezeti munkát, amit Kósa Lajos csinál, akkor miért nyújtana be olyan törvényt, ami rossz a szövetkezeteknek; hiszen ön a felszólalása elején elmondta, hogy Kósa Lajost is becsüli azért, mert a szövetkezetekkel sokat dolgozott, és szívügyének tekint. Nyilván nem fog idehozni egy olyan törvényjavaslatot, amely ez ellen szól, és ellentétes hatást vált ki. Értem az aggodalmát. Én azt gondolom, mégiscsak fontos, hogy ha a bürokratikus akadályokat, a túlzott adminisztrációt sikerül csökkenteni, akkor az mindig egy helyes lépés, és azt alapvetően támogatni kell.

Nyilván az előttünk fekvő törvényjavaslat legfontosabb célja, ahogy ezt Kósa képviselőtársam is elmondta, hogy a szövetkezetek taglétszámát hétről háromra csökkentse. Ezzel a lépéssel a szövetkezetek nem további szabályozást, hanem ösztönzést kapnak azok a további piaci szereplők is szövetkezetalapításra, akiknek a szövetkezeti forma jó megoldásnak bizonyulhat. A törvényjavaslat a szövetkezetek számára egy egyszerűsítést és egy bürokráciacsökkentést is jelent.

A mostani módosítás egyébként követi, és meg kell nézni azokat az országokat, például az irányadó, jó szabályozási megoldásnak számító finn, portugál, spanyol vagy esetleg más európai szövetkezeti jogot, meg kell nézni, hogy ahol régebb óta így működik, ott beváltak-e az ön félelmei, vagy esetleg nem, és jól sült el a dolog, és csak további szövetkezetalapításra generálta vagy motiválta azokat a szereplőket, akiknek ez érdekében állt ezekben az országokban is, ahol már régebb óta létezik ez a szabályozás, mint ahogy nálunk.

*(A jegyzői székben Z. Kárpát Danielt
Dócs Dávid váltja fel.)*

Nem ez az első szövetkezetitörvény-módosítás, amelyet Kósa képviselőtársam hoz ide az Országgyűlés elé. A legtöbb vitáján én magam is itt voltam. Azt gondolom, azt nem lehet elvitatni tőle, hogy szívügyének számít ez a terület. Mindent megtesz a terület fejlesztése érdekében, mindent megtesz a szövetkezetek érdekében. Különböző speciális csoportú szövetkezetekről is tárgyaltunk már: nyugdíjas- vagy éppen a kismama-szövetkezetek, és így tovább.

Azt gondolom, hogy helyes, hogyha segítjük ezeket a szövetkezeteket, hogy ne a túlzott adminisztráció lépje el őket, ne a bürokráciába fulladjanak bele, hanem a lehető legegyszerűbb szabályozással segítjük az ő működésüket, és ezáltal természetesen a magyar gazdaságban való részvételüket, hiszen például ilyen háborús, szankciós válságokkal terhelt időben is különösen fontos, hogy a gazdaság mindegyik szereplője megfelelően tudjon működni, és hozzájáruljon az ország stabilitásához, az emberek megélhetéséhez. A KDNP-frakció támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök asszony. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: A következő hozzászólónk az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Szabó Sándor képviselő úr. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, a törvényjavaslat benyújtója szerint a törvényjavaslat olyan módosításokat tartalmaz, amelyek elősegítik Magyarországon, hogy a szövetkezetek működéséhez köthető ismérvek nyilvánvalóvá váljanak, közérthetővé váljanak. A törvényjavaslat ugyanakkor a jelenleg működő szövetkezetek gyakorlati igényeire is jelentős mértékben koncentrál, elősegítve a módosítások által az eddigiekhez képesti hatékonyabb és eredményesebb működését a szövetkezeteknek.

Annak érdekében, hogy megerősítésre kerüljön a szövetkezeti vállalkozások más társas vállalkozásoktól eltérő jellege, a jelen törvényjavaslat a szövetkezetekről szóló törvény, mint ahogy egyébként erről szó is volt, preambuluma ez irányú módosítását tartalmazza a nemzetközi szövetkezeti alapelvek felsorolásával.

Az utóbbi években a szövetkezeti forma egyre szélesebb körben került kiterjesztésre. Létezik szociális szövetkezet, diákszövetkezet, nyugdíjas-szövetkezet, sőt most már kismama-szövetkezet is. Ezekben a szerveződésekben többek között az az egyik közös, hogy kedvező adózási és foglalkoztatási költségek mellett kívánnak a tagok számára különböző munkalehetőségeket biztosítani.

Az előterjesztő, Kósa Lajos képviselő a törvényjavaslatot többek között nemzetközi példák hazai átültetésének szakszerűségével indokolja. Ennek alapján azt gondolom, hogy Kósa Lajos számára is bizonyosan nagyon fontosak az 1995-ös manchesteri szövetkezeti kongresszuson elfogadott értékek, úgymint az egyenlőség, az egyéni felelősség, a demokrácia, az igazságosság vagy éppen a szolidaritás.

Ugyanakkor azt is meg kell jegyezni, illetve el kell mondani, hogy az elmúlt 13 évben sajnálatos módon számtalan esetben szemtanúja volt az ország, hogyan lehet visszaélni a szövetkezeti formákkal. Az európai uniós támogatások egy jó része vélhetően a szövetkezetek keszkesza hálójában eltűnt ahelyett, hogy tulajdonképpen nagyon sok esetben a hátrányos helyzetű embereknek nyújtott volna valódi és tényleges segítséget.

Csak említés szintjén engedjenek meg két esetet! Emlékeznünk kell - azt gondolom, mindannyian emlékszünk rá - a korábbi fideszes országgyűlési képviselő, Mengyi Roland nevével összekapcsolható, hozzávetőlegesen húsz szociális szervezetet érintő botrányra. De egy kicsit korábbit is tudok önöknek mondani: szintén korábbi fideszes országgyűlési képviselő, az Országos Roma Önkormányzat volt elnöke, Farkas Flórián esetét, a „Híd a munka világába” Foglalkoztatási Szövetkezetet, amely körül szintén nagyon sok és rengeteg botrány alakult ki, nagyon komoly és tisztázatlan körülmények között tűnt el nagyon sok pénz. Azóta megszűnt az Emberi Erőforrások Minisztériuma, 2016-ban kimondta, hogy tulajdonképpen ezt az 1,6 milliárd uniós támogatást vissza kell venni, vissza kell vonni, és komoly vizsgálatok is elindultak ebben a témában. A NAV, az Európai Unió Csalás Elleni Hivatala, az OLAF is vizsgálódott, sőt egyébként büntetőeljárást is kezdeményezett az OLAF az elköltött EU-s milliárdok ügyében.

(14.10)

Hét év nyomozás után azonban bizonyítatlanság hiányában megszűnt ez a nyomozás a „Híd a munka világába” programjának ügyében. Érdemes azt is megjegyezni, hogy a 2006-ban elfogadott hazai szövetkezeti törvény életében 2011 decembere óta tulajdonképpen 22 alkalommal került sor a módosítására, ez a mostani előttünk a 23. módosítás. Még akkor is, ha persze vannak életszerű dolgok és nyilván a világ is változik körülöttünk, azért sokszor felmerül bennünk, hogy vajon mi indokolja, hogy ilyen sűrűn kelljen változtatnia a szövetkezeti törvényt az Országgyűlésnek.

Osszességében tehát azt lehet mondani, még akkor is, ha az előterjesztő szándéka a jelen előterjesztés kapcsán indokolt lehet, hiszen a szövetkezetek jobbítását, hatékony működését szorgalmazza, hogy mi mindig óvatosan és fenntartással kezeljük, amikor a szövetkezeti törvény módosításáról van szó az Országgyűlésben. Ezért a következő időben fogjuk kialakítani álláspontunkat a tekintetben, hogy támogatjuk-e a szövetkezeti törvény ez irányú módosítását. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: A Jobbik képviselőcsoportjának vezetője, Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Megadom a szót. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Elsőként szeretném megköszönni azt a kiemelést, ami az előterjesztő részéről elhangzott. Nagyon kellemetlen képviselőként is átéltem azt, hogy amikor a Hangya szövetkezetet emlegeti az ember - és én nagy rajongója vagyok a Hangyának -, akkor nagyon sokan még mindig asszociálnak az erőszakos, kommunista típusú szövetkezeti hálózat zablálásaira és egyéb olyan történelmi folyamataira, amelyek kellemes emlékeket

bennünk egészen biztosan nem ébresztenek. Tehát örülök, hogy ez az elhatárolás megtörtént.

Lehet, hogy a harmincas években a Tesco és a Hangya hasonló kibocsátási volumennel bírt, de aztán jöttek a történelem viharai, és úgy látom, hogy most mégiscsak a történelem úgy hozta, hogy hasonló igények merülnek fel, mint akkor; például az önellátásra való törekvés, például a hosszú ellátási láncok rövidítése.

Az előttünk fekvő javaslat egyébként beemeli a nemzetközi alapelveket, ami szerintem jó. Ne legyünk már ellendrukkerek, ne kötözködjünk olyan helyeken, ahol nincs mivel! A másik lényegi módosítása pedig a három tagra csökkentése alapítás és egyéb esetekben annak a körnek, aki bármilyen érdemi és jogi háttérű mozgást végezhet. A másodikba már könnyebb lenne belekötni, de nem akarok öncélú módon ebbe sem.

Azt látom ugyanakkor, hogy szóba került a gazdasági társaságok lehetséges befolyása a szövetkezeti világba, tehát az, hogy adott esetben klasszikus értelemben vett gazdasági társaság, gazdálkodó szervezet szövetkezeti formába csúszna át. Én ennek nem lennék nagy rajongója, mert ha valaki egy gazdálkodó szervezet, akkor az adózzon annak megfelelően, és támogassuk persze az aktívakat, támogassuk a munkavégzésben érdekelteket, de ne keverjük a két műfajt, mert nagyon másról van szó. Látom, hogy több képviselőtársam évtizedek óta ezt a világot képviseli, tökéletesen látják, hogy milyen szembenállások vannak, mondjuk, egy gazdasági társaság profitorientált működési mechanizmusával szemben. Tehát pusztán adókedvezményért senki más ne csúszhasson be könnyebben a szövetkezetek világába.

Annak viszont nagy rajongója vagyok és tudok lenni, ha a sérülékeny csoportok - foglaljuk össze így - érdekérvényesítését, munkavállalását kedvezőbb szervezeti formával, adókedvezményekkel támogatják. Itt például a kismamák irányába történő elmozdulás különösen üdvözlendő volt egy demográfiai katasztrófa helyzet közepén. Nagyon örülök, hogy legalább ilyen napirendi pontoknál, ahol talán az esti RTL Híradó és a többi híradás nem ezzel fog foglalkozni - nem lebecsülve a téma fontosságát, de ahol nincs politikai balhé, az ritkán kerül be a hírekbe -, hogy legalább itt, a viták során azért többször elismerték azt, hogy igen, egy demográfiai mélyrepülésben van az ország. Nemcsak a parlament egy-két ellenzéki frakciója gondolja ezt így, hanem szerintem mindannyian tudjuk, hogy nem történt meg a trendforduló, nem történt meg sajnos még a termékenységi arányszám tekintetében sem.

Tehát minden egyes olyan lépést támogatni kell, kutya kötelességünk támogatni, amely akár a gyermeket vállaló hölgyek rugalmas munkaerőpiaci érdekérvényesítését támogatja, vagy mondjuk, vidéken egy szövetkezeti formában történő munka vállalását kedvező adózási kondíciók mellett. Tehát ebben az irányban én teljes mértékben elkötelezett vagyok. Ugyanezt gondolom fogyatékkal élő honfitársaink könnyített

munkavégzéséről és érdekérvényesítési lehetőségeinek támogatásáról.

Inkább a hiányérzetem erős a javaslattal kapcsolatban, hogy ez a csomag így, önmagában nem fogja elillantani a szövetkezeti világ problémáit, nem fogja a szövetkezeti termelési volument érdemben és nagymértékben növelni. Itt a „meghatározó kibocsátás” kifejezés hangzott el. Nagyon örülnék, ha mondjuk, az élelmiszeripar frontján minél markánsabban tudna illet produkálni a szövetkezetek összessége. Ettől a csomagtól én ebben sem várom a trendfordulót, de még egyszer szeretném hangsúlyozni: ha nincs benne olyan, ami életveszélyes lenne és ez akár csak pár szövetkezet dolgát megkönnyíti, akkor támogatható.

Összességében azonban nagyon érdekelnének azok a motivációk, amelyek a háromra csökkentés mögött állnak. Értjük, hogy igazából bürokratikus folyamatok könnyítése is lehet mögötte, de erős a félelem azt illetően, és talán nemcsak bennem, mert több ellenzékitől is elhangzott, hogy ilyen tipikus gazdasági társaságok, tehát gt. formában működő, eddig más-hogy adózó szervezetek, ha kihasználják ezt a formát, ez a költségvetésnek nem feltétlenül jó, viszont sokkal szívesebben látnám azt, ha az említett sérülékeny csoportok tekintetében akár további kedvezményekkel tudnánk operálni.

Összességében tehát a következő napokban, a viták során eldől a végleges álláspontunk a javaslatról. Nekem az első emócióm egyértelműen támogató, tehát abszolút pozitív benyomásunk van, de csináljuk akkor úgy, hogy az összes kételyt oszlassuk el. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka, Apáti István következik. Megadom a szót. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Önmagában a Mi Hazánk Mozgalom frakciójának azzal nincs problémája, hogy a Szövetkezetek Nemzetközi Szövetsége által javasolt vagy helyesnek tartott alapelvek bekerülnek a preambulumba. Igaz, hogy önmagában ettől a napi vagy az éves gyakorlatot tekintve se jó, se rossz irányba nem fog változni semmi, önmagában ettől nem lesz jobb semmi, de „ha nem használ, nem is árt” alapon nyilván ebbe nem érdemes belekötni.

Még talán a hétről a háromra való csökkentés is indokolható egy jóindulatú hozzáállás keretében azzal, hogy olyan esetekben, ahol a hetes taglétszám nem elérhető, az indulást, az alapok lerakását, a magvak elhintését segítheti az, ha egy ilyen csökkentést elfogad az Országgyűlés. Nyilván az már ébreszthet gyanút, hogy a gazdasági társaságok lopakodó növekvő, még nem többségi, de lopakodó növekvő befolyást szerezhetnek a szövetkezetekben. Ha a gyakorlatot tekintve is ez az egyszerűsítés és a könnyítés irányába megy el, tehát a szövetkezetek napi életét tekintve valóban lesz egy érdemi könnyítés, lazítás, a sokszor

magyarosan önsorsrontó közigazgatási adminisztráció útvesztőjében nem vesznek el a szövetkezetek, akkor ez kifejezetten üdvözlendő és kívánatos. Általában amikor valamiről azt ígérik, hogy egyszerűsítik vagy lerövidítik, akkor utána lesz bonyolultabb, hosszabb és szövevényesebb. Reméljük, hogy ez egy üdítő kivétel lesz.

Amire ezen támogatható gondolatok, javaslatok után ki akarok térni kellő kritikai éllel, az nem más, mint a szövetkezetek egyik sajátos formája, a tészek, vagyis a termelői-értékesítő szervezetek kérdésköre, amely egyébként az élelmiszer-hiperinfláció kapcsán jó, ha terítékre kerül és kevés szó esett eddig itt erről. Sok minden egyébről beszéltek különböző pártokhoz tartozó képviselőtársaim, eddig a percig bezárólag azonban a tészek még senkinek nem jutottak eszébe.

Nos, próbálok óvatosan fogalmazni és próbálok megállni, hogy az indulat elragadjon, és véletlenül sem szeretnék bűnözőnek nevezni en bloc egy általánosítással, adott esetben igaztalan általánosítással egy szövetkezeti altípust, nem fogom megtenni, nyilván ritka pozitív kivételek a tészek esetében is vannak, de különösen, amit a zöldség-gyümölcs szektor kapcsán lehet látni, az, tisztelt képviselőtársaim, nem más, mint a bizonyíthatatlan vagy jogi következmények nélküli árkartellekbe és egyéb kartellekbe tömörülésnek egy nehezen bizonyítható, de akár a fogyasztókat, akár a termelőket minden évben hátrányosan érintő válfaja.

Az a helyzet, hogy ritka kivételtől eltekintve - mondom, nem általánosítok - a tészek gyakorlatilag úgy működnek, hogy a tész vezetője vagy vezetősége és annak szűk családi köre tejből-vajból-mézben, 24 karátos aranyban fürdik, a többinek pedig, Kósa Lajos képviselő urat idézve, elnézést a kifejezésért: coki.

(14.20)

Tehát nagyjából így működik a magyarországi tészek döntő többsége. A tagságnak érdemi beleszólása gyakorlatilag nincs a napi működésbe. Pontosan azért fogalmaztam meg ezt az erős kritikát, mert jól figyeltem Kósa Lajos expozéját. Olyan apróságnak tűnő, apró adminisztratív teendőknél tűnő feladatok, mint a jelenléti ívek összeállítása - bár az igaz, hogy sokszor nehezen ellenőrizhető, extrém magas taglétszámnál szinte ellenőrizhetetlen, bíró vagy ügyintéző legyen, vagy sokszor nyomozó hatóság legyen a talpán, aki ezt tételesen leellenőrzi -, tehát a jelenléti ívek kapcsán óvatosabban bánnék a megfogalmazásokkal és a szabályokkal, mert pont a tészek esetében nagyon gyanús, hogy a valóságban soha meg nem történt, vagy úgy, ahogy le van írva a papírra, meg nem történt taggyűlésekre kerül sor, s adott esetben döntésekre. Itt nemcsak magánokirat-hamisítások, hanem közokirat-hamisítások, s ebből kinőve egyéb, ennél jóval súlyosabb bűncselekmények elkövetésére is sor kerülhet.

Tény, hogy a tészek tagságának nagyon jelentős része úgy érzi, hogy gyakorlatilag csak eszköz, mégpedig egy nevetséges, érdemi döntési hatáskör és befolyás

nélküli eszköz a tézsek vezetőinek vagy vezetőségének a kezében. Az érdekeiket gyakorlatilag a legcsekélyebb mértékben sem szolgálja ezeknek a szervezeteknek a működése, ellenben azok, akik korábban a termelői szintről kerültek be egy tészvezetésbe, lettek tésztulajdonosok vagy ott meghatározó befolyással bíró, fajsúlyos szereplők, pár éven belül extrém mértékű vagyonokra tettek szert azokhoz a termelőtársaikhoz képest, akikkel néhány évvel ezelőtt még azonos gazdasági és termelési szinten voltak.

Ez véleményem szerint nagyon rossz hatással van az élelmiszerárak alakulására is. Önmagában nem ez okozza az élelmiszer-inflációt, ezt hazugság lenne kijelenteni, de hogy emeli, növeli az inflációt és rossz irányba hatnak ezek a folyamatok, az egészen biztos. Úgyhogy a leegyszerűsített adminisztráció elérése mindenképpen egy nemes célkitűzés, de nem annak az árán, hogy könnyebb legyen így jogellenes cselekményeket elkövetni, nem létező taggyűléseket összehívni, nem létező döntéseket írásba foglalni, hiszen ki fog azzal majd akár már csak a közeljövőben is foglalkozni, hogy mi történt néhány héttel vagy hónappal ezelőtt. Érdemes lenne ezzel a sajátos szervezeti altípussal vagy szervezeti formával egy kicsit behatóbban foglalkozni.

Az pedig, hogy egy szervezet mennyire lesz életképes, és mennyire fogja kiállni az idő próbáját, nyilván a gazdasági, s mivel Magyarországon élünk, mondjuk ki, hogy a politikai háttértől, a politikai hátszélétől is nagyban függ. Érdemi háttér-, hátszélátogatás nélkül sok szervezet legfeljebb papíron képes létezni, de a gyakorlatban nem tudja betölteni az eredeti szerepét.

Az, pedig, hogy a mostani szabályozáshoz, például a gazdasági társaságok befolyásszerzési lehetőségeihez esetleg fűződik-e bármilyen hátsó szándék, önmagában ebből a javaslatból nem fog kiderülni. Ez abból fog kiderülni, hogy a következő hetekben, esetleg még ebben az évben más olyan önálló törvényjavaslatok vagy salátatípusú javaslatok érkeznek-e, amelyek akár a pályázati támogatási lehetőségekhez, vissza nem térítendő támogatások, visszatérítendő támogatások, kedvezményes hitelkonstrukciók megszerzéséhez kapcsolódhatnak, más törvényekben vagy esetleg alacsonyabb szintű jogszabályokban segítenek elő bizonyos szervezeti típusokat. Ez önmagában nem tűnik veszélyesnek, de hogy mi a jogalkotók végső szándéka, az véleményem szerint csak a közeljövőben fog kiderülni. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni. *(Kósa Lajos: Igen.)* Kósa képviselő úr jelzi, hogy válaszolni kíván az elhangzottakra, ezért 30 perces időkeretben Kósa Lajosnak adok szót. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnöknő. Tisztelt Ház! A vitában elhangzott aggodalmakra a következőket szeretném - talán megnyugtatósul - mondani. Tudom, hogy vannak, akik értik a szervezetek működésének a lényegét, de egy csomóan meg nem. Néha elgondolkozom azon, hogy akik értik, azok minden pillanatban figyelembe veszik-e például azt, hogy az egyik legalapvetőbb szervezetműködési sajátosság az, hogy részvételi érdekeltségű, ami azt jelenti, hogy egy tag, egy szavazat. Tehát: alapítanak hárman egy szervezetet, egy természetes személy, még egy természetes személy és mondjuk, a MOL. A MOL-nak egy szavazata van. A másik két természetes személy - akármekkora társaság is a MOL - habozás nélkül leszavazhatja.

Hogy is valósul meg akkor a gazdasági behatolás, még ha adott esetben ilyen egyenlőtlenek is a tőkeviszonyok benne? Teljesen mindegy! Szervezeti hozzájárulást kell teljesíteni, ami minden tagnak egyforma; nem mintha ez életszerű lenne. Inkább onnan kell kiindulni, hogy akik nekünk javasolták, hoztak egy életszerű példát: van három fiatal gazda, akik most örökölték meg a szüleik mezőgazdasági vállalkozását. Ketten egyéni gazdaként folytatják, tehát természetes személyként belépnek a szervezetbe, szükségük van egy terményszárítóra meg egy silóra, a harmadik személy viszont családi vállalkozás, kft. esetében tudna bejönni. Ezt miért ne tegyük lehetővé? S azt is mondják, hogy nagyon nehéz a piacra lépés, mert azzal, hogy megalakítják a szervezetet, nem tudnak hét embert összeszedni. Hármat tudnak. Beteszik a pénzt, közösen használják, mindenkinek van egy 20-50 hektáros gazdasága, s így ezt meg tudják csinálni.

Én ebben nem látok veszélyt, mert az alapvető szervezeti működés - egy tag, egy szavazat - kizárja azt, hogy akármekkora is egy gazdasági társaság tőkeerőben, egy szavazatnál többre legyen. Tehát itt a tőkeerőnek nincs semmilyen szerepe. Ezért ilyen értelemben én azt az aggodalmat nem látom megalapozottnak, amit Dávid képviselőtársam mondott. Hozzáteszem, hogy az OSZT-nek, illetve személy szerint nekem ahhoz, amit ön hosszan idézett, a takarékszövetkezetekkel kapcsolatos átalakításhoz, semmi közünk. Mi ezt utána szenvedtük el, és láttuk azt - én meg az OSZT -, hogy a takarékszövetkezetek mint szervezeti forma egész egyszerűen megszűntek. Ma már nincs ilyen.

Hozzáteszem - másik példa -, hogy az OSZT-nek nem tagja a szociális szervezeti rendszer, és nem tagja a foglalkoztatási szervezet, az, amit itt idéztek a „Híd a munkába” típusú szervezeteknél. Ők nem is tagjai, és nem is úgy működnek, hogy ezt össze lehetne szinkronizálni a szervezeti működéssel. S mindig van olyan szervezet, amelyik rosszul működik, mert sok ezer szervezet működik vállalkozásként sok százezres tagsággal. Az egész lakásszervezeti törvényünk nem jó így. A lakásszervezetek csak nagyon nehezen működtethetők, egy csomó olyan anomáliával, ami agyrém. Csak egyet

mondok példaként: ha valaki szövetkezeti lakást vesz, de nem újonnan veszi és nem lép be a lakásszövetkezetbe, akkor is elmehet a közgyűlésre szavazni, ha nem tagja a lakásszövetkezetnek. Ez egy jogi nonszensz! Még Bajnai Gordonnak köszönhetjük ezt a szabályozást. Ez olyan, mintha valaki elmegy a MOL-kútra, vesz száz liter benzint, és utána elmehetne a MOL-közgyűlésre szavazni. Tiszta agyrém! Ez nem normális dolog! S ez csak egy, nagyon sok ilyet tudnék még mondani.

Tehát azért is van ennyi módosításra szükség, mert az egész szövetkezeti szektor 1990-től 2002-2005-ig egy vesszőfutást élt meg, hiszen a régi típusú kommunista szövetkezeti modellből teljesen jogosan senki nem kért. Csak nem tudták jogilag megoldani az akkori kormányok például az átalakulási törvényt, hogy az a szövetkezeti mozgalmat eredeti gyökereihez térjen vissza. Nem csoda egyébként, mert nagymértékben eltávolodott az akkori szövetkezeti rendszer attól, ami a szövetkezés eredeti gondolata volt. A kommunista szövetkezetnek semmi köze a szövetkezés eredeti ethoszához és kiindulópontjához. Pont úgy viselkedett egyébként, mint a kommunizmus idején annyi minden más.

(14.30)

Tehát a kommunista vagy szocialista demokrácia azt jelenti, hogy nincs demokrácia. A szocialista szó-lásszabadság azt jelenti, hogy nincsen szólásszabadság. A szocialista típusú szövetkezet azt jelenti, hogy nincsen szövetkezés. Tehát ilyen értelemben nem lógott ki a sorból.

De visszatérve: természetesen én is látom, hogy van jó néhány szövetkezet, amely egy csomó kérdést vet fel, a tések kapcsán is erre hivatkozott Apáti képviselőtársam. Csak úgy zárójelben jegyzem meg, én ezt a „coki” dolgot nem mondtam, csak... - mert azt nekem tulajdonította. Nem, nem mondtam ilyet az expozémban (*Dr. Apáti István: Korábban! Máshol!*), de most ez teljesen érdektelen, mert a lényeg az, hogy egyébként itt van egy nagyon fontos alapvetés: ha a szövetkezet tagjai, miközben közgyűlésen vannak, egy tag egy szavazat, nem tudják a saját érdekeik védelmét megszervezni, akkor baj van, azt kívülről nehéz beleoperálni. Nem mondom, biztos van olyan szövetkezet, ahol egyfajta kiskirály leuralja az egészséget, de hogyha egy picit is - hogy is mondjam? - talpraesettek, és azért az emberek egy része, főleg ha vállalkozásra adja a fejét, akkor muszáj hogy valamelyest élet-szerű legyen vagy talpraesett legyen, akkor nagyon nehéz a szövetkezetben megoldani azt, hogy ilyen visszaélések történjenek. Vannak ilyenek, hozzáteszem, ott általában, amit Apáti úr emlegetett, a tések esetében más probléma is van, tehát ott nem egyszerűen a működési modellben vannak súrlódások vagy hiányosságok, hanem nagyon sokszor - én is láttam ilyet - eleve azért szerveződnek meg, hogy el tudjanak érni valami támogatási formát, de eszük ágában sincsen egyébként azt a tevékenységet komolyan folytatni; amíg tart a támogatási pénz, csinálják, utána

mindenki ezerfelé szalad, de ez a támogatási rendszernek a hibája, és nem a szövetkezeti gondolaté.

Hozzáteszem egyébként, hogy természetesen a szövetkezeti rendszert adott esetben tovább is kell fejleszteni, mert vannak régi típusú szövetkezeti formák, például ezek a kisiparosok által megteremtett szövetkezeti formák, én nem látom ott, hogy a mozgás olyan új erőket, energiákat vetne fel. De például a spin-off vagy az ilyen innovációs területen a szövetkezet egy remek társasági forma - mert mi jellemző egy spin-off vagy egy ilyen fiatal emberekből valamilyen innovációs ötlet alapján létrejövő gazdasági társaságra? Igazából pénzük nincsen, van egy jó ötletük, meg akarják szervezni, vannak hárman-négyen-ötven-hatan-heten, az egy tag egy szavazat jó nekik, mert egyébként viszonylag jóban vannak, és elfogadják azt, hogy a közreműködés mértékében osztoznak az eredményen, de nem akarják, hogy valaki bejöjjön egy nagy tőkével, és leuralja az egészet - kiváló ötlet! De az a három fő, az... - azért is mentünk le, hogy e felé a szektor felé nyissunk, mert egyébként a szövetkezet szerintem egy, a XXI. században is remek társasági forma.

És egyébként a szociális szövetkezet sem elvetendő, nem abban a formában, amiről önök beszéltek, hanem abban a formában, amit például az olasz modell mutat, ahol ezt úgy hívják, hogy - ne ijedjenek meg a szótól! - keresztényszociális szövetkezet. Hogy működik? Van egy keresztény közösség, leginkább gyülekezet, és ő is egy tag, és mintegy garanciát vállal a működésért, és még bejönnek a szociális, keresztényszociális szövetkezetbe tagok, és arra vállalkoznak, hogy idősök ellátásában segítsenek. És oda be lehet menni, és azt mondani, hogy nekem van egy idős rokonom, nem találok személy szerint olyan gondozót, akit meg tudnék fizetni, meg lehet, hogy nem is szükséges nekem napi nyolc órában oda valaki, hanem elmegy, meglátogatja, bevásárol, beszélget vele, kitararít, s a többi, napi egy-két órában, és akkor ezt a szövetkezet teljesíti, mint egy megrendelő megy be az, akinek mondjuk, ilyen ellátásra igényt tartó ismerőse, rokona van - de ezek leginkább rokonok -, és a szövetkezet ezt ellátja, és ezért kell valamennyit fizetni, és egyébként ezt az olasz állam is támogatja. Nagyon jól működik, és be tudják vonni egyébként azokat a személyeket is, akik például a munkaerőpiacról, más szektorokból már kipörögtek.

Vannak tehát jó modellek, amelyeket érdemes megnézni, és egyébként a magyar szabályozási rendszerben a jó példákat nyugodtan át lehet venni. Nyilván az, amit szociális szövetkezet címen működtettek Magyarországon, az nem volt jó, tehát csak a baj volt vele, maga az egész felépítés nem volt jó, úgyhogy még számíthatnak nyugodtan arra, hogy... Tudom, hogy adott esetben tíz év alatt valóban ez a 23., hát, van még vele - hogy is mondjam? - feladat, főleg úgy egyébként, hogy a szövetkezeti mozgalom ma is teljesen alulról szerveződő mozgalom, tehát nem arról van szó, hogy a kormány bábozik mellette, vagy a kormány babusgatja, és valamilyen minisztérium kezdeményezi folyamatosan a szövetkezeti jog módosítását,

nem. Tehát ez egyébként az a munka, amit kifejezetten egyéni képviselők vállaltak fel, itt megemlíthetek néhány olyan képviselőt, Bányai Gábort, aki annak idején például segített ebben a munkában, vagy Szatmáry Kristófot.

És hogyha tudják támogatni az előttünk álló törvényjavaslatot, én azt nagyon megköszönöm, és szívesen a vitákban is még később... Bár jellemzően az Igazságügyi Bizottság a szövetkezeti törvénynek a gazdája, holott egyébként a működés kapcsán talán a Gazdasági Bizottság vagy a Vállalkozásfejlesztési Bizottság kicsit életszerűbb lenne, mert egyébként persze ez jog, de hát minden jog, mert mi csak jogokat tudunk alkotni, semmi mást, de egyébként nem, vannak más szakbizottságok. Ez a helyzet is mutatja azt, hogy ez a szövetkezet olyan... - tehát egy olyan szektor, amely - hogy is mondjam? - egy kicsit nem is testidegen, de valahogy nehezen tudunk vele mit kezdeni, minket még ráadásul külön megterhel ez a szocialista múlt.

De nézzünk egy másik példát: dán sertéságazat. Dániában tizenvalahány millió sertést tartanak kettő darab szövetkezet irányítása mellett. Az összes sertés, amit előállítanak Dániában, mind szövetkezeti, kettő darab szövetkezet, amely lefedi egész Dániát, tartja a kezében a teljes ágazatot, és remekül működik vágóhidakkal, feldolgozókkal, árukkal, árusítási pontokkal, kiszállítási szolgáltatással. Tehát remek példák vannak előttünk, amelyekből érdemes, azt hiszem, tanulnunk.

Tisztelt Ház! Kérem a támogatásukat a törvényjavaslathoz. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény, valamint az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Az Igazságügyi Bizottság által benyújtott előterjesztés T/3676. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, az Igazságügyi Bizottság elnökének, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi Bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt elnök asszony, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság a 2012. év óta biztosítja Magyarországon a személyes adatok védelmét és az információszabadság érvényesülését. Ennek keretében számos hatósági eljárást, így titokfelügyeleti hatósági eljárást is lefolytathat. A hatóság folyamatosan monitorozza az alkalmazott eljárások megfelelőségét, és ha

mindezek alapján törvénymódosítást tart szükségesnek, úgy kezdeményezi azt a jogalkotónál.

A jelen törvénymódosítás alapját is a hatóság gyakorlati tapasztalatai és javaslatai képezik. A T/3676. számú törvénymódosítás elsődleges célja, hogy a minősített adat védelméről szóló törvény, valamint az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény módosításával a NAIH titokfelügyeleti hatósági eljárását az alapjogvédelem teljessé tétele érdekében a lehető legszélesebb körben folytathassa le. A titokfelügyeleti hatósági eljárás deklarált célja, hogy az Alaptörvényben biztosított, a közérdekű feladatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog megfelelően érvényesülhessen.

(14.40)

Ezáltal a hatóság megvizsgálhatja, hogy a minősítő a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően járt-e el, vagy ha nem, úgy a minősítőt a minősítés megfelelő megváltoztatására vagy megszüntetésére hívhatja fel.

Az Alkotmánybíróság határozataiban többször is kimondta, hogy a jogalkotó feladata biztosítani azt, hogy az esetleges adatminősítés csak azokra az adatokra vonatkozzon, amelyek esetében a minősítés valóban elkerülhetetlen, és ne kerüljön sor szükségtelen minősítésre. A hatóság joggyakorlatában jogalkalmazási problémákat okozott az, hogy a titokfelügyeleti eljárást a hatóság hogyan folytathatja le akkor, amikor az eljárás valójában megismételt minősítésű adatot érint, vagyis, ha a vizsgált adatba korábban készített minősített adatot foglalnak bele, és további saját minősítést igénylő adat nem keletkezik.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A javaslat ezen szabályozási hiányosságot orvosolja azáltal, hogy az eljárást lefolytathatóvá teszi a minősítési jelölés megismétlőjével szemben is. Ezt egészíti ki továbbá az eljárásban megállapítható jogkövetkezmények módosítása. Mindezek mellett a minősített adat védelméről szóló törvény módosítása is szükséges annak érdekében, hogy az értesítési kötelezettség a megismételt minősítés esetén is fennálljon, biztosítva, hogy az esetleges változások valamennyi adatkezelőnél teljesüljenek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján kérem önöket, hogy a hatékony jogalkalmazás érdekében támogassák az Igazságügyi Bizottság által benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! A kormány támogatja a törvényjavaslatot és javasolja az Országgyűlésnek elfogadásra. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Nagy Csaba képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

NAGY CSABA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény, valamint az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény módosítását életbe léptesse annak érdekében, hogy a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény 33. alcíme szerinti titokfelüyeleti hatósági eljárást az alapjogvédelem teljessé tétele érdekében - ahogyan képviselőtársam fogalmazott - a lehető legszélesebb körben folytathassa le.

A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság jelezte a törvényjavaslatot előterjesztő Igazságügyi Bizottság részére: működési gyakorlatában azzal a helyzettel találkozott, hogy ha közérdekűadatigénylésre olyan adatra vonatkozóan került sor, amely úgynevezett megismételt minősítési jelöléssel létrehozott iratban szerepelt, és az ilyen adat tekintetében a titokfelüyeleti eljárást nem tudta lefolytatni, figyelemmel arra, hogy a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság értelmezése szerint a titokfelüyeleti eljárás kizárólag a minősítővel szemben folytatható le, merthogy annak nem lehet alánya a minősítés megismétlője, mivel a titokfelüyeleti hatósági eljárás célja, hogy az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében biztosított, a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog megfelelően érvényesülhessen annak érdekében, hogy a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság megvizsgálhassa, hogy a minősítő a nemzeti minősített adat minősítésére vonatkozó jogszabályoknak megfelelően járt-e el.

A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság a minősítőt a minősítés megfelelő megváltoztatására vagy megszüntetésére hívhatja fel, ha a szabályozási hiányosság orvoslása szükséges azáltal, hogy az eljárás lefolytathatóvá váljon a minősítési jelölés megismétlőjével szemben is. Ehhez kapcsolódóan a törvényjavaslat szerint a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság jogkövetkezményként megállapíthatná, hogy a nemzeti minősített adat minősítése jogszerűen nem jött létre, és ez esetben felhívna a minősítőt, hogy a megfelelő intézkedésekkel változtassa meg a jogellenes állapotot.

Mindezek mellett szükséges továbbá a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény megfelelő módosítása is a vonatkozásban, hogy a minősítés megszüntetése, megváltoztatása esetén már biztosított értesítési kötelezettség mellett a megismételt minősítés esetében is fennálljon az értesítés kötelezettsége, azért, hogy az esetleges változások valamennyi adatkezelőnél teljesüljenek.

Kiemelendő, hogy a javaslat lehetővé tenné az eljárás felfüggesztését olyan speciális esetekben is, amelynek eldöntése más szerv vagy személy hatáskörébe tartozik, vagy a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságnak az adott ügygel szorosan összefüggő más döntése, illetve eljárása nélkül az adott ügy megalapozottan nem dönthető el.

Erre azért van szükség, mert előfordulhat olyan eset, amelyben az eljárás kimenetele attól függhet, hogy a minősítés érvényes és jogszerű-e, amelynek eldöntése nem lehetséges a megismételt minősítésre vonatkozó titokfelüyeleti hatósági eljárás keretei között, így a javaslat szerint ebben az esetben a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság dönthetne az eljárás felfüggesztéséről arra az időtartamra, amíg egy másik, elkülönült eljárást lefolytat a minősítés jogszerűségéről. Ennek lezárulta után a megismételt minősítésre vonatkozó eljárás felfüggesztése megszüntethető, és az eljárás folytathatóvá válik.

A törvényjavaslat átmeneti rendelkezést is tartalmaz azért, hogy az új, kibővített tartalmú szabályozás már a folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazható legyen, elősegítve az információszabadság minél nagyobb fokú érvényesülését és az adatigénylők jogainak biztosítását.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottak alapján megállapítható, hogy a T/3776. számú törvény módosítási javaslatra azért van szükség, hogy a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény 33. alcíme szerinti titokfelüyeleti hatósági eljárást az alapjogvédelem teljessé tétele érdekében a lehető legszélesebb körben folytathassa le.

Az elhangzottakra tekintettel kérem a tisztelt képviselőtársakat, hogy az Igazságügyi Bizottság által benyújtott törvényjavaslatot megvitatni szíveskedjenek, és fogadják el. A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a javaslat elfogadását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka, Sebián-Petrovszki László következik. Őné a szó.

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Ha egy normális országban élnénk, akkor egy ilyen ügy megtárgyalásánál, vagyis amikor arról beszélünk, hogy bizonyos adatokat, bizonyos adatoknak a tárolását, azok feletti rendelkezést, felüyeletét és a titkosnak minősített adatok kapcsán mindenféle eljárások kezelését hogyan és melyik hatóság vagy hivatal látja el, milyen eljárásban, milyen határidőkkel, szóval, ha ilyen típusú dologról beszélünk, akkor ez egy objektív, szakmai típusú beszélgetés is tudna lenni; én legalábbis el tudnám ezt képzelni. Akkor beszélhetnénk arról, hogy egyébként ennek a javaslatnak milyen olyan sarkalatos szakmai problémái is vannak, mint például, hogy ezt a bizonyos titokfelüyeleti hatósági eljárást - amely eddig is létezett, csak nem volt

így komplexen szabályozva - eddig nem lehetett megszakítani, nem lehetett felfüggeszteni például ezt az eljárást; ha jól olvassuk most ezt a javaslatát a kormánynak, akkor mostantól lesz arra mód, hogy ezt felfüggeszse Péterfalvi Attila maga.

Szóval, akkor lehetne ilyen típusú szakmai beszélgetést folytatni, hogy ennek megfelelő garanciái vannak-e beépítve a törvényjavaslatba, jól van-e ez így szabályozva, egészen biztosan jó kezekben van-e ez a folyamat azon a módon, ahogy a javaslatban szerepel; és most a jó kezeket egy ideális országban, azt mondanám, nem politikai értelemben értem, hanem szakmai szempontból, s akkor lehetne egy ilyen típusú beszélgetést folytatni itt a Ház falai között.

(14.50)

Pont ez a gond, hogy most és itt Magyarországon 2023-ban nem erről szól ez a vita sem, mint ahogy oly sok vita nem. Ebben az országban, az Orbán-rezsimnek köszönhetően 13 éve építenek egy külsőségeiben demokráciának látszó, de valójában egy autoriter rezsimet. Ez gyakorlatilag fel is épült. Ennek ezer megnyilvánulása van, és ma még lesz itt olyan vita előttünk, amelyben majd ezt könnyen lehet, hogy ugyanezek, a tisztelt, velem szemben ülő fideszes képviselőtársaim fogják hallani tőlem. Szóval, felépült egy rezsim, felépült egy rendszer, és ennek az autoriter rezsimnek az egyik velejárója volt, megteremtésének az egyik első lépése volt a Fidesz részéről, hogy megpróbálta minden módon kiterjeszteni a 2010-es választási győzelem után a mozgásterét, amelynek egyik lába az volt, hogy az objektívra vagy a függetlenre teremtett intézményeket, hatóságokat, hivatalokat elfoglalták. Az „elfoglalták”-on természetesen azt értem, hogy átalakították, átszervezték, és olyan vezetőket tettek ezeknek az élére, akik a Fidesz kegyeltjei, a Fidesz pártkatonái, a Fidesz politikájának a megvalósítói.

Az Adatvédelmi Hatósággal pontosan ugyanez történt. Az Adatvédelmi Hatóság és annak a vezetője, Péterfalvi Attila tehát ma, 2023-ban Magyarországon nem egy független hivatalnak egy független vezetője, hanem teljesen világosan láthatóan, dokumentálhatóan a Fidesz politikájának a szolgái kiszolgálója.

Mire gondolok, mi mutatja ezt? Az mutatja, hogy amikor olyan adatvédelmi, adatkezelési típusú ügy merül fel a nyilvánosságban, amelyben a kormányzat vagy a Fidesz érintett, és láthatóan kiszolgáltatja az adatokat a kormány a Fidesz propagandacéljaira, vagy a Fidesz úgy használja fel azokat, hogy teljesen világosan, egzakt módon szembemennek azokkal a törvényekkel, amikor ezekben az országban léteznek, akkor ezekben az ügyekben vagy nem indul NAIH-vizsgálat, vagy ha bárki panaszt tesz, akkor annak hosszán elnyúló, semmitmondó vizsgálat a következménye, és a végén az a megállapítás, hogy csókolom, nem történt semmi, lehet hazamenni.

Sorozatban ilyen ügyek vannak, hadd említsem csak a Pegasus-ügyet. Itt van, évek óta tudjuk, hogy a Fidesz, illetve a kormány valószínűleg Izraelből beszerelve egy programot telepített, és megfigyelt, lehallgatott, egyes hírek szerint akár több száz, neki nem tetsző embert, újságírókat, politikusokat, háttér embereket, mindeközben erről Péterfalvi Attilának egy rövid vizsgálat után az lett a megállapítása, hogy nem történt itt semmi. Ezt hallhattuk magától Péterfalvi Attilától is az Igazságügyi Bizottságon, amikor az éves beszámolóját tartotta. Majdhogynem ő volt felháborodva azon, hogy meg merjük őt kérdezni, hogy mégis mi történt Pegasus-ügyben. Szóval, egy olyan ügyben, ami világosan a kormány kompetenciáját kezdte ki, világosan törvénysértés történt, az Adatvédelmi Hatóság és annak vezetője nem látott semmi tennivalót és látnivalót.

Amikor bezzeg bármit tesz az ellenzék, akár kampányban, akár kampányon kívül - akár aláírásgyűjtés, népszavazási kezdeményezés helyben vagy országos szinten, online vagy offline, tehát papíralapon, teljesen mindegy, miről beszélünk -, akkor Péterfalvi Attila mindig késztetést érez arra, hogy megjelenjen a nyilvánosság előtt, és magától elmondja, hogy ez bizony ám nincs rendben. Akkor is így történik, ha semmilyen NAIH-bejelentés nem történik, senki nem jelenti be az Adatvédelmi Hatóság felé, hogy itt bármilyen probléma történt, akkor is ez történik, és ezt teszi az Adatvédelmi Hatóság vezetője, ha semmilyen információval nem rendelkezik arról, amiről beszél. Nem keresi meg a szereplőket, pártokat, politikusokat, hogy egyébként itt valójában mi történik, egyszerűen csak nyilatkozik egyet.

Nekünk volt több ilyen esetünk is, hosszán el tudom ezt mesélni, de a lényege az, hogy teljesen világosan, az Adatvédelmi Hatóság munkájában a pálya a kormánypártoknak lejt, tehát nekik szabad, az ellenzéknek, ellenzéki képviselőknek, pártoknak pedig nem szabad dolgokat csinálni, adatokat gyűjteni vagy felhasználni. Na most, ebben a helyzetben, tehát amikor megállapíthatjuk világosan, konkrét példák alapján, hogy tartósan, hosszú évek óta az a gyakorlat épült ki, hogy a NAIH, az Adatvédelmi Hatóság és annak a vezetője a kormánypártoknak a szándékát, illetve a Fidesznek a szándékát ülteti át a gyakorlatba, és jár el mint vezetője a NAIH-nak, nos, ebben a helyzetben egy ilyen javaslat kapcsán, ami itt van előttünk, amiben újabb hatásköröket telepítenék Péterfalvi Attilához - és ráadásul a hírek szerint vagy az előterjesztés szerint ő maga javasolta, hogy ez így legyen -, egy ilyen helyzetben egy ellenzéki párt, de legalábbis a DK nem tehet mást, nem mondhat mást, ne is várjanak tőlem mást, mint hogy azt mondjam: nem, nem, soha! Ilyet mi nem hagyunk jóvá, ilyet mi nem szavazunk meg, ilyet mi nem támogatunk, sőt tiltakozunk ez ellen. Nem lehet olyat, hogy egy olyan országban, ahol egyébként ennek a kormánynak az idejében, az elmúlt 13 évben arra való törekvés, kormányzati törekvés jelent meg, hogy titkoljunk el mindenféle kormányzati adatot,

információt, szerződést beruházásról és fontos projektekről - és ennek számos esete van, számos példája van, Paks II.-től kezdve a Budapest-Belgrád vasútvonalon át egy sor olyan fő kormányzati beruházás történik, amelyben mindent megtesz a kormány, hogy adatok, közadatok, közérdekű adatok kikerülését megakadályozza -, egy ilyen típusú működésben és kormányzásban azt elvárni, hogy az ellenzék megszavazza, hogy ezeket a gyakorlatokat felügyelő Adatvédelmi Hatósághoz még újabb funkciókat, még újabb adatokkal való eljárást megszavazzunk és támogassunk, ez irreális.

Ezt nyilvánvalóan nem gondolják komolyan, tisztelt fideszes képviselőtársaim, ezért aztán azt kell mondanom, hogy sem szakmai, sem politikai okból ez a javaslat nem támogatható a részünkről, ezért a DK erre nem fog szavazni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: A KDNP képviselőcsoportjának vezetője, Vejkey Imre képviselő úr következik. Megadom a szót, parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Asszony! Köszönöm a szót. Nyilván nem kívánom megismételni az expozémban elmondottakat, de azt hangsúlyozni kívánom, hogy a törvénymódosítás legfőbb célja, hogy a minősített adat védelméről szóló törvény, valamint az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény módosításával a NAIH a titokfelügyeleti hatósági eljárását az alapjogvédelem teljessé tétele érdekében a lehető legszélesebb körben folytathassa le. Úgy gondolom, hogy ez valamennyi ellenzéki frakció által is támogatható. Ugye, a Fidesz frakciója nyilatkozta azt, hogy támogatja, jómagam ezt a KDNP-frakció részéről fogom mindjárt mondani, viszont az imént hallottuk Sebián-Petrovszki László képviselő úrnak, igazságügyi bizottsági alelnök úrnak a nyilatkozatát a DK részéről, aki azt mondta, hogy ők nem támogatják ezt az előterjesztést.

Igazából engem az bánt az egészben - nem azért, mert maga az Igazságügyi Bizottság az előterjesztő itt -, hogy semmilyen szakmai érv nem hangzott el, csak politikai érv, illetve egy rendkívül méltatlan támadást kapott az Adatvédelmi Hatóság és annak vezetője. Ezért én úgy gondolom, hogy ezt most mindenképpen helyre kell tenni, és ki kell mondani, hogy igenis, a NAIH és annak vezetője egy független szervezet Magyarországon, egy független vezetővel. Én úgy gondolom, hogy büszkék lehetünk arra, hogy Magyarország jogállam és arra, hogy ezek a szervezetek, ezek a szervek, mint például a NAIH, amelyek most itt többször szóba kerültek, nem véletlenül... - és sajnálom, hogy erről az előterjesztésről DK-s képviselő úrnak primeren csak a NAIH, illetve ez a Pegasus-ügy jutott eszébe, és nem azok a sorok, amik papírra vannak vetve és vonatkozásban.

(15.00)

Tehát én azt tudom mondani, hogy a T/3676. számú törvényjavaslat vonatkozásában kérem önöket, hogy gondolják át az álláspontjukat, és támogassák. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: A Jobbik képviselőcsoportjának vezetője, Sas Zoltán képviselő úr következik. Parancsoljon!

SAS ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Mindig örömteli, ha egy törvényjavaslat szakmailag megalapozott, ténylegesen a joggyakorlat által felvetett hiányosságokat kíván pótolni, azokat javítani, illetőleg a jogalkalmazók jelzései alapján történik egy módosítás. Én ebben a javaslatban ezt látom, bár a felszólalásomban ki fogok térni azokra is, amikkel ezt a javaslatot ki lehetett volna még egészíteni.

Az Országgyűlés Nemzetbiztonsági Bizottságának elnökeként számomra nagyon fontos, hogy a bizottság munkája átlátható és bizonyos keretek között látható is legyen. Ez azt jelenti, hogy a lehető legszélesebb körben mindenki megismerhesse azokat az adatokat, amelyeket a testület a tájékozódása során kapott. Az Alkotmánybíróság gyakorlata is következetes abban, hogy az adatminősítés a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok közül csak azokra az adatokra vonatkozzon, amelyek esetében a minősítés valóban elkerülhetetlen a minősítést igazoló közérdek alapján. Ehhez szükséges egy olyan jogorvoslati eszköz is, amely által a nem jogszerű minősítés útján elzárt adatok megismerhetőek lesznek a nyilvánosság számára is.

Jelen törvényjavaslat ezekkel összefüggő módosításokat tartalmaz. Ezek közül kiemelném, hogy újraszabályozza a titokfelügyeleti hatóság eljárásában hozott határozat lehetséges tartalmára vonatkozó rendelkezéseket, amelyeknek köszönhetően a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság a minősítés jelölését, megisméltése jogszerűségét is vizsgálhatja. A hatóság jogkövetkezményként megállapíthatja, hogy a nemzeti minősített adat minősítése nem jött létre, és ez esetben felhívhatja a minősítőt a megfelelő intézkedésre, azaz hogy az iratról a jogszerűtlenül alkalmazott minősítés jelölése törletre kerüljön, és így tudja orvosolni a jogellenes állapotot.

Többek álláspontja, hogy a kormány, illetőleg annak intézményei sokszor visszatartanak jogellenesen adatokat. Nem kell messzire mennünk, nem régi ügy az autópálya-koncessziókkal kapcsolatos per, ahol a Fővárosi Törvényszék megállapította, hogy a Nemzeti Koncessziós Iroda nem titkolhatja tovább, hogy milyen feltételekkel adta oda 35 évre az autópálya-koncessziót a nyertes cégcsoportnak. A legújabb eset pedig a meddőségi klinikákkal kapcsolatos, ahol a sajtó

közadatigénylésben kérte a felvásárolt klinikákkal kötött szerződéseket, de titkosításra hivatkozva elutasították az adatigénylésüket. Meggyőződése a sajtónak és nekem is, hogy nagyon nehezen elképzelhető, hogy ezek a szerződések olyan adatokat tartalmaztak volna, amelyek megfeleltek a minősített adat feltételeinek.

És ha már adatok, és a nyilvánosságnál tartunk, az információszabadságról szóló törvény módosításánál örültem volna, ha bekerül a javaslatba az információtörvény azon módosítása, amit egyébként Péterfalvi Attila, a NAIH elnöke is kért, és arra vonatkozott, hogy a központi információs közadat-nyilvántartásban közzétételre kötelezettek körét bővítsék ki a helyi és nemzetiségi önkormányzatokkal is. Ez a módosítás azt eredményezné, hogy az 5 millió forintot meghaladó, az általuk vagy a hazai vagy európai uniós forrásból megvalósulóan nyújtott költségvetési támogatásokra, az árubeszerzésekre, építési beruházásokra, szolgáltatásmegrendelésre, vagyoneértékesítésre, vagyonhasznosításra, vagyon vagy vagyoni értékű jog átadására, valamint koncesszióba adására vonatkozó szerződésekre, illetőleg a nem alapfeladataik ellátására fordított kifizetésekre vonatkozó adatot a helyi, illetőleg a nemzetiségi önkormányzatoknál is közzé kell tenni. Azt hiszem, hogy ezzel sokat tehetnénk az átláthatóság érdekében.

A Jobbik-Konzervatívok közössége hisz abban, hogy az információkhoz való hozzáférés alapvető jog egy normális Magyarországon. Felhívnam tisztelettel a kormány figyelmét, hogy az információ szabad áramlásának és a közadatokhoz való hozzáférésnek a biztosítása állami feladat. Vannak olyan felmérések, amelyek szerint Magyarország sajnos az Európai Unió legkorruptabb tagállamai közé tartozik. A közérdekű adatok nyilvánossága pedig az egyik leghatékonyabb eszköze a korrupció felszámolásának. Egy normális Magyarországon a kormány garantálja a magánszféra nyugalmát, a személyes adatok védelmét, ugyanakkor biztosítja a működésével, gazdálkodásával kapcsolatos információkhoz való hozzáférést, és csak a legvégső esetben tart vissza információkat, minősít. Reméljük, hogy hamarosan elérjük ezt az állapotot mi itt Magyarországon is.

A javaslatához módosító javaslatot fogunk előterjeszteni, és ezt követően döntünk a támogathatóságáról. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Ander Balázs tapsol.)*

ELNÖK: A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka, Novák Előd következik. Megadom a szót.

NOVÁK ELŐD, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Elnök asszony, nagyon szépen köszönöm, hogy megadta a szót. Tisztelt Országgyűlés! A minősített adat védelméről szóló törvény módosításáról szóló javaslat meglehetősen hiányos, hiszen nem orvosolja például azt az elképesztő helyzetet, hogy az Országgyűlés bizonyos irataihoz nem férhet hozzá nemhogy egy országgyűlési képviselő, de akár egy egész frakció, akár egy önálló listán parlamentbe jutó

legitim párt - hát persze, hogy a Mi Hazánk Mozgalom. Ez az, amit kirekesztettek a Nemzetbiztonsági Bizottság üléseiről is a kormánypárti többség szavazataival, noha a Mi Hazánk képviselőjeként például én sikeresen átmentem a nemzetbiztonsági átvilágításon. A titkosított tanácskozásokon csak az MSZP és a Jobbik képviselője, bizottsági tagja vehet így részt a kormánypártokén kívül.

Olyan is volt, hogy még az ülés napján kiszivárogtatták a kormánypárti Magyar Nemzet számára a számukra kedvező információkat, ezért nemrég feljelentést is tettem a Btk. 265. §-a szerinti minősített adattal visszaélés és a 305. §-a szerinti hivatali visszaélés gyanúja miatt.

(Az elnöki széklet Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A Mi Hazánk az országgyűlési ciklus elején elsődlegesen a Nemzetbiztonsági Bizottság elnöki posztját kérte, majd miután azt a kormánypárti képviselők nem adták, legalább egy bizottsági helyre tartott ugyebár igényt abban a nemzeti radikális párt, de azt sem kapott. Ezt is tiszteletben tartottuk természetesen. Ezért az országgyűlési törvény 40. §-a alapján a bizottsági tagsággal nem rendelkező frakcióknak járó tanácskozási jogú részvételt kérte a Mi Hazánk a nemzetbiztonsági ellenőrzésen honvédelmi bizottsági tagként sikeresen átment képviselőként részemre, azonban a kormánypárti képviselők indoklás nélkül leszavazták a zárt ülésen való részvételi szándékomat, így egy parlamentbe önálló listán bejutott pártot rekesztettek ki a bizottsági információkhoz jutók köréből.

Ezek után szerintem különösen nagy gátlatlanság volt a zárt ülés egyes adatait kiszivároztatni a Magyar Nemzetnek, mely például ebben az esetben még az ülés napján megírta, hogy titkosszolgálati vizsgálatot rendelt el a bizottság a baloldali pártok külföldi kampánytámogatásának ügyében. Ez akkor még nem volt ilyen unalomig ismert hír, akkor még exkluzív információ, sőt nem nyilvános információ volt. Mindenesetre a Mi Hazánk Mozgalom szerint teljes nyilvánosság előtt kellene vizsgálni például a Márki-Zay Péter által beismert kampányfinanszírozási törvényt, illetve a Facebook szerepét is jó volna, hiszen a külföldi érdekcsoportok beavatkozása a magyar választásokba nemzetbiztonsági kockázatot is jelent. Persze fel kellene tárni a másik oldalon a CÖF-CÖKA vagy a Kövess minket 2022 Kft. és hasonló fedőszerveik milliárdos kampányköltségeit és forrásait is.

Tiltakozásunk hatására ezeket a titkosításokat egyébként részben feloldották, viszont sajnos a mai napig jellemző az Országgyűlés működésére a pökhendi titkosítás. Nemcsak, hogy titkosítanak, de egészen elképesztő dolgokra is rányomják ezt a bélyeget, hogy nem nyilvános, minősített adat. Például hiába kérdeztem a honvédelmi minisztertől, hogy meddig lesz kötelező a Covid-oltás a honvédségben, és hány

katonát rúgtak ki oltatlanság miatt a létszámhiány közepe, a válasz szerint: titkos. Vagy mennyibe kerülnek a NATO-szerepvállalásaink? Költségvetési kiadás és kérdés és tétel például a csúfos bukással végződött afganisztáni megszállás. A válasz: nem mondják el, mert titkos. Hány magyar honvédet küldtek idegen országba szolgálni szerte a világon? A válasz szerint ez is titkos.

Ez már egészen abszurd egyébként, hogy ilyen sem tudhatnánk. Olyannyira abszurd, hogy a Honvédelmi Bizottság fideszes elnöke, amikor ezt legutóbb szóvá tettem, akkor azt mondta, hogy miket beszélek, sőt hazudozok, fejből is tudnom kellene, nemhogy nyilvános adat, de fejből is tudnom kellene nekem, mint az Országgyűlés Honvédelmi Bizottságának a tagja, hogy hol hány katona szolgál. Hát, ennyire nincs képből az Országgyűlés Honvédelmi Bizottságának fideszes elnöke, ezért kénytelen voltam idézni a honvédelmi miniszter egyik idejében írásbeli kérdésemre adott válaszát, miszerint, idézem most is: „A külföldön szolgáló magyar katonák létszámára vonatkozó kérdésére válaszul tájékoztatom, hogy az a Hvt. 15. § (1) bekezdése szerint nem nyilvános adatnak minősül.”

(15.10)

És hogy ezt a választ már hányszor és mi mindenre kaptam meg, hogy ezt a gumiparagrafust mi mindenre lehet ráhúzni, ez az abszurd, ez az önkény, ami működik tulajdonképpen a kormány egyes tagjainál, akik a válaszadási kötelezettségüket így kerülik meg, ezt a kötelezettségüket így söprik le magukról. Azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat sem orvosolja tehát ezt a problémát.

A napirenden lévő törvényjavaslat egyszerű célja pusztán egy jogalkalmazási probléma feloldása, egyértelművé kívánják tenni azt, hogy a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság átvett minősítés esetén a minősítési jelölést megismétlével szemben is titokfelületes eljárást folytathasson le, és az ehhez szükséges eljárási szabályokkal módosítaná a minősített adat védelméről szóló törvényt, mely ugyanakkor tehát átfogóbb problémákra, a titkosítások fideszes gyakorlatára továbbra sem hoz gyógyírt, ezért azt gondolom, hogy meglehetősen hiányos maradt ez a törvény.

Bízom benne, hogy előbb-utóbb véget vethetünk annak a gyakorlatnak, hogy nemhogy egy országgyűlési képviselőt, de egy frakciót, egy önálló listán parlamentbe jutó politikai erőt kirekeszthessenek egy Országgyűlés bizottságából olyan szinten, hogy még csak nemhogy hozzászólási vagy pláne szavazati, de egyáltalán betekintési jogot sem biztosítanak ebben a ciklusban, mellesleg egyébként ezt hiába kértem korábbi iratokba is. Ennek előbb-utóbb, azt gondolom, egyértelműen véget kell vetni, hacsak nem kívánják az ügynöklistákhoz hasonlóan évtizedeken keresztül görgetni ezt az elfogadhatatlan titkosítási gyakorlatot. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm képviselőtársaimat. Kíván-e még valaki az adott napirend keretében hozzászólni? *(Nincs jelzés.)* Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Vejkey Imre elnök úrnak, az Igazságügyi Bizottság elnökének, aki válaszolni kíván az elhangzottakra. Öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt köszönöm a kormány támogató szavait, illetve a Fidesz-KDNP támogatását. Kérem az ellenzéki frakciókat - amit itt már egyszer elmondtam -, Sebián-Petrovszki László képviselő urat a DK részéről, hogy győzze meg frakcióját azzal kapcsolatban, hogy konkrétan ez a törvényjavaslat előremutató és érdemes a támogatásra. Erre kérem a Jobbik és a Mi Hazánk frakcióját is, mert a Jobbik frakciója azt mondta, hogy még gondolkodnak rajta, hogy így vagy úgy fognak majd szavazni. A Mi Hazánk frakciója részéről, Novák Előd képviselő úr részéről viszont elhangzott egy sérelem, ami őt a Honvédelmi Bizottságban, illetve a Nemzetbiztonsági Bizottságban érte, és mivel ez a törvényjavaslat nem orvosolja azt a sérelmet, ha jól értem, ami ott őt érte, ezért úgy gondolta, hogy nem; de ennek a törvényjavaslatnak nem is a célja, hogy azt a sérelmet, azt a vélt vagy valós sérelmet - abba én most nem akarok belemenni - orvosolja, hanem ennek más célja van, és kérem, tekintsek ennek alapján át, hogy az a cél, amit ez a törvényjavaslat be akar teljesíteni, méghozzá a hatóság elnökének a gyakorlati tapasztalatai alapján, az előremutató-e vagy nem. Úgy gondolom, ha áttekintik ezt a javaslatot, akkor arra a döntésre fognak jutni szakmailag, hogy előremutató.

Nyilván politikailag más döntést is lehet hozni, de szakmailag mindenképpen az, hogy előremutató. Tehát kérem a támogatásukat, és köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen elnök úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **igazságügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3776. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Először megadom a szót Répássy Róbert úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A törvényjavaslat, amit a kezükben tartanak, több igazságügyi tárgyú törvény módosítását is

tartalmazza. Ezeket a törvénymódosításokat jellemzően összekapcsolja az a közös cél, hogy az elmúlt időszak gyakorlati tapasztalatai alapján a jogalkalmazást segítsék, hogy a törvények illeszkedjenek a változó társadalmi, szervezeti, technikai viszonyokhoz, valamint a jogrendszeri koherenciát is biztosítsák.

A törvényjavaslat módosítja a büntetőjogi, büntető eljárásjogi és büntetés-végrehajtási joganyagot, valamint a közjegyzőkre, az igazságügyi szakértőkre, az áldozatsegítésre, a jogi segítségnyújtásra, továbbá több polgári jogi, illetve szerzői jogi területre vonatkozó szabályozást magába foglaló törvényt. A törvényjavaslat a fentiek mellett korrekciókat végez el egyes törvények esetében, mint például a hagyatéki eljárásról szóló törvény, a közjegyzői nemperes eljárásokról szóló törvény vagy a fizetési meghagyásos eljárásról szóló törvény esetében.

Engedjék meg, hogy részletesebben is szóljak az egyes törvényeket érintő, tervezett változtatásokról. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először a törvényjavaslat büntetőjogi tárgyú módosításai kapcsán a következőket szeretném kiemelni. A 2013-ban elfogadott új büntetés-végrehajtási kódex új alapokra helyezte a szabadságvesztés végrehajtásának rendszerét, amelyben nagyobb szerepet kapott az egyéniesítés, a progresszív szemléleten alapuló és az elítélt személyéhez igazodó komplex kockázatelemzési és -kezelési rendszer. Ugyanakkor az elmúlt tíz év végrehajtási, szakmai tapasztalatai alapján eljött az idő a rendszer továbbfejlesztésére.

A törvényjavaslat szerint a szabadságvesztés végrehajtási fokozatai megmaradnak, így változatlanul biztosított marad, hogy a büntetés kiszabás során a bíróság értékelje a bűncselekmény tárgyi súlyát és az elkövető személyében rejlő társadalomra veszélyességet. A törvényjavaslat alapján azonban a végrehajtási fokozatok hangsúlya áthelyeződik, a jövőben az elítéltek kezdeti kategóriabesorolásánál lesz jelentősége. Ugyanakkor garanciális elemként a módosítás akadályát képezi annak, hogy a legszigorúbb, fegyházfokozatú elítélt a legkedvezőbb, míg a legenyhébb, fogházfokozatú elítélt a legszigorúbb kategóriába kerülhesen. A hatályos szabályozás a fokozatok szerinti elkülönítési szabályok merev érvényesítésével megnehezíti a büntetés-végrehajtási szervezet erőforrásainak hatékony kihasználását. A törvényjavaslat alapján az eddigi, lényegében kilencfokozatú rezsimit egy rugalmasabb, az elkülönítési szabályokat kevésbé kötött, új alapokra helyező, öt kategóriából álló, az elítéltek biztonsági és fogvatartási kockázatára is reagáló kategória-rendszer váltaná fel.

A kategória-rendszeren belül a büntetés-végrehajtási szervezet még jobban tudja érvényesíteni saját, szakmai alapokon nyugvó szempontrendszerét. A kategóriák között átjárást biztosító kreditrendszer a fogvatartottak kezelését, reintegrációját segíti elő azáltal, hogy meghatározott teljesítményt vár el a fogvatartottaktól az előrelépés érdekében, nem elég a passzív, beletörődő magatartás. A kezdeti besorolást követően az elítélt kreditpontokat gyűjthet, és ez alapján

kedvezőbb kategóriába kerülhet, vagy pontvesztés esetén a kategóriában visszatorolásra kerülhet sor. A kreditrendszerben az elítélt magaviselete, együttműködési készsége, reintegrációs tevékenységben való részvétele kerül értékelésre. Ez a motivációs rendszer erősíti az elítéltek felelősségvállalását, érdekeltté teszi a végrehajtás rendjének megtartásában és a reintegrációs terv megvalósításában.

A törvényjavaslat kiemelt figyelmet fordít arra, hogy a szabályozás megfelelő garanciákat tartalmazzon, azonban feleslegesen ne növelje a büntetés-végrehajtási bírák ügyterhét. A módosítás célja továbbá, hogy az Europol-rendelet 2022. júniusi módosítása miatt szükséges pontosításokat átvezesse az érintett jogszabályokon. Ez a módosítás a rendelet 4. § (1) bekezdését egy új t) ponttal egészítette ki, amely szerint az Europol javaslatot tehet arra, hogy a tagállamok harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó, az Európai Unió érdekében álló információs figyelmeztető jelzéseket vigyenek fel a Schengeni Információs Rendszerbe.

(15.20)

Ezt a tagállamok saját mérlegelési jogkörükön belül, illetve az említett adatok ellenőrzése és elemzése alapján tehetik meg. A módosítás célja, hogy az Europol által javasolt információs figyelmeztető jelzés megvizsgálásáért és felviteléért felelős szerveket kijelölje.

Az Europol-rendelet új 18a. cikke továbbá rendelkezik a személyes adatok bünyűgyi nyomozás támogatása céljából történő kezeléséről, amely alapján az Europol konkrét nyomozás támogatásához olyan adatokat is kezelhet, amelyek nem tartoznak a rendelet II. mellékletében meghatározott kategóriákba. Ennek az adatkezelésnek a feltétele, hogy a tagállam kifejezetten kérje az Europolt a nyomozás támogatására. A módosítás révén fennmaradó rendelkezés kellő jogalapot biztosít az Europol-rendelet fenti rendelkezéseinek való megfelelésre.

Az Europol-rendelet 4. cikk (5) bekezdése ezenfelül kiegészült azzal, hogy kérésre az Europol személyzete operatív támogatást nyújthat a tagállamok illetékes hatóságainak a nyomozási intézkedések végrehajtása során. Ez a támogatás különösen a határon átnyúló információcsere segítésének, kriminális és technikai támogatás biztosításának formájában jelenhet meg.

Az Europol személyzete jelen lehet az említett intézkedések végrehajtása során, azonban nem rendelkezhet hatáskörrel nyomozási intézkedések végrehajtására. A törvényjavaslat megeremti az Europol által nyújtott operatív támogatás jogalapját a büntetőeljárásról szóló törvényben.

Tisztelt Ház! Az utóbbi években jelentősen megnövekedett a külföldi állampolgárságú fogvatartottak száma Magyarországon, amely jelentős terhet jelent a büntetés-végrehajtási intézetek számára. A külföldön megfelelő tartózkodási jogosultsággal, családi kapcsolatokkal rendelkező, elsősorban külföldi állampolgárok

esetében a nemzetközi bűnügyi jogsegély szabályai lehetővé teszik, hogy az elítélt társadalomba történő visszailleszkedésének elősegítése érdekében a szabadságvesztés büntetés végrehajtását az elítélt lakóhelye szerinti államba átadják. A törvényjavaslat a jogalkalmazói visszajelzések alapján harmonizálja a büntetés-végrehajtás átadására irányuló eljárási szabályokat, a szükségtelen adminisztratív terhektől mentesítve és egyszerűsítve azokat, ezzel is elősegítve a szabadságvesztés végrehajtása átadásának hatékonyságát. Mindezen célok az EU-törvény, a nemzetbiztonsági törvény, a büntetés-végrehajtási törvény és a Be. egyes rendelkezéseinek módosítását teszik szükségessé.

Végezetül a törvényjavaslat büntetőjogi jogszabályokra vonatkozó része módosítja a büntetőeljárásról szóló törvényt is. A módosítás egyrészt az eljárási cselekményen jelenlétre jogosultak nyelvhasználatának előmozdítását célozza. Az új rendelkezések ennek megfelelően támogatják az eljárási cselekmények megfelelő szervezését, másrészt arra biztosítanak lehetőséget, hogy a hatóságok a tolmácsolási feladatokba bevonjanak olyan segítőket is, akik eljárásjogi értelemben tolmácsnak nem tekinthetők, azonban a részt vevő személy bizalmát élvezve rugalmasan támogatják az ő büntetőeljárás jogainak gyakorlását.

A komplex, egyidejűleg számos eljárási cselekmény elvégzését szükségessé tevő büntetőügyekben a joggyakorlat részéről merült fel annak az igénye, hogy a nyomozó hatósági állomány személyügyi átszervezése nélkül lehessen támogatást kérni a nyomozó hatóság egy olyan, specializált szervétől, amely képes egyidejűleg országszerte több eljárási cselekményt elvégezni. Ennek a szervnek a státusza leginkább a nyomozó hatóság vagyonszervezéséért felelős szervezethez hasonlít abban, hogy csak a megkeresésben szereplő eljárási cselekmények elvégzésére és késedelmet nem tűrő esetben más eljárási cselekmények elvégzésére jogosult, önállósága tehát nagyban korlátozott. A szerv kijelölésére később külön jogszabályban kerülhet sor, a törvényjavaslat a szerv működéséhez büntetőeljárás oldalról szükséges szabályokat tartalmazza.

Végül, a Be.-t érintő módosítások bővítik az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyköreit is. Ezzel a törvényjavaslatnak az a célja, hogy amikor a jogerős ítéletbe a Btk. kógens rendelkezésének a megsértésével kerül teljesen egyértelmű és egyértelműen orvosolható hiba, azt anélkül lehessen orvosolni, hogy a legfelsőbb bírói fórumot terheljék.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A törvényjavaslat magánjogi, illetve igazságügyi részeivel kapcsolatban a következőkről szeretnék pár gondolatot említeni. A közjegyzőkről szóló törvény módosítása jogalkalmazást segítő pontosításra irányul, a gyakorlat visszajelzései, különös tekintettel a Magyar Országos Közjegyzői Kamara javaslatai alapján. Törvényi szinten kerül például rögzítésre, hogy a közjegyző a jogügyekben való közreműködése során kizárólag jogi tájékoztatás nyújtására köteles, a jogügylet műszaki,

gazdasági, pénzügyi és egyéb tartalmára vonatkozóan nem terheli tájékoztatási kötelezettség.

Az ügyek folyamatos intézéséhez fűződő közérdekre tekintettel a törvényjavaslat korlátozza továbbá a kinevezéstől számított három éven belül a közjegyző másik székhelyre történő áthelyezésének lehetőségét. A további módosítások is alapvetően a jogszabályi rendelkezések közötti koherencia megteremtését, illetve az egyszerűbb, ügyfélbarát ügyintézés megvalósulását szolgálják.

Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló törvény módosítása a közjegyzőkről szóló törvény módosításához hasonlóan jogértelmezést segítő rendelkezéseket tartalmaz a gyakorlati visszajelzésekre tekintettel, valamint a közjegyzők adminisztrációs terheinek csökkentését szolgálja. Példaként említhető, hogy az Élettársi Nyilatkozatok Nyilvántartásából, valamint a Házassági és Élettársi Vagyoni Szerződések Nyilvántartásából a statisztikai célú adattovábbítás az egyes közjegyzőktől a Magyar Országos Közjegyzői Kamara feladatkörébe kerül át.

A fizetési meghagyásos eljárásról szóló törvény módosítása is a Magyar Országos Közjegyzői Kamara szakmai álláspontjának figyelembevételével, a gyakorlatban felmerült igények alapján pontosítja a hatályos szabályokat. Ilyen pontosítás érinti a fizetési meghagyás iránti kérelem és a közjegyző által kibocsátott fizetési meghagyás kötelező tartalmi elemeit, amely által csökken az ügyfelek által kötelezően megjelölendő adatok köre, egyúttal bővül a fizetési meghagyásból kiolvasható tájékoztatás.

A hagyatéki eljárásról szóló törvény kiegészül a települési önkormányzat törvényes öröklésre vonatkozó rendelkezésével, amely a polgári törvénykönyv 2023. július 1-jével hatályba lépő módosításával való összhangot szolgálja. A módosítás ezenfelül a fellebbezéssel kapcsolatos szabályokat pontosítja, a jogorvoslati jog hatékony érvényesülésének kiteljesítése érdekében.

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény módosításával a törvényjavaslat az Európai Unió tagállamaival történő együttműködést segíti elő, egyszerűsítve a más tagállamban indult hagyatéki eljárást lefolytató hatóságokkal történő adat-egyeztetés folyamatát.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat módosítja mindezeket túl a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról, valamint a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló törvényeket is, ami Magyarország Alaptörvényének tizenegyedik módosításával függ össze. Amennyiben egy szervezet a nevében szereplő „megye” szót „vármegyére” módosítja, a névváltozás bejegyzése iránti eljárásban az általános ügyintézési határidőknél rövidebb ügyintézési határidők érvényesülnek.

A természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvény - azaz a magáncsőd-törvény - módosítása az eljárásba történő belépés feltételeit könnyítő rendelkezéseket mond ki. Jogalkotói cél továbbá,

hogy a magáncsőd-törvényből kormányrendeleti szintre kerüljön az olyan összeghatárok megállapítása, amelyeknél az inflációkövetést törvénynél alacsonyabb szintű jogszabályok útján a jövőben rugalmasabban lehet majd biztosítani. Ilyen például az adós mindennapi életvezetéséhez szükséges költséghatárok megállapítása, valamint az adós lakhatását biztosító lakóingatlan értékhatára. Mindezeket a jövőben végrehajtási rendeletek fogják tartalmazni.

A módosítás ezenkívül a törvény belső koherenciáját elősegítő szabályokat épít be, adminisztratív könnyítéseket tartalmaz, valamint a kapcsolódó jogszabályok időközben történt változásával teremti meg az összhangot.

(15.30)

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A törvényjavaslat a már említett törvényeken kívül módosítja a jogi segítségnyújtásról szóló törvényt, valamint a bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló törvényt is.

A jogi segítségnyújtás rendszerében a módosítások eredményeképpen az emberkereskedelem áldozatai - a terrorizmus áldozataihoz hasonlóan - jövedelmi és vagyoni viszonyaikra tekintet nélkül jogosulttá válnak jogi segítségnyújtási támogatásra. A módosítások ezenfelül érintik a jogi segítői névjegyzék-bevételt és az abból való törlést, valamint a szolgáltatási szerződés felmondásának eseteit, szigorítva a jogi segítségnyújtóként működő ügyvédek fegyelmi elmarasztalásának jogkövetkezményeit.

Az áldozatsegítés körében az azonnali pénzügyi segély iránti kérelem benyújtásának határideje kerül pontosításra az áldozattá vált személy krízishelyzetének humanus és empatikus kezelése érdekében. A tapasztalatok alapján a korábban rendelkezésre álló nyolcnapos határidő nem volt kellően rugalmas, a határidőben történő igényérvényesítést kizáró, korlátozó körülmények figyelembevételét nem tette lehetővé.

Számos esetben a bűncselekmény, vagy tulajdon elleni szabálysértés elkövetését követő nyolc napon túl jelentkezik a krízishelyzet - például a bűncselekmény következtében hosszas kórházi kezelést követően -, amelyre a határidő számítása körében indokolt figyelemmel lenni. A módosítás ezenfelül arról rendelkezik, hogy az áldozatnak biztosított érzelmi segítség kifejezetten kiterjed a pszichológus szolgáltatásának kérelmezésére is.

Tisztelt Ház! Az igazságügyi szakértőkről szóló törvény módosítása hozzájárul az igazságügyi szakértői névjegyzék mint közhiteles nyilvántartás adatainak naprakészen tartásához. A névjegyzéket vezető hatóság hivatalból, a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásból történő adatigényléssel ellenőrizheti az igazságügyi szakértők ott nyilvántartott, a törvényben tételesen meghatározott adatait, amely megkönnyíti a szakértőkkel való kapcsolatfelvételt, segítve ezzel a kirendelők munkáját is.

Ezzel összefüggésben szükséges a polgárok személyi adatainak és lakcímeinek nyilvántartásáról szóló törvény kis terjedelmű módosítása is. Az igazságügyi szakértői testületek tagjainak eskütételéről szóló okmány a módosítás alapján már elektronikus aláírással is hitelesíthető, csökkentve ezzel az eskütételre kötelezettek és az Igazságügyi Minisztérium adminisztratív, logisztikai terheit.

Tisztelt Ház! A nemzetközi igazságügyi együttműködés területén a törvényjavaslat szerinti módosítás megkönnyíti a gyermektartásdíjak magyarországi végrehajtását azon EU-n kívüli államok vonatkozásában, amelyek vállalják a gyermektartási ügyekben való kölcsönös együttműködést a 2007-ben elfogadott átfogó, korszerű hágai egyezmény alapján. E külföldi államokban hozott gyermektartási határozatok magyar fordítását a magyarországi végrehajtáshoz a törvényjavaslat értelmében nem kell benyújtani, az EU-n belüli gyakorlathoz hasonlóan elegendő a külföldi bíróság által egy egységes nyomtatványon elkészített kivonat magyar fordítása. Ezzel csökkenthető a gyermektartási igények érvényesítésének költsége.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló törvény módosításának célja, hogy a szellemi tulajdon-jogi jogalkotás előkészítési munkálataiba és véleményezési folyamatába a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala felett felügyeletet gyakorló miniszter is bevonásra kerüljön.

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló törvény módosítása elsősorban egyértelműsítő és technikai rendelkezéseket tartalmaz, főként a törvény belső koherenciájának erősítését célozza azzal, hogy az összefonódás kötelező bejelentéséhez meghatározott küszöbszámokat egyszerűsíti.

Emellett a módosítások egyértelművé teszik, hogy az antitörzs szabályok alkalmazásával kapcsolatos valamennyi ítélet másolatát meg kell küldeni az Európai Bizottságnak, az uniós jogi követelményeknek való megfelelés érdekében.

A törvényjavaslat módosítja a szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló törvényt is. A reprezentatív közös jogkezelő szervezetek díjszabásainak jóváhagyási eljárása tekintetében, az eljárás alkalmazásából fakadó gyakorlati tapasztalatok alapján, az új, illetve szignifikáns módosításokat tartalmazó díjszabások tekintetében a módosítás bevezeti a hatástanulmány készítésének kötelezettségét, emellett pedig - tiszteletben tartva a díjszabások alapvetően magánjogi jellegét - lehetőséget ad az eljárásban részt vevő érdekeltek konszenzusára alapozva a jóváhagyási eljárás felfüggesztésére is. A módosításoknak alapvetően a díjtételek megalapozottságát és hatékonyságát érvényesíthetőségét kell biztosítaniuk.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hölgyeim és Uraim! Mint ahogyan azt már jeleztem, a törvényjavaslat a fenti módosítások mellett kisebb, de fontos korrekciókat is elvégez egyes törvények esetében. Engedjék meg, hogy ezek közül a módosítások közül is kiemeljek néhányat.

A jogszabályok közötti összhang megteremtése érdekében vált indokolttá a polgári törvénykönyv szülői felügyelet gyakorlásának megváltoztatásáról szóló szabályainak módosítása. 2022. január 1-je óta ugyanis a bíróság a gyermek érdekében, az egyik szülő kérelmére akkor is dönthet a szülői felügyelet közös gyakorlásáról, ha a szülők ebben nem tudnak megállapodni.

A polgári perrendtartásról szóló törvény módosítása technikai jellegű, az elővezetés tárgyköréhez kapcsolódó jogi szabályozó eszközök egységesítésével, e jogszabályok koherenciájának megteremtésével függ össze. Az elővezetés végrehajtásával kapcsolatos alapvető szabályokat tartalmazó BM-rendelet, amelyet a polgári és közigazgatási bírósági eljárásokban is alkalmazni kell, a jövőben már nem fogja előírni az elővezetéssel kapcsolatos költségterítésre és annak költségeleire vonatkozó tájékoztatási kötelezettséget. Erről a továbbiakban az érintett ágazati jogszabályban szükséges rendelkezni. Erre tekintettel egészül ki az idézés tartalmára vonatkozó szabályozás a polgári perrendtartásban, amely rendelkezést utaló szabály alapján a közigazgatási perrendtartás szerint is alkalmazni kell.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Zárásként engedjék meg, hogy ismételtelen kiemeljem a következőket. A törvényjavaslat a gyakorlatban felmerült igényeket kívánja az érintett törvények rendelkezéseibe beépíteni, a szakmai érdekképviselői szervek által is támogatott módon. A módosítások emellett hozzájárulnak ahhoz, hogy a törvények a változó technikai, gazdasági és társadalmi viszonyokhoz igazodjanak, és a különböző törvények összhangja fennmaradjon.

Kérem ezért a tisztelt Házat, hogy támogassa a törvényjavaslatot a mostani és a későbbi viták során is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Kiss János képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. KISS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat úgy, ahogy államtitkár úr mondta az expozéjában, valóban igen számos igazságügyi tárgyú törvényt érint; megszámloltam, egész pontosan 34-et.

Ezért én most valamennyi érintett törvényre ki térni nem szeretnék, nemcsak a nagy számosság miatt, hanem azért sem, mert államtitkár úr az expozéban minden olyan törvény módosítást tételesen is megemlíttet, amelyek lényegi változást takarnak, és nem pusztán szóhasználati vagy technikai pontosításra vonatkoznak. Azt gondolom, hogy teljessé tette a képet az expozé, így pusztán az előterjesztés legfontosabb csomópontjait szeretném ismételtelen felidézni és kiemelni.

Hadd kezdjem azzal, hogy a legnagyobb horderejű változás a büntetés-végrehajtásról szóló törvény módosításában jelentkezik, átfogó reform jelenik meg az elítéltekre nézve abban a tekintetben, hogy a letöltendő szabadságvesztés elérje az optimális büntetőpolitikai célt. Ahhoz, hogy a helyes és társadalmilag sikeres büntetés-végrehajtás irányairól és megoldásairól szólni tudjunk, nem tudjuk megkerülni azt a kérdést persze, hogy a büntetőjogban mi a büntetés és ehhez kapcsolódóan a büntetés-végrehajtás célja. Nem egy egyetemi büntetőjogi szeminárium résztvevői vagyunk most, de ez a kérdés mégiscsak releváns, ha a vonatkozó törvényjavaslatot értékelni szeretnénk. A laikus polgár a természetes jogérzékénél fogva azt mondaná, hogy a büntetés célja az, hogy aki bűnt követett el, az megbűnhődjön, ezáltal a társadalom, a jog erejével adjon arányos választ a jogsértő cselekedetre.

Ha felidézünk a büntetőjogászok több száz éves vitáit, akkor láthatjuk, hogy a laikus polgár nem is áll messze az igazságtól, de ahogy mondani szokták, csak az igazság egyik szeletét bontja ki. Hadd idézzem Bibó Istvánt, aki azt mondja, hogy a büntetőjog sajátos erkölcsi jelentőségét egyetlen központi fontosságú kérdés adja meg, amely az összes többi etikai vonatkozást magában foglalja, ez a kérdés pedig a büntetés értelmének és mibenlétének a kérdése.

(15.40)

A büntetés értelmét fel lehet fogni a fenti, vagyis a laikus módon, amit a büntetőjog készen vesz át az etikából, és mint ilyen, persze nem is szorul igazolásra. Ezzel szemben áll a büntetés egy másik felfogása, mely szerint a büntetés olyan jogintézmény, amelynek értelmét a társadalmi funkciója és a társadalmi célja adja meg. Ugyancsak Bibó írja, hogy a büntetés az etikai felfogás szerint a bűn megtorlása. A megtorlásnak és az elkövetett rossznak rosszal való viszonzása az etikai szemlélet szerint nem szorul igazolásra, vagy legalábbis jogon kívüli értékalapja is van: a világharmonia helyreállítása, a bűnös vezeklése, az emberiség erkölcsi közmeggyőződésének érvényesülése.

A büntetést vizsgáló más elméletek a büntetés értelmét abban látják, hogy a cél nem lehet más, mint a társadalom védelme a bűntettel szemben, vagyis hogy további bűncselekményeket megakadályozzunk a büntetés segítségével. Tehát a büntetés akár a büntetésre, a bűn elkövetőjére - speciálprevencióként -, akár a társadalom többi tagjára is hatást gyakorolhat úgynevezett generálprevencióként. Ezen beállításban a büntetés nem megtorlás a bűntettel szemben, hanem a társadalom védekezése, és a legfőbb cél tehát az, hogy az újabb bűncselekmények megelőzésre kerüljenek.

Mindezt a jogászai fejtegetést csak azért volt szükséges elmondani, hogy rámutassak arra, a törvényjavaslat teljes tudományos felhatalmazással és szükség-szerűséggel foglalkozik a büntetés-végrehajtás ilyen-fajta újraszabályozásával, hiszen a büntetőpolitikának

nagyon fontos célja a prevenció, a megelőzés, márpedig a megelőzés csak akkor lesz sikeres, ha az elítéltek társadalmi integrációs képességeit a büntetés-végrehajtás időszakában nem rontjuk, hanem éppen ellenkezőleg, javítjuk. Ezt a célt szolgálja az új törvényi szabályozás.

Nézzük, hogy mi a jelenlegi helyzet! Valóban úgy van, ahogyan államtitkár úr mondta, a szabadságvesztés letöltésének végrehajtási fokozatokban - fegyház, börtön, fogház - történő megállapítása hosszú ideje meghatározza a magyar büntetőjogi gyakorlatot, kifejezve ezzel is az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyát, illetve az elkövető személyében rejlő társadalomra veszélyességet. Mindazonáltal a végrehajtás során az elítéltek szakmai szempontú csoportosítását és ezáltal az optimális prevenciót, az optimális bűnmegelőzést megnehezíti ez a régi struktúra.

A hatályos szabályozási rendszerben a szabadságvesztés három végrehajtási fokozatához fokozatonként további három-három végrehajtási alfokozat kapcsolódik. Összesen tehát kilenc kategória létezik, de a fokozatok elkülönítési szabályai merevek, és nem tudnak elég rugalmasan reagálni az elítéltek viselkedési és magatartási szokásaira. Az új besorolási rendszerben egy egyszerűbb, ötfokozatú és ami a legfontosabb, a törvényi szabályozás mentén oda-vissza irányban átjárható kategóriarendszer lesz az alapja a szabadságvesztés végrehajtási rendjének.

Az elítéltek biztonsági és fogvatartási kockázataira is reagáló kategória-rendszer lehetővé teszi a büntetés-végrehajtási szervezet személyi állományának hatékony, a fogva tartás biztonságának fenntartásához igazodó beosztását, és segíti a büntetés-végrehajtási intézetek férőhelyének optimalizált kihasználását is.

Az új besorolási rendszer eredményeképpen a büntetés-végrehajtási szervezet szakmai szempontjai hangsúlyosabb szerepet kapnak a szabadságvesztés végrehajtási rendjének meghatározásában. A végrehajtási fokozatok megmaradnak a büntetőítélet részeként, a szabadságvesztés végrehajtása azonban a jelenlegitől eltérő funkcióval és más hangsúllyal kap helyet. Garanciális elemként az elítéltek kezdeti besorolásának kereteit határozzák meg, de a keretrendszeren belül a büntetés-végrehajtási szervezet tudja majd érvényesíteni a saját, szakmai alapokon nyugvó, elsősorban az elítéltek magatartására, együttműködési készségére, nagyon fontos, hogy reintegrációs hajlandóságára, a visszaesési és fogva tartási kockázatokra, valamint az elkövetett bűncselekmény súlyára, az elítélt kriminológiai jellemzőire alapozó besorolási és elkülönítési szempontrendszerét.

Bevezetésre kerül új motivációs eszközként egy új kreditrendszer, ezt is említette államtitkár úr, amelynek célja, hogy az elítéltek számára az egyes kategóriák közötti váltáshoz egy objektív alapokon nyugvó, kiszámítható és átlátható, de egyben motíváló keretet adjon. Mindez segíti tehát azt a büntetőpolitikai célt, hogy a büntetés az újabb bűncselekmények számának csökkenését is szolgálja.

A jelenleg tárgyalt törvénymódosítási csomag a rendőrségi törvényt is érinti, az Európával való együttműködés tárgyában, mégpedig, úgy gondolom, egy rendkívül fontos témakörben, hiszen az utóbbi évek egyik legnagyobb biztonsági kihívása az illegális migráció és a részben abból is fakadó terrorveszély. Az előttünk fekvő törvénymódosítás azonban lehetővé teszi, hogy az Europol javaslatára olyan személy vonatkozásában, akinek terrorizmus vagy más hasonlóan súlyos bűncselekmény vonatkozásában érintettsége van, a magyar rendőri hatóságok úgynevezett információs figyelmeztető jelzést helyezzenek el a schengeni információs rendszerben. Mindez segíteni fogja ezen személyek kiszűrését, hiszen ha az intézkedő rendőr valamely ügyben megállapítja, hogy az intézkedés alá vont személlyel szemben ez a figyelmeztető jelzés érvényben van, a további intézkedését már ehhez a tényhez, ehhez az ismerettséghez tudja igazítani.

Ugyancsak érdemes kitérni a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény módosítására is, már csak azért is, mert az utóbbi években valóban jelentősen megnövekedett a külföldi állampolgárságú fogvatartottak száma Magyarországon. A külföldön megfelelő tartózkodási jogosultsággal, családi kapcsolatokkal rendelkező, elsősorban külföldi állampolgárok esetében, azt gondolom, hogy logikus és életszerű a törvényjavaslatban foglalt előterjesztés, miszerint a szabadságvesztés büntetés végrehajtását az elítélt lakóhelye szerinti államba átadják. A jelen törvényjavaslat célja ennek mentén az, hogy ezeket a büntetés-végrehajtás átadására irányuló eljárási szabályokat gyorsítsa és egyszerűsítse, ezzel is elősegítve a büntetés-végrehajtás átadásának hatékonyságát. És hogy csak egy példát mondjak: ilyen egyszerűsítő szabály például az, hogy a javaslat szerint az elítélt meghallgatása telekommunikációs eszköz útján is biztosítható.

A törvényjavaslat arra is kitér - szintén nagyon helyesen -, hogy a szabadlábon lévő, de a lakóhelyük szerinti államba korábban visszatért elítéltek esetében a nemzetközi vagy európai elfogatóparancs kibocsátása helyett, a büntetés Magyarországon történő megkezdése helyett, amennyiben annak jogi feltételei fennállnak, a büntetés-végrehajtási bíró inkább közvetlenül a büntetés-végrehajtás átadása iránt intézkedjen.

Végezetül szeretném én is megemlíteni a közjegyzőkről szóló törvény módosításának néhány elemét is. A közjegyzőkről szóló törvény módosítása jogalkalmazói visszajelzések és gyakorlati tapasztalatok alapján indokolt módosításokat tartalmaz, és valóban, az egyéb törvényekkel való összhang megteremtését is szolgálja.

A javaslat a közjegyző kioktatási és tájékoztatói kötelezettsége körében egyértelműen törvényi szinten világosan érvényre juttatja, hogy a jogi képviselő nélkül eljáró fél számára a közjegyző köteletsége a kioktatás terén a perbeli eljárási jogokra és kötelezettségekre korlátozódik, továbbá a jogügylet lényegéről és

jogi következményeiről való tájékoztatás során a közjegyző - és azt államtitkár úr is kiemelte - csak jogi tájékoztatás nyújtására köteles.

A javaslat továbbá korlátozza a kinevezéstől számított három éven belül a közjegyző áthelyezését másik székhelyre, az ügyek folyamatos intézéséhez fűződő közérdekre tekintettel.

A javaslat rendezi azt is, hogy a megállapodás nélküli tartós helyettesítés esetén kit illet a közjegyzői díj. De rögzíti azt is, hogy az úgynevezett azonossági tanú közreműködése esetén ezeknek a tanúknak elegendő a fél személyazonosságának megállapításánál és a közjegyzői okirat aláírásánál jelen lenniük, a közjegyzői okirat teljes terjedelmű felolvasásánál nem szükséges részt venniük.

A javaslat a közjegyzői tanúsítás kapcsán a korábbiaknál részletesebb szabályokkal egyértelművé teszi, hogy a tanúsítvány mint közokirat készítésekor a közjegyzőnek csak a közokirat alaktságának a megtartásáért és a tanúsítvány tartalmi valódiságáért áll fenn a felelőssége.

Tisztelt Országgyűlés! Összegzésként elmondható, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat szakszerű, átgondolt, előremutató rendelkezéseket tartalmaz. Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy az elhangzottak ismeretében - a Fidesz frakciójához hasonlóan - támogassák a javaslatot. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sebián-Petrovszki László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Nem először és attól tartok, hogy sajnos nem utoljára hallják tőlem egy ilyen törvénycsomag tárgyalásának egyfajta nulladik pontjaként, hogy mi a bajunk az olyan, úgynevezett salátatörvényekkel vagy salátatörvény-csomagokkal, mint amilyen itt előttünk fekszik.

(15.50)

Ugye, ezeknek az a sajátossága, hogy az előterjesztő, a kormány egybepakol mindenféle, egyébként egymással össze nem függő ügyeket, törvény módosításokat egy csomagba, és így tárja elének itt a vitán is, tehát egymással össze nem függő ügyekről is kell és fogunk véleményt mondani, majd a szavazásnál is természetesen. Egybe vannak drótozva ezek az ügyek, közösen kezelődnek. Értjük ennek a politikai megfontolását, hiszen így el lehet játszani azt a trükköt, és ezzel a kormány rendszeresen él is, hogy száz ügyet egybedrótoz, és ebből lehet, hogy van 99 előremutató, jó, az ellenzék által is támogatandó, mert az állampolgárok életét jobbá teszi az a javaslat, de belerak a kormány, a Fidesz egy olyat századikként, ami viszont semmiképpen nem támogatható, és semmiképpen

nem élvezheti az ellenzék támogatását. És akkor ezt a politikai feladatot odateszi az ellenzéki pártok elé a kormány, hogy na, akkor döntsétek el, támogatjátok-e a 99 jót, és azzal együtt az egy rosszat is, vagy meghasonlotok, és akkor egyiket sem.

Ez azért fontos, mert - mondhatják, hogy hát, igen, ilyen az élet, és valóban ilyen az élet - pont Répássy államtitkár úr egypár hete egy azonnali kérdésemre, amelyben azt tudakoltam, hogy Bencsik András elhíresült, ugandai melegek kivégzéséről szóló mondatára miért nem gondolják, hogy a polgári törvénykönyvet kellene módosítani, azzal válaszolt, de hát, hat-hét-nyolc éve a Btk. módosításába beletették a gyűlöletbeszéd definícióját, illetve a büntetési passzusát, és azt akkor az ellenzék nem szavazta meg. Persze, mert akkor is az egy salátatörvénybe volt belerakva, egy komplex csomagba, és abban a csomagban bizonyára voltak jó és előremutató intézkedések is - megnéztük -, és volt egy csomó olyan, amit semmilyen szín alatt nem lehetett támogatni; sem akkor, sem ma nem támogatnánk mint ellenzéki párt.

Tehát ezért fontos az, amikor arról beszélünk, hogy jobb, helyesebb, az ügy szempontjából előremutatóbb, ha az ilyen témákat különveszi az előterjesztő, külön törvényekben tárgyaljuk itt és fogadjuk el, mert növeli az esélyét annak, hogy találunk olyan pontokat, amelyekben egyetértünk, és amelyekben közösen tudunk fellépni. Ez most nem ilyen, jelentem államtitkár úrnak.

Itt most ebben a csomagban - én csak 20-ig számoltam, de itt a képviselőtársam, ha jól emlékszem, 34-et említett - több tucat törvénynek a módosítása van. Ismételten ugyanazt játssza el a kormány, mint amit az előbb felvázoltam: tehát van köztük olyan, amit lehetne támogatni vagy módosítót beadni legalább rá, mert az alapelv nem ördögösség, és aztán vannak benne olyanok természetesen, amelyekkel pedig semmilyen szín alatt nem tudunk egyetérteni.

A tartalmi dolgokba menjünk bele! Ugye, ez a törvénycsomag, noha 20-34 törvény módosítását tartalmazza, azért mégiscsak a kormány definíciója, és ha jól látom, a sajtóban is úgy jelenik meg, hogy ez bizony ám egyfajta büntönreformtörvény. Valójában ennek a törvénycsomagnak a hangsúlyos eleme az, hogy újraszabályozza a szándékok szerint a törvény azt, hogy hogyan és milyen jutalmakat kaphatnak az elítéltek, illetve milyen módon érheti őket valamilyen hátrányretorzió. Ehhez egy kreditrendszer találtak ki, és ezzel próbálják egységesíteni azt az eddig alkalmazott rendszert, amit mindannyian ismerünk.

Erre általánosságban azt tudnám mondani, hogy van helye ennek a gondolkodásmódnak, van helye, azt gondolom, annak, hogy újragondoljuk azt, hogy miután az elítéltek bekerülnek az intézményekbe, tehát a fogház-börtön-fegyház hármass valamelyikébe, akkor azon belül milyen rendszerben milyen típusú előnyök érhetik őket, és milyen típusú hátrányok érhetik őket. Jelenleg ez egy borzasztóan szubjektív működésben

történik. Gyakorlatilag, noha vannak bizonyos szabályozók, tulajdonképpen azon múlik ezeknek az elítélteknek a jutalmazása és a hátrányba hozása is, hogy milyen szubjektív kapcsolatuk van esetleg a börtönörökkel vagy a börtönvezetéssel, tehát melegágya ez az egész helyzet a különböző visszaéléseknek; ezek rendszerszinten megjelenő visszaélések, hiszen a rendszer maga így működik. Tehát valóban van helye annak, hogy ezt újragondoljuk, újraszabályozzuk, mert ezt máshogy kéne tenni.

Ha ki lehet találni erre egy olyan rendszert, amelyben valamilyen módon objektív elvek alapján történik meg a jutalmak kiosztása és a retorzió odaítélése is, akkor ez egy üdvözlendő dolog. A probléma ezzel a konkrét javaslattal, a konkrét törvény-csomaggal az, hogy ez meghatároz egy bizonyos fajta keretet, ez beszél, mondjuk, a kreditrendszerről, de semmilyen részletet nem árul el, hogy ez egyébként a gyakorlatban hogyan néz ki, hogyan fog működni. Most bizonyára azt fogja mondani államtitkár úr, hogy persze, mert majd a kormányrendelet részleteiben szabályozza ezt, miután elfogadta a parlament ezt a törvényt, csak hogy ezeknek a részleteknek a megismerése nélkül nem dönthető el biztosan, hogy ez a javaslat egyébként előremutató-e és jó-e, és orvosolja-e azokat a problémákat, amelyeket az előbb mondtam, hogy a jelenlegi rendszer mennyire szubjektív és mennyire rendszerszintű visszaélésekre ad lehetőséget. Tehát nincsenek a mostani törvényjavaslatban garanciák arra, hogy ez működni fog, és abba az irányba fog hatni, ami a törvény szándéka lenne.

Fontos megérteni ennek a problémának a hangsúlyozásánál azt, és ezt biztos, ismerik képviselőtársaim is, hogy miközben csökken a lakosságszám az országban, és miközben csökken összességében a bejelentett, regisztrált bűncselekmények száma is egy idő óta, a börtönpopuláció soha nem látott méreteket öltött, azt hiszem, 1990 óta most van a legtöbb ember börtönben Magyarországon, és most ideértem a fogházat és a fegyházat is. Tehát a korábbi évekhez képest extra sok ember tölti a börtönbüntetését, ami természetesen azt a helyzetet teremti meg - de ezt tudjuk, mert öt éve, tíz éve is ez volt a helyzet -, hogy a börtönökben túl sok ember van ahhoz képest, mint ahány férőhellyel ezeket létrehozták, megépítették. Volt is a kormánynak hat éve, hét éve, nyolc éve egy börtönépítési programja, emlékszem, még az Igazságügyi Bizottságon is egy másik előterjesztéshez kapcsolódva, talán Varga Judit miniszter asszony éves beszámolóján szót is ejtettünk róla két éve.

Az történt ezzel a jelek szerint, hogy a kormány fokozatosan kivonult ebből a börtönépítési és börtönlétrehozási projektből; nem világos, hogy miért, nincs erről egyértelmű döntés, hogy erről le is tett a kormány, vagy pedig csak elodázták ezeknek a problémáknak a megoldását. De ebből az fakad, azért fontos ez most itt, merthogy a problémák egy jó részét az okozza, hogy túl sok ember van börtönben a börtönök méretéhez képest, tehát egész egyszerűen a túlszűfolt

börtönökből nem lehet azokat a helyzeteket rendezni, amelyeket ez a törvény megpróbál rendezni.

En problémásnak tartom azt, hogy a jutalmazási részét ennek a javaslatnak krediteknek hívjuk. Tudom, hogy ez egy apró, ha úgy tetszik, nyelvpolitikai megjegyzés, de a kreditek a jelen korban inkább az egyetemi tanulmányokkal, az egyetemeken szerzett pontokkal függnek össze, és ha bárkit megkérdeznek erről, akkor tíz emberből tíz ezt fogja mondani. Egy ilyen pozitív, előremutató és jó dologról elnevezni a börtönben kapható jutalmakat szerintem tévedés, szerintem ez rossz felé visz, de nyilván ez a legkisebb baja ennek a javaslatnak.

Az a fontos, hogy a jelenlegi háromszor három, vagyis kilenc kategóriából, hívjuk így, tehát a fogház-börtön-fegyház és azon belül a jelenleg elérhető különböző szintekből alakulna át öt szint, de az nem világos a javaslatból, hogy ez az öt szint hogyan viszonyul a fegyház-börtön-fogház hármashoz.

(16.00)

Mire gondolok? Előállhat-e az a helyzet, hogy egy súlyosabb bűncselekmény miatt egy szigorúbb feltételek közé kerülő elítélt, mondjuk, egy börtönbe kerülő elítélt olyan sok kreditet - ha már így hívja a kormány - olyan sok kreditet kap a jó magaviselete és egyéb pozitívumok miatt, hogy az az élet, amit a börtön biztosít számára, valójában enyhébb lesz - tehát átcsúszik vagy lejjebb csúszik -, mint ha csak egy fogházban lenne. Lehet, hogy államtitkár úr azt mondja, a részletszabályokból kiderül, hogy ilyen helyzetek nem állhatnak elő, tehát a pozitívumok, a kreditek, meg a negatívumok, a büntetések, ha úgy tetszik, nem érhetik el azt a mértéket, hogy úgy mondjam, kategóriaugrás történjen, de ez a törvényjavaslatból nem derül ki. Erről beszélek, amikor azt mondom, hogy a törvényjavaslatban szereplő és a börtönreformként értelmezhető javaslatrész nem tartalmaz részleteket, ezért annak a megítélése is kettős. Nehezen lehet eldönteni vagy nem lehet eldönteni, hogy hogyan fog ez hatni a gyakorlatban. Hadd éljek azzal a gyanúperrel, hogy problémák lesznek itt.

Végül egy teljesen más ügyet is hadd említsek. Azért kell egészen más ügyeket is említeni az előbbihez képest, mert egy salátatörvénynél, harmincválhány törvény összedrótozásánál óhatatlanul sok-sok ügy van, de fontos megjegyezni. A jogi személyek nyilvántartásáról szóló javaslat valójában akár egy technikai vagy kisebb jelentőségű javaslat lenne. Azonban bizonyára elérte a kormánypárti képviselőket is az a jelzés, hogy ez a bizonyos módosítás - tehát az, hogy a társasházak felkerülnek ebbe a bizonyos nyilvántartásba, tehát a jogi személyek nyilvántartásába bekerülnek a társasházak - sokakból riadalmat vált ki. Sokan ezt úgy értelmezik, hogy ez a jogi megalapozása annak, hogy később majd esetleg a jogi személyekké minősített társasházakból lakókat lehessen kiköltöztetni, lakásokat lehessen kisajátítani, elvenni a lakóktól.

Ebben az országban élünk, 13 év alatt sok mindent láttunk már és el tudunk képzelni a Fideszről, én magam is, ugyanakkor én kételkedve fogadom az ilyen típusú pletykákat és híreket. De az baj, ha egy olyan javaslat van előttünk, a kormány egy olyan javaslatot terjesztett be, amely egyesekben félelmet kelt. S ez nem egy-két ember, hanem számos; ha járják az országot, mint ahogy mi tesszük, akkor bizonyára találkoztak már ezzel a pletykával, ezzel a félelemmel. Ez azt jelenti, hogy valami itt el van rontva, valamiért rossz módon nyúl hozzá a kormány ehhez a kérdéskörhöz. Ezért én mindenképpen szeretném, ha a törvényjavaslatnak ezt a részét külön indokolnák, külön elmondanák, hogy miért van erre szükség, és milyen előnyei származnak az embereknek ebből, mert a jelen állás szerint ez sokakban inkább megütöztetést és veszélyt kelt, nem pedig technikai módosítást, ahogy az egyébként valószínűleg a kormányzat szándéka volt.

Egy szó, mint száz, a törvényjavaslat tartalmaz egy csomó olyan lépést és módosítást, ami szakmailag akár megfontolandó és akár jó irányba tett jó lépésként is értelmezhető. De az értékeléshez hiányoznak azok a javaslatok, azok a részletek, azok a szabályok, amelyek eldönthetnék azt, hogy ezek jók vagy nem jók, eldönthető lenne az, hogy pusztán csak egy szándékot fejez itt ki a kormány, de ennek a gyakorlati megvalósulása nem fog működni, vagy pedig ez ténylegesen a rendszer javítása felé tett lépés. Kérem a kormányt és a kormány képviselőit, hogy ezeket a kétélyeinket oszlassák el ahhoz, hogy a támogatásunkat megszerezzék. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának, az Igazságügyi Bizottság elnökének. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Figyelemmel arra, hogy Répássy Róbert államtitkár úr az expozéjában részletesen kifejtette az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/3776. számú törvényjavaslat vonatkozó rendelkezéseit, ezért én a vezérszónoki felszólalásomban a törvényjavaslatnak a hangsúlyos elemére szeretnék összpontosítani, mely a szabadságvesztés letöltése végrehajtási fokozatainak merev határait változtatná meg azok feloldásával.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A szabadságvesztés fokozatai jelenleg fegyház, börtön, fogház. Ezen fokozatok között merev határok állnak fenn, melyen a jelen törvényjavaslat módosítani kíván. Módosítani kíván egyrészt annak érdekében, hogy ezzel elősegítse a büntetés-végrehajtási szervezet személyi és tárgyi erőforrásainak hatékonyabb allokációját, másrészt pedig annak érdekében, hogy az elítéltek fogvatartotti magatartása, együttműködési készsége nagyobb motivációs hatással bírjon.

Nagyon fontosnak tartom, hogy az új besorolási rendszerben egy egyszerűbb, ötfokozatú kategóriarendszer lenne az alapja a szabadságvesztés végrehajtási rendszerének. Mindez pedig azt jelentené, hogy a szabadságvesztésre ítélték új besorolási rendszerének eredményeként a büntetés-végrehajtási szervezet szakmai szempontjai hangsúlyosabb szerepet kapnának a szabadságvesztés végrehajtási rendjének meghatározásában. A végrehajtási fokozatok megmaradnának a büntetőítélet részeként, a szabadságvesztés végrehajtása sorában azonban a fokozatok a jelenlegitől eltérő funkcióval és más hangsúllyal kapnának helyet, figyelemmel az elítélt magatartására, együttműködési készségére, reintegrációs hajlandóságára, visszaesési és fogvatartási kockázataira, valamint az elkövetett bűncselekmény súlyára.

Az elítéltek új motivációs eszközeként bevezetésre kerülne az elítéltenkénti kreditrendszer kialakítása, melynek nem titkolt célja az elítéltek egyes kategóriák közötti váltásához objektív információs alap adása. Ezzel kapcsolatban hallhattuk a DK képviselője, Sebián-Petrovszki úr részéről a kifogásokat. Ezek a kifogások önmagában akár megalapozottak is lehetnének, de ha tudjuk azt, hogy a DK az új Btk.-t sem fogadta el, és most lényegében ezen az alapon kritizálja nemcsak az új Btk.-t, hanem ezeket a módosításokat, akkor mindjárt más megvilágítást kapnak ezek a tények is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindez azt jelenti, hogy egy elítélt a kezdeti besorolást követően kreditpontokat gyűjthet, és később ennek alapján kedvezőbb kategóriába kerülhet, de a változás lehet negatív irányú is, mert például pontvesztés esetén a kategóriájában visszatorolásra is kerülhet.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tényként kell megállapítanunk, hogy az utóbbi években jelentősen megnövekedett a külföldi állampolgárságú fogvatartottak száma, ami komoly terhet jelent a büntetés-végrehajtási intézetek számára. Külföldi állampolgárok esetében a nemzetközi bűnügyi jogsegély szabályai lehetővé teszik, hogy az elítélt társadalomba történő visszailleszkedésének elősegítése érdekében a szabadságvesztés büntetés végrehajtását az elítélt lakóhelye szerinti államban hajtsák végre. A törvényjavaslat ezért a büntetés-végrehajtás átadására irányuló eljárási szabályokat elsősorban jogalkalmazói visszajelzések alapján harmonizálja, a szükségtelen adminisztratív terhektől mentesíti, ezzel elősegítve a büntetés-végrehajtás átadásának hatékonyságát.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az elhangzottakra tekintettel kérem, hogy támogassák a T/3776. számú törvényjavaslatot. A KDNP képviselőcsoportja támogatja annak elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(16.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó Sándor képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, az előttünk lévő törvényjavaslatnak a központi eleme a végrehajtási rendszer átalakításáról szól, így a felszólalásomban én is erre kívánok koncentrálni. Előjáróban azt el kell mondanom, hogy bár a javaslat elgondolása a büntetés-végrehajtás átalakításáról egyébként támogatható volna, a rendszerszintű garanciák hiánya azonban, azt gondoljuk, nagyban aláássa a javaslat jobbító törekvéseit.

Nem kívánom elmondani a javaslat lényegét, hiszen az államtitkár úr és több képviselőtársam is beszélt már erről, hogy a jelenlegi hatályos rendszer három fokozatából egy új besorolási rendszerben egy öt-fokozatú kategóriarendszer alakul ki, a kreditrendszerről sem kívánok sokat beszélni, hiszen erről is nagyon sokat hallhattunk az előttem lévő felszólalóktól - ugye, itt arról van szó, hogy az elítélt kreditpontokat gyűjthet, és különböző kategóriákba kerülhet, de hát veszíthet is pontokat -, ezekről most már nem kívánok szólni. A javaslat külön kitér arra, hogy az utóbbi években jelentősen megnövekedett a külföldi állampolgárságú fogvatartottak száma Magyarországon, ami - ez is elhangzott - jelentős terhet jelent a büntetés-végrehajtási intézmények számára.

Mint ahogy egyébként korábban említettem, az viszont megállja a helyét, hogy a javaslat által elérni kívánt büntetés-végrehajtási célokkal önmagában a jelenlegi törvényben nincsen semmiféle probléma. Egy olyan büntetés-végrehajtási rendszer, amely egyébként tényleg figyelemmel van az elítélt magavi-seletére, és segíti a későbbi társadalmi reintegrációját, kifejezetten előnyös is volna, különösen a jutalmak és a fenyítések rendszerének egységesítése, garanciákhoz kötése, a fogvatartottak számának átláthatóvá tétele, a jogorvoslati jog érdemben történő biztosítása a rendszerszintű visszaélési joggyakorlat megszüntetését eredményezheti, ami, azt gondoljuk, kifejezetten előnyös lehetne.

Azonban sajnálatosan az mondható el, hogy a jelenlegi büntetés-végrehajtási gyakorlatból nem következik egyenesen az, hogy ezek az elvek egyébként megfelelő módon érvényesülni fognak a jövőben. Egyrészt alapvetően látható, hogy a Fidesz büntetőpolitikája a büntetés-végrehajtási intézményekben való büntetésletöltést preferálja, sőt egyes esetekben egyfajta szociálpolitikai csödként is erre tekint az eredményeit nézve, hiszen szervezeti rendszereken keresztül kívánja ezt a problémát orvosolni. Ez volt például látható a hajléktalanság kriminalizálásánál, amit ráadásul a keresztényi szeretetre hivatkozva büntethetővé is tettek, vagy a pénzbüntetés befizetése helyett a fogdában való leülésnél is hasonlókat tapasztalhattunk. Ez utóbbi eset a legszegényebbeket sújtja leginkább, hiszen önszántából senki nem dönt úgy, hogy inkább leül a büntetését.

Történik mindez úgy, hogy egyébként egy fogvatartott napi költsége ma háromszor akkora, mint az egy nappal letöltendő pénzbírság összege. Ezt a helyzetet egyébként tovább súlyosbítja a pénzbírságot leülők

számának a folyamatos növekedése is. 2019 és '21 között 53 százalékkal növekedett azoknak az aránya, akik bírság miatti elzárásra kényszerültek. Ez a szám egyébként lélekszámban is nagyobb, 105 ezer főről 161 ezer főre való növekedést jelent, és hát, ahogy a gazdasági helyzetet látjuk, annak romlásával ez az arány valószínűleg vagy vélhetőleg tovább fog emelkedni.

Hasonló problémát jelent a börtönök túlszűfolt-sága is - erről, azt hiszem, képviselőtársam, Sebián-Petrovszki képviselő úr már beszélt -, ami, azt gondoljuk, szintén az önök büntetőpolitikájának az eredménye, annak a büntetőpolitikának, amely az elmúlt 33 évben azt eredményezte, hogy soha nem ültek még annyian rács mögött, mint most, annak ellenére, hogy egyébként a lakosság száma folyamatosan csökken.

A túlszűfolttságot ráadásul tovább fokozta, hogy a börtönépítések nagyban csúsztak, azokat az eredeti tervekben szereplő időpontokhoz képest évekkel később sikerült megvalósítani, vagy egyáltalán nem sikerült megvalósítani. Elég csak a tavalyi évi statisztikára tekinteni a probléma megértéséhez, a túlszűfolttság mértéke ugyanis 2022. december 31-én, a tavalyi év végén 107 százalékos volt. Emiatt hazánkat egyébként folyamatosan bírságolta az Emberi Jogok Európai Bizottsága az alkalmatlan fogvatartási körülmények miatt. Ezt a problémát a kormány egyébként részben azzal próbálta orvosolni, hogy ide-oda pakolgatja a rabokat a magyarországi börtönök között, csak idén januárban több mint ezer rabot szállítottak át, de évek óta így próbálják kezelni a túlszűfolttságot.

Hasonlóan problémás a fogvatartottak társadalmi integrációjával kapcsolatos kormányzati hozzáállás is. A fogvatartottak látogathatóságát és kapcsolat-tartását a kormány évek óta nehezíti, aminek következtében a fogvatartottak tulajdonképpen elveszítik társadalmi kapcsolataikat, ami ismételten nagymértékben megnehezíti vagy megnehezítheti későbbi visszailleszkedésüket.

A javaslatot ennek fényében kell értelmezni, különösen arra való tekintettel, hogy a javaslat maga is a módosításait több ponton - mint ahogy korábban említettem - a kapacitások hatékonyabb kihasználásával indokolja. Nincs másról szó tehát, mint hogy a kormány - hasonlóan más területhez - itt sem tudja biztosítani a megfelelő körülményeket, és tulajdonképpen adminisztratív eszközökkel próbálja megoldani ezeket a kérdéseket. A problémák egyebekben hasonlóak a szokásos jogalkotásban megszokottakhoz, a részletszabályok ismeretének hiánya kiüresíti a jogszabály vonatkozó részét.

A fentiekben ismertetett hozzáállás miatt nem áll rendelkezésre a fogvatartottak fejlődéséhez és reintegrációjához szükséges, az eltérő képességekre, valamint az igényekre reagáló érdemi segítségnyújtás, így önmagában a teljesítőképesség értékelése azt a veszélyt rejt magában, hogy a rossz helyzetben lévők még kedvezőtlenebb helyzetbe kerülnek.

Ezekre, valamint a garanciák rendszerszintű hiányára tekintettel a jelen javaslat még a legjobb szándék

mellett sem támogatható egy teljesen átfogó büntetőjogi reform nélkül, mi ezt így, ebben a formában nem tudjuk támogatni. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Önmagában nagyon sok előremutató, talán jó szándékú javaslat lapul meg ebben a nagyon komoly vegyes salátatörvény-javaslatban, ilyen értelemben elég megtevesztő is a megnevezése, mert hát, ennyi erővel mindent, akármit és bármit be lehet vonni az igazságügyi tárgyú törvények módosításának nagy ernyője alá. Hát, ez messze nemcsak az igazságszolgáltatásról szól, hanem sok más egyéb jogszabályról, leginkább a büntetőjog területét, főleg a büntetés-végrehajtást mint a büntetőjog egyik fontos ágát érinti.

Régen szabályozni kellett volna vagy meg kellett volna reformálni már például a tolmácsokkal kapcsolatos szabályanyagot, hiszen értelemszerűen összefügg a megnövekedett külföldi gyanúsítottak, vádlottak, elítéltek száma a tolmácsok vagy a tolmácsolás iránti megnövekedett igényekkel, jóval több magyar nyelven nem beszélő terhelthez arányosan sokkal több tolmács szükséges, ehhez nem kell egyetemi diploma, és helyes, hogyha ezeken a szabályokon lazítanak. Hiszen sok esetben a büntetőeljárás elhúzódásához vezet önmagában csak az, hogy nincs megfelelő szaktudással rendelkező tolmács főleg a ritkább nyelvek esetében, különösen gondolok itt bizonyos afrikai és ázsiai országokból érkezett terheltekre. Arról már nem is beszélve, hogy ezek a terheltek általában mind ugyanazon a néven futnak, személyi irataik nincsenek, és egy megadott év január 1. napján születtek mindannyian. Így aztán igazán nehéz a büntetőeljárásnak még a megindítása is, nemhogy az eredményes és gyors lefolytatása.

Ami egyébként kiemelést érdemel, hogy benyújtják önök ezt a törvényjavaslatot nem sokkal április 27-e után, április 27-én, a hosszú hétvége előtt nagy suttymóban, teljes csöndben, félhomályban kiadják a 148/2023-as kormányrendeletet, ugye, a törvénynél jóval alacsonyabb szinten szabályozva azokat a kereteket, amelyeket itt már jól próbálnak megfogni. Csak azt kérdezem én önöktől, hogy ha látták azt, hogy különösen az embercsempészes büntette vagy az embercsempészes előkészületének büntette kapcsán tendenciózusan megnövekszik a fogvatartottak, a jogerősen elítéltek, a jogerős ítéletben szabadságvesztés büntetésre ítélték száma, és az most már közelíti a 3 ezret, akkor miért nem reagáltak időben erre azzal, amit itt, ebben a salátajavaslatban már próbálnak helyesen megfogni, hogy a büntetés végrehajtását megpróbálják átadni az ismert tartózkodási hely, vagy

hogyha az nem tisztázható, akkor az állampolgárság szerinti országnak.

(16.20)

Egy rendkívül sok pénzbe kerülő büntetőeljárás után, amikor nagyon sokat költ ez az ország az adófizetők pénzéből a határvédelemre, amelyet ezzel a 148/2023. kormányrendelettel nagyjából lenulláztak, ennyi erővel már csak egy lépés választja el önöket attól, hogy le is bonthatják akár a kerítést. Nyilván ne tegyék ezt, nehogy félreértés legyen köztünk, de hogyha szélnek eresztik, ráengedik az országra és Európa bizonyos országaira az elítélt bűnözőket, akkor nem csináltunk semmit.

Végiggondolták önök, hogy mennyi pénzt dobtak ki az ablakon, mennyi pénzbe kerül a rendőrök és a honvédek mozgatása a határvédelem céljára? Mennyi pénzbe kerül a nyomozati munka? Mennyi munkát fektet bele az ügyészség és a bíróság, hogy 2600 embercsempész ül most a rácsok mögött? És akkor most egyelőre 700 főt, majd nem sokkal később a maradék körülbelül 1900-at is szélnek fogják eresztetni. Nem gondolták végig, hogy milyen szinten fogja ez demoralizálni a rendőröket, a honvédeket, a nyomozókat, az ügyészeket és a bírakat? Teljesen értelmetlenné tették a munkájukat.

És hát persze, formálisan nem kegyelmet hirdettek, nem egy széles körű amnesztia lehetőségével éltek, hanem egy nyakatekert, hajánál fogva előrángatott, teljesen szakmaiatlan szabályozás keretében a reintegrációnak egy igen sajátos műfaját alakították ki. Szerintem ez világszinten is különleges, hogy mindenfajta elektronikus nyomkövető és jelzőberendezés nélkül annak adnak teret, hogy 72 órán belül az elítélt zsványnak el kell hagynia Magyarország területét, visszamegy a tartózkodási hely vagy az állampolgárság szerinti országba, és ott gyakorlatilag azt csinál, amit akar. Mivel ezen elítéltek többsége hivatásos bűnözőkből áll, akik életvitelszerűen, üzletszerűen bűncselekmények elkövetésére rendezkedtek be, jövedelmük kizárólag bűncselekmények elkövetéséből származik - az embercsempészes esetében igen nagy mennyiségű jövedelem -, ott fogják folytatni, ahol nemrég abbahagyták.

Én elhiszem, hogy 2600 embercsempész-elítélt napi fogva tartása önmagában több tíz milliós terhet jelent. Bevallották ezzel a kormányrendelettel, amit próbálnak elfedni ezzel a mostani, előttünk fekvő javaslatlaltal, hogy erre sincs pénz, nem adottak a fogva tartás feltételei. Azt úgy halkan kérdezném meg, tisztelt kormánypárti képviselők, hogy a 2015-2016 környéken belengetett kilenc börtön építésével kapcsolatos ígéretből mi lett. Semmi! Egyetlen új férőhelyet nem építettek meg; a kilenc börtönből lett három, aztán ebből maradt egy, amely történetesen szeretett szülővárosom, Csenger határában épülne meg, és most ez az egy is borotvaélen táncol.

És hiába emelik, ha egyáltalán valaha megépül, ennek a csengeri börtönnek a fogvatartotti számát

500-ról 1000 főre, önmagában ez az egy intézmény nem lesz képes felszippantani ezt az elképesztő mértékű többletet, azt a túlterheltséget, ami a magyar büntetés-végrehajtási rendszerre nehezedik. De hát mégsem az a megoldás, hogy akkor engedjük szélnek a külföldi állampolgárságú bűnözőket! Mi lesz a folytatás, hogy majd a nem magyar állampolgárságú drogcsempészeket is szabadon engedjük, mert belőlük is túl sok van, akkor hadd menjenek, hadd bűnözzenek tovább? Vagy bármilyen egyéb, akár vagyon, akár élet vagy testi épség elleni bűncselekményt elkövető nem magyar állampolgárságú személyt, mert belőlük is túl sok van a magyar börtönökben, őket is szélnek lehet eresztetni egy nevetséges, szánalmas, sajátos reintegrációs altípusú intézmény bevezetése kapcsán?

Őnök gyakorlatilag nagyon komolyan támogatják, nyilván nem ez volt a céljuk, nem akarok túlzásokba esni, de gyakorlatilag ezzel keményen támogatják az illegális bevándorlást. Tehát önök szerint azok az elítéltek, akik hamarosan szabadulnak, könnyen megszerezhető hamis iratokkal akár pár órán belül visszajöhetnek Magyarországra, azzal a lendülettel, ahogy elhagyták az országot, 72 órán belül vissza is jöhetnek, vagy folytatják ott a bűnöző tevékenységet, ahonnan jöttek, önök szerint nem röhögnek a markukba? Önök szerint milyen üzenete van ennek a nemzetközi bűnszervezetek felé? Ennek az az üzenete, hogy Magyarország a bűnözők paradicsoma, nyugodtan lehet idejönni, pár héten, pár hónapon, esetleg egy-két éven belül lehet szabadulni, mert nincs hely a magyar börtönökben, és egy hajánál fogva előrángatott-megerősökolt szabályozás kapcsán nyugodtan lehet élvezni a szabad élet minden örömét.

Milyen munkát várnak ezután az embercsempészesi meg az ahhoz kapcsolódó ügyekben a nyomozóktól, mitől legyenek lelkesek, mitől legyenek motiváltak? Majd el fogják nekik mondani a szerb, bosnyák és újabban egyébként már ukrán, román, moldáv, afrikai, meg ázsiai, iraki, afganisztáni, és Isten tudja, honnan jött bűnözők, hogy teljesen mindegy, mit csináltak, hiába erőlködtek, csak egy rövid idő kérdése, hogy mikor leszünk kint újra. Hát, hogyha ebbe a javaslatba bele tudták fogalmazni május elején, hogy a megoldás a jogerősen kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának átadása, és számos, a felsorolt országok többségével van valamilyen bűnügyi megállapodása vagy akár kétoldalú nemzetközi szerződése Magyarországnak, még azt sem lehet mondani, hogy a többségük esetében nem teremtették meg vagy nincsenek megteremtve akár a nemzetközi büntetőjogi együttműködés alapjai. Ha ezt tudták május elején, hogy igazából ez lenne a megoldás, akkor április végén egy kormányrendeletben, egy törvénytől alacsonyabb szintű jogszabályban miért eresztene szélnek 700 elítéltet, illetve összesen majd 2600-at? Meg tudják nekem mondani ezt? Az persze, hogy erről például a kormánypárti cseléd-sajtó meg a média egy szót sem szól, az meg sem lep már minket.

És megint hadd szembesítsem önöket sajátos módon a saját tetteikkel meg döntéseikkel! Képzelmek el, hogy önök ellenzékben vannak, és egy ilyen reintegrációs őrizet fedőnevű, széles körű amnesztiát egy balliberális kormány hoz meg; hogy szélnek ereszt adott bűncselekmény-típusokat elkövető bűnözőket. Az most éppen csak a szerencsés véletlennek tudható be, nyilván azért, mert ez a leggyakoribb esetkör, hogy most az embercsempészes bűntettét meg az embercsempészes előkészületének bűntettét tették bele ebbe a szabályozásba. Bármelyik nap, bármelyik percben kiadhatnak egy olyan kormányrendeletet, amelyben majd bővítik ezt a bűncselekményi kört. Még arra sem vették a fáradságot, hogy legalább a jogerősen kiszabott szabadságvesztés büntetések mértékénél állítottak volna fel egy korlátot; hogy legalább azt mondták volna, hogy a legfeljebb három év szabadságvesztésre ítéltre vonatkozhat ez a gyakorlatilag amnesztia, vagy a legfeljebb öt év szabadságvesztésre ítéltre esetére. Végiggondolták önök, hogy most olyan hivatásos, fajsúlyos bűnözőket is kiengednek, akik röhögnek önökön, rajtunk, mindenkin röhögnek, az egész országon, és akik akár két számjegyű szabadságvesztés büntetéssel, vagy mondjuk, egy öt-tíz év közötti szabadságvesztés büntetéssel ülnek? Még arra sincs korlátozás, hogy mondjuk, a többszörös visszaesőket vagy a különös és többszörös visszaesőket - ebben a körben rendkívül jellemző, hogy minden alkalommal ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekményt követnek el -, legalább ezt az elkövetői kört tartották volna benn a magyar fegyintézetekben, és azon munkálkodtak volna - itt most már ilyen értelemben az április 27-ei kormányrendeletre képest késő -, hogy a kiszabott büntetés végrehajtását adták volna át egy végretekint leggyorsított és felgyorsított eljárás keretében.

Nagyon kíváncsi lennék, hogy esetleg valamilyen egyéb háttérérdek, adott esetben a maffiával, a szervezett bűnözéssel összefüggő politikai szálak furcsa összeérése nem motiválhatta-e ezt a jogszabályalkotást. Mert én kizárt dolognak tartom, hogy önök, ilyen politikai rutinnal a hátuk mögött, a politikai kockázatát ne ismerték volna fel az első másodpercben.

Azt sem gondolhatták komolyan, hogy ha más részről nem, az egyetlen jobboldali ellenzéki párt, a Mi Hazánk Mozgalom részéről ezt nem fogjuk észrevenni. Nem gondolhatták, hogy egy ilyen intézkedés radar alatt marad, és majd valahogy megússzák, ha nagy szerencsájuk lesz. Hát, ilyenkor azért - ismerve akár a Völner-Schadl-ügyet, ismerve az elmúlt 33 esztendőben a politika és a szervezett bűnözés szoros kapcsolatát - felmerül az emberben a gyanú, hogy magas érdekek fűződhetnek ahhoz, adott esetben komoly feketepénzek bemozgatása, hogy fajsúlyos bűnözőket szabadon engedjenek. És amíg, mondjuk, egy-két évvel ezelőtt főleg a délszláv országok állampolgárai jártak élen ilyen bűncselekmények elkövetésében - főleg szerb, bosnyák állampolgárokról beszélhetünk -, addig a utóbbi időben felzárkóztak vagy át is

vették a vezető szerepet ukrán, román és moldáv állampolgárok, de a legjellemzőbb trend, hogy főleg a migráció szempontjából nagy kibocsátó országokból, Afganisztánból, Irakból és ehhez hasonló, finoman fogalmazok, nagyon rendezetlen közjogi berendezkedésű országokból érkezett állampolgárok szervezik az embercsempész-hálózatokat, akik néhány hónappal ezelőtt bemutatott, teljes bizonyító erejű videófelvételek alapján nemcsak egyszerűen éles lőfegyverekkel, hanem sorozatlövésre is alkalmas éles lőfegyverekkel, meg komoly, akár még komolyabb fegyverzettel rendelkeznek.

(16.30)

Már olyan gátlásuk sincsen, hogy ne lőnének esetleg magyar rendőrökre. Na most, akik az M5-ös autópályán rendőrökre lövöldöztek, civilek életét is kockáztatva, mivel ők más bűncselekményt is elkövettek, ők nem tartoznak az amnesztia hatálya alá éppen, de lehet, hogy jövő héten kijön egy olyan kormányrendelet, hogy őket is szélnek eresztik. Nem gondolják azt, hogy ezt a kormányrendeletet úgy, ahogy meghozták, hatályon kívül kellene helyezni? Mégis azért - itt ülnek önök 134-en vagy 135-en - jelezni kellene a nagyfőnök meg a döntéshozók felé, hogy ne gombnyomogatóknak nézzék már önöket sem. Egyébként ezzel önöket is megsértették, mert a kormányrendeletéről beszélünk, még meg sem kellett szavazni. Ezt ugyanúgy egy-két ember kitalálta az önök boszorkánykonyájában, már át is tolták egy hosszú hétvége előtti csütörtökön.

Ez nem egy-két embert, öt vagy tíz embert érintene, az is lehetne felháborító, hanem végső soron 2600 elítéltet. Még az önökkel szemben nem túl kritikus Index is első körben 700 - egyedül az Index írt erről egyébként, becsületére legyen mondván ennek a hírportálnak -, alsó hangon 700 fő rövid időn belüli szabadon bocsátásáról ír. Hát, ha itt a megoldás, tudták ezt a kiváló, évtizedek óta létező jogintézményt, hogy át kell adni az érintett országoknak a szabadságvesztés büntetés végrehajtását, akkor ezt kellett volna időben meghozni, akár már 3-4 vagy 5 évvel ezelőtt meghozni. Látták a trendeket, látták, hogy mennyire extrém módon elbillen az egyensúly az embercsempészség irányába.

Az a helyzet, hogy innentől kezdve csak egy lépés, hogy milyen bűncselekményi típusokat, a Btk. adott fejezeteibe tartozó bűncselekményeket vagy külön nevesítetten megnevezett bűncselekményeket vonnak abba a körbe, amelyben a helyhiány miatt szabadíthatók ezek a bűnözők.

Úgyhogy én azt javaslom önöknek, hogy vonják vissza, helyezték hatályon kívül ezt a kormányrendeletet, és a legmagasabb szinten, törvényi szinten rendezzék ezt a szabályozást, mert különben az isten nem mossa le önökről vagy az önök egyes prominenseiről, hogy adott esetben együttműködnek nemzetközi bűnszervezetekkel feketepénzek reményében annak érdekében, hogy szabadon engedjék azokat,

akik Magyarországra nézve az egyik legveszélyesebb bűncselekményt, az embercsempészség különböző alakzatait követik el.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra jelentkezett Kontrát Károly képviselő úr. Öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A vitában több baloldali képviselő is azt állította, hogy az elmúlt években nem történt börtönfőhely-építés. Szeretném az ő tájékoztatásukra és a nyilvánosság tájékoztatására is elmondani, hogy 2021 júliusában 2750 új férőhelyt hozott létre a Belügyminisztérium. Ezek könnyűszerkezetes technológiával épült börtönfőhelyek lettek. Állampusztán, Pálhalmán, Sopronkőhidán és Szegeden 110-110, Tökölön 220, Baracskán és Veszprémben 330-330, Kiskunhalason és Tiszalökön 440-440, Miskolcon pedig 550 fogvatartott befogadására alkalmasak ezek a férőhelyek, szólt az akkori tudósítás, tehát összesen 2750 új börtönfőhely épült 2021-ben.

Kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a jövőben ezt az igazságot, ezt a tényadatot vegyék figyelembe, és ne állítsanak olyat, ami nem felel meg a valóságnak. Ha akarják, tovább folytatom majd. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, Mi Hazánk. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Akkor rögtön adódik a kérdés Kontrát képviselő úr felszólalása után, hogy ha már ilyen könnyűszerkezetes konténerbörtönök vagy konténerfőhelyek kialakítása, vagy attól nem sokkal magasabb minőségű férőhelyek kialakítása megtörtént, ráadásul 2750-et mondott, ha jól értettem, akkor meg mi a bűbánatnak kell kiengedni 2600 embercsempészt? Hát, akkor meg gyakorlatilag azt erősíti, amit az előbb elmondtam, vagy súlyos kritika tárgyává tettem. Hát, akkor ezek szerint mégsem annyira tragikus a helyzet.

De amúgy kapaszkodjon meg, képviselő úr, tragikus, mert ezzel együtt is bőven 120 százalék körül van a börtönök túlszűfolttsága. Hiába trükköznek itt könnyűszerkezetes férőhelyekkel, 2015-16 tájékán, illetőleg 2017. május 4-én Orbán Viktor miniszterelnök úr Csengerben sem azt mondta, hogy majd könnyűszerkezetes férőhelyekkel, az ország meglévő börtöneinek ilyen-olyan toldozásával-foldozásával, részleges, kisebb mértékű bővítésével fognak férőhelyeket teremteni, hanem azt mondta Csengernek meg a Csengeri járásnak, hogy hamarosan börtön épül Csengerben. Ötszáz férőhelyről volt szó, igaz, újabban ezerről beszélnek.

Ez önmagában egyébként nem oldaná meg az országos problémákat, de sokat enyhítene rajtuk, ráadásul rá fog égni a miniszterelnök úrra ez a teljesítetlen ígéret, hiszen a 2018-as és a 2022-es kampányban is a fókuszba helyezték ezt a témakört. Ez olyan a Csengeri járásnak, mint régen Budapestnek volt a négyes metró, kampányról kampányra lehetett hülyíteni az embereket, csak akkor a balliberális pártok hülyítették az embereket, itt meg most önök hülyítik az embereket. Már két országgyűlési kampányon vagyunk túl, közte volt önkormányzati választás, közte volt EP-választás, jövőre megint jön egy önkormányzati, megint egy EP, három év múlva az országgyűlési.

Építsék meg legalább ezt a börtönt, hogy legalább javítsanak a helyzeten, legalább enyhítsenek a helyzeten. Ha pedig ezek szerint ön szerint nem annyira tragikus, mint amennyire az ellenzék látja, egyébként nemcsak balliberális képviselők, hanem jobboldali képviselőként én magam is szóvá tettem ezt a problémát, csak a történelmi hűség kedvéért mondom ezt, akkor meg miért eresztek szélnek az embercsempész bűnözőket. Erre válaszoljon!

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Nem áll módomban most Kontrát Károly képviselő úrnak szót adni ebben a körben. Ha normál időkeretben kér szót, akkor lehetőség van rá.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel további kétperces felszólalásra más nem jelentkezett, és további normál időkeretben sem jelentkezett senki felszólalásra, így az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Őné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Most, a mai alkalommal csak röviden szeretnék válaszolni, és ígérem, hogy a részletes felvetéseikre majd még részletesen az úgynevezett második olvasatos vitában is válaszolni fogok. Ezt mindig a záróvitában meg is szoktam tenni.

Kétségtelenül a legtöbb kritika vagy a legtöbb kérdés a büntetés-végrehajtási szabályok módosulása körében hangzott el, de ha jól értettem, akkor a törvényjavaslatban javasolt új megoldás, amely kilenc fokozatról öt fokozatra csökkentené az elítéltek végrehajtási fokozatát, és közöttük átjárhatóságot teremtene úgynevezett kreditpontok szerzése révén, ha jól értettem, ezzel a konstrukcióval nem vitatkozott senki. Tehát nekem úgy tűnt, hogy ebben a tekintetben nem kapott kritikát a javaslat, vagy legalábbis azzal a céllal nem volt vita, azzal a céllal senki sem vitatkozott, hogy az elítélteket, vagy inkább nevezük úgy, fogvatartottakat motiválni kell annak érdekében, hogy a büntetés-végrehajtás rendjét és a büntetés-végrehajtás reintegrációs szempontjait is jobban meg tudják valósítani. Tehát ez a fajta ösztönzőrendszer és az ösztönzés alapján való besorolás, fokozatváltás, a végrehajtás körülményeinek a változása, mondjuk

úgy, hogy igazán ellenvéleményt nem váltott ki a képviselőkből. Ennek én személy szerint azért örülök, mert akkor van remény arra, hogy legalább elviekben, a célokban széles körű egyetértés alakuljon ki a törvényjavaslatot illetően.

Kétségtelenül igaz, hogy nagyon sok jogszabályt, sok törvényt módosít ez a csomag, de van közöttük összefüggés. Egyrészt maga a cím is megadja, hogy ezek mind igazságügyi tárgyú törvények, és természetesen ilyen értelemben leszűkíthető az a jogterület, amelyen változtatást indítványoz a kormány. Az is összeköti ezeket a javaslatokat, hogy kifejezetten már létező jogintézményeket, jogi szabályokat kíván a jogalkalmazóktól kapott észrevételek alapján, tehát a törvények végrehajtása során érkezett jobbító szándékú javaslatokkal kíván megváltoztatni ez a törvény-csomag.

(16.40)

Tehát van mindenképpen egy olyan közös eleme ezeknek a módosításoknak, hogy azok a joggyakorlatból, a jogalkalmazóktól érkeztek, és ezeket a jogalkalmazók által javasolt megoldásokat kívánja a törvényjavaslat egy csomagban az Országgyűlés elé terjeszteni.

Leszámítva a büntetés-végrehajtási szabályok módosítását, úgy gondolom, tényleg nem szükséges önálló törvény mindezeknek a módosításoknak a parlament előtti megtárgyalásához. Köszönöm valóban Kiss János képviselő úrnak, hogy utána számolt, hogy 34 törvényt módosít. Most 34 vita helyett egy vitában folytatjuk le ezt a törvényt módosítást és úgy gondolom, van bőven időnk arra, hogy megtárgyaljuk ezeket a kérdéseket. Tehát arra kérem önöket, hogy mind az Országgyűlés működése szempontjából, mind pedig a tartalmi összefüggések szempontjából fogadják el ezt a megoldást, és fogadják el a törvényjavaslat által kínált módosításokat.

A reintegrációs őrizet, egészen pontosan az embercsempészekkel kapcsolatos reintegráció, tisztelt képviselő úr, ön is tudja, hiszen beszélt róla, nem ennek a javaslatnak a tárgya, hanem egy kormányrendeletben a büntetés-végrehajtást hatalmazta fel a kormány arra, hogy eltérően a büntetés-végrehajtási törvény szabályaitól, az embercsempészés büntette vagy előkészülete miatti jogerősen elítéltek esetében a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka a reintegrációs őrizet helyét kijelölje akár úgy is, hogy külföldi személyek esetén azok tartózkodási helye szerinti államába jelölje ki. Kétségtelenül nem egy szokványos megoldás ez, de azt gondolom, hogy tekintettel ennek a bűncselekménynek a jellegére és az elkövetők külföldi személyi körére, ez egy olyan megoldás, amellyel Magyarországtól távol tudjuk tartani ezeket a bűnözőket. Nyilván óriási kockázatot vállalnának, ha újból Magyarországra jönnének, hiszen nem is kell Magyarországon bűncselekményt elkövetniük, hanem a kiutasítás következtében, ha Magyarországra belépnének, velük szemben újból elrendelhető a szabadságvesztés végrehajtása. Tehát jó esély van arra,

hogy ezek az embercsempészek nem fognak megjelenni sem Magyarországon, sem - és ennek van egy fontos jelentősége - az Európai Unió területén, mert az Európai Unión kívülre utasítják ki ezeket az embercsempészeket.

Más esetekben éppen ön vagy ellenzéki frakciók szokták felvetni azt a valós érvet, hogy mennyibe kerül egy fogvatartott elhelyezése. Vajon ez megéri-e, van-e olyan társadalmi haszna a fogva tartásnak ilyen esetben számunkra, tehát amikor egy külföldi embercsempészről van szó, ami miatt az adófizetők pénzét költsük erre? Azt gondolom, hogy itt egy elég világos mérlegelés történt. Az a mérlegelés legfőbb szempontja, hogy az elkövető úgy is távol tartható Magyarországtól, és ezzel megakadályozható, hogy Magyarország államhatárával kapcsolatban újabb bűncselekményt kövessen el, nem utolsósorban azoknak a sértetteknek a sérelmére bűncselekményt kövessen el, tehát úgy is megoldható ez a kérdés, hogy ehhez nem kell fogva tartani több száz millió forintért ezeket az embercsempészeket.

Tehát, tisztelt képviselő úr, nem véletlen egyébként, hogy ez egy veszélyhelyzeti kormányrendelet, mert nyilván erre a háborús veszélyhelyzetre reagál a kormány egy ilyen megoldással. Mondhatnám azt is, hogy ha nem lennénk abban a helyzetben, amelyben mérlegelnünk kell, hogy az adófizetők pénzét történetesen embercsempészek fogva tartására költjük-e, hanem ennek a költségvetési fedezete más célok veszélyeztetése nélkül is biztosítható lenne, akkor a kormány nem hozott volna ilyen veszélyhelyzeti megoldást. Ez egy veszélyhelyzeti megoldás, ezt nem vitatja maga a rendelet sem. Tehát, kérem, ezt így fogják fel, hogy ez egy veszélyhelyzeti megoldás. Más esetben talán nem döntött volna így a kormány.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Urak és Hölgyek! Azt kérem, hogy fogadják el a törvényjavaslat indokait és támogassák a zárószavazáson a törvényt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken, 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt következő napirendi pontunkra térnénk rá, bejelentem, hogy az S/3848. számú javaslat határozathozatala során, a Népjelölti Bizottság alelnökének megválasztásakor a leadott szavazatok száma tévesen került kihirdetésre. A leadott szavazatok száma helyesen: 174 igen szavazat, nulla nem szavazat és 1 tartózkodás. Felhívom képviselőtársaim figyelmét, hogy ez a szavazás eredményét nem változtatja meg.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **választási eljárási szabályoknak az elektronikus ügyintézésrel összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3777. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Répássy Róbert úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Nemzeti Választási Iroda az idei év elején kidolgozta és elküldte az Igazságügyi Minisztérium részére az e-ügyintézés eszköztárának megújítására és kiterjesztésére szolgáló törvénymódosító javaslatát. Fontos kiemelni, hogy a Választási Iroda a javaslatcsomagot a parlamenti pártok részére is megküldte, így ők is megtehették az ezzel kapcsolatos javaslatukat, észrevételeiket az iroda felé.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat célja összefoglalóan a választási eljárás modernizálása, illetve az ügyintézés megkönnyítése az ügyfelek és a választási szervek számára egyaránt. Fontos kiemelni, hogy a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény a választójog gyakorlásának elősegítése és a jogorvoslati jog hatékony gyakorlása érdekében jelenleg is lehetővé teszi az elektronikus eszközök igénybevitelével történő ügyintézés.

Az elektronikus ügyintézési lehetőségek körének kialakításakor korábban a jogalkotónak egyrészt figyelemmel kellett lennie arra, hogy a választópolgárok és egyéb szereplők lehető legszélesebb köre tudjon élni az egyszerűbb ügyintézés lehetővé tevő megoldásokkal, ugyanakkor a biztonsági követelmények szem előtt tartásával az esetleges visszaélések kizárhatók legyenek. E megfontolások alapján a névjegyzéki kérelmek elektronikus benyújtására a hatályos szabályok szerint jelenleg kétféle ügyintézési mód is a választópolgárok rendelkezésére áll. A kérelmek egyrészt benyújthatók biztonságos, ügyfélkapus azonosítási mód igénybevitelével, másrészt az ügyfélkapuval nem rendelkező választópolgároknak lehetőségük van arra, hogy néhány személyes adat megadásával valószínűsítsék, hogy a saját nevükben adják be a kérelmet. Ezek mellett lehetséges levélben, személyesen vagy meghatalmazott útján is benyújtani a kérelmet.

Az Országgyűlés az eljárások gyorsítása és az adminisztratív terhek csökkentése, az állam és polgár közötti jogviszonyok szélesebb körű elektronizálása, az elektronikus ügyintézés biztosító szervek együttműködésének biztosítása, valamint a lakosság számára a korszerűbb és hatékonyabb közszolgáltatások nyújtása érdekében 2015-ben elfogadta az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvényt, melynek célja az elektronikus ügyintézés kiterjesztése, az ehhez szükséges jogi feltételek megteremtése, a technikai fejlesztések jogalapjának biztosítása és az ügyintézési szolgáltatásokat nyújtó szervezetek egységes elvek mentén történő elektronikus ügyintézésre szorítása.

Jelen törvényjavaslat célja a névjegyzékekkel kapcsolatos kérelmek tekintetében az azonosítás nélküli ügyintézési módok lehető legszűkebb körre

korlátozása, az ügyfél-azonosítás kiterjesztése a Központi Azonosítási Ügynök által nyújtott valamennyi azonosítási módra, az automatikus döntéshozatal bevezetése, továbbá az ügyintézési megoldások és folyamatok optimalizálása.

(16.50)

Ennek keretében a törvényjavaslat általános jelleggel megállapítja, hogy a választópolgárok milyen módon nyújthatják be a névjegyzékkel kapcsolatos kérelmüket, valamint, hogy milyen módon kézbesítik számukra a választási iroda döntését. Így a kérelmek elsősorban elektronikus úton, elektronikus azonosítást követően nyújthatók be, emellett megmarad a személyesen vagy meghatalmazott útján történő ügyintézés lehetősége is. Az azonosítás nélküli benyújtási módok - tehát a levélben, illetve elektronikus úton, azonosítás nélküli benyújtás - szűk körre, a mozgóurna igénylésére és a névjegyzékbe vételre korlátozódnak, a telefaxon történő ügyintézés lehetősége pedig megszűnik.

Fontos változás, hogy a választási iroda döntését elsősorban tárhelyre küldéssel kell közölni, emellett azonban a választópolgár meghatározhat más kézbesítési módot is, így például személyes átvételt vagy e-mail útján történő kézbesítést. A törvényjavaslat továbbá lehetővé teszi azon névjegyzéki ügyekben, amelyek mérlegelést nem igényelnek és a rendelkezésre álló adatok alapján eldönthetők, az automatikus döntéshozatalt; ez a választási irodák munkaterhének jelentős részét váltja ki. Emellett a törvényjavaslat a jogalkalmazói tapasztalatokra figyelemmel az önkormányzati és a nemzetiségi választások kapcsán nyolc napon határozza meg a választás eredménye elleni bírósági felülvizsgálatok elbírálására irányadó határidőt.

Tisztelt Képviselők! Az eddigieket összegezve: a fenti intézkedésekkel sokkal egyszerűbbé, gyorsabbá válik a választópolgárok joggyakorlása, és a választási irodák adminisztratív terhei is jelentős mértékben csökkennek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem a tisztelt Házat, hogy támogassa a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő módosító javaslat biztosítja a közelgő önkormányzati és európai parlamenti választások zökkenőmentes lebonyolítását, valamint elősegíti a választójog és a jogorvoslatihoz fűződő jog hatékony gyakorlását. A két választás összehangolása érdekében szükséges módosítások megteremtik a névjegyzékkel kapcsolatos kérelmek

tekintetében az e-ügyintézési törvény és a választási eljárásról szóló törvény összhangját, valamint egyszerűbbé teszi a választópolgárok joggyakorlását és a választási irodák adminisztratív terhét is csökkenti.

Mindig üdvözlendő egy olyan javaslat, amely reagál az elmúlt évek technológiai fejlődésére, és a digitalizáció térnyerésével párhuzamosan fejleszti a hazai közigazgatási eljárásokat. A XXI. századi közigazgatás működése körében hazánkban is erősödik az elektronikus ügyintézés iránti igény. A magyar lakosság számára elengedhetetlen, hogy biztosítva legyen a korszerűbb és hatékonyabb közszolgáltatások, valamint az e-ügyintézés széles körű elérhetősége. Jelen törvényjavaslat ezt hivatott szolgálni.

Tisztelt Ház! Az e-ügyintézés fejlesztése és a választások zavartalan lebonyolítása fontos állampolgári érdek, így az elhangzottakra tekintettel kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sebián-Petrovszki László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Többször előfordult már, hogy olyan javaslat került ide elé, a Ház elé, amely arról szólt, hogy az életünk egy részét digitálisan, elektronikus ügyintézés körében oldjuk meg, magyarul, hogy létező hivatali eljárásokat, különböző ügyes-bajos dolgainkat, amelyeket addig személyesen eljárva kellett intéznie az állampolgároknak, ezeket hogyan lehetne online világba áttenni.

Minden egyes ilyen vitában, amelyben én a DK-t képviseltem, elmondtam, hogy maga az ötlet, maga a javaslat, amely arról szól, hogy hogyan lehetne egyszerűsíteni az állampolgárok számára egy eljárást, és az egyszerűsítés és az egyszerű hozzáférhetőség sok esetben a digitalizációval kéz a kézben jár, számunkra üdvözlendő, számunkra jó. A DK programjában is van egy külön fejezet arról, hogy hogyan és mit lehetne az állampolgárok életéből és a hivatali ügyintézésből digitálisan megoldani, és vannak erre nagyon jó külföldi példák, amelyeket át lehetne ültetni a magyar valóságba.

Tehát önmagában az, hogy akár a választási eljárásnak bizonyos elemeit elektronizáljuk, és mostantól megnyitjuk, hogy vagy kiegészítőként itt is lehet, online is lehet intézni, vagy kizárólagossá tesszük bizonyos esetekben, ez nem rossz dolog, ez önmagában nem problémás dolog. Azonban a helyzet az, hogy bármikor, amikor az elmúlt 13 évben a választási eljáráshoz nyúlt a Fidesz, és itt volt előttünk egy olyan javaslat, amely a választási eljárásról szólt, akár mennyire szép szavak és szép mondatok voltak beillesztve abba az indoklásba, hogy miért van erre szükség, öszszeszerült a gyomrunk, mert tudtuk, hogy emögött

nem lehet más, mint a Fidesz hatalmi megfontolása, ugyanis önök így működnek. Legkevésbé sem érdeklí önöket az a mézes-mázás része az indoklásuknak, hogy hogyan lesz jobb az állampolgároknak meg a szavazóknak, az érdeklí, hogyan tudnak egészen biztosan hatalomban maradni.

Most is egy olyan javaslatcsomag van itt előttünk, amelybe bele lehet olvasni azokat a szándékokat, amikről az államtitkár úr beszélt, de tudjuk, hogy ez a látszat, tudjuk, hogy ez csak a púder, hogy úgy mondjam, a homlokzat az épületen. Valójában itt is tetten érhetők azok a szándékok, hogy a Fidesz mindenáron próbálja a szabályokat úgy módosítani, hogy az neki jó legyen, a legközelebbi választáson, a választásokon biztosítsa még jobban az ő győzelmét; most is ez van. Nem is várható ez máshogy egy önkényuralomban, mint amilyen Magyarország, de nem vagyunk ezen meglepve, csak fontos a történet megértéséhez és a DK véleményéhez, hogy bizony ám, ez a keret, amelyben létezőnk.

Mondok erre példákat, mert látom, államtitkár úr kételkedik ebben, mindjárt mondok példákat. Most fogják rendezni, ha jól értem, az az egyik célja, a szabályozásban benne van, hogy mi a helyzet akkor, ha jövő tavasszal, a május-júniusban megtartandó és az EP-választással közös napra megszervezendő önkormányzati választáson valaki győz, valaki mandátumot szerez, de ugye, ismerjük a helyzetet, hogy majd csak októberben veszi át a mandátumát, mi történik az alatt a fél év alatt, és mi van akkor, ha elveszíti a mandátumát, vagy bármi egyéb történik. Az egész helyzetről nem kellene rendelkezni, az egész szituációról nem kellene szabályozást tárgyalni meg elfogadni, ha önök pusztán hatalomtechnikai logika alapján nem tették volna azt, hogy előrehozták az önkormányzati választás időpontját, és egybefüggően összeolvasztották az EP-választás időpontjával.

Tehát hatalomtechnikai okokból léptek egyet, és most ebben a törvényjavaslatban például szabályozni kell az ebből fakadóan előálló helyzeteket. Értjük mi, hogy szabályozni kell, és értem én, hogy az indoklásban ezt le is írják, csak a maguk hatalmi törekvése az, ami indokolja azt, hogy itt most szabályozni kell ilyen helyzeteket. Na de ebből ne következzen már az, hogy akkor ezt egy jó és üdvözlendő javaslatként adják el, hiszen ez az önök hatalmi céljait szolgálja! Azért hozták előre az önkormányzati választást, mert önöknek így áll politikai érdekükben. Tehát ezt lássuk már, és amikor ezt tárgyaljuk, akkor ezt mondjuk már ki!

Kettő: létrehoznak egy kézbesítési megbízott nevű intézményt - eddig ilyen nem volt választási ügyekben -, tehát lesz valaki, aki mások helyett eljárhat bizonyos esetekben, bizonyos meghatalmazás alapján. Egyáltalán nem világos az a javaslatból, hogy mi a csuda értelme van ennek, miért van erre szükség. Eddig lement ebben az országban csak 1990 óta tucatnyi választás e nélkül a kézbesítési megbízott nélkül, sok-sok millió ember képes volt leszavazni és az ügyeit intézni, most bevezetik ezt az intézményt, úgy,

hogy a részletszabályok elnagyoltak, és semmilyen módon nem mennek bele a részletekbe.

(17.00)

Magyarán például nem derül az ki, hogy ugyanaz a személy hány személynek a kézbesítési megbízottja lehet. Lehet, hogy én száz embernek a választási eljárási ügyeit is intézem, ha úgy tartja kedvem, és úgy beszélek rá erre embereket? Tehát nem világos, hogy miért vezetünk be egy új intézményt, miért van erre szükség, és mivel a részletszabályokról sem rendelkezik ez a javaslat, ezért aztán élhetünk a gyanúperrel, hogy itt valamilyen visszaélés gyanús helyzetet állít elő a Fidesz. Nem tudjuk, hogy mire fogják ezt használni, mikor fogják használni, és hogyan fogjuk, hogyan lehet ezt majd ellenőrizni bármilyen módon, de érződik az a javaslaton, hogy itt valami dolog történik, valamilyen ilyen típusú javaslatot hoztak ide elének.

Ha jól értjük a javaslatot - noha elektronizálásról, digitalizációról beszélünk és elektronikus ügyintézésről, ami elvben azt jelentené minden logika szerint, hogy csökkennek az eljárásra fordított idők, hamarabb megoldódnak problémák, rövidülnek az eljárások; ehhez képest - a javaslatban tulajdonképpen arról van szó, ha jól értjük, hogy a választási bizottságok és a Kúria is, de bizonyos esetekben, amikor Alkotmánybírósághoz lehet majd fordulni, az Alkotmánybíróság is hosszabb határidő alatt hozhat döntéseket. Tehát kitolja a javaslat ezeket a határidőket. Tényleg, azt nem érzik, hogy ez mennyire ellentmondásos dolog, hogy egy elektronikus ügyintézésről szóló javaslatban vagy egy erre való hivatkozás esetén beletesznek olyan szabályokat, ami egyébként pont hogy hosszabbítja az eljárást, pont hogy hosszabb idő alatt végződik el ugyanaz a folyamat, ami eddig megtörtént? Ez rendben van, ez segíti az állampolgároknak az érdekeit, és ez jó nekik? Nem hinném.

Az elektronikus ügyintézés és az, hogy elektronizálunk folyamatokat, ez, mint mondtam, általában véve üdvözlendő, de választási eljárás kapcsán nagyon fontos, hogy hogyan lehet ezeket a folyamatokat ellenőrizni. Ellenőrizni, úgy értem, hogy az indulók, a jelöltek, a pártok hogyan tudják ezt ellenőrizni. Ezzel most is deficitben van a magyar demokráciának nevezett önkényuralom, de ebben a javaslatban aztán végképp nem tesznek még csak kísérletet sem arra, hogy hogyan képzelik el, hogy az ilyen típusú ügyintézéseknek milyen ellenőrzése lehetséges a pártok által. Semmilyen javaslat erre nincsen ebben a törvénycsomagban.

(Folytatás 63/2-ben!)

Országgyűlési Napló

De azon túl, hogy sorolhatnánk ezeket a szakmai problémákat, amelyekben világosan kiderül az, hogy ennek a javaslatcsomagnak semmi más hatása nincsen, mint hogy önöknek jobb és kedvezőbb legyen a pálya a jövő évi választásokon, meg aztán az azt követő választásokon is, valójában a választási rendszerrel, választási eljárásokkal nem ezek a problémák. Nem ebben a javaslatban szereplő ügyek azok, amelyeket meg kellene oldani, aminek neki kellene állni és újraszabályozni, máshogy szabályozni. Mondjak példát, mire gondolok?

Hát, például a többes ajánlások rendszere, ami az országgyűlési választásokon lehetséges, és kimondhatatlan esetben kritizáltuk már a rendszerét, merthogy ez a melegágya a kamupártoknak és a kamujelölteknek, ennek a rendszerét esze ágában nincs a Fidesznek módosítani, és soha, semmilyen javaslattal nem jönnek azzal kapcsolatban, hogy hogyan és milyen módon lehetne hatékonyan ez ellen fellépni. Most sem látunk ebben ilyeneket, de még szó sincs arról, hogy esetleg ezzel foglalkozna a kormány.

Soha nem szerepel napirenden, pedig kellene, hogy a határon túli levélszavazatok kapcsán milyen visszaélésgyanús esetek fordulnak elő. Ennek rengeteg-rendeteg irodalma van már; civil szervezetek, szakértők, választási hozzáértők sorozata, amellet, hogy a pártok és főleg az ellenzéki pártok ezt jelezték, hogy milyen hátrányai, milyen visszaélésre alkalmas lehetőségei vannak ennek; nyilván azért nem teszi azt a Fidesz, hogy behozza ide módosítani, merthogy ez a Fidesznek jó, és maga a Fidesz érdekeit szolgálja.

Mondanék erre példát: tudjuk, hogy a Fidesz által pénzelt határon túli szervezetek járják a szavazás esetén a határon túli területeket, és arra buzdítják az ott elért magyar állampolgárokat, szavazati joggal rendelkező magyar állampolgárokat, hogy szavazzanak a Fideszre, és akár segítenek is kitölteni ezeket a bizonyos levélszavazatokat. Ez rendben van? Hogy azok, akik egyébként a lebonyolításra pénzt kapnak, azok amellet még az egyik induló mellett agitálnak? Természetesen nincs rendben, egy demokráciában ilyen nem fordulhatna elő, az önök által felépített önkényuralomban viszont igen.

Nem nyitom most ki azt a nagy kérdést, de önök tudják a DK álláspontját, hogy egyáltalán a határon túli szavazatok kapcsán mi mit gondolunk, és hogy szavazati joggal kik rendelkezzenek és kik nem. Csak rögzíteném itt a jegyzőkönyv szempontjából, hogy fontosnak tartjuk azt, hogy az szavazzon, aki itt is él, és aki viseli is a következményét a szavazatának.

Fontos az, és azért kell erről itt beszélni, vagy azt gondolják, hogy ezt unos-untalan mi megemlíjük; de megint csak azért kell itt megemlíteni, mert a javaslatban, az önök által most benyújtott javaslatcsomagban is van erre való kikacsintás, hiszen az azonosítás nélkül benyújtható kérelem szabályozva van ebben a csomagban, hogy kik és hogyan és mint adhatnak be ilyen kérelmet - hogy, hogy nem, pont a magyarországi lakcímmel nem rendelkezőknek lehetővé teszi ez a csomag továbbra is. Tehát fenntartja a Fidesz azt

a rendszert, amit kiépített, és 13 év alatt a tökélyre fejlesztett a maga érdekében, hogy a választási rendszer és eljárások számukra lejtessenek, jó pálya legyen a Fidesz számára.

Ebből az egész javaslatcsomagból nem lehet más konklúziót levonni, mint hogy a Fidesz nem más, mint ami az elmúlt 13 évben, a Fidesz hatalomtechnikai szempontból próbálja a rendszert továbbcsiszolni úgy, hogy bebiztosítsa magának először a jövő évi, majd esetleg a 2026-os választáson a minél jobb eredményt. Nem azért, mert több szavazó szavazna rájuk, hanem azért, hogy mindenféle eljárási szabályokkal elérjék, hogy nekik lejtessen a pálya.

Egy ilyen javaslatcsomagot semmilyen módon nem tud támogatni a DK; eddig sem támogattunk, ezután sem fogunk támogatni, most sem fogjuk támogatni. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP-képviselőcsoport vezérszónokának, az Igazságügyi Bizottság elnökének. Parancsoljon, elnök úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A választási eljárási szabályoknak az elektronikus ügyintézésrel összefüggő módosításáról szóló T/3777. számú, az igazságügyi miniszter által jegyzett törvényjavaslat KDNP-s vezérszónokaként arra kívánok fókuszálni, figyelemmel a már elhangzott expozéra is, majd reagálva Sebián-Petrovics László DK-s képviselő úr felszólalására, hogy a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény miképpen segíti elő a választási jog gyakorlását, továbbá a jogorvoslati eljárás során az elektronikus eszközök igénybevételével történő ügyintézés.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! De facto tényként előjáróban rögzítenünk kell, hogy a választási eljárásról szóló törvényben biztosítottak az elektronikus ügyintézési lehetőségek. Ennek kialakításakor a jogalkotónak figyelemmel kellett lennie egyrészt az infokommunikációs eszközök elterjedtségének a mértékére, másrészt viszont arra is, hogy az esetleges visszaélések kizárhatók legyenek, vagy legalábbis a legalacsonyabb mértékre korlátozhatók. E megfontolások alapján a névjegyzéki kérelmek elektronikus benyújtására kétféle ügyintézési mód áll most napjainkban rendelkezésére a választópolgároknak. Az egyik: névjegyzéki kérelmek egyrészt benyújthatók biztonságos ügyfélkapus azonosítási mód igénybevételével, másrészt pedig az ügyfélkapuval nem rendelkező választópolgároknak lehetőségük van arra, hogy néhány személyes adatuk megadásával valószínűsítsék, hogy saját nevükben adják be a névjegyzéki kérelmet. Mindezek mellett lehetséges levélben, személyesen vagy meghatalmazott útján benyújtani a kérelmet.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A tisztelt Ház az eljárások gyorsítása és az adminisztrációs terhek csökkentése, valamint az állam és polgárai közötti jogviszonyok szélesebb körű elektronizálása okán 2015.

évben elfogadta az elektronikus ügyintézés és bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvényt.

(17.10)

E törvény célja az elektronikus ügyintézés kiterjesztése volt a vonatkozó feltételek megteremtésével. Az e-ügyintézési törvény hatálya kiterjed a választási irodákra is, de a választási bizottságokra már nem. Jelen törvényjavaslat célja pedig az, hogy a névjegyzékkel kapcsolatos kérelmek tekintetében az e-ügyintézési törvény és a Ve. összhangját még teljesebben teremtsük meg. Ennek keretében kerül sor az ügyfél-azonosítás kiterjesztésére a Központi Azonosítási Ügynök által, valamennyi azonosítási módra az automatikus döntéshozatal bevezetésével. A fenti intézkedésekkel egyszerűbbé és gyorsabbá válik a választópolgárok joggyakorlása, továbbá a választási irodák adminisztratív terhei is jelentős mértékben csökkenni fognak.

A törvényjavaslat továbbá az önkormányzati és nemzetiségi választások kapcsán nyolc napban határozná meg a választás eredménye elleni bírósági felülvizsgálatok elbírálására irányadó határidőt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Akkor most röviden reagálnék a Sebián-Petrovszki képviselőtársunk által elmondottakra. Képviselő úr többnyire nem a törvényjavaslatról beszélt, de amikor azt tette, akkor kritizálta azt, hogy álláspontja szerint az, hogy elektronikus módon lehetne benyújtani egy kérelmet, már maga az önkény, már maga az önkényuralom. Azt tudom mondani, hogy mi ismerjük ezt, ismerjük az önök álláspontját, tudjuk, hogy ha nem önök nyerne, akkor itt minden önkényuralom, akkor itt nincs demokrácia, itt nincs jogállamiság. De, képviselő úr, önök tévedésben vannak, mert éppen akkor nem volt demokrácia és jogállamiság, amikor önök voltak kormányon (Sebián-Petrovszki László nevet.), és amikor a Fidesz-KDNP van, akkor pedig jogállamiság, rend és demokrácia van Magyarországon.

Szóval, én kérem, hogy gondolják át az álláspontjukat és támogassák a törvényjavaslatot, a KDNP képviselőcsoportja támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! A választási eljárási szabályoknak az elektronikus ügyintézésrel összefüggő módosításáról szóló T/3777. számú törvényjavaslattal kapcsolatosan a Jobbik-Konzervatívok képviselőjeként az alábbi dolgokra kívánom felhívni a tisztelt Ház figyelmét.

A javaslatot a Nemzeti Választási Iroda terjesztette be még az Igazságügyi Minisztériumnak annak idején, ezt megelőzően ezt megküldték az összes parlamenti frakció vezetőjének véleményezésre. Ez mindenképpen üdvözlendő és szakmaiságra való törekvést támaszt alá, nem úgy, mint az esetek többségében a kormány által előterjesztett javaslatok, amelyek sok esetben mellőznek mindenféle társadalmi egyeztetést, de jó esetben még az ellenzéki frakciók véleményét sem hallgatják meg.

A módosítás célja és egyben legfőbb célja az e-ügyintézés eszköztárának megújítása és kiterjesztése, továbbá célja a választási eljárás modernizálása és az ügyintézés megkönnyítése az ügyfelek és a választási szervek számára. Az elektronikus ügyfél-azonosítás kiterjesztése és az automatikus döntéshozatali eljárás bevezetése is szerepel a javaslatban. A módosítások révén létrejöhet az összhang a választási eljárásról szóló törvény és az elektronikus ügyintézésről szóló törvény között. A javaslat ezen része előremutató és támogatható.

A javaslat, bár tisztázza, hogy ha a képviselő, a polgármester vagy a főpolgármester megbízatása 2024. október 1-jét megelőzően megszűnik, időközi választás nem tűzhető ki, de még mindig kérdéses, hogy a 2024-es választás és az október közötti időszakban fennálló átmeneti időszakokra milyen szabályok lesznek érvényesek, ezeket célszerű lenne így tisztázni. Így arra kérjük államtitkár urat, illetve a kormánypárti képviselőket, hogy ezt a vitában tisztázzák is. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi képviselő felszólalása következik.

Megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi képviselő úrnak, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Parancsoljon, képviselő úr!

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseren Standpunkt bezüglich der Gesetzesentwurf mit Nr. T/3777 „Über die Änderung der Wahlverfahrensregeln im Zusammenhang mit der elektronischen Verwaltung“ erörtere.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága nevében kifejtssem álláspontunkat a T/3777. számon benyújtott, a választási eljárási szabályoknak az elektronikus ügyintézésrel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat kapcsán. A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága a 2023. május 2-ai ülésén tárgyalta a jelen törvényjavaslatot. A bizottsági ülésen a következők fogalmazódtak meg a bizottság véleményeként.

Ez a javaslat korábban a Nemzeti Választási Iroda honlapján is elérhető volt. A javaslatról szóló

cikk szerint a Nemzeti Választási Iroda 2023. március 8-án átadta az Igazságügyi Minisztérium részére a választási eljárásról szóló törvényt és az egyéb jogszabályokat érintő jogalkotási javaslatát. Ugyanitt megemlíti, hogy az NVI a javaslatcsomagot a parlamenti pártok részére is megküldte, így ők is megtehették ezzel kapcsolatos javaslataikat, észrevételeiket az iroda felé. Mi - gondolok itt a Magyarországi Nemzetiségek Bizottságára - erről nem kaptunk értesítést vagy megkeresést, részünkre nem küldték meg.

Sajnos, nem ez az első eset az utóbbi néhány évből, hogy a választási törvényjavaslat, adott esetben kapcsolódóan a nemzetiségek jogairól szóló törvény-módosítás, a Magyarországi Nemzetiségek Bizottságával történő minden előzetes egyeztetés nélkül kerül benyújtásra, majd esetenként tiltakozásunk ellenére is elfogadásra. Ez történt legutóbb a nemzetiségi jelölő szervezetekre vonatkozó szabályok módosításakor is, aminek a bevezetését később - belátva annak lehetetlenségét - a hatályba léptetés módosításával gyakorlatilag hatályon kívül helyezték a jövő évi önkormányzati és nemzetiségi választásra vonatkozóan.

Ezúton innen is felhívom úgy a Nemzeti Választási Iroda, mint a Nemzeti Választási Bizottság figyelmét arra, hogy kilenc éve működik a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága a magyarországi őshonos nemzetiségek érdekeit képviselve, ezért tisztelettel kérem őket, hogy a jövőben a nemzetiségeket érintő törvényt módosító javaslataikat előzetesen, ahogy a parlamenti frakcióknak meg tudták küldeni, úgy a nemzetiségi bizottsággal is egyeztessék le. Előre is köszönöm a megértő, mindannyiunk számára előnyös jövőbeni együttműködést.

A törvényjavaslatra rátérve: 2022. december közepe óta tart egy tárcaközi egyeztetés az Njtv. módosításáról, melyeknek egyébként állandó résztvevője az NVI is. Ezek a tárcaközi egyeztetéseken állandó téma volt az 56. § teljes átdolgozása és minden, az Njtv. módosításával kapcsolatos egyeztetésről született emlékeztető, feljegyzés, tájékoztató e-mail is.

Hogy mi a probléma lényege, hogy mindenki értse: egyrészt a 2021. évi népszámlálás a pandémia miatt elhalasztásra került 2022 őszére. Másik oldalról pedig a 2024 őszére tervezett önkormányzati és nemzetiségi választások előre lettek hozva 2024 tavaszára. Ennek következtében gyakorlatilag több mint másfél év kiesett, és a népszámlálási, választási nemzetiségi adatok 2023 őszi várható nyilvánosságra hozatalától egyszerűen nincs elegendő idő, hogy a jelenleg hatályos 56. § szerinti eljárásokat le lehessen folytatni. Ezért a ma reggeli, vélhetően utolsó tárcaközi egyeztetést követően a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága be fogja nyújtani az Njtv. módosítására vonatkozó komplex törvényjavaslatot, benne a teljesen átalakított új 56. §-sal.

(17.20)

Elkerülendő, hogy ugyanazon paragrafus egy bekezdését - kis túlzással - egymást követő döntéseivel

módosítsa az Országgyűlés, ezért kezdeményezzük, hogy a T/3777. számú törvényjavaslatból a 2. pont „A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény módosítása” 4. és 5. § kerüljön ki, és ezeket a NEB benyújtja az Njtv.-re vonatkozó további módosító javaslatokkal együtt.

Az Njtv.-re vonatkozó további módosító javaslatokról röviden: a 87. § módosítása a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint a nemzetiségi önkormányzati képviselők választása napjának és a megválasztott képviselők megbízatása kezdő időpontjának elválasztása miatt szükséges. A 167. §-ban a kiegészítés arra vonatkozik - tegyük hozzá: logikusan -, hogy a nemzetiségi önkormányzatok alakuló ülésének megtartását a választás eredményének jogerőre emelkedéséhez köti. Mindkét módosító javaslattal egyetértünk, tehát a NEB általi benyújtásnak nem látom akadályát.

A választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvényben, a választási eljárási törvényben is eszközöl nemzetiségi módosításokat a jelen törvényjavaslat. Ezek a módosítások is több pontban érintik a magyarországi őshonos nemzetiségeket, a nemzetiségi névjegyzékkel kapcsolatos határidőket, a nemzetiségi önkormányzati választásokat. Ezek részletezése nélkül kijelentem, hogy a módosításokkal egyetértünk.

Ugyanakkor ismételt felvetjük a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata által korábban írásban megküldött szakmai javaslatot, bár nem közvetlenül az elektronikus ügyintézéshez kapcsolódik, mert a választási átláthatóságot és tisztaságot segíti. Számos jelzés érkezett a 2022. évi választás során német nemzetiségi, de más nemzetiségi választópolgároktól is arra vonatkozóan, hogy egyes szavazatlappal bíró bizottságok kevesebb számú szavazólapot bocsátottak a választópolgárok rendelkezésére a választások során, mint amennyi a jogszabályok alapján megillette volna őket. Legalább tucatnyi esetben személyesen jártam el, az ország legkülönbözőbb részeiből érkeztek ezek a bejelentések. A lényege az volt, hogy az egyéni körzetre vonatkozó szavazólap mellé a nemzetiségi listára vonatkozó szavazólapot nem adták ki a nemzetiségi választópolgároknak.

Ennek kiküszöbölésére figyelemmel az alábbi javaslattal élünk. Javasoljuk a választási eljárásról szóló törvény 179. § (1) bekezdésének módosítását az alábbiak szerint. A jelenlegi szöveg: „A szavazólap” - és itt felhívom a figyelmet az egyes számra - „átvételét a választópolgár a kinyomtatott szavazóköri névjegyzéken, illetve a 175. § (2) bekezdése szerinti esetben a mozgóurnát igénylő polgárok jegyzékén saját kezű aláírásával igazolja.” A javasolt módosításunk: „A választópolgárok az átvett szavazólapok számával megegyező számú, saját kezű aláírással igazolják a kinyomtatott szavazóköri névjegyzéken, illetve a 175. § (2) bekezdése szerinti esetben a mozgóurnát igénylő polgárok jegyzékén a szavazólapok átvételét.” 2022-ben az egy aláírás miatt nem lehetett sem igazolni és ellenőrizni sem, hogy a választópolgár egy vagy két szavazólapot kapott, márpedig az egyik szavazat ily

módon történő elvétele, elvesztése jelentősen csorbítja a választók alkotmányos jogait.

A 2024 tavaszi választáson a jövő évben a nemzetiségi névjegyzékbe regisztrált választók ismét több, sőt településenként eltérő: egy, kettő vagy három nemzetiségi szavazólapot fognak kapni. Ezek átadását vagy hiányos átadását egy aláírással sem igazolni, sem jogorvoslati kérelem esetén vissza-ellenőrizni sem lehet, ezért indokolt ennek a megoldása.

Végül a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény egy olyan paragrafusáról kívánok beszélni, melyet a mostani törvényjavaslat nem érint, holott érintenie kellene, nevezetesen a 248. §-ról. Ez így hangzik: „Az értesítő, valamint a szavazóköri névjegyzék tartalmazza a választópolgár nemzetiségének megjelölését, ha a választópolgár legkésőbb a szavazást megelőző kilencedik napon benyújtott kérelme alapján az országgyűlési képviselők választásának névjegyzékére is kiterjedő hatállyal szerepel nemzetiségi választópolgárként a központi névjegyzékben.”

Ezen általános szabályt egészíti ki és pontosítja az 1/2022. (I. 11.) IM-rendelet a 2022. április 3. napjára kitűzött országgyűlési képviselő-választás és országos népszavazási eljárások határidőinek és határnapjainak megállapításáról, melynek a 10. § (1) így szól: „Az értesítő, valamint a szavazóköri névjegyzék tartalmazza a választópolgár nemzetiségének megjelölését, ha a választópolgár legkésőbb 2022. március 18-án 16 óráig benyújtott kérelme alapján az országgyűlési képviselők választásának névjegyzékére is kiterjedő hatállyal szerepel nemzetiségi választópolgárként a központi névjegyzékben. [Ve. 248. §]” Közbeszűrva jelzem, hogy 2022. március 18-ától 2022. április 3-áig nem 9, hanem 14 nap.

Az IM-rendelet 10. § (2) bekezdése így szól: „A szavazóköri névjegyzékből a választópolgár nemzetiségi adatát törölni kell, ha a) személyes vagy elektronikus azonosítást követő elektronikus benyújtás esetén legkésőbb 2022. április 1-jén 16 óráig; b) levélben történő vagy elektronikus azonosítás nélküli elektronikus benyújtás esetén legkésőbb 2022. március 30-án 16 óráig beérkezett kérelme alapján a választópolgár nemzetiséghez tartozását a választási iroda törli a központi névjegyzékből, vagy a választási iroda úgy módosítja a választópolgár adatait a központi névjegyzékben, hogy nemzetiségi választópolgárként történt névjegyzékbe vételének hatálya az országgyűlési képviselők választásának névjegyzékére nem terjed ki. [Ve. 249. § (1) bekezdés]”

Vagyis a nemzetiségi névjegyzékből való leiratkozást a törvény, illetve az IM-rendelet lehetővé teszi a választást megelőző második nap 16 óráig, ugyanakkor viszont a névjegyzékbe való feliratkozást megtiltja már 14 nappal korábban. Ez súlyos, egyoldalú, semmivel nem indokolható diszkrimináció a magyarországi nemzetiségekkel szemben, mivel két héten keresztül - ráadásul a kampány szempontjából legintenzívebb utolsó két hétben - leiratkozni lehet a nemzetiségi névjegyzékből, de a feliratkozás lehetőségét elveszítik a nemzetiségektől. Lényegében 14

napig hátrakötözött kézzel kell hogy nézzük, mi történik velünk, mit csinálnak velünk.

Alternatív javaslatunk ennek a meg- és feloldására: a) Mind a nemzetiségi névjegyzékbe történő feliratkozás és leiratkozás határnapja is a választást megelőző második nap reggel 9 óra legyen személyes vagy elektronikus azonosítást követő elektronikus benyújtás esetén, illetve a választást megelőző harmadik nap 16 óra levélben történő vagy elektronikus azonosítás nélküli elektronikus benyújtás esetén.

Ha ennek a javaslatnak az elfogadása és végrehajtása a választási irodák részére valamilyen általunk nem ismert és nem látható, teljesíthetetlen feladatot jelentene, akkor b) javaslat: mind a nemzetiségi névjegyzékbe történő feliratkozás és leiratkozás határnapja is a választást megelőző 14. nap 16 óra legyen. Vagyis a feliratkozás és a leiratkozás minden esetben azonos időponttal kell záruljon.

(17.30)

A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága ezen módosító javaslatok bevetelét a törvényjavaslatba mindenképpen kéri, és ragaszkodik hozzá, egyrészt a választás tisztasága miatt, másrészt pedig ezen diszkriminációs helyzet megszüntetése miatt. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit!

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Sajnálom, hogy Vejkey képviselőtársunk már nincs az ülésteremben, de muszáj reagálnom arra a mondatára, hogy Magyarországon ma jogállam van és demokrácia. Nem, Magyarországon ma nincs sem demokrácia, sem jogállam, ha az lenne, akkor Magyarországra jönnének például az uniós pénzek, de nem jönnek.

Magyarországon 2010 előtt volt jogállam és demokrácia. *(Felzúdulás a Fidesz soraiban.)* Igen, amikor jöttek az uniós pénzek, amikor az Állami Számvevőszék élére nem pártkatona került, amikor a médiahatóságban minden pártnak volt képviselője, amikor a bíróságokat nem szállták meg *(Dr. Répássy Róbert: Csak a nép nem akarta tovább!)*, amikor az állami televízióban az ellenzéki fideszes képviselők minden áldott nap vendégek voltak, és elmondhatták a véleményüket az ország éppen aktuális dolgairól. Egész egyszerűen azt állítani, hogy ma demokrácia és jogállam van, az a demokrácia és a jogállam megcsúfolása. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Cseresnyés Péter képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Ha Gréczy Zsolt képviselőtársam nem

szólalt volna fel, valószínű, hogy nem nyomok gombot, de nagyon röviden szeretném visszautasítani mindazt, amit mondott, szeretném visszautasítani, pontosan azért, amit már az előző felszólalások alatt hallgattunk és hallottunk, hogy 2006 azt bizonyítja, hogy pontosan akkor sértették meg a demokrácia játékszabályait és a demokráciát magát, amikor az önök kormánya, a Gyurcsány Ferenc fémjelezte kormányzat volt hatalmon. Akkor volt utcai harc a békés tüntetők ellen, akkor voltak rendőrrohamok a budapesti utcákon, úgyhogy visszautasítom. Gondolkozzanak el azon, hogy miket mondogatnak itt a demokráciáról! Nem az önök kiváltsága, hogy eldöntsék azt, hogy Magyarországon demokrácia van-e vagy sem (Gréczy Zsolt: *Nem is a tiéd! - Sebián-Petrovszki László: Mert a tiéd, biztos!*), hanem önök hazudnak erről a mostani felszólalásukban és számtalan alkalommal itt a parlamentben. Kikérem magamnak, és visszautasítom azt, amit önök mondanak a demokráciáról, a mai demokráciai helyzetről Magyarországon! (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Gréczy Zsolt képviselő úrnak nem tudom megadni a szót, ugyanis a házszabály szerint frakciónként egy képviselő egy felszólalói körben egyszer szólalhat fel. Amennyiben ön normál időkeretben kér felszólalási lehetőséget, természetesen azt megadom, mint lehetőséget. (*Jelzésre:*) Öné a szó.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Megértem Cseresnyés képviselő úr indulatát, de hát 2006 őszén nem békés tömegek voltak, hanem olyanok, amelyek kirakatokat gyújtottak fel, meg autótokat törtek össze (*Cseresnyés Péter közbeszól.*), és több rendőr sérült meg 2006 őszén, mint azok, akik földülták a város békéjét. Hozzáteszem, arra a napra időzítette a Fidesz ezt a bizonyos megmozdulást, amikor a világ vezető hatalmai aznap délelőtt még éppen Budapesten ünnepelték az '56-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulóját.

Egyébként annál egyértelműbb bizonyíték nem kell arra, hogy mikor volt demokrácia és jogállam Magyarországon, mint hogy akkor érkeztek az uniós pénzek, és érkeztek ide a világ vezető hatalmai, most pedig nem érkeznek az uniós pénzek, és nem jön ide senki a világ vezető hatalmai közül. Úgyhogy akkor, a Gyurcsány-kormány idején demokrácia és jogállam volt, az Orbán-kormány idején nincs jogállam és nincs demokrácia.

Egyébként pedig, ha 2006 őszéről megnézi az akkori jegyzőkönyveket, egy Nyitray András nevű fideszes képviselő azt kifogásolta az illetékes bizottság ülésén, hogy a rendőrök miért nem használtak éles lőszert. Tehát a Fidesz konkrétan éles lőszert akart belelővetni a tömegbe 2006-ban, Cseresnyés úr ezt vissza tudja nézni a nyilvánosságban, megtalálja az illetékes jegyzőkönyvet is, úgyhogy nem szeretném, ha a Fidesz szeretne minket kioktatni sem demokráciából, sem szabadságból, jogállamból. Köszönöm

szépen. (*Cseresnyés Péter: Hazudsz, arról van szó.*) Ez a tény, Nyitray András ezt mondta: miért nem használnak éles lőszert? Ezt mondta Nyitray András, zárójel, Fidesz, zárójel bezárva. Köszönöm szépen. (*Taps a DK soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki felszólalni, egyben azt gondolom, hogy lassan a napirendhez visszatérhetünk. Gréczy képviselő úr jelentkezése a kétperces felszólalásra bent van, akkor attól eltekintünk. Kíván-e még valaki felszólalni a napirendi pont keretében? (*Senki sem jelentkezik.*) Nem. További felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. (*Jelzésre:*) Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Igyekszem a törvényjavaslat tárgyánál maradni, de mondjuk, az ellenzéki képviselők, Sebián-Petrovszki képviselő úr azonnal elvitte a vitát egy olyan dimenzióba, ami nincs benne a törvényjavaslatban: önkényuralomról beszélt. Gréczy képviselő úr az előbb elmondta, hogy 2010 előtt volt demokrácia és jogállam, most nincsen. Igen, csak erről a választók nem tudnak. Ugyanis a választók 2010-ben nagy többséggel egy új kormányt választottak, azt a kormányt leváltották 2010-ben, akiről önök azt mondják, hogy az az aranykor volt (*Gréczy Zsolt: 2002-ben is váltottak kormányt!*), és az a demokráciát, a jogállamot és az Európai Unió támogatását, és nem tudom, a világ vezető hatalmait hozta ide Magyarországra. Hát, ez nem kellett a választóknak. Mit szól hozzá? Kétharmados többséggel elküldték önöket. És azóta minden választáson kétharmados többséget szerez ez a kormány... (*Sebián-Petrovszki László: Mert olyan választási rendszert csináltak!* - *Gréczy Zsolt közbeszól.*), és önök nem jönnek ki a matchból, nem tudnak...

ELNÖK: Bocsásson meg, államtitkár úr! Képviselő Úr! Nem emlékszem, hogy államtitkár úr közbeszólta volna, amikor ön beszélt. Köszönöm megértését. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Az a helyzet, képviselő úr, hogy amíg a Demokratikus Koalíció ezt hiszi önmagáról, ez az önképe, hogy az önök kormányzása alatt minden rendben volt, csak ezt valahogy a választókkal nem sikerült megértetni, addig önök hál' istennek nem fognak tudni kijönni ebből a kispártiságból vagy maximum középpártiságból. De ez nem az én bajom; nekem az a tévedésük vagy helyzetértékelésük nagyon fáj, hogy azt hiszik, hogy ez a javaslat valamifajta önkényuralmi javaslat.

Először is elmondtuk, hogy ezek a Választási Irodának a technikai javaslatai, a Választási Irodának kifejezetten a választási eljárást segítő, azt gördülékenyebbé tevő elektronikus ügyintézésre vonatkozó javaslata.

Ezt valóban megküldték a pártoknak, nem tudom, önök mit válaszoltak rá, de jónéhányan azt válaszolták rá, hogy elfogadhatóak ezek a javaslatok. A kormánypártok is ezt válaszolták. Ettől még természetesen ennek a javaslatnak semmilyen köze nincsen az egész választási rendszerhez magához.

De csak hogy visszatérjünk az előző problémára, szeretném a figyelmükbe ajánlani, hogy a 2010-ben hatályban lévő úgynevezett régi választási törvény szerint is kétharmadot szerzett ez a kormány, meg a 2014 óta hatályban lévő új választási szabályok szerint is kétharmadot szerzett. Tehát akárhogy is nézzük, sehogy sem megy a Demokratikus Koalíciónak vagy a jogelődjének az, hogy visszaszerezze azt a hatalmat, amiből 13 éve a választópolgárok kiebrudalták önöket.

Tehát, tisztelt képviselő urak, ennek a javaslatnak semmi köze nincsen sem önkényuralomhoz, de még csak a jogállamisághoz vagy a demokráciához sincsen semmi köze. Annyiban van köze, hogy természetesen a választási eljárások szabályait bő egy évvel a választások előtt megváltoztatni, világos elektronikus eljárásokat előírni teljesen legitim és teljesen az európai sztenderdeknek megfelelő magatartás. Gyakorlatilag egy évük van arra a választóknak is meg a pártoknak is, hogy felkészüljenek erre az új, egyébként lényegesen nem érintő változtatásra, módosításra, hanem kizárólag eljárási szabályok néhány ponton való módosítására. Bő egy évvel a választások előtt kerül sor erre a módosításra, tehát önök bőven fel tudnak erre készülni, vagy fel tudják készíteni a választóikat vagy fel tudják készíteni az aktivistáikat. Tehát semmi akadálya annak, hogy felkészüljenek erre a választási szabályra.

(17.40)

Tisztelt Ház! Ha egyszer kezdeményeznének egy politikai vitát arról, hogy mikor volt jobb, régen vagy most, mikor volt nagyobb demokrácia, régen vagy most, szerintem eléggé felkészült kormánypárti képviselőkkel találkozónak ebben a vitában. Lenne érvinünk arra, hogy 2006-ban mi történt, vagy akár a 2010-es választásokon mi történt.

Viszont változatlanul arra kérem önöket, hogy ne ártsanak tovább a hazájuknak. Most is kiderült abból a felszólalásból, amit Gréczy Zsolt elmondott, hogy a mi szemünkre vetik, hogy az Európai Unió a forrásokat visszatartja Magyarországtól. Ezt a mi szemünkre vetik, miközben az önök pártelnöke beismerte, meg a politikusai beismerték, hogy azon dolgoznak az Európai Unióban, hogy Magyarország ne kapja meg a neki járó pénzeket. Ezek után a szemünkre vetik azt, hogy itt naponta olyan törvényeket tárgyalunk, amelyeknek az a célja, hogy ezeket a fajta akadályokat lebontsuk, és megérkezzenek Magyarországra a nekünk járó pénzek. Önök pedig röhögnek a markukba, mert az Európai Unióban elmondanak kígyót-békát a magyar kormányról, és utána azt mondják, a magyar kormány tehet róla, hogy az Európai Unió baloldali vezetői önökre hallgatnak.

Tisztelt Ház! Ez az egész színjáték kezd már egy kicsit unalmassá válni. Úgy gondolom, mindenki átlátja, hogy a DK politikusai és baloldali politikusok semmi mást nem csinálnak az Európai Parlamentben, az Európai Unióban, csak Magyarországot feketítik be, Magyarország elé akadályokat gördítenek azért, hogy a magyar emberek ne kapják meg a nekik járó pénzeket. Ez a törvényjavaslat most ugyan nem erről szól, de volt egy ilyen felszólalás, amire, úgy gondolom, hogy válaszolni kellett. Kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszait. A módosító javaslatok benyújtására... *(Gréczy Zsolt: Miattatok nem jönnek Brüsszelből az európai uniós pénzek!)* Megengedi, képviselő úr, hogy lezárjam a vitát? Köszönöm. A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség. Köszönöm a megértésüket. Elnézést kérek, nem szoktam az önök szavába vágni.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek az agrárminiszter feladatkörét érintő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3768. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Farkas Sándor úrnak, az Agrárminisztérium államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszterhelyettes úr, parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat 33 törvény módosítására tesz javaslatot. A jelen felszólalásomban röviden összefoglalom az egyes módosítások leglényesebb tartalmát.

A természet védelméről szóló törvény módosítása arra a problémára kíván megoldást adni, amely az egyik állami nyilvántartásban, nevezetesen az ingatlan-nyilvántartásban bekövetkezett változásnak egy másik nyilvántartásban, jelen esetben a Natura 2000-es területek elhelyezkedésének pontos meghatározásában okoz eltérést. Ez idáig a területeket egy jogszabálmellékletben felsorolt helyrajzi számok határozták meg, azonban a telekalakításokból eredő helyrajzszám-változást nem, vagy csak jelentős késséssel követte a jogszabályi melléklet módosítása, ami a köztes időben jogbizonytalanságot okozott. A törvényjavaslat értelmében egy adott földrészletnek a Natura 2000-es területbe tartozását szintén jogszabályban kihirdetett, térbeli ábrázolást megjelenítő térképszelvények digitális térinformatikai határvonala alapján kell megállapítani.

A vad védelméről és a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló törvény és az Országos Magyar Vadászkamáráról szóló törvény módosítása technikai jellegű.

A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló törvény módosítása egyesíti a közterület-felügyelet és a mezei őrszolgálat feladatellátását, amely révén az önkormányzatok a közterület-felügyelettel és a mezei őrszolgálatkal kapcsolatos feladataikat a továbbiakban hatékonyabban, kevesebb költséggel tudják ellátni. A törvényjavaslat lehetővé teszi ezenfelül a mezőéri járulék rendeltetésszerű felhasználásának ellenőrzését.

A gazdasági kamarákról szóló törvény módosítása megteremti a gazdálkodó szervezetek kamarai nyilvántartása és az élelmiszerlánc-felügyeleti információs rendszer közötti adatátadás lehetőségét, azaz az úgynevezett FELIR azonosító bekerül a kereskedelmi és iparkamarai nyilvántartásba, amely révén az érintett szervek feladatellátása hatékonyabbá válik.

A kereskedelemről szóló törvény egyes ipari és kereskedelmi tevékenységek végzéséhez szükséges szakképesítésekre vonatkozó felhatalmazó rendelkezései a miniszterek feladatköreinek módosítására figyelemmel a kormányzati munkamegosztásnak megfelelően módosulnak.

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint a halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló törvény módosítása szintén technikai jellegű rendelkezéseket tartalmaz, ahogyan a kisajátításról szóló törvény módosító rendelkezései is.

A termőföld védelméről szóló törvény módosítása az átlagosnál jobb minőségű termőföld fokozott védelme érdekében tartalmaz rendelkezéseket. Emellett az engedély nélküli, más célú hasznosítás esetén az eredeti állapot helyreállításának és a földvédelmi bírság elévülésének objektív és szubjektív szabályokat is megállapít, megteremtve ezzel az összhangot a szankciótörvény rendelkezéseivel. Új nyilvántartás kerül felállításra, amelynek célja, hogy a jövőben engedélyezésre kerülő más célú hasznosítások esetében egységes, átfogó statisztikai adatokat kaphassunk a termőföldvagyron alakulásáról, valamint segítse az engedélyezési eljárások során a beruházások megvalósulását, és a művelésági-változások bejelentésének ellenőrzéséhez segítséget adjon a hatóságnak.

Az élelmiszerláncról és a hatósági felügyeletről szóló törvény módosítása nyilvántartási, ellenőrzési és járványügyi jellegű módosításokat tartalmaz.

A hazai gazdaságot kedvezőtlenül befolyásoló, elsősorban külső körülmények, mint az élelmiszertermékeket sújtó infláció, háborús helyzet, pandémia, olyan jogszabályi rendelkezések meghozatalát teszik szükségessé, amelyek a lakosság élelmezésének zavartalanágát hivatottak biztosítani. Ennek érdekében szükséges lehet egyes élelmiszerek árát, kínálati mennyiségét szabályozni, valamint biztosítani ezeket az élelmiszereknek a készletezését, gyártási kapacitását. Az ezeket előíró jogszabályszovegek megfogalmazását jelentősen könnyíti, ha az alapvető élelmiszerek köre jogszabályban egyértelműen meghatározott, amelyhez a törvényjavaslat rendeletalkotási felhatalmazást biztosít.

A legutóbbi madárinfluenza-járványok hazai tapasztalatai azt mutatják, hogy egy kirobbanó járvány intenzív terjedésében az egymáshoz nagyon közel elhelyezkedő állattartó telepek kiemelt szerepet játszanak. Az ilyen jellegű átterjedés megakadályozására a szigorú járványvédelmi szabályok betartása sem nyújt megfelelő garanciát. A betegség jellegét, a kórokozó terjedését figyelembe vevő, szakmai alapokon nyugvó, kötelezően betartandó védőtávolság meghatározásával ez a kockázat jelentősen csökkenthető. A járvány továbbterjedésének megakadályozásával a nagy nemzetgazdasági veszteséggel járó madárinfluenza-járványok kártételei jelentősen csökkenthetők, a járvány időbeli elhúzódása lerövidíthető.

Az erdőtörvény módosítása a hosszú távú erdőszülség fenntartásához szükséges rendelkezést tartalmaz, az erdőfelújítások terén ugyanis a hatósági feladatkörök egyértelmű elhatárolásának hiánya miatt elmaradás tapasztalható. A probléma megoldása érdekében a módosítás az elrendelt erdőgazdálkodási tevékenység intézményeinek gyakorlati tapasztalatai alapján sajátos végrehajtás-foganatosítási rendelkezéseket tartalmaz. Az erdőtelepítés két módon történhet, ennek a részleteit most nem kívánom felolvasni önöknek.

A mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek vonatkozásában a beszállítókkal szemben alkalmazott tisztességtelen forgalmazói magatartás tilalmáról szóló 2009. évi XCV. törvény módosításának célja egyrészt jogharmonizációs jellegű technikai pontosítás, a mezőgazdasági és élelmiszer-ellátási láncban, a vállalkozások közötti kapcsolatokban előforduló tisztességtelen piaci gyakorlatokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv maradéktalan átültetése, valamint az Európai Bíróság által a C-400/19. számú ügyben hozott ítélet végrehajtása érdekében.

(17.50)

A Nemzeti Földalapról szóló törvény módosítása a Nemzeti Földalapba tartozó ingatlanok vonatkozásában technikai jellegű, a szabályozás egyértelművé tételét szolgáló rendelkezést tartalmaz.

A mezőgazdasági termelést érintő időjárási és más természeti kockázatok kezeléséről szóló törvény módosításával az agrárkárenyhítési rendszerben a közreműködő szervek munkájának segítése érdekében pontosításra kerülnek az üzemi szint fogalma mellett egyes eljárási szabályok. A módosítás a mezőgazdasági biztosítások kapcsán széles körű adatszolgáltatás bevezetésével a Kárenyhítési Alapot is érinti, azaz a jövőben minden, a kárenyhítés szempontjából releváns biztosításról információt kap a Magyar Államkincstár. A törvényjavaslat továbbá a kárenyhítő juttatás összegének megállapításánál a káresemény előtt megkötött és díjrendezett biztosításokat veszi figyelembe a termelői öngondoskodás előmozdítása érdekében, a krízisbiztosítási rendszer módosítása esetében pedig a mezőgazdasági termelők megfelelő összegű pótkompenzációjának lehetőségét teremti meg.

A hungarikumtörvény módosítása a Hungarikum Bizottság összetételét érinti.

Az agrárkamara törvény módosításával a kamarai meghatalmazás részletes szabályai kerülnek áthelyezésre az agrártámogatási törvényből az alkalmazási körhöz jobban illeszkedő kamarai törvénybe.

A hegyközségekről szóló törvény módosítása bevezeti a nyilvántartott adatszolgáltató fogalmát, amely a hegyközségi tagsággal, önkéntes hegyközségi tagsággal nem rendelkező személyeket integráló kategóriát jelenti. Ebbe a csoportba tartoznak a borvidéken kívüli szőlőtermesztők és borászati termelők, valamint a szőlőkereskedők és borkereskedők. A törvényjavaslat továbbá a hegyközségek beolvadása, a szőlészeti küldötti választhatóság feltételeinek igazolása esetében pontosító jellegű, a hegyközségi járulék fizetése esetében egyszerűsítést elősegítő szabályokat tartalmaz.

Tisztelt Képviselőtársaim! A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló törvényt érintő rendelkezések a technikai jellegű módosítások mellett a gyakorlatban történő működéshez szükséges kiegészítéseket tartalmaznak, illetve olyan fejlesztésnek is lehetőséget biztosítanak, mint az egyes, horgászathoz szükséges okmányok elektronikus kiadása és vezetése. A módosítás értelmében nyilvántartott halgazdálkodási vízterületen végzett haltermelés esetében a saját tulajdonú halállomány őrzéséről a termelő saját hatáskörben intézkedhet, elkerülve az indokolatlan adminisztratív és anyagi terhet. Tartósan vízhiányos állapot, havária esetén a módosítás jogalapot teremt a haszonbérleti díj fizetése vagy a halgazdálkodási tervben foglalt haltelepítési kötelezettség vonatkozásában a kedvezmény megállapításához.

Figyelemmel arra, hogy a földek adásvétele során a külföldi pénznyemben feltüntetett vételár alkalmas arra, hogy elriassza az elővásárlókat, ezért a földforgalmi törvény módosítása elő kívánja írni, hogy a föld tulajdonjogának átruházására irányuló szerződésben a föld ellenértékét az Alaptörvény cikkében meghatározott hivatalos pénznyemben, azaz magyar forintban kell feltüntetni, és a szerződésben szereplő ellenérték ezen forintösszeg megfizetésével is teljesíthető.

A földforgalmi törvény jelenleg hatályos rendelkezései értelmében az elfogadó jognyilatkozat joghatása, a földek hatósági jóváhagyáshoz kötött eladása, illetve használatba adása esetén a mezőgazdasági igazgatási szerv jóváhagyó határozatával áll be, az elővásárló ezen jogi aktus által lép a szerződés szerinti vevő, illetve haszonbérlet helyébe.

Az adásvételi szerződések hirdetményi úton történő közlése 2020. július 1. napjától a kormányzati portálon történő közzététellel valósul meg, amely szélesebb körű hozzáférést biztosít, a közzétett hirdmények között többféle szempont szerinti keresést tesz lehetővé, valamint a közzététel dátuma és a nyilatkozattételre rendelkezésre álló határidő is könnyebben nyomozható, jelentősen egyszerűsítve a földforgalmi szabályozást és az elővásárlási joggal rendelkezők joggyakorlását. A hatósági eljárás és a közzététel

okán ugyanakkor az adásvétellel érintett ingatlan indokolatlanul hosszú ideig egyfajta függő jogi helyzetben van. A forgalom biztonsága érdekében az elővásárlási jog gyakorlására nyitva álló 60 napos határidő 30 napra történő lerövidítése indokolt.

A közös tulajdonú ingatlanok esetében mind az elérhetetlen tulajdonostárs tulajdonát képező, mind pedig az elmaradt hagyatéki eljárással érintett ingatlanrészek hasznosításának problémáját a hatályos jogszabályok megfelelően rendezik.

A mezőgazdasági termékpiacok szervezésének egyes kérdéseiről, a termelői és a szakmaközi szervezetekről szóló törvény módosítása az akvakultúra- és a halászati ágazatban a szakmaközi szervezetek és termelői szervezetek elismerésével és működésével kapcsolatos szabályok pontosítását, kiegészítését, valamint a mezőgazdasági termelők széles körű védelme érdekében a fizetési határidő betartásának elősegítésére kellően hatékony jogkövetkezményi rendszer bevezetését tartalmazza.

Az öntözéses gazdálkodásról szóló törvény módosításával a törvényjavaslat az öntözési közösségként elismerni kívánt gazdasági társaság, szövetkezet tulajdonosi szerkezetére vonatkozó jelenlegi rendelkezést kiegészítve teszi lehetővé, hogy az öntözési közösségekben taggá váljanak olyan gazdasági szereplők is, amelyek nem a használatukban lévő földterületek öntözéses gazdálkodásba vonásával, hanem egyéb módon, tőkével, eszközzel vagy egyéb tevékenységgel járulnak hozzá az öntözési közösség eredményes gazdálkodásához; természetesen a közösségi tagok döntő többségének, háromnegyedének földhasználati joggal kell rendelkeznie a továbbiakban is. Az eddig elismert több mint 150 öntözési közösség elismerési eljárásának tapasztalatai alapján egyértelműsíteni szükséges az egyes méretkategóriákba tartozó területeket, melyek ellenőrzése a Magyar Államkincstár által kiadott, az egységes területalapú támogatás hasznosítási kód-tára alapján történik a jövőben.

A földeken fennálló osztatlan közös tulajdon felszámolására és a földnek minősülő ingatlanok jogosultjai adatainak ingatlan-nyilvántartási rendezéséről szóló törvény módosítása a földeken fennálló osztatlan közös tulajdon megszüntetésére irányuló eljárások specialitására tekintettel az általános ingatlan-nyilvántartási szabályoktól eltérő kiegészítő rendelkezéseket tartalmaz a végrehajtási joggal terhelt ingatlanok vonatkozásában. A módosítás megteremti a végrehajtási jog törlésének a közös tulajdon megszüntetésére irányuló eljárásokba történő integrálását, különös tekintettel arra, hogy a közös tulajdon megszüntetésére irányuló eljárás meghíúsulása esetén a végrehajtási jog törlésére ne kerülhessen sor, az eljárás sikeres lefolytatása esetén viszont biztosított legyen a végrehajtástól mentes tulajdonszerzés.

A családi gazdaságokról szóló törvény módosítása az ügyfelek adatigényléseit figyelembe véve az őstermelői nyilvántartás pontosítását célozza, emellett pontosítja a hozzátartozói láncolat fogalmát. Eddig a tagsági jogviszony megszűnt, ha a tag vonatkozásában

a hozzátartozói láncolat megszakadt, de a módosítás egyértelművé teszi, hogy a házastárs halála nem eredményezi a hozzátartozói láncolat megszakadását és így a tagsági jogviszony megszűnését.

A szőlészetről és borászatról szóló törvény módosítása többségében technikai jellegű pontosításokat tartalmaz. A telepítéshez szükséges hozzájárulások beszerzése sokszor aránytalan nehézségekbe ütközik, ezért a telepítések végrehajtása érdekében a javaslat szabályozza, hogy a hozzájáruló nyilatkozat iránti kérelmet mely esetekben kell a jogosult részére kézbesítettnek és a hozzájárulást a jogosult részéről megadottnak tekinteni. A javaslat a szőlőültetvények művelési kötelezettségének elmulasztása esetére szankció alkalmazását rendeli el. Ennek indoka, hogy egyes borvidékeken igen magas a műveletlen, kezeletlen ültetvények száma, ami többek között a betegségek és kórokozók elszaporodása miatt megnehezíti a többi termelő számára a rendeltetészerű gazdálkodást.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottak alapján láthatják, hogy a tárgyalt módosítások apróbb és javarészt technikai jellegűek, ugyanakkor ezek a kisebb korrekciók az érintett gazdák vagy vállalkozások számára mégis értelmezhető segítséget nyújtanak. Kérem tehát tisztelt képviselőtársaimat, hogy az elmondott indokok alapján a törvényjavaslat elfogadását támogassák. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(18.00)

(Az elnöki széklet Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönöm, köszönjük Farkas Sándor államtitkár úrnak a gondolatait. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Horváth István képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

HORVÁTH ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztői expozéban miniszterhelyettes úr részletesen bemutatta az előtünk fekvő törvényjavaslatot, amelyet okkal nevezhetünk salátatörvénynek, hiszen agrártémakörhöz kapcsolódón 33 törvényt módosít. A törvényjavaslat több technikai jellegű módosítást és pontosítást tartalmaz. Számos esetben az összhangot teremti meg egyéb törvényekkel, illetve európai uniós irányelveket ültet át a hazai jogszabályi rendszerbe.

Tisztelt Országgyűlés! Az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló törvény technikai jellegű módosítására azért kerül sor, hogy az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletről szóló törvénynek megfelelően használja a terminológiát. Ezzel megteremti az összhangot a két törvény között.

A természet védelméről szóló törvény módosítása azért vált indokolttá, hogy a Natura 2000-es területek

elhelyezkedése pontosan meg legyen határozva. Ezenfelül a módosítás az ingatlan-nyilvántartási bejegyzések eljárásrendjéhez is kapcsolódik. Ezentúl a védett, a fokozottan védett, illetve a Natura 2000-es területek ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzése nem földrajzi számok alapján, hanem térképszelvények alapján valósulhat meg.

A törvényjavaslat egy olyan módosítást is tartalmaz, amely alapján az állategészségügyi hatóság helyett a természetvédelmi hatóság engedélyre van szükség az állatkertek, állatgyűjtemények, egyéb vadon élő védett állatok tartására, idomításukat szolgáló létesítmények, telephelyek kialakításához, fenntartásához és üzemeltetéséhez.

A vad védelemről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló törvényjavaslat, valamint az Országos Magyar Vadászkamarról szóló törvényjavaslat módosítása technikai jellegű. A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló törvény módosítása a települési önkormányzatoknak a közterület-felügyelettel és a mezei őrszolgálattal összefüggő feladataik ellátását integráltan, egy szervezetben biztosítja. Így a mezei őrszolgálati tevékenységet hatékonyabban és alacsonyabb költségek mellett tudja ellátni. A mezei őrszolgálatban való működés feltétele, hogy a közterület-felügyelettel egyesített szerv állományába tartozó közterület-felügyelők munkaidejük felében mezőőri feladatokat láthassanak el.

Az előbbieken túl a módosítás tartalmazza, hogy a mezőőri járulék felhasználásának rendeltetészerű módját a jövőben a mezőgazdasági igazgatási szerv, vagyis a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara ellenőrizze.

A gazdasági kamarákról szóló törvény módosítása a hatékonyságot növeli. A módosítás megteremti a gazdálkodó szervezetek kamarai nyilvántartása és az élelmiszerlánc-felügyelet információs rendszere közötti adatok átadásának lehetőségét. Az érintett szervek feladatellátása hatékonyabbá válik.

A kereskedelemről szóló törvény módosítása, az egyes ipari és kereskedelmi tevékenységek végzéséhez szükséges szakképesítésekre vonatkozó felhatalmazó rendelkezései nem tükrözik a jelenlegi kormányzati munkamegosztást. A tervezet - tekintettel a kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló kormányrendeletre - a kormányzati munkamegosztásnak megfelelően módosul.

A mezőgazdasági, agár-, vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárások egyes kérdéseiről szóló törvény, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvény 2024. február 1-jei hatálybalépésére tekintettel az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésekkel összefüggő eljárásrendhez kapcsolódóan pontosításokat és technikai jellegű rendelkezéseket tartalmaz. A kisajátításról szóló törvény módosítására irányuló javaslat szintén technikai jellegű rendelkezéseket tartalmaz.

Ki szeretném emelni a termőföld védelméről szóló törvény módosítását. Üdvözlöm a kormányzat döntését, hogy szigorító jellegű rendelkezéseket vezet

be az átlagosnál jobb minőségű termőföld fokozott védelme érdekében. Az átlagosnál gyengébb minőségű termőföld végleges, más célú hasznosítását teszi lehetővé, ezzel kímélve a jó minőségű termőföldek művelésből való kivonását. Mint ahogy említettem, a módosítás az átlagosnál jobb minőségű termőföldeket véglegesen más célra akarja hasznosítani, az semmisségi oknak fog minősülni.

Továbbá a módosító javaslat az engedély nélküli más célú hasznosítás esetén elrendelhető eredeti állapot helyreállítása és a földvédelmi bírság elévülésének objektív és szubjektív rendelkezéseit is megállapítja, ezzel megteremtve az összhangot a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló törvény rendelkezéseivel.

A tervezettel bevezetni kívánt új nyilvántartás célja, hogy a jövőben engedélyezésre kerülő más célú hasznosítások esetében egységes, átfogó statisztikai adatokat nyújtson a földvagyon csökkenésével kapcsolatban, másrészt segíteni fogja az engedélyezési eljárások során elvégzendő vizsgálatot, illetve az ingatlan-nyilvántartási hatóság ellenőrzési feladatait, hogy a beruházások megvalósulásának és a művelésiág-változás bejelentésének ellenőrzéséhez is alapul szolgálhasson.

Új rendelkezésként került meghatározásra a víz újrafelhasználására vonatkozó minimumkövetelményekről szóló 2020/74 európai parlamenti, és tanácsi rendelet miatt. A módosítás az előbb említett rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezések megállapítására irányul.

Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletről szóló törvény módosítása kapcsolódik a gazdasági kamarákról szóló törvény módosításához. A módosítás az élelmiszerlánc-felügyeleti információs rendszerben nyilvántartott adatoknak a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarának történő átadásáról rendelkezik. Ezeket felül bővíti az Élelmiszerlánc-biztonsági Centrum Nonprofit Kft. feladatkörét, a mezőgazdaságban és élelmiszerláncban keletkező adatvagyon kezelése és közzétételének biztosítása, illetve a FELIR hatékonyabb működtetése érdekében.

A javaslat meghatározza az alapvető élelmiszerek fogalmát, az e fogalomba illő élelmiszerek körét, illetve a rendkívüli élelmiszerlánc-események miatt az állattartó létesítmények közötti védőtávolság meghatározását. Ezzel az intézkedéssel könnyebben lehet megelőzni az esetleges állatbetegségeket előidéző járványok kitörését, illetve terjedését.

Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló törvény módosításának célja az Alaptörvény P) cikkével való összhang, mely alapján az erdők mint természeti erőforrások nemzetünk közös örökségét képezik, amelynek védelme, fenntartása, a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége.

A módosítás egy probléma kezelésére irányul, az erdőfelújítások terén elmaradás tapasztalható. A mulasztás kezelése érdekében az erdészeti hatóság az erdővédelmi járulék helyett csereerdősítést írhat elő.

E tekintetben a kitermelés után nem erdővédelmi járulékot, hanem csereerdősítést kell végezni egy másik területen. Továbbá olyan, erdőterületen épített felépítmények jogi helyzetét szeretné tisztázni a javaslat, amelyeket több évtizede építettek, és a bejegyzési jogviszonyuk nincs megfelelően rendezve.

A mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek vonatkozásában a beszállítókkal szemben alkalmazott tisztességtelen forgalmazói magatartás tilalmáról szóló törvény módosításának célja jogharmonizációs jellegű, mely a mezőgazdasági élelmiszer-ellátási láncban, a vállalkozások közötti kapcsolatban előforduló tisztességtelen piaci gyakorlatról szóló 2019/633 európai parlamenti és tanácsi irányelvet ülteti át jogrendünkbe. A Nemzeti Földalapról szóló törvény módosítása technikai jellegű, ami a rendelkezések jogértelmezését segíti elő, és az öntözésfejlesztést szolgálja.

Tisztelt Országgyűlés! A mezőgazdasági termelést érintő időjárás és más természeti kockázatok kezeléséről szóló törvény módosításával segíthetjük az agrárkárenyhítési rendszerben közreműködő szervek munkáját. Ennek érdekében bővítésre kerül a biztosítói adatszolgáltatás köre. A biztosítók nem csupán a díjtámogatott mezőgazdasági biztosításról szolgáltatnak adatot, hanem minden, a kárenyhítés szempontjából releváns biztosításról is. Az előbbieken túl a javaslat a krízisbiztosítással összefüggő kompenzáció és pótkompenzáció szabályait is módosítja.

(18.10)

A közzolgálati tisztviselőkről szóló törvény módosítása azért vált szükségessé, mert az élelmiszerlánc-felügyeleti szervnél foglalkoztatottak a kormányzati igazgatásról szóló törvény hatálya alá tartoznak. Ennek megfelelően módosul a törvény.

A magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló törvény módosítása a jelenlegi kormányzati munkamegosztásra figyelemmel a Hungarikum Bizottságba delegálásra jogosult szervezetek és személyek körét érinti.

A Nemzeti Agrárgazdasági Kamaráról szóló törvény módosításának oka, hogy a kamarai meghatalmazás részletes szabályai átkerülnek az alkalmazási körhöz jobban illő kamarai törvénybe.

A hegyközségekről szóló törvény módosítása bevezeti a nyilvántartott adatszolgáltató fogalmát, amely a hegyközségi tagsággal és önkéntes hegyközségi tagsággal nem rendelkező személyek összevont kategóriáját jelenti. Idetartoznak a borvidéken kívüli szőlőtermesztők és borászati termelők, a szőlőkereskedők és a borkereskedők.

A tervezet a hegyközségek beolvadása, a szőlészeti küldötté választhatóság feltételeinek igazolása tekintetében pontosító, a hegyközségi járulék fizetése esetén egyszerűsítő szabályokat állapít meg.

A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló törvény technikai módosítása mellett a gyakorlatban történő működéshöz szükséges kiegészítéseket tartalmaz. Olyan fejlesztési lehetőséget is biztosít, mint az

egy, horgászathoz szükséges okmányok elektronikus kiadása és vezetése.

A felesleges anyagi és adminisztratív teher elkerülése miatt a termelő saját hatáskörében intézkedhet a nyilvántartott halgazdálkodási vízterületen végzett haltermelés esetén a saját tulajdonú halállománya őrzéséről.

A tartósan vízhiányos állapot ellehetetleníti a halgazdálkodási tevékenység végzését, ezért sok esetben szükségessé válhat a halgazdálkodásra jogosultak támogatása. A módosítási tervezet lehetőséget biztosít a haszonbérleti díj fizetésére vonatkozó kedvezmények megállapításához.

Tisztelt Képviselőtársaim! A földforgalmi törvény módosítása a többlethasználati megállapodásra vonatkozóan és a földforgalmat érintően tartalmaz módosításokat. Ezzel összefüggésben a föld tulajdonjogának átruházására irányuló szerződésben a föld ellenértékét az Alaptörvény K) cikke szerinti pénznemben, azaz forintban kell meghatározni. Az elővásárlás időtartama a korábbi 60 nappól 30 napra lesz csökkentve.

Az e törvényhez tartozó egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló törvény egy vélelmet fog meghatározni a kizárólagos tulajdonos esetében.

Az agrárgazdaságok átadásáról, az adózás rendjéről, a termelősövetkezeti földhasználati jog alatt álló földrészteltek tulajdonjogának rendezéséről és egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról, valamint a mezőgazdasági termékpiacok szervezésének egyes kérdéseiről, a termelői és szakmaközi szervezetekről szóló törvények módosítása technikai jellegű pontosításokat tartalmaz.

Az öntözési gazdálkodásról szóló törvény módosítása az öntözési közösségek hatékonyabb működését és fenntartását biztosítja.

A családi gazdaságokról szóló törvény az őstermelői nyilvántartás pontosítását célozza.

A földeken fennálló osztatlan közös tulajdon felszámolásáról szóló törvény módosítása - a földeken fennálló osztatlan közös tulajdon megszüntetésére irányuló eljárások sajátosságára tekintettel - kiegészítő rendelkezéseket tartalmaz a végrehajtási joggal terhelt ingatlanok tekintetében.

A szőlészettről és borászatról szóló törvény módosítása keretében a törvényben szereplő fogalmakat bővíti ki, az új telepítések és kivágások ellenőrzésével kapcsolatban határidőket hosszabbít meg.

A tervezet a szőlőültetvények művelési kötelezettségének elmulasztása szempontjából szankciók alkalmazását írja elő, ezzel csökkentve a magas számú műveletlen ültetvények számát, csökkentve a betegségek és kórokozók elszaporodásának lehetőségét.

A közös agrárpolitikából és a nemzeti költségvetésből biztosított agrártámogatások eljárási rendjéről szóló törvény módosítása a jövőben alkalmazandó törvények egyértelműsítése szempontjából vált indokolttá.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Köszönöm, hogy meghallgattak. Kérem, támogassák az

előttünk lévő törvényjavaslatot a magyar agrárgazdasági rendszerünk fejlesztése érdekében. Kérem, fogadják el. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Horváth István képviselő úr. Most megadom a szót Ráczné Földi Judit képviselő asszonynak, a DK képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon!

RÁCZNÉ FÖLDI JUDIT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Örülünk annak, hogy a tisztelt miniszter úr és a minisztérium az előző hónapok sokszor hangulatkeltő látványpolitizálása helyett ismét a munkával foglalkozik. Örülünk annak is, hogy az agrárminiszter a fideszes vezetésű és a vezetők politikai igényeit kiszolgáló agrárszervezetek hangulatkeltő petíciói aláírása helyett végre azt csinálja, ami a feladata lenne, vagyis megpróbálja oldani az agrárium egyre súlyosbodó problémáit.

A termelési jelentések és a kormányzati hurráhangulat ellenére igen gyászos az ágazat helyzete. A Demokratikus Koalíció és az árnyékkormány azért küzd, hogy a gazdák helyzete javuljon.

A DK álláspontja szerint az Orbán-kormány történelmi bűnt követett el azzal, hogy ilyen jelentős EU-támogatási rendszer mellett 12 év alatt tönkretette a magyar mezőgazdaságot. Az a mezőgazdaság szorult most importra kukoricából, amely a minisztériumi vezetők szerint 20 millió ember ellátására is képes. Magyarországon, egy agrárországban egy év alatt 40 százalékkal drágulnak a boltokban az élelmiszerek. Mindez beismerő vallomás arra, hogy 12 év alatt tönkretették a magyar mezőgazdaságot. Magyarországnak adottságai révén Európa legolcsóbb élelmiszereit kellene előállítania, ehelyett történelmi mértékben drágulnak az élelmiszerek, a magyar gazdákat pedig a rezsiszámlák fojtogatják.

A klímaválság megmutatta magát pusztító aszályok képében, mégis az országban ennek ellenére még csak tervezés alatt állnak az öntözőrendszerek. Jelenleg Magyarországon 1,2 millió hektáron lehetne öntözni, ebből azonban ez mindössze 110-120 ezer hektáron valósul meg. Ugyancsak beszédes adat, hogy miközben hazánkban a mezőgazdaság számára felhasználható vízkészletek alig 30 százalékát hasznosítják, addig az európai átlag 80 százalék.

De egyvalamit elértek 13 év alatt: a magyar mezőgazdaság, köszönhetően az Orbán-kormánynak, a szélsőségesen feudális, a keveseknek nagy jövedelmet termelő ágazattá vált, miközben a vidék elnéptelenedése tovább folytatódik. 12 év alatt az Orbán-kormány kialakította a NER-udalizmust.

Magyarországon 2023 márciusában átlagosan 25,2 százalékkal haladták meg az egy évvel korábbit a fogyasztói árak. Az élelmiszerek ára 42,6 százalékkal emelkedett. Ez egy agrárországban elfogadhatatlan. Itt valami végzetesen el lett rontva az elmúlt időszakban. Az infláció az EU-ban nálunk a legmagasabb.

Bátran előztünk a kanyarban, emiatt a szántóföldön kötöttünk ki. A módosítások segítenek csökkenteni az inflációt? Segítenek a javaslatok abban, hogy megálljon a mezőgazdaság felvevőpiacának számító kiskereskedelmi üzletek forgalmának esése, ami egy év alatt 10,1 százalékos csökkenést mutatott? Vagy hogy megállítsa az élelmiszeriparhoz kapcsolódó belföldi turizmus csökkenését? Mert a belföldi vendégek száma 11, a vendégéjszakáké pedig 13 százalékkal csökkent egy év alatt.

Gyuricza Csaba, a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem rektora nem is olyan régen azt mondta, Magyarországon azt lehet látni, hogy nem tartott lépést a globális mezőgazdasági fellendüléssel, hiszen ha a hazai mezőgazdaság hatékonyságát nézzük a kilencvenes évek elejétől, akkor nemhogy ezt a 78 százalékot nem érte el, de még a stagnálást is éppenhogy.

Azt tudjuk és látjuk, hogy a mezőgazdasági termelésben viszonylag jók vagyunk, azonban az alapanyag-előállításra épülő feldolgozóiparban és annak termelékenység mutatóiban egyértelműen javulnia kell hazánknak. Vajon ezek a módosítások segítenek növelni a hatékonyságot? Segít megoldani ez a törvényjavaslat, hogy 2022-ben drasztikusan csökkent a magyarországi vágóhidakon levágott állatok száma? Vagy hogy 2022-ben az értékesített műtrágyamennyiség 32,4 százalékkal lett kevesebb az egy évvel korábbinál? Esetleg segít abban, hogy a vadban és halban gazdag országban miért tengeri importhat eszünk, és miért fogyaszt a magyar kevés vadhúst?

(18.20)

Vagy itt van az öntözés problémája. Arra ad megoldást? Ön mondta, hogy 2022-ben kifejezetten súlyos aszály pusztított az ország mezőgazdasági területeinek 80 százalékán, amelyből 1,45 millió hektárra jelentettek be aszálykárt. A 2022. évi károk kompenzálására az erre jogosult 22 583 gazdálkodónak 2023. március 31-éig 50,6 milliárd forintot fizetnek ki. Köszönik a gazdák nyilván a segítséget, viszont tavaly az aszály miatt a mezőgazdasági kibocsátás körülbelül 30 százaléka veszett oda, a gazdasági kár 500 milliárd forint.

Hiába az öntözési közösségek nagy száma, és hiába hosszabbítja meg a minisztérium az öntözésfejlesztésre kiírt pályázatokat, ha nem növekszik szemmel láthatóan az öntözött területek nagysága, és valljuk meg, ez a klímaváltozás évszázadában nem elfogadható. Segítenek ezek a törvényjavaslatok abban, hogy a Bizottság 2022. november 7. napján elfogadott stratégiai terve alapján kiírásra kerüljenek pályázatok még ebben a félévben? A gazdák várják ezeket az új lehetőségeket.

Az előttünk lévő egyes törvényeknek az agrárminiszter feladatkörét érintő módosításáról szóló törvényjavaslat egy 33 törvény módosítását magában foglaló salátatörvény, tehát a törvény neve és címe megtévesztő. Ezt a nagy terjedelmű törvényjavaslatot

pont a munka ünnepe előtt egy nappal sikerült benyújtani. Hát, ez igazán szimbolikus! Miért kell egy ilyen nagy terjedelmű, ennyire sok ágazatot érintő salátatörvényt ilyen rövid határidővel tárgyalni?

Látható a javaslatból, hogy sok, évek óta megoldatlan problémát tett helyre, mint például a mezőgazdasági biztosítások definíciója vagy az összeférhetlenség meghatározása a hegyközségek esetén, de például hiányoljuk a nagy dirrel-durral beharangozott földadó eltörlését.

Mindegyik módosításról van véleményünk, de néhányat szeretnék kiemelni, és azokhoz kérdéseket megfogalmazni konkrétan.

A 23. §-ban a (2) bekezdés a termőföld védelméről szóló törvény (11) bekezdését módosítja. Itt az eredeti szövegben tíz év van. Vajon mi indokolja a három évre történő módosítást?

A 85. §-ban kibővítésre kerül a biztosítói adat-szolgáltatás. Ezeket egyeztetették-e a biztosítókkal, illetve a szerződések kötvényszámát miért nem kellett eddig még megküldeni?

A 92. §-ban módosítják a Hungarikum Bizottságba delegáló személyek körét. Azt értem, hogy a bizottságba delegálásra jogosult szervezetek, illetve személyek körét a jelenlegi kormányzati munkamegosztásra is figyelemmel módosítani kell, de azt nem, hogy a területfejlesztési miniszter miért kerül ki a delegálók köréből.

A 106. §-sal orvosolandó problémát pontosan értjük. Azt szeretném kérdezni, hogy egy konkrét ügy miatt történt módosítás, vagy más miatt módosítják a helybírói tisztség betöltésének kizárási indokát.

A 168. § módosítása okozhat-e esetleg minőségi, ízbeli problémát? Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ráczné Földi Judit képviselő asszony. Most megadom a szót Bencze János képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BENCZE JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy hatalmas anyagot látunk magunk előtt; titulálhatnánk salátatörvénynek is, mint mezőgazdasági gyakorlati szakember ezt így közelítettem meg. Én azt látom benne, hogy nagyon sok olyan gyakorlati anyagot tartalmaz, olyan gyakorlati és technikai módosítást, ami meg fogja könnyíteni a munkánkat. Látok benne én is problémás dolgokat, és van hiányérzetem is, át is néztük több ponton. Gyakorlati szempontból közelíteném meg az egészet.

Tehát van egy fontos dolog: én nagyon örülök neki, hogy az öntözési társulásoknál módosulnak a dolgok, kiterjednek, és úgy néz ki, meghallották a gazdák szavát, a gyakorlati gazdálkodók szavát. Hiányoljuk belőle magát a vízmegettartásnak a fogalmát. Remélem, hosszú távon beleíródik, és kapunk erre egy komolyabb törvényt, egy komolyabb javaslatot, hogy Magyarország hogyan tartsa meg az átfolyó vizeket

mind nagyban, mind helyben; ez egy kiemelten fontos dolog lesz a jövő számára a talajok vízmegtartó képessége miatt. Számos technológia létezik rá, és számos olyan társulás, számos olyan egyesület van, amelyik ezzel foglalkozik. Nagyon remélem, hogy jövőre egy olyan anyagot is olvashatunk, ahol Magyarország az aszálykárok miatt rá fog hajtani a vízmegtartásra helyben, a talajokban. Ez azért nagyon fontos, mert a helyben megtartott vizet nem kell kiemelni, nem öntözzük el, nem erősítjük vele a szikesedést, és erre mindenképp szükségünk lesz.

Az egy különösen szerencsés dolog, hogy a tavalyi évhez képest az idén a Jóisten megsegített minket, gazdálkodókat, és csapadék formájában segíti a termelést, de ez nem lesz mindig így, tehát ezt kiemelt problémaként szeretném kezelni. Szoktam volt mondani itt bent a tisztelt Házban, hogy szeretnék látni egyszer egy évben egy aszályköltségvetést, amely a jövőbeli aszályokat fogja megelőzni, és a pénzösszegek nagy része, ami szabadon felhasználható akár az Unióból, akár a hazai költségvetésből, erre fog koncentrálni, legyenek azok vízmegtartó művek nagyobb folyókon vagy helybeni csatornákon. Itt utalnék jelen időszak egy-két olyan eseményére, ami sajnos előre vetíti, hogy egyes haszonélvező emberek ebből hogyan húznak hasznot: ezek a bizonyos záportározók. Olyanok épüljenek, amelyek a gazdák hasznát és nem bizonyos gazdasági körök, maffiózók hasznát növelik. Ez lenne az egyik.

A másik az, hogy az erdőtvénynél nagyon jó technikai módosítások vannak benne, az erdőgazdálkodók üdvözlik, tehát jónak tartják. Hosszú-hosszú évek óta küzdöttek azért, hogy ezek bekerüljenek, viszont felhívták a gazdálkodók egy másik problémára a figyelmet, főleg itt talán a csereterületek kapcsán. Ugyanis Magyarországon az egy nagyon jó dolog, hogy erdősítünk, nagy területeket erdősítünk, hiszen ez növeli a talajok vízmegtartó képességét, de van neki egy olyan része is, ami káros a mezőgazdasági termelésre két szempontból. A meg gondolatlanul elhelyezett erdőterületek, erdőfoltok mezőgazdasági területeken a vadkár esélyét növelik. Tehát az egyik oldalon küzdünk a vadkár ellen, a másik oldalon egy gazdálkodó, nevezzük úgy, szerintem a rosszul átgondolt törvények miatt telepíthet erdőt, és az, hogy az adott mezőgazdasági területeken haszonnövényeket termelünk mintegy vadbázist biztosítva, többszörösére növelheti a vadkárt.

Van egy másik probléma, ami főleg a gyenge vízmegtartású talajokon jelentkezik, de ilyen van nálunk, a Dunántúli-dombságban is. Azt tudni kell, hogy a legtöbb haszonnövénynek a gyökérzete mélyre nyúlik, mélyebb rétegből is vesz fel vizet, és a termőterületek mellé telepített erdőknél ezek a növények vízhiányt fognak szenvedni, ugyanis az erdő gyökérzete mélyebbre nyúlik. Itt átgondoltságot kérnének, egyfajta központi tervezési koncepciót, meghallgatva a helyieket is. Itt ez lenne a javaslat.

És akkor van még egy, aminek szomorú aktualitása van, ennek viszont kimondottan örülünk, és azt

szoktuk mondani, hogy a puding próbája az evés: ez a takarmányok minőségbiztosítása. Most nem tudom pontosan idézni a paragrafust, de nekünk most úgy tűnik - és ha beválik, akkor ez működni is fog -, hogy szigorúan el fognak járni azokkal a takarmánykereskedőkkel, takarmánykeverőkkel kapcsolatban, akik nem megfelelő, rossz minőségű takarmányt hoznak forgalomba. Szigorúan szankcionálni kell őket, ez egy kérés volt, és úgy láttuk, hogy meghallgatták, ugyanis az ügyeskedő kereskedők által Ukrajnából behozott rossz minőségű takarmány-alapanyagoknál ez megjelent.

Hogy egy gyakorlati problémával illusztráljam: aki vidéken járt, a gazdálkodóknál járt, az a tejelőtér-állománynál szembesült egy olyan problémával, hogy ha a jóságok ilyen gyanús eredetű takarmányt, tápkeveréket kaptak, a mesterséges megtermékenyítésnél alacsonyabb lett a megtermékenyülési ráta. Néhány gazda maszekban bevizsgáltatta úgymond ezeket a takarmányokat, és rossz minőségűnek találták. Tehát ha működni fog ez a jogszabály-módosítás, és ezekre az emberekre, a terménykereskedőktől a forgalmazókig kíméletlenül lesújtanak, akkor ez jó hatással lesz, ha viszont nem tartják be bármilyen oknál fogva, akkor ez nagyon áldatlan állapotokkal fog járni a magyar mezőgazdaságban, mert úgy néz ki, hogy az ukrán gabona beáramlása az Európai Unió szándékai szerint hosszú távon nem fog megszűnni. Erre mindenképp fel kell készülnünk, és hasonló szigorú jogszabályokkal kell felkészülnünk mind a kereskedelemben, mind a behozatalban, mind a forgalmazásban. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bencze János képviselő úr. Most megadom a szót Dócs Dávid képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, jegyző úr.

(18.30)

DÓCS DÁVID, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót. Örömmel tudom konstatálni, hogy az előttünk lévő törvénymódosítás, amely 33 törvényhez nyúlna hozzá, tartalmaz számunkra is üdvözlendő részeket, hiszen az osztatlan közös tulajdonforma felszámolása már régóta várat magára, hiszen az egész országban rengeteg olyan föld van, amit nem lehet igazán művelés alá vonni, amin nem lehet hatékonyan gazdálkodni.

Az átlagosnál jobb minőségű földek védelme szintén öröndetes, bár egy kicsit álságosnak hangzik azután, hogy az önkormányzata alatt lehetett megtenni azt a szégyenletes dolgot, miszerint Debrecen mellett a legjobb magyar termőföldeken, 45 aranykoronás földeken létesül koreai akkumulátorgyár.

A külföldi pénznemben történő földvásárlás megszüntetése is szintén öröndetes, hogy csak magyar forintban meghatározott áron lehet ezeket a földeket megvásárolni, ámbátor én azt gondolom, ezzel

elismerik a külföldiek által iparszerűen szerzett magyar termőföldek adásvételét; hiszen én többször felvettem már itt a parlament előtt és a Mezőgazdasági Bizottságban is ezt a kérdést és ezt a problémát, és akkor mindig nemleges válaszokat és számomra nem, de a közönség és a közvélemény számára megnyugtató válaszokat kaptam; ám a Dunántúlról, gazdátársaimtól nem ilyen válaszokat és nem ilyen üzeneteket kapok.

Itt van az ukrán import magyar mezőgazdaságra gyakorolt hatásra, amely kézzelfogható több téren is, hiszen nemcsak az olajos magvak és a gabona tekintetében, de a méhészek tekintetében is óriási pusztítást végzett és eredményezett. Ennek okán elég sok gazdálkodó tevékenysége, sőt egész egyszerűen a fennmaradása vált kérdésessé, hiszen a tárolóik teli vannak a jobb ár érdekében betárolt tavalyi gabonával, amit most a tavalyi aratási ár egyharmadért sem tudnak értékesíteni, tehát egy óriási csapdába kerültek. Ezt a csapdát, én azt gondolom, hogy kormányzati segítség nélkül nem lehet megszüntetni, nem lehet feloldani, éppen ezért én arra kérem legnagyobb tisztelettel a kormányzatot és az Agrárminisztériumot, hogy ez legyen az elsődleges prioritás, és ezeknek a gazdálkodóknak a túlélése érdekében legyenek szívesek, mindent tegyenek meg. Most pedig engedjék meg, a gondolataimat megpróbáltam rendezni, de ha már salátatörvényről beszélünk, akkor túl nagy falat ez, úgyhogy én egy salátaválasszal készültem, és ezt most akkor szeretném önöknek is ismertetni.

Nem győzöm elégszer hangsúlyozni, hogy hazánk elsősorban mindig is a mezőgazdasági adottságaira tudott támaszkodni a történelmünk során. A magyar gazdák azonban nem tudnak a magyar kormányra támaszkodni ebben a vészterhes időszakban sem, hiszen a megnövekedett terheik enyhítése helyett azok tovább növekednek, gondolok itt a kutak engedélyeztetési eljárásának a költségeire, és örömmel hozzáteszem zárójelben, hogy az Agrárminisztérium a kormányzattal szembemelve megpróbálta gyakorlatilag kivezetni még a közvélemény elől is ezt a kérdést, és reméljük, hogy ez a moratórium tovább lesz tologatva.

Aztán itt vannak a megemelkedett energiaárak, a növekvő kamarai tagdíjak, ami szintén a kicsiknek nehezmény, a nagyok pedig köszönik szépen, a felső öszszeghatár miatt kevesebbet fognak fizetni, mint eddig, de még sorolhatnám a problémákat, valamint az agrárium prosperáló útra állítása helyett továbbra is a multiknak járó végtelen támogatás, és ugyanúgy a külföldi munkavállalóknak épített akkumulátorgyárak a kormány gazdaságpolitikájának legfőbb irányai, ahelyett, hogy tényleg a magyar agráriumot próbálnák helyre tenni 13 év kormányzás után.

A koronavírus időszaka is bebizonyította, hogy mekkora katasztrófához és pánikhoz tud vezetni, ha egy ország kiszolgáltatott az élelmiszer-önellátás és az élelmiszer-beszerezés terén, és most erre tett még rá egy lapáttal az óriási élelmiszer-infláció is.

Hazánknak a mezőgazdaság talpraállításával és az erre épülő iparral ismét Európa éléskamrájának szerepét kellene betöltenie a mi álláspontunk szerint, ezért hazánk gazdasági húzóágazata az élelmiszer-termelés, nem pedig a vitatott, megosztó és rendkívül környezetkárosító akkumulátorgyártás kell legyen.

Ezzel szemben mi az önök álláspontja, és mikor kezdett kilógni a ló lába? A debreceni CATL gyár körüli botrányok után kapott országos reflektorfényt a Fidesz-kormány új csodafegyvere, az akkumulátorgyártás. Azonban hogy ezt a tendenciát megértsük, pár évet vissza kell mennünk az időben. Orbán Viktor 2017-ben arról beszélt a gödi Samsung-gyár átadó ünnepségén, hogy a magyar gazdaság jövőjét erre a területre szeretné alapozni. Ennek a gazdasági iránynak viszont számos, önmagában is problémás vonzata van. Elsőként azt a tényezőt említeném, amely szívemhez a legközelebb áll, a mezőgazdasági aggályokat. A debreceni akkumulátorgyár területe ebből a szempontból kifejezetten megbotránkoztató, mint ahogy azt az előbb is említettem, hiszen az ország legértékesebb földjeiről, sok esetben 45 aranykoronás földekről van szó, amelyeket 221 hektárnyi területen tesznek terméketlenné és megművelhetetlenné. Ezeket a területeket új tulajdonosaik zsarolással, fenyegetéssel és kisajátítási eljárásokkal tudták korábbi gazdáiktól megszerezni, akik egészen eddig gazdálkodtak rajtuk, és rendeltetésüknek megfelelően használták azokat.

Különösen érthetetlen, hogy amikor a termőföld védelmét az Alaptörvény is kimondja, amikor tudjuk, hogy a föld egy korlátozott számban rendelkezésünkre álló erőforrás, amikor tudjuk, hogy földjeink folyamatosan erodálódnak és kimerülnek, akkor miért a zöldmezős beruházásokat részesíti előnyben az ilyen építkezések esetében a kormány, amikor a szocialista időkben megörökölt gyárterületek használatlanul pusztulnak el országszerte? Rekultiváció vagy újrahasznosítás helyett most újabb termőföldterületek ipari lepusztítását teszik lehetővé, és mindezt állami százmilliárdokkal támogatják.

De nézzük, hogy mit is támogatnak pontosan a magyar adófizetők pénzén! A gyár éves szén-dioxid-kibocsátása 288 ezer tonna, a napi vízigénye akár 6200 köbméter is lehet a becslések szerint. De a száraz számok mellett a helyiek rövid távon leginkább a tömegével érkező vendégmunkások jelenlétét - sok esetben terhelő jelenlétét -, a megnövekedett személy- és teherforgalmat fogják megérezni.

Az előző rendszerben már bebizonyosodott, hogy mi nem a vas és acél országa vagyunk, hanem Európa éléskamrája voltunk mindig is. Nürnbergben egy magyar szürke marha szobra áll a piac előtt, ami azt bizonyítja, hogy az első osztályú magyar marhát egész Európa-szerte igen preferálták és előnyben részesítették. A Mi Hazánk Mozgalom szerint nekünk élelmiszeripari nagyhatalommá kellene válnunk, nem pedig akkumulátorgyárrá vagy autóipari összeszerelő nagyhatalommá.

A földjeink beépítése mellett van még több olyan megmagyarázhatatlan bűne az elmúlt három évtized kormányainak, amelyet nyugodtan nevezhetünk a szó legszorosabb értelmében is hazaárulásnak. Az elmúlt 30 évben sajnos egyre több magyar család hagyta el jobb esetben csak a magyar vidéket, rosszabb esetben pedig magát az országot is, és ez most újra reneszánszát éli a kedvezőtlen gazdasági és társadalmi folyamatok okán. Így nemcsak a földjeink erodálódnak, de a nemzetünk is; és ebből adódik, hogy mivel a föld stratégiai jelentőségű, nem marad parlagon, hiszen a tőkeerős nagygazdálkodók sok esetben külföldiek; minden egyes négyzetcentimétert felvásárolnak, így a haza árulása, kiárusítása jelenleg is zajlik, és valódi védelem helyett megyényi területeket veszítettünk már most is el.

A Dunántúlon egyre nagyobb ezeknek a területeknek a száma, és az ezeket birtokló külföldi gazdák és befektetni vágyók étvágya csillapíthatatlan, így terjeszkedésük is garantált, hiszen amióta világ a világ, eddig még minden földnek volt gazdája. És ha nem a magyarok, akkor majd birtokolja azt más; csak éppen nem szülőföldjeként, megélhetése helyéül fog tekinteni rá, pusztán kizsákmányolható erőforrásként.

A Mi Hazánk olyan mezőgazdaságot szánna hazánkunk, ahol a magyar kisgazdák, családi gazdaságok tudnak érvényesülni, nem pedig az osztrák nagygazdák kerülnek monopolhelyzetbe. Éppen ezért nem mondhatunk le róla, és alapjaiban kell a magyar földhöz és a magyar mezőgazdasághoz való hozzáállásunkon változtatni. Vissza kell vezetni a földtől elszakított, a nagy bevásárlóközpontok polcaitól függő, kiszolgáltatott és kizsákmányolt embereket az agráriumban, a környezettudatosság, a fenntarthatóság és az önfenntartás világába; annál is inkább, mivel több mint ezeréves agrárország vagyunk, mára mégis leszállópályán kap helyet a mezőgazdaság, amelyet nemzetgazdaságunk egyik húzóágazatává kéne varázsolni, és ha a Mi Hazánk fog műlni, akkor az is lesz egyszer. Szégyen, hogy az élelmiszer-önrendelkezés terén csak Bulgária kullog mögöttünk a sorban az egész Európai Unióban.

A következő szégyenünk, hogy a másik nemzetstratégiai kérdés, a helyes vízgazdálkodás is romokban hever, hiszen hiába élünk egy medencében, ha szépen lassan kiszáradunk és elsivatagosodunk, és mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy Magyarországot, hiába van egy medencében elhelyezkedve, ezt a csonka országot is több víz hagyja el, mint amennyi beérkezik. Így könnyen belátható, hogy megfelelő vízgazdálkodás nélkül aligha tudja a magyar gazdaság elérni azt az állapotot, amit röviden önrendelkezésnek, önfenntartásnak szoktunk hívni. Folyamatos lépéshátrányban van országunk a változó klíma okozta helyzetek kezelésében, ezért az érintettek sem kaptak elegendő segítséget a regnáló kormányoktól, illetve több olyan beruházás kivitelezése is várat magára, amely már régen szükségszerű lett volna.

(18.40)

Konkrét példaként említeném, hogy a Tiszára tervezett duzzasztógát megépítése Csongrád és Bóros között vagy a Duna-Tisza-csatorna évek, de inkább évtizedek óta csúszik, pedig a helyiek szerint még egy ilyen aszályt a térség már nem fog kibírni, mint ahogy a mezőgazdasági termelők sem, akik közül 2022-ben is sokan tönkrementek a vízhiány és az ebből adódó termelési nehézségek, kieső termésátlagok miatt.

Írásbeli kérdéssel fordultam az Agrárminisztériumhoz, melyet átpasszoltak a Belügyminisztériumnak, melyre aztán Rétvári Bence államtitkár úr adott választ, de a háromszori benyújtott írásbeli kérdésemre sem kaptam egyértelmű választ, csak visszautalt az előző válaszára, és nem tudtam meg továbbra sem, hogy ez a vízlépcső egyáltalán valamikor meg fog-e épülni, vagy terv marad örökre.

Amellett, hogy egyre fogy a vizünk, annak egyre romló minőségét is meg kell említeni, hiszen a KSH tanulmánya szerint több mint ezer olyan település van Magyarországon, ez hazánk településeinek az egyharmada, ahol egyáltalán nincs közüzemi szennyvízelvezető hálózat, ami azt jelenti, hogy rendkívül nagy talajterhelést jelent az adott régióra, mely értelemszerűen a természetes vizeinkre is óriási terhelést jelent.

Mi a politikai akarat hiánya és a mulasztások okozta károk helyett a valódi gyakorlati eredményeket, egy fenntartható vízgazdálkodást szeretnénk. A Duna-Tisza- és más csatornák megépítése mellett víztározó rendszerekre is szükség van, nemcsak az öntözés lehetőségének biztosítására, hanem az ökológiai katasztrófa elkerülésének céljából a talaj vízsztintjének a megtartása érdekében is.

A jövőnk, a következő generációk érdekében a föld, a víz, a természet és a levegő védelme elsődleges cél kell hogy legyen. Ez mind a nemzeti kincseink közé tartozik, azonban annak érdekében, hogy a Trianonban megcsonkított országunk ilyen értékeit meg tudjuk őrizni, arra kell törekednünk, hogy egy szinergiát hozunk létre. Ez azt jelenti, hogy ezeket az ágazatokat, ezeket a szegmenseket egyként kell kezelni, hiszen kihatnak egymásra. Éppen ezért a föld védelme, magyar kézben és művelésben tartása nemzetstratégiai cél kell hogy legyen, akárcsak a helyes és előremutató vízgazdálkodás, valamint a fenntartható flóra és fauna jegyében az egymással szinkronban működő mező- és erdőgazdálkodás; valamint a földtulajdonosok bevonásával és szakmai észrevételével a vadászati törvény módosítására is nagy szükség lenne, mivel a jelenlegi szabályozás egyértelműen a vadászatra jogosultnak kedvez, az erdőgazdálkodót, mezőgazdasági termelőt és földtulajdonost pedig teljesen kiszolgáltatott helyzetbe hozza, és megfosztja alapvető jogának gyakorlásától, valamint a hatékony és rentábilis gazdálkodás lehetőségétől is.

A vadászattal kapcsolatos jogszabályok pont az erdőgazdálkodókat és mezőgazdászokat, földtulajdonosokat hozzák nehéz helyzetbe, holott az szervesen

összefügg ezzel a tevékenységgel, hiszen az ő területükön zajlik a vadgazdálkodás, az ő rovasukra és kárukra. A jogszabályi környezetet úgy kell módosítani és finomra hangolni, hogy a földtulajdonosokat ne elnyomja, hanem egyenlő partnerként kezelje, és lehetőséget biztosítson alanyi jogon, földtulajdonosi alapon arra a gazdálkodónak, hogy megvédjék és megőrizzék az általuk művelt területeket és az azon termelt javakat, hogy a vadászat ne a politika kegyeltjeinek és kiszolgálóinak a privilégiuma legyen, hanem egy nagy múltra visszatekintő, elismert, megbecsült és valóban a vadászatról és a természeti egyensúly fenntartásáról szóló szakma.

Mi azt gondoljuk, hogy az agrárium kell hogy legyen a jövőnk záloga, de ehhez szükségesek az általam is ismertetett változtatások, az, hogy az Agrárminisztérium ne politikai, hanem valódi szakmai alapokon működjön, mely a jelenlegi törvénymódosításnak köszönhetően nyomokban tartalmaz ilyen szakmai javaslatokat is.

Összefoglalva tehát: az a különbség a Fidesz és a Mi Hazánk politikája között, hogy míg önök a fontossági sorrendben nem a magyar kisvállalkozásokat, családi gazdaságokat helyezik első helyre, hanem a külföldi gigacégeket és honfoglaló vállalkozókat, addig számunkra a magyar föld, a hazai vízkincs és természet a legfontosabb, ezért mindent meg fogunk tenni azok megvédése érdekében. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dócs Dávid képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásokra van lehetőség. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. További képviselői felszólalásokra sem látok jelentkezőt.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Láthatóan készülődik Farkas miniszterhelyettes, államtitkár úr. Megadom a szót, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy picit most úgy érzem magam, mint valamikor az első parlamenti ciklusomban, amely 1998-2002 között volt - nem akarok ezzel kérkedni -, akkor óriási viták és harcok folytak ezekben a padosorokban, főleg amikor agrárkérdésről volt szó, vérre menő csaták voltak. Na, most ahhoz képest azért ez a mai nap csendesebb lett jóval. Természetesen a 33 törvénymódosítással kapcsolatban, amelyről Dócs Dávid - elnézést, hogy az utolsó gondolatával próbálok a feltett kérdésekre válaszolni - azt mondja, hogy nyomokban található szakmai kérdés... Én nem tudom, hogy önnek a 33 törvény mit jelent, amely szakmai törvény, úgy gondolom, hogy önmagáért beszél, és nem hiszem, hogy nyomokban található. Ez a több mint száz paragrafus, úgy gondolom, hogy önmagáért beszél. De nem akarom ezzel elütni a kérdéskört, szeretnék sorba menni.

Köszönöm szépen Horváth István kollégámnak, képviselőtársamnak a részletes kiegészítését. Külön hangsúlyozta a termőföld védelmére vonatkozó gondolatokat, amelyeket mások is felvetettek.

Ráczné Földi Judit képviselő asszonynak: azért, ne haragudjon, én negyven-egynéhány évig aktív mezőgazdász voltam. Én végigéltem, most mondhatnám így, hogy a rendszerváltozás utáni időszakot; utána Torgyán miniszter urat, az önök minisztereit, a mieinket. Egy dolgot azért szeretnék tisztázni. Önök mit tettek 2004 előtt az EU-s csatlakozással kapcsolatban a magyar mezőgazdaságért? Elárulták az utolsó percig! Az EU-csatlakozás legnagyobb vesztese a magyar vidék és a magyar mezőgazdaság volt. Ezt szeretném határozottan megjegyezni, és ennek utána lehet nézni, az akkori csatlakozási tárgyalások során a magyar mezőgazdaságot önök leírták.

Most ne kérje ezt rajtam számon, mert ha most visszanezünk, 2010 óta mi történt? Számokkal tudom bizonyítani nemcsak a támogatást. Most nem akarok a részletekben elveszni, hogy mennyi agrártámogatás volt, melyik évben mennyi földalapú és mennyi élelmiszeripari vagy bármi támogatás volt, de ég és föld. Ilyen támogatási rendszerrel még sosem bírtunk. Magyarország egyetlenegy kormánya sem vette komolyan a main kívül az agrárágazatot; és nem véletlen, most stratégiai ágazatként szerepel a kormányzatban is a magyar mezőgazdaság. Az, hogy stratégiai ágazat, elfogadtuk a brüsszeli, vagyis az együttműködés során a 80 százalék kiegészítő támogatást, amit szintén a magyar kormány ad hozzá. Ennyi pénz nemcsak a mezőgazdaságba, a magyar vidékre soha nem ment, az önök korában meg végképp nem ment.

Most nem akarom önt bántani, mert ön is megkapta ezt az anyagot, hogy elmondhassa itt a nagy nyilvánosság előtt. Megértem, mert amikor ellenzéki képviselő voltam, én is hasonlóan próbáltam a kormányzatot..., képviselő úrral régóta ismerjük egymást itt a parlamentben, ismerjük ezt a műfajt tökéletesen; csak azért jó lenne a realitások talaján maradni, mert az, amit ön itt nekünk a fejünkre olvasott, azért az jelentős részben nemhogy némi kifogást, elég sok kifogást támaszt.

Az, hogy az árak emelkednek, ön is ugyanolyan jól tudja, mint én: ezek az árak mikor szabadultak el? Most, két évvel, másfél évvel ezelőtt. Előtte nem volt infláció. Ha megnézzük, hogy a magyar mezőgazdaság teljesítménye az elmúlt években hogyan alakult, hogyan fejlődött, biztos, hogy jobban szerettük volna mi is, hogyha ez magasabb értékeket ér el, de azt azért szeretném hozzátenni, hogy azoknak a fejlesztéseknek, beruházásoknak, amelyeket elkezdtünk 2016-2017-ben, azoknak az eredményei most fognak jönni. De ez nemcsak a mezőgazdaságra vonatkozik, hanem vonatkozik az iparfejlesztésre, a vidékfejlesztésre és más fejlesztésekre is. A magyar nemzetgazdaság tekintetében jelen pillanatban, ebben a krízises világban, ebben az összekuszálódott világban még mindig nem recesszióról beszélünk, hanem gazdasági stabilitásról és növekedésről. Ez ennek az eredménye. És ezt

kétségbe vonni, ne haragudjon, de én ezt nem tudom elfogadni. Természetesen önnek joga ezt elmondani, egyértelműen.

Az árak emelkedése: látjuk, tapasztaljuk. Egy mezőgazdasági termelő, ha olyan áron jut energiához, mint ahogy jutott, olyan áron jut növényvédő szerhez, mint jutott, olyan áron tud mezőgazdasági kemikáliákat, különböző hatóanyagokat beszerezni, műtrágyákat, mint ahogy be tudta szerezni; vetőmagok árai, amelyek jelentős részben külföldi vetőmagok - sajnos, hozzáteszem, ezt én is kritikaként mondom önmagunk felé, hogy erre majd nagyobb gondot kell fordítanunk -, ezek mind olyan áremelő tényezők voltak, amelyek önmagában az alapanyag árát emelték meg.

(18.50)

De a múltkoriban elmondtam - nem emlékszem, pontosan ki, de valamelyik képviselőtársam itt most kérdezte -, hogy azt azért ne felejtjük el az alapanyagárak kapcsán, hogy a feldolgozóipar és a kereskedelem is huncut volt ebben, mert nem egyértelműen a mezőgazdasági termelők okozták az inflációt, hanem pont azok a feldolgozók és kereskedelmi láncok, amelyek már a polcon érzékelhető árakat mondják és mutatják számunkra. Tehát ez megint jelentős részben nem mezőgazdasági kérdés volt, hanem kereskedelempolitikai szerintem.

Az öntözésről mindenki beszélt. Én öntözési és meliorációs mérnök vagyok, ezért köszönöm szépen, hogy ezt a kérdést feltették, mert erről nagyon sokat tudnék beszélni. Szerintem nyissunk egy külön vitát vagy beszéljünk róla, én nagyon szívesen állok az önök rendelkezésére. Gyakorló öntözéses szakembernek tartom magam és több száz vagy több ezer hektáron lineár berendezéseket építettem, amikor a mezőhegyesi ménesbirtoknak voltam a kormánybiztosa, akkor kezdtük el azt az öntözésfejlesztést, hogy az azonnal öntözhető területeket megduplázzuk. Tehát most ennek a szakmai vitájában nem szeretnék visszaélni a jogommal, ha szabad ezt mondani, de egyet legyenek szívesek elfogadni: öntözéses gazdálkodás nélkül, nagyon jól tudjuk, nincs jövő mezőgazdasága, illetve nem is a jövő mezőgazdasága, hanem azok az intenzív kultúrák nincsenek, amelyek akár a vetőmagtermesztésben, akár a szántóföldi konzervipari növények termesztésében megkerülhetetlenek. Ha most a gyakorlatra visszanezünk, nevet nem mondom a reklám kedvéért sem, egy feldolgozó- vagy egy konzervipari cég a szerződésben kiköti, hogy csak öntözött körülmények között hajlandó szerződést kötni. Ez önmagáért beszél, ez így van a gyakorlatban.

A tekintetben, hogy miért nincs nagyobb területen öntözés, megint visszamehetünk elég messzire, a rendszerváltás idejére, akár a nyolcvanas évek közepéig, amikor mintegy 360-370 ezer hektár öntözött terület volt Magyarországon, mert akkor megvoltak a kiskörei öntözőrendszerek, a cibakházaiak, a tiszaföldváriak, egészen le Békés megyéig, Csongrádig, részben egy kevés Bács-Kiskun is, Dunántúl is. Sajnos, a

kárpótlási törvény által okozott birtokrendezéssel - ha szabad ezt mondanom, most lehet engem bántani azért, hogy ennek vagyok a híve, de vállalom szívesen bármikor - ezeket a nagy rendszereket akkor tönkretettük. Én személy szerint éltem meg az akkori saját gazdaságban, hogy hogyan mentek tönkre ezek a rendszerek. Mondjuk, nekem volt annyi eszem, ha szabad, ezt is megint privátra fordítom, hogy azokat az öntöző telepeket nem jelöltük ki kárpótlási alapba, mert négyfajta földterületet lehetett kijelölni kárpótlási alapba, de azokat visszahagytuk pont arra, hogy hátha meg tudjuk menteni. Érdekes módon úgy maradt vissza, hogy egyetlen peres eljárásunk nem volt, és minden délután 1 órakor vége volt a kárpótlási árverésnek. Tisztességesen, becsületesen meg lehetett csinálni. Nagyon jó lett volna, ha ezt mások is megcsinálják. Most nem megint magamra hivatkozom, de tudom bizonyítani, hogy ezt így is lehetett volna.

Sajnos, ez az eset ott csúszott el. Utána már most kapkodnánk vagy próbálnánk utolérni magunkat, éppen ezért az öntözésfejlesztési lehetőségek nyitva vannak. Tudom, hogy ez kevés. Most azonban a jogi személyek vagy gazdasági vállalkozások is belekerülhetnek az öntözési közösségekbe, ami nagyon fontos, mert megvan még egypár helyen akár egy vízgazdálkodási társulat, akár egy kft., amely bizonyos helyeken vizet szolgáltat. Éppen ezért fontos, hogy ez a módosítás bekerüljön. Tehát azt, hogy ki tette tönkre a mezőgazdaságot, határozottan szeretném visszautasítani. Engedje meg, hogy nem a Fidesz és nem a polgári kormányzat.

A földadót tette fel kérdésként. Az nincs a salátatörvényben, de még ebben a félévben be fog jönni a parlament elé ez a törvény, szeretném megnyugtatni. Csak egy példát, egy számot mondom az állattenyésztés kapcsán, mivel holnap van a hódmezővásárhelyi állattenyésztési napok megnyitója, így ennél aktuálisabbat nem is mondhatnék. 2500 támogatás volt és 490 milliárd forint jutott csak tavaly az állattenyésztők támogatására. A részleteket nem akarom tovább sorolni, bár a többi ágazatot is el tudnám mondani.

Bence képviselőtársam részéről szintén öntözési gazdálkodás, vízmegtakarítás kérdése merült fel, s a többi. Készítettünk egy szakmai anyagot, ebben ezek mind szerepelnek. Sőt, mondhatnám azt, hogy ha nem jön ez a gazdasági és háborús krízis, szerintem túl lennénk ennek a megtárgyalásán, de felelőtlenség lenne most egy ilyen több ezer milliárdos fejlesztésbe beleugrani, elkezdni azt, és pont én mondom, aki pedig részese voltam ennek, hogy én is óvatosabb lennék ezzel per pillanat.

Az, hogy bizonyos területeken el lehet kezdeni öntözésfejlesztésben gondolkodni, ez nem kérdés. De ehhez kell egy másik fél, ez pedig a gazdatársadalom. Miért van nyitva az öntözésfejlesztési pályázat? Mert nem pályáztak. Miért nem pályáztak? Azért, mert aszály volt? Nem igaz. Azért nem igaz, mert 2022-ben a gépkereskedelmi cégek a legnagyobb forgalmukat bonyolították. Ennyi mezőgazdasági gépet soha az

életben, az elmúlt évtizedekben nem értékesítettek, mint a 2022-es évben. Tehát itt valami más dolog van, éppen az, amit előbb mondtam, a szakmai munka, a digitalizáció, a precíziós gazdálkodás, ezeket mind el kell sajátítani, és az öntözés sem olyan, hogy csak kinyitom a csapot és locsolok, mert locsolni a kertben, öntözni meg a szántóföldön kell. Ezek is fogalmi kérdések számomra, komoly szakmai fogalmi kérdések. Ebben én hiszek.

Azért mondom ezt, mert ezek mind benne vannak ebben a koncepcióban, csak szeretném megnyugtatni önt, amit a kormány még sajnos nem tárgyalt meg. De szívesen állok a rendelkezésére és beszélhetünk erről.

A takarmányok minőségbiztosítása elengedhetetlen, ez számomra nem kérdés, azt hiszem, ezt is elmondtam önök előtt a parlamentben már. Szakmai gyakorlat nálunk tizenévvvel ezelőtt: a tehenészeti telepen lefejt tejminőség után egypár héttel jött egy levél, hogy baj van a minőséggel. Azt sem tudtuk, hogy miről van szó, nem volt fogalmunk az aflatoxinos tejről. Kiderült, hogy a silókukoricában a csóvégeken megjelent. Senki nem figyelte, előtte évtizedekig sosem volt probléma, vagyis nem tudtunk róla, nem biztos, hogy nem volt, de nem tudtunk róla. Vizsgálat kimutatta, irgalmatlan pénzt fektettünk a toxinmegkötő pluszalkalmazásával, azzal le tudtuk csökkenteni, hogy élelmiszer-biztonság szempontjából megfelelő legyen, de jóval drágább lett. Van azonban egy nagyon egyszerű megoldása ennek az egésznek: kétszer gombaölni kell a kukoricát és meg van oldva. Ezt csak szakmailag mondom, hogy megvan a megoldás rá. Természetesen a minőségbiztosítás elengedhetetlen.

Dócs Dávid képviselőtársam is kifejtette az ágazattal kapcsolatos gondolatmenetét sorban, ami, mondom, emlékeztet a korábbi évtizedek agrárvitáira. Sok mindenben hasonlóan gondolkodhatunk, ez egyértelmű.

A kutak engedélyezésével kapcsolatban csak annyit szeretnék mondani, hogy a mezőgazdasági hasznosítású kutak eddig is mindig engedélyhez voltak kötve. Ezt most fogadjuk már el! Csak volt, aki betartotta, volt, aki nem. De aki komolyan öntözésben gondolkodott, az mindig szépen elment az adott vízügyi igazgatósághoz, bejelentette az igényét, megvizsgálták, kiadták. Nagyon kevés eset van, ahol nem adtak vízjogi engedélyt erre. Tehát szerintem ezek a vízadó rétegek ugyanúgy a jövőnkéről, meg a jövő generációiról szólnak, ezért a védelmüket fenn kell tartani.

A felszín alatti kis Norton-kutak esetében, amelyek vannak, várhatóan csak egy bejelentési kötelezettség minden teher nélkül; de csak 50 méterig, ezt szeretném tisztázni.

Energiaárak emelkedéséről, élelmiszer-infláció-ról, sok mindenről volt szó az ön részéről. Akkumulátorgyártásról is, ami nem az én pályám, ezért nem is akarok belemenni, de abban viszont biztos vagyok mint egyéni országgyűlési képviselő, hogy önmagában a mezőgazdaság nem fogja megoldani a vidék

megtartó képességét; nem fogja önmagában megtartani.

(19.00)

Az a fejlesztés, az az iparfejlesztési politika, ha szabad így mondani - ezt lehet akkumulátornak, lehet járműiparnak, lehet bárminek mondani -, biztos vagyok benne, hogy a kettő ki fogja egészíteni egymást, azért, mert a mezőgazdaság intenzitásának egyértelműen meg kell emelkednie. A magasabb hozzáadott érték alapján meg kell hogy emelkedjen, az egységni - most itt megint lehet bennünket bántani - területre jutó hozamok minőségét emelni kell. Erre meglesznek a lehetőségek. A kettőt párhuzamosan kell nézni, mert ha megnézzük, hogy kik dolgoznak ma, nem növekszik a mezőgazdaságban lévő dolgozók száma, sajnos nem növekszik. És ha körbenézünk a vidéken, a kistelepüléseken, a kisvárosokban, azt is látjuk, hogy azok a fejlesztések, amelyek a mezőgazdaságban vannak, jelentős részben nem munkaerőre, pluszmunkaerőre támaszkodnak, hanem a hatékonyságra, az automatizációra, a robotikára.

Múlt hét csütörtök - bocsánat, hogy hazabeszélek -, Szentes, az új kertészeti, logisztikai központot az ország legnagyobb térsze építette fel. Miért gondolkodnak benne? Azért, mert jelen pillanatban ebben az új logisztikai központban tíz targoncással kevesebb kell, a csomagolóanyagba robotok fogják a paprikát becsomagolni és a paradicsom egy részét, amit lehet. Ez a jövő, ezt tudomásul kell venni, de ugyanúgy meg tudjuk teremteni azt a biztonságos élelmiszert ugyanannak a 20 vagy 25 millió embernek, amire ön is utalt. Ehhez megfelelő szakmaiság kell, itt a szakképzés, szakoktatás elkerülhetetlen.

Tehát ez egy nagyon összetett folyamat, és a vidék megtartó képessége számunkra a legfontosabb, nem politikailag, hozzáteszem - úgy is -, hanem azért, mert ez felelősség kérdése, hogy a vidéken élő emberek legalább olyan színvonalon éljenek, mint bárhol másutt a közép- vagy a felsővárosokban. Az, hogy megfelelő infrastruktúra legyen egy kistelepülésen, elengedhetetlen, ez a XXI. századhoz hozzátartozik.

A külföldiek földszerzéséről csak annyit szeretnék mondani, hogy ez azért ma már nem megy. Korábban volt egy csomó zsebszerződés, ezt szerencsére sikerült felszámolni. Lehet, hogy van még egy-két példa, erről nem tudok, de ha ön ilyet tud, akkor legyen szíves, szóljon, és meg fogjuk oldani ezt a kérdést.

Tisztelt Képviselőtársaim! Igaz, még egyszer mondom, hogy kicsit eltértünk a tárgytól... - Itt még Bencze képviselő úr az erdőtvényről, a talaj vízmegtartó képességéről, a vadkárok növekedéséről beszélt. Sok igazság van benne, de én úgy gondolom, hogy ezek a törvények, amelyeket most mi itt módosítunk, jelentős részben technikaiak, illetve olyan egyszerűsítések, amivel a gazdálkodóknak, a gazdáknak egyszerűbb körülményeket, jogi körülményeket tudunk teremteni. Ezt én a gyakorlatban látom jelentős részben. Biztos, hogy van olyan törvény, amit még bele

kellene tenni, vagy majd később megfelelő módon módosítanunk kell.

Akkor, amikor a családi gazdaságokról szóló törvénynek az expozéját tartottam, akkor is elmondtam, és most is elmondom, akkor is tudtuk előre, hogy az élet - nem tudtuk, hogy mit, de - fog olyan szituációt teremteni, ami miatt annak a törvénynek a módosítására szükség lesz. Tudtuk, csak nem tudtuk a konkrét esetet. Ma már tudjuk, éppen ezért ez a módosítás is most bekerült. Ezt csak példaként említettem.

Kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Farkas Sándor miniszterhelyettes úr, államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Soron következik a **szakképzésben lezajlott átalakítás utólagos hatásvizsgálatából adódó törvénymódosításokról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3756. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Hankó Balázs Zoltán úrnak, a Kulturális és Innovációs Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány kiemelt feladatának tekinti a tudásalapú gazdaság megteremtését, Magyarország versenyképességének javítását. A fenntartható gazdasági növekedés egyik alapvető feltétele a képzett, a társadalmi változásokhoz és a munkaerőpiaci igényekhez alkalmazkodni képes munkaerő. Így a gazdaság és az oktatás kölcsönösen egymásra utaltak, kölcsönösen meghatározzák egymás alapfeltételeit. Jól működő gazdaság nem képzelhető el versenyképes tudással rendelkező munkaerő nélkül. Az oktatás magas színvonala is csak akkor garantálható, ha a gazdaság és az oktatás kapcsolata élő, és az átadott tudás relevanciájában, piacképességében mutatkozik ez meg.

Ezen követelmények és elvárások tudatában 2020-ban megújításra és átfogó átalakításra került a teljes szakképzési rendszer. A bevezetés óta eltelt időszak tapasztalatai egyértelműen azt mutatják, hogy a változások minden érintett - vállalatok, tanulók, oktatók, szülők - számára pozitív hozadékkal jártak. A szakképzés rendszere egyszerűsödött, átláthatóvá és átjárhatóvá vált.

Nézzük az új rendszer néhány jellemzőjét! Az állam az új szakképzési rendszerben ingyenesen biztosítja az első két szakma és felnőttek továbbképzésében az első szakképesítés megszerzését a szakképző intézményekben folytatott tanulmányok során. A korábbiaknál rugalmasabban és könnyebben igazodó, színvonalas szakmai működés valósulhat meg a gazdasággal történő szorosabb együttműködéssel, azaz a duális képzés a mindennapok részévé vált.

Fontos, hogy a tanulók részére általánosan bevezetésre került a tanulmányi ösztöndíjrendszer, mi több, a pályakezdési juttatás, sőt a duális képzés esetében a minimálbért elérő szakképzési munkabér is. 2020 nyarán átlagosan 30 százalékos, majd 2023 első félévében további 10 plusz 5, azaz összesen 15 százalékos oktatói bér-emelés valósult meg. Képzésre került a diplomás pályakövetési rendszer mintájára a szakképzési pályakövetési rendszer struktúrája is. Mindezeknek köszönhetően évek óta dinamikus nő a szakképzésbe jelentkezők száma, javulnak a tanulmányi eredmények, csökken a lemorzsolódás.

A középfokú oktatásban a technikum a legnépszerűbb iskolatípus. A bevezetés óta számottevően növekedett a továbbtanulók száma a szakképzésből a felsőoktatásba, az idei felvételiben nem kevesebb mint 74 százalékkal. Míg a tavalyi évben 13 ezren, az idén 23 ezren jelentkeztek a szakképzésből a felsőoktatásba. Ezt fogja tovább erősíteni az okleveles technikusok képzése rendszere is.

A szakképzési rendszer sokoldalúbbá, rugalmasabbá tételéhez tehát hozzájárulnak még mindazon alternatív képzési utak is, mint az orientációs év, a Dobbantó-program, a műhelyiskola, melyek a hátrányokkal indulók számára segítik a szakképzésbe történő bekapcsolódást, illetve segítséget nyújtanak a lemorzsolódás csökkentésében is.

A gazdaság fejlődése és a társadalom változásai újabb és újabb kihívásokat támasztanak a szakképzés rendszerével szemben is. A versenyképesség megőrzése érdekében megfelelő innovatív válaszokat kell adnunk. Folyamatosan arra törekszünk, hogy a fiatal felnőttek minél többen szerezhessenek szakmát, képzést, minél többen vehessenek részt továbbképzéseken, ennek érdekében kell újra és újra lépéseket tennünk a szakképzés megerősítésére. Jelen szakképzési törvényjavaslat célja, hogy az új típusú szakképzés rendszerét tovább erősítse, lehetőségeinek hatékonyabb kihasználását segítse.

Tisztelt Ház! Az önök előtt lévő törvényjavaslat a megújult szakképzési rendszer bevezetésében vázolt összetett feladatának magasabb színvonalú ellátását segítő és biztosító rendelkezéseket tartalmaz, amelyek az eddigi működési tapasztalatokra alapozott finomhangolási jelleggel egyben a hatékonyabb működést, a szélesebb körű feladatellátást is szolgálják.

(19.10)

A törvényjavaslat így segíti a szakképzés, a gazdaság közötti szoros kapcsolat fenntartását, javítja a szakképzés rendszerének gazdasági elvárásokat rugalmasan követő működését, a munkaerőpiaci igényekhez igazodó képzési struktúra fenntartását, a duális szakképzési rendszerben megvalósuló szakmai oktatás kiszélesítésére irányuló törekvések támogatását, a munka- és tudásalapú társadalom erősítését.

A Szakképzési Innovációs Tanács, melyben minden érdekelt helyet foglal, keretében működő munkacsoportok monitorozták és monitorozzák a szakképzési

rendszer működését. Gyűjtötték az iskolai tapasztalatokat, megvitatták a gazdasági szereplőktől érkezett jelzéseket is. A törvényjavaslat rendelkezései érintik a szakképző intézményeket, a szakképzésben közreműködő gazdálkodó és egyéb szervezeteket, a gyakorlati képzési rendszert felügyelő gazdasági kamarákat, a tanulókat, oktatókat.

Több módosító javaslat irányul a duális képzés erősítésére, azok lehetőségeinek bővítésére. Így a jelenlegi évi egy helyett két alkalommal lesz lehetőség, összesen 12 hét időtartamra a határozott idejű szakképzési munkaszerződések megkötésére. Ezáltal több tanuló és több gazdálkodó kapcsolódhat be a sikeres duális képzésbe. Ezzel rövidebb oktatási szakaszokhoz is megnyílik a lehetőség ezen oktatási forma keretében. Emellett a duális képző a jelenleginél nagyobb lehetőséget kap külső partnerek bevonására az oktatási folyamatba.

A törvényjavaslat bővíti a duális képzőhelyként nyilvántartásba vehető szervezetek körét többek között az őstermelőkkel, továbbá a szakképzési munkaszerződés megköthetővé válik az egészségügyi szolgálati jogviszony és a közalkalmazotti jogviszony mellett is, lehetővé téve, hogy az egészségügyi és a szociális intézmények duális képzőként saját dolgozóikat szakmára taníthassák. A törvényjavaslat biztosítja, hogy a szakképzésben is önállóan szabályozásra kerülhessen a tanév, a tanítási év rendje. Ez nem a szakképzésnek a közneveléstől való eltávolodását célozza, hanem pont a duális képzésből adódó rugalmasságot teremti meg még inkább.

A javaslat megerősíti a szerepét a szakmák kötelezően alkalmazandó alapidokumentumának, a képzési kimeneti követelményeknek azzal, hogy a szakképző intézmények nagyobb szabadságot kapnak szakmai programjuk összeállításához. Ez a lépés a duális képzések megszervezésének, a gazdálkodókkal való együttműködésnek a kereteit is tágítja, mert lehetőséget ad a helyi körülményekhez jobban igazodó oktatási és szakmai szervezési keretek megvalósítására.

A vonatkozó szakképzési munkajogi és adózási jogszabályok egyértelmű alkalmazhatóságát segíti a javaslat azon eleme, amely a saját dolgozók szakképzésére vonatkozó szabályozás átalakítását valósítja meg. Ennek keretében törvényi szinten kerülnek rögzítésre azon korábbi lehetőségek, miszerint egy munkavállaló az arra való alkalmassága esetén akár a saját vállalatánál vagy akár másik duális képzőnél is teljesítheti a szakirányú oktatást. Ezen oktatási utaknak, lehetőségeknek az egyértelmű elhatárolása a duális képzéssel kapcsolatban igénybe vehető adókedvezmények érvényesítési lehetőségét teszi még egyértelműbbé.

A javaslat a szakmai vizsgáztatással összefüggő, 2025 végéig tartó átmeneti időszakban bővíti a jogszabály alapján vizsgaszervezésre jogosultak körét, felhatalmazza az állam által finanszírozott szakképzési alapfeladatot ellátó többcélú köznevelési intézményeket is a szakmai vizsgák szervezésére. Szintén a vizsgáztatással összefüggésben kerül meghatározásra

az Országos Központi Akkreditált Vizsgaközpont azon vármegyék esetében, ahol ezen vizsgáztatási feladatok elvégzése akadályoztatott lenne.

Kapcsolódó javaslatként a törvénycsomag tartalmazza az életen át tartó tanulást, és a foglalkoztathatóságot segítő mikrotanúsítványok felnőttképzésben történő bevezetését, elterjedését segíti azzal, hogy a felnőttképzésről szóló törvényt módosítja így.

Tisztelt Országgyűlés! Az Önök előtt lévő törvényjavaslat az elmúlt időszak szakmai eredményeit, tapasztalatait áttekintő, értékelő és finomhangolási célzatú javaslatokat megfogalmazó fejlesztési folyamat végeredménye, amelynek célja, hogy az új típusú szakképzés rendszerének fenntartható növekedő pályára állítását segítse, a szakképzést mint a jövőbe történő befektetés egyik fontos pillérét megerősítse. A javaslatok segítik a szakképzési rendszer olyan fejlődését, amely hozzájárul a fontos munkaerőpiaci igényekhez igazodó szakképzési rendszer stabil működéséhez.

A színvonalas szakképzésben szerzett szaktudás birtokában jól végzett szakmunka stabil és kiszámítható megélhetést, tisztességes béreket biztosít, hozzájárul Magyarország gazdaságának további erősödéséhez és a versenyképesség növekedéséhez. A magyar szaktudással képesek vagyunk olyan országot építeni, ahol jó dolgozni és családot alapítani. Törekvésünk jó irányát, társadalmi elfogadottságát visszaigazolják a közelmúltban megjelent középfokú felvételi adatok is, melyben elsöprő fölényrel nyerik a népszerűségi versenyt a szakképzések. A friss jelentkezési adatok alapján a szakmát és érettségét egyszerre adó technikumokat a felvételizők 43 százaléka, 34 375 tanuló választotta, megelőzve ezzel bármely más iskolatípust.

Ezen eredmények fenntartása és a vázolt célok elérése érdekében kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hankó Balázs Zoltán államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Vinnai Győző képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Jegyző úr, Ön a szó.

DR. VINNAI GYŐZŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Előljáróban szögezzük le, hogy a szakképzés az elmúlt évek sikertörténete. Az oktatásnak egy nagyon fontos része, és amikor 2019-2020-ban a szakképzés megújítása megtörtént - ha jól emlékszem, '19 kora tavaszán láttam a szakképzés 4.0-t először mint országgyűlési képviselő, a Kulturális Bizottság tagja -, akkor lehetett látni, hogy ez nagymértékben hozzájárulhat a gazdasági növekedéshez, előrevetítheti, hogy ha a szakképzést jól műveljük, akkor egyre többen fognak dolgozni, a szakképzett munkaerő megjelenik a munkaerőpiacon, és a munkaerőpiaci viszonyokat fogja erősíteni.

Szeretném önöknek elmondani zárójelben, ellenzéki képviselőtársaimat is kérem, hogy figyeljenek, hogy 4 millió 707 ezren dolgoznak, ezt Czomba Sándor államtitkár úr tette közzé a napokban mint foglalkoztatáspolitikai államtitkár. Biztos vagyok benne, hogy a szakképzés megújítása, már az, hogy a szakképzett munkaerőt keresi a munkaerőpiac... Nekem vesszőparipám az, hogy tovább kell tanulni az általános iskolából, mert akkor tudunk elhelyezkedni, akkor van minél kevesebb regisztrált álláskereső. De Ander Baláznak mondom, hogy 600 ezer munkanélküli vagy regisztrált álláskereső volt 2010-ben, most 238 ezer alá esett. Ahonnan én jövök - Nyíregyházáról, Nyíregyháza és térsége -, soha nem voltak ilyen jó mutatók: 3 százalék alá esett a munkanélküliség, és biztos vagyok benne, hogy a Nyíregyházi Szakképzési Centrum, amely tíz intézményt tömörít, kiválóan működik együtt a térségben megjelenő nagyobb cégekkel és a helyi közepes és kisvállalkozókkal.

Tehát visszatérve még egyszer bevezetőként, hogy szerintem a továbbtanulás az, hogy menjenek a szakképzésbe, menjenek technikumba, ötéves technikumba vagy hároméves szakképző iskolába, vagy urambocsá', menjenek egyetemre, főiskolára, hiszen a diploma is véd a munkanélküliségtől, magas hozzáadott munkaértéket jelent.

Rátérve a mai törvényjavaslatra, a T/3756. számú törvényjavaslatra; és még talán az előzményekről engedjenek meg annyit, hogy a szakképzés átalakítása megteremtette a jogszabályi háttérét annak, és kidolgozta a rendszer működését, hogy önálló legyen ez a szakképzési rendszer, és válaszolni tudjon a negyedik ipari forradalom kihívásaira.

(19.20)

Az önálló jogszabályi háttérrel saját lábára állt a szakképzési rendszer, és ahogy államtitkár úr is mondta, óriási lehetőséget kapott a gazdasággal való szorosabb együttműködésre, így a társadalmi-gazdasági változásokhoz könnyebben igazodó szakmai működésre. Lehetővé vált az értékálló szakmai tudás átadása, és a szakképzési rendszer átalakítása magában hordozta, amit szintén államtitkár úr mondott, én úgy mondanám, hogy az élethosszig tartó tanulás számos elemét. Emellett korszak- és szemléletváltást hozott a szakképzési intézményrendszer átalakításával is. Erről már volt szó, arról, hogy három formája van, a technikum, a szakképző iskola és a szakiskola.

De hadd mondjak egy új dolgot, ami a szakképzésben példaértékű: nem azonnal a szakmát, hanem ágazati irányokat tanulnak. A lemorzsolódás tulajdonképpen azért csökkent a szakképzésben, mert úgynevezett dobbantó vagy műhelyiskola is segíti a felzárkózást azok számára, akik a szakképzésbe jelentkeznek.

A szakképzési törvény 2019-20-as átalakítása az ott dolgozó oktatók foglalkoztatási kereteit is megváltoztatta, és ahogy hallottuk államtitkár úrtól, 2020 nyarán 30 százalékos béremelést hajtott végre,

2023-ban pedig újabb 15 százalékos differenciált emelést. Biztos vagyok benne, hogy új lendületet vett ezzel a szakképzés, hiszen a versenyszféra szakembereit is sikerült ezzel bevonni, és a szakoktatókat is sikerült ezzel jobban megfizetni.

Ha Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéről egy mondatot mondhatok: több mint 18 ezren tanulnak a szakképzésben. Ez megyei szinten egy jelentős szám. S biztos vagyok benne, hogy a tanulmányi ösztöndíj igazi motivációs tényező, hogy ide jelentkezzenek. A tanulmányi ösztöndíj 8 ezer és 59 ezer forint között változik a tanulmányi eredménytől függően, és pályakezdési juttatás is van, sőt a duális képzésben szakképzési munkaszerződéssel munkabért is hazavihetnek. Ezek jó dolgok, ezeket kár elvitatni. S kimondhatjuk azt is, hogy a szakképzésben - ahogy hallottuk is - rugalmas, átlátható, de én még azt is hozzáténném, hogy keresletvezérelt oktatás alakult ki. Egyre inkább a jobb tanulmányi eredménnyel rendelkező diákok választják a szakképzést, sőt, ahogy hallottuk államtitkár úrtól, a felsőoktatásba az idén 21 százalékkal többen jelentkeztek.

A gazdasági kamarák szerepéről volt szó.

Engedjék meg nekem, hogy kiemeljem a duális képzés rendszerét, amely egy gyakorlatorientált képzés. A képzőhelyek szerepe jelentős, s ennek a törvényjavaslatnak a finomhangolása további lehetőségeket rejt a duális képzés megerősítésére.

Folyamatos a szakképzési intézményhálózat megújítása, a komplex fejlesztések, iskolafelújítások, tanműhelyépítések, kollégiumépítések; ezt az elmúlt négy-öt év távlatában láthatjuk. S van egy pályakövetési struktúrája is a szakképzésnek, amely a munkaerőpiacon való boldogulást segíti elő. Talán nem ördögtől való, ha kimondom, hogy már majdnem minden szakma hiányszakma volt. Tehát ha szakképző iskolába jelentkeznek a diákok valamilyen szakmára, akkor az szinte biztos megélhetést jelent számukra, hiszen a gazdaság lehetőséget ad azonnal elhelyezkedni az iskolai tanulmányok elvégzése után.

Engedjék meg, hogy feltegyem azt a kérdést: miért van szükség a módosításokra? Elsősorban azért, mert a társadalmi-gazdasági változások, a világ átalakulása, a technológiák fejlődése, a klímaváltozás veszélye mind-mind olyan tényezők, amelyek folyamatosan megújulásra készítetik a szakképzést.

Ez a törvényjavaslat, amely több területen pontosításokat, finomhangolásokat tartalmaz, azért nagyon fontos, mert a javaslatokat a szakképzési rendszer szereplői fogalmazták meg. Alulról jöttek ezek a javaslatok, hogy hogyan lehet finomhangolni, módosítani, még jobba tenni a szakképzést. Csak felsorolászerűen: a módosítás kiterjed a szakképző intézmények működésére, a duális képzés szervezésének témaköreire, a felnőttek szakképzése lehetőségeinek szélesítésére, a szakirányú oktatás kereteinek módosítására, a szakképzési munkaszerződések szabályait is megváltoztatja pozitív irányban, és a szakmai vizsgáztatást és adatkezelést is változtatja, tehát a szakmai

vizsgáztatással és adatkezeléssel összefüggésben hoz ez a törvényjavaslat pontosító intézkedéseket.

Engedjék meg, hogy a törvényjavaslat néhány lényeges elemére rámutassak! Az egyik: az intézmények működési rendszerének segítése érdekében a fiatalok tanulói jogviszonyban történő oktatása és a felnőtteknek biztosított tanulási lehetőségek közötti különbséget indokolt hangsúlyozni. Például a felnőtteknek lehetőségük van távoktatás keretében megszerezni az ágazati alapismereteket; nemcsak az irányokat, hanem az alapismereteket is.

A programtervek elhagyása. Államtitkár úr beszélt arról, hogy a helyi körülményekhez jobban igazodik az oktatásszervezés és a szakmai program, ha itt rugalmasak vagyunk, de a képzési és kimeneti követelmények nem változnak, sőt megerősödnek a szakmák jelenleg is kötelező alapidokumentumával.

Arról még nem volt szó, hogy a törvényjavaslat új elemként lehetővé teszi, hogy a szakképzésben is szabályozásra kerülhessen a tanév, a tanítási év rendje. Ez tulajdonképpen a szakképzési sajátosságok érvényre juttatását segíti. Ezt a lehetőséget meg kell adni.

Arról már volt szó, hogy a duális szakképzést szélesítjük.

Fontos a saját dolgozók szakképzésére vonatkozó rendelkezés, és módosul a nem állami szakképző intézmények működési engedélyének kiadása. Itt az alapítványi és az egyházi intézményeket külön kell venni. Ez róluk nem szól, hanem a más, nem állami intézményekről szól.

Befejezésül még hadd említsem meg, hogy a szakmai vizsgáztatással összefüggésben bevezetésre kerül az Országos Központi Akkreditált Vizsgaközpont intézmény fogalma, amely - ahogy én kivettem a módosításból - a vizsgáztatás folyamatosságát biztosítja, és átmenetet is biztosít 2025-ig.

Hadd erősítsem meg azt, amit államtitkár úr mondott a mikrotanúsítványok bevezetéséről. Ez nekem egy kicsit a vesszőparipám, mert segíti az egész életen át tartó tanulást. Ennek a törvénycsomagba történő beépítése azt is jelenti, hogy ezáltal az Európai Unió Tanácsának ajánlása is figyelembe vétetett.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összegzésként elmondhatjuk, hogy ezek a módosítások finomhangolások, de így teljes a szakképzési rendszer. Ezek a módosítások figyelembe vették az ágazatban dolgozók, szereplők javaslatait, a rendszert rugalmasabbá, követhetőbbé tették, és növelték a szakképzés hatékonyságát. A Fidesz-frakció nevében mondhatom, hogy a törvényjavaslat elfogadását messzemenően támogatjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vinnai Győző képviselő úr, jegyző úr. Most megadom a szót Barkóczy Balázs képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

BARKÓCZI BALÁZS, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Azt hiszem, senkit nem fogok meglepni azzal, ha államtitkár úr és Vinnai képviselőtársam után én egy kicsit más képet fogok festeni a hazai szakképzésről. Egy mondatban hadd utaljak vissza képviselőtársamra, ha már megszólítottunk mi, ellenzéki képviselők. Ő utalt az alacsony munkanélküliségi rátára. Hát tudja, képviselő úr, a statisztikai adatokkal való trükközést, vagy azt, hogy a három hónapos munkakeresési járulékból kihullik valaki és utána egyszerűen eltűnik a rendszerből, bárki meg tudja csinálni, ehhez nagy tudomány nem kell. Majd azt mondjuk, hogy jé, nincs munkanélküliség, átvitük a munkanélküliséget a közfoglalkoztatottak körébe, s a többi. Ez, tudja, olyan, mint ahogy előbb az ön képviselőtársai odaültek ön köré, ez nagyon jól fog kinézni majd a videón, amikor visszanezük, csak aztán látjuk, hogy teljesen üresek a kormánypárti padosorok, tehát senki nincs itt.

(19.30)

Vagy hogy hozzak egy példát a szakképzésből, képzelje el, hogy Parragh László még annak idején - a pontos dátumra már nem emlékszem, talán 2019 vagy 2020 lehetett - azzal turnézott végig a médiában, a különböző médiumokban, hogy mennyivel nőtt az első évfolyamos szakképzésbe jelentkezők száma, és Györgyi Zoltán debreceni oktatásutató mutatta ki, hogy semmivel nem nőtt, csak az előző évfolyamból már olyan sokan buktak meg, ami statisztikailag kimutatható volt. És akkor rá is tértünk arra, hogy mi a baj a szakképzési rendszerrel, és miért nem nyújt ez a törvény módosítás ezekre a bajokra orvosságot.

Hát, azt mindannyian tudjuk, hogy a Fidesz 2010-es győzelme óta folyamatos modellváltáson esik át ez a szakképzési rendszer: 2011-ben jött a „Konceptió a szakképzési rendszer átalakítására, a gazdasági igényekkel való összehangolására” című konceptió; ezt követte 2015-ben a „Szakképzés a gazdaság szolgálatában”, ez egy újabb szakképzési konceptió; majd 2019-ben - ez már szóba került - a Szakképzés 4.0. Tehát kormányváltásonként, már úgy a kormánypárt maradt, de a kormány átalakult, kormányváltásonként változó irányvonalakat kezdett el követni a szakképzés. Egy közös volt benne, erre az államtitkár úr is utalt, azt mondta, hogy a gazdaság és az oktatás egymásra utaltak, és valóban, egy közös pont volt, hogy gazdasági és nem oktatási szempontok alapján íródtak meg ezek a konceptiók a parraghi elképzelés alapján, miszerint versenyképességünk alapja az olcsó munkaerő.

Ugyanakkor az azokban megfogalmazott nagyívű célkitűzéseket nem sikerült megvalósítani, ugyanis - ha már statisztikánál tartottunk - folyamatosan csökkent a tanulók létszáma, a tanulószereződéssel tanulók száma is inkább stagnált, mint emelkedett, és az időszak során, itt az elmúlt három szakképzési konceptió során megnőtt a középiskolai lemorzsolódás, mindez pedig azért, még egyszer szeretném mondani, mert a szakképzést a korábbiaknál is sokkal erőteljesebben a

rövid távú gazdasági célok szolgálatába állították, és nem vették közben figyelembe a társadalomnak a magasabb iskolai végzettség elérésére vonatkozó mind tömegesebb igényeit. Ehelyett ezeket az igényeket a szakképzési programok átnevezésével igyekezett a kormányzat kielégíteni - itt nagyon kreatív átnevezések voltak - és ennek révén a szakképzést vonzóbbá tenni, miközben a szakmunkásképzést is egyre inkább a kontraszelekció jellemezte.

Csakhogy a ténylegesen megtett intézkedések, vagyis a korai pályaválasztási kényszer fennmaradása, a szakválasztás előbbre hozatala, a pályamódosítási lehetőségek szűkítése inkább elriasztotta a tanulókat ezektől a szakképzési programoktól. Az egybehangzó szakmai vélemények többek között a szakképzési rendszer konszenzus nélküli szétverését bírálták, valamint az általános kompetenciák fejlesztésének a hiányát, és még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy a korai pályaválasztás problémáit.

De hallgassunk meg akkor néhány szakképzési szereplőt is, egybecseng a véleményük az énáltalam elmondottakkal. Hadd idézzek a szakképzésben dolgozó pedagógusoktól!

Az én bérem közel 20 év tanárkodás után nettó 298-318 ezer forint. Mivel a munka törvénykönyve alá tartozunk, a bérezés jogszabályilag nem kötött, és elvileg lehet béralku a vezetőkkel, a gyakorlatban sokunknak a kultúrája hiányzik ehhez, hisz közalkalmazottként béralku nem lehetett, a kérést pedig az esetek többségében úgysem teljesítik.

Egy másik idézet: nincsenek szakmai tankönyvek, digitálisak sincsenek, mindent mi készítünk el, nyilván külön díjazás nélkül. Céges felnőttképzésben részt vevő kollégáimtól például azt várták el, hogy írjanak minden órára ingyen tananyagot, majd persze adják ki, mondjanak le a szerzői jogról. Jó gyakorlatokat persze felteszegetnek a kollégák a különböző felületekre, de hát ez elég esetleges.

A következő idézet: a probléma a tanterv, mert tanmenetszintű, szinte óratervszintű, hiába mondják a szabad órakeretet, az kamu, nem szabad az, mert elmegy a kötelezőre meg a dolgozatokra, meg a hiánypótlásra, és még teljesíthetetlen is ráadásul.

És egy utolsó idézet: hatalmasak lettek az osztálylétszámok, néhol 37 fő, a struktúraváltás miatt pedig szakmai tanár is lettem. Az iskola elkezdett kulturális szervezőket is képezni, országshozta el is indult a képzés, majd egy év után kitalálta az állam, hogy azt a szakmát csak a minisztérium szervezheti - itt, ugye, utaltam rá, hogy folyamatos koncepcióváltásban van a szakképzés már 12 éve -, így e szakma kiesett, helyette a sulis az informatikusszakmát találta, és így lettem én magyartanárrá lettem szakmai tanár is - mondja egy kolléga.

Egyébként pedig a szakszervezetnek, a Pedagógus Szakszervezetnek a törvénytervezethez küldött véleménye is azt emeli ki, hogy az állandó módosításoknak, az esetleges és sokszor nem egy irányba mutató jogalkotásnak számos kárvallottja van. Ugyanígy problémát jelent, hogy kevés a duális képzésbe bekapcsolódó vállalkozás - ezt több szakember megerősíti -,

hiányos az infrastruktúra, nem épülnek egymásra a közismereti és a szakmai tárgyak, és továbbra sincsen komoly elmozdulás a plurális szakképzés felé, így a szakképzés népszerűségét sajnos nem a tények, hanem az önök politikai vágyai támasztják alá leginkább.

Az előttünk fekvő törvényjavaslatról is essék akkor szó! Elsősorban szeretném leszögezni vagy a szakszervezetek és a szakmai szervezetek, civil szervezetek véleményét idehozni, hogy, ugye, nem kerültek nyilvánosságra a kapcsolódó rendeletek változásai, ezért ezek a szakmai és civil szervezetek információhiányban voltak, amikor a véleményüket meg kellett fogalmazni a törvényjavaslat kapcsán. Ők úgy fogalmazzanak, hogy a későbbi jogszabályi egyeztetésre vonatkozóan szeretnék javasolni, hogy ezeket is megismerhessék, illetve hogy legyen közvetlen egyeztetés, ugyanis ez az önök jogalkotási gyakorlata alapján - hát, ezt már megszokhattuk - most is elmaradt.

És akkor nézzük, hogy mik azok az elfogadhatatlan pontok ebben a törvényjavaslatban, amelyekre szeretnék kitérni, és amelyek miatt a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja úgy gondolja, hogy ez a módosítási javaslat nem támogatható.

A 12. § a szakmai programról szól. Ugye, itt eltűnik, ki van húzva a programterv mint olyan, márpedig a programterv - ezt mindannyian tudjuk - az oktatás minőségéhez, minőségének a romlásához (*sic!*) vezet. Igaz, eddig sem volt kötelező ez a programterv, és így az intézkedés nem is szükséges a rugalmassághoz, viszont ajánlásként rendelkezésre álló programtervek segíthettek a szakmai programok kialakításában. Hogyha ezeknek a programterveknek a megújítása elmarad, akkor féltő, hogy a régi tantervek alapján fognak majd az iskolában tanítani.

20. §, itt, ugye, a (3) bekezdés szó szerint arról szól, hogy: „A technikum kizárólag érettségi vizsgára történő felkészítést is szervezhet. Az ilyen felkészítés csak felnőttképzési jogviszonyban szervezhető meg a közismereti kerettanterv által meghatározott időtartamban.” Ugye, itt a szakmai civil szervezetek is felhívják rá a figyelmet, hogy a szakma és az érettségi nappali rendszerben való megszerezhetőségét bizonyos életkorig mindenki számára biztosítani kell, és ezért nem értjük egyet azzal, hogy megszűnt a szakmai vizsga után nappali rendszerben az érettségizés lehetősége. A törvényt módosítás a szakmai vizsga utáni érettségire felkészítést tovább nehezíti a kerettanterv szerinti képzési idő előírásával, amennyiben az azt jelenti, hogy a szakképző iskolában tanult közismeretekkel nem csökkenthető négyről két évre a felkészítési idő.

Ugorjunk akkor - elnézést, hányasra? - a 22. §-ra, ugye, ez tartalmazza, hogy a nem állami szakképző intézmény működési engedélye öt évre, és akkor adható ki, ha a fenntartó képes, s a többi. Ezt sem értjük. Az, hogy a nem állami intézmények engedélye nem határozatlan időre, hanem csak öt évre szól, ugye, lehetetlenné teszi a felelős tervezést mind az intézmény, mind a tanuló szempontjából, hiszen a szabálytalanság esetén az engedély akkor is visszavonható lenne, hogyha az határozatlan időre lenne kiadva.

Még egy észrevétel ehhez. Ugye, a módosítandó törvénynek ezen módosítása, a 4. pont során a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítvány által fenntartott felsőoktatási intézmény által alapított, illetve fenntartott szakképző intézményről esik szó, viszont az 1. pontban tételesen fel vannak sorolva a szakképző intézmény alapítására feljogosított jogi személyek, ezek között a felsőoktatási intézmény, sem állami, sem pedig alapítványi fenntartású egyáltalán nem szerepel, ezt a hiányt pedig a tárgyaló törvénytervezet a továbbiakban sem pótolja. Ilyen módon tehát a felsőoktatási intézményt fenntartó közérdekű vagyonkezelő alapítvány jogosult lenne ugyan szakképző intézmény alapítására, de az alapítvány, ugye, nem azonos az általa fenntartott felsőoktatási intézménnyel, azt pedig továbbra sem jogosítja fel erre semmi, már szakképző intézmény alapítására.

(19.40)

A rendelkezés a továbbiakban különbséget tesz a nem állami alapítású szakképző intézmények között, ezek közül a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítvány által fenntartott felsőoktatási intézmény által, valamint az egyházi jogi személy által alapított, illetve a szakképző intézmények működési, illetve fenntartott szakképző intézmény működési engedélye határozatlan időre, más, nem állami szakképző intézmények működési engedélye viszont csak öt évre adható ki. Ez az, amit mondtam az előbb. Ugyanakkor a módosító törvényjavaslat időben nem korlátozza a működési engedély érvényességét, és a tárgyaló törvénytervezet indokolása, mely a szakképzés színvonalának emelésére vonatkozik, nem egészen meggyőző abban a tekintetben, hogy erre miért van szükség. De legyünk jóhiszeműek!

Ha elfogadjuk, hogy a rendelkezés alkalmas a szakképzés színvonalának az emelésére, akkor sem érthető, hogy az említett két kategória esetében miért tesz a törvénytervezet kivételt, mi biztosítja tehát, hogy a közfeladatot ellátó közérdekű vagyonkezelő alapítvány által fenntartott felsőoktatási intézmény által, illetve az egyházi jogi személy által alapított szakképző intézmény eleve magasabb színvonalon működik, mint a többi, nem állami szakképző intézmény, így a szakképzés színvonalának a garantálása e két esetben miért nem igényli a működési engedély ötévenkénti felülvizsgálatát. Tehát ez is kérdéses számunkra.

Nincs már sok időm, de ígérem önöknek, hogy folytatni fogom.

Ugorjunk a 85. §-ra, annak is a (4) bekezdésére. Eddig a szakképzési munkaszerződés társadalombiztosítási jogviszonyt eredményezett, az ezzel kapcsolatos bekezdés azonban most kimarad a jogszabályból. Nem világos tehát, hogy ez a jogosultság megszüntetését jelenti, vagy máshol meg fog jelenni ez a szabályozás, ezt kérdezném is államtitkár úrtól, ugyanis ha a jogosultság megszüntetését jelenti, akkor az elfogadhatatlan.

A 87. § (1) bekezdés b) pontja azt mondja, hogy annak a tanítási évnek a tanév szakképzésében alkalmazó rendjéről szóló miniszteri rendeletben meghatározott utolsó tanítási napján, amelyben a tanuló a szakirányú oktatást közvetlenül követő első szakmai vizsgáját megkezdzi, megszűnik a szakképzési munkaszerződés. Ez pedig számunkra elfogadhatatlan, hogy a végzős tanuló munkaszerződése a tanév végén megszűnjön, hiszen a megszűnéstől a vizsgáig akár két hónap is eltelhet, és a megszűnés előtt még a szabadság arányos részét is ki kellene adni a munkáltatónak, ez idő alatt pedig a tanuló felügyelet nélkül és ellátatlanul marad. Félő, hogy elkallódik, hiszen az iskola sem foglalkozik vele, és ösztöndíjat sem kap már. Ez tehát azzal a veszéllyel jár, hogy a tanuló munkát vállal majd, és nem megy el a vizsgára.

Egyelőre ennyi, nem akarom kimaxolni mind a 15 percemet, de lassan megtenném, hanem a vitában akkor folytatni fogom. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Barkóczi Balázs képviselő úr. Most megadom a szót Hiszékeny Dezső képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Őné a szó, jegyző úr.

HISZÉKENY DEZSŐ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Azt hiszem, minden kockázat nélkül az megállapítható, hogy ez a téma nem szerepel a 2023. évi törvényalkotási programban. Mi lehet az oka? Hiszen a szakképzés egy akkora lélegzetvételű téma, hogy ha ezzel valaki tervszerűen foglalkozik, akkor azt nyilvánvalóan szerepelteti ebben a törvényalkotási programban, ez viszont nem szerepel. Ennek nyilvánvalóan van oka. Az én megítélésem szerint az oka az lehet, hogy valami történt, és ez pedig olyasmis lehet, ami nem jó irányban történő elváltozást jelent, és ezért gondolták úgy, hogy ezt napirendre kell tűzni, és ennek keretén belül új intézkedéseket kell hozni, esetleg javítani azokat, amelyek a korábbi intézkedések nyomán nem jól sikerültek.

Ennek eredményeképpen egy nagyon érdekes című előterjesztés van előttünk: a szakképzésben lezajlott átalakítás utólagos hatásvizsgálatából adódó törvénymódosítások. Őszintén szólva, én még ilyen címet nem hallottam, nem is tapasztaltam hasonlót, de megpróbáltam elemezni, hogy ennek mi lehet az oka.

Először is, az vetődött föl bennem, hogy miért utólagos. Én minden iskolában azt tanultam, hogy ha valamilyen döntést akarunk hozni, akkor előtte kell hatásvizsgálatot végezni, és a hatásvizsgálat eredményeképpen kell megfogalmazni a feladatokat. Lássuk be, hogy ez a korábbi jogszabály megalkotásánál nem valósult meg, nem volt akkor sem és most sincs hatástanulmány.

A másik, amit nagyon hiányolok, az a konszenzuskeresés ebben a témában. Ez az én megítélésem szerint klasszikusan olyan téma, ahol keresni kellene a konszenzust. Én nem éreztem azt, hogy erre lett volna elképzelése vagy terve a kormánynak vagy a

kormánypartoknak. Most itt vagyunk, utólagos hatásvizsgálat, úgy döntöttek, hogy ezzel fognak foglalkozni. Végig kell azt is gondolnunk, hogy mit jelent ez az utólagos hatásvizsgálat. Ez egy bonyolult megfogalmazott kifejezés, de ha ezt lefordítjuk a gyakorlat nyelvére, akkor ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy összegyűjtjük a tapasztalatokat, amelyek a korábbi döntés alapján az elmúlt időszakban keletkeztek, és ezek alapján a tapasztalatok alapján fogalmazzuk meg a jövőbeni feladatokat. Ez logikusnak tűnik.

De nézzük meg, hogy milyen tapasztalatok vannak, mik azok, amik alapján le lehet vonni ezeket a tapasztalatokat! Az én megítélésem szerint az előterjesztés e tekintetben nem őszinte. Jellemzően az elmúlt időszakban nem készültek elemzések, én nem láttam felméréseket sem, tanulmányokat sem. Tehát tulajdonképpen önmagukra vannak utalva ebben a kérdésben, nincsenek olyan háttéranyagok, amelyek igazolnák az önök elgondolásainak a helyességét. Volt egyébként szakmai folyóirat is, működött korábban - megszűnt, nincs. Ez sem jó, hiszen abban is azért megjelenhettek volna olyan vélemények, amelyek hatással lehettek volna az új elképzelések megfogalmazására.

Tehát én azt mondom, hogy az elmúlt időszakban érdemi háttéranyag nem keletkezett. Ez nem tudta segíteni az ilyen típusú munkájukat. Ezért talán nem túlzás így általánosságban kijelenteni azt, hogy ez az anyag előkészítetlen. És ha csak úgy általánosságban beszélek, és nem is fogok belemenni a részletes kérdésekbe, hiszen képviselőtársam, azt hiszem, elég részletesen és pontosan megfogalmazza azt, hogy mik ezzel az anyaggal kapcsolatban a konkrét észrevételeink, tehát én általánosságban azt érzékelem, hogy nem kezeli a valós társadalmi igényeket. Úgy is lehetne egyébként ezt leegyszerűsítve fogalmazni, hogy nem tervez hosszú távon. Az anyagban mindenhol csak három- és ötéves határidőket látok. Ilyen engedélyeket lehet egyébként szerezni, három évre, öt évre, attól függ, hogy milyen szervezetről van szó.

Talán kicsit bevallottan is, és az előzőekben elmondottaknak ez a következménye, hogy a szakképzés ma Magyarországon nem mást szolgál, mint a munkaerőpiaci tűzoltást, pedig nem erről vagy nem csak erről kellene szólnia a szakképzésnek.

De ha az elkövetkezendő néhány évben visszatekintünk majd arra, hogy a szakképzésben az elmúlt tíz évben, mondjuk, milyen döntések születtek, és azoknak mik voltak a jellemzőik, akkor a következők fogalmazhatók meg: nincs stratégia, nincs egy terv, ami alapján dolgozhatnánk.

(19.50)

És fölvetődik egy kérdés, nemcsak a szakképzés, más egyéb képzések kapcsán, de a szakképzés kapcsán nagyon durván jelentkezik, hogy a szakképzésben mit keres az egyház. A szakmaválasztás nem a hitélet része. *(Jelzésre:)* Ha elolvassa az anyagot, akkor egészen különleges kedvezményeket élveznek az

egyházak e tekintetben. Ez már csak azért is veszélyes lehet, mert ily módon vallási okokból kizáródhatnak valakik a szakképzésből.

Azt hiszem, hogy néhány év múlva, ha erre az anyagra visszatekintünk, akkor azt mondhatjuk majd el, hogy ez az elképzelés nem a jövőt építette. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hiszékeny Dezső képviselő úr, jegyző úr. Most megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sok minden elhangzott itt előttem, nem akarom ezt megismételni, és nem is azért vagyok itt, mondjuk, Shakespeare Julius Caesarjából, tehát „Temetni jöttem Caesart, nem dicsérni” Antonius búcsúbeszéde alapján, tehát van egy csomó olyan dolog, Vinnai képviselőtársam, amit én el fogok ismerni pozitívumként. Viszont azért legalább az ilyen viták alkalmával engedjék meg, hogy a kritikánkat is elővezessük. És nagyon kérem államtitkár urat... - itt volt Farkas Sándor államtitkár úr törvényjavaslata kapcsán, végigülte, láttam, tehát amit államtitkár úr itt csinált, az szerintem egy nagyon konstruktív dolog volt. Én magam is ellenzéki képviselőtársammal, frakciótársammal, Bencze Jánossal érdeklődve hallgattam a válaszait. Tehát ha itt most kritikát fogok megfogalmazni, akkor azt ne valamiféle ilyen l'art pour l'art jellegű ellenzéki kekeckedésnek vegye, hanem tényleg annak, hogy van az emberben egy hatalmas nagy adag aggodalom a tekintetben, hogy jófelé mennek-e a dolgok.

Én magam egyébként szakképzésben tanítottam, onnét kerültem az Országgyűlésbe, aztán tavaly tavasszal hellyel-közzel egy fél éves időtartamra visszakérültem a volt iskolámba, egy igazi vidéki szakmunkásképző iskolába, ahogy az ottani fiatalok nevezik: egy gladiátorképzőbe, tehát azért van az életből vett tapasztalatom is.

Mik azok a pozitívumok, amelyekre azt tudom mondani innen a Jobbik frakciójából is, hogy ezek jó dolgok, ezek támogatandó dolgok? Tehát amikor egy ilyen törvényjavaslatban önök arra hivatkoznak, és valóban, mondjuk, akkor ha csak egy vonásnyit, de javít azon, hogy a felnőtteket jobban be lehessen vonni a felnőttképzésbe, és a lifelong learning eszménye kiteljesedhessen itt, Magyarországon; tudjuk jól egyébként, hogy uniós összevetésben elég csúnya számokat produkálunk, tehát lenne hova javulnunk még térségi kitekintésben is; vagy ha azt olvassuk, hogy a duális képzőhelyek kapcsán be fogják vonni, mondjuk, az agrárágazatban az őstermelőket, akkor ez egy rugalmas és jó dolog, ami valóban egyfajta fejlődésként is felfogható. Tehát ezeket az elemeket támogatni fogjuk a törvényjavaslatnak ugyanúgy, amikor itt többen hivatkoztak a mikrofinanszírozások rendszerére, amely szintén az élet-hosszig tartó tanulás lehetőségét támasztja meg.

Pozitívként vetődött föl az ösztöndíjak rendszere, ami valóban egy korszakos újítás, mondjuk, a korábbiakhoz képest, hiszen előfordulhat, hogy egy olyan halmozottan hátrányos helyzetű fiatal, aki képes és tud élni ezekkel a magyar állam által nyújtott lehetőségekkel, gyakorlatilag a családjában a legjobban kereső személlyé válik, és mint ahogy a neve is mutatja: ösztöndíj, tehát valóban ösztönözni fogja arra, hogy az iskolarendszerben maradjon, szakmát szerezzen és hosszú távon hasznos tagja legyen ennek a társadalomnak.

Beszélhetnénk akkor az orientációs képzésről vagy éppen a Dobbantó-programról, magam is egyébként megkaptam egy ilyen Dobbantó-osztályt, igazi nagy kihívás. Viszont ha mi komolyan vesszük azt, hogy az egyik legfontosabb nemzetstratégiai kérdés itt Magyarországon az elkövetkezendő évtizedekben a társadalmi integráció és a cigányság felzárkóztatása lesz, akkor itt is dicsérőleg kell azt mondani, hogy egy olyan előrelépés történt, ami talán, ha nem is generálisan, de apróbb elemeiben segít megoldani a kétségkívül jelen lévő és nagyon súlyos problémákat. Az, hogy az egyéni képzési utak rugalmasabbá váltak, szintén egy támogató dolog, ezt mind-mind el tudjuk fogadni.

Viszont mi az, amivel nem tudunk egyetérteni? Álló nap tulajdonképpen jegyzeteltem, szedtem össze a gondolataimat, hogy mi akkor innen a fő probléma, amit mi a Jobbikon belül a szakképzéssel kapcsolatosan látunk. Volt itt három-négy olyan ősbűn, amit elkövettek, és hozzátenném egyébként, a problémák nem most, nem 2010-ben kezdődtek. Tehát utalnék akkor itt egy Gázsó Ferenc-tanulmányra - talán 2001-ben jelent meg, az Education még talán olvasható -, mit tehet az iskola, hogy mi volt a címe pontosan, már nem emlékszem rá, valami ilyesmi. Ott az államszocialista rendszernek a szakképzését vette górcső alá, ahol bizony szintén kimondta, hogy 25 százaléka a fiataloknak gyakorlatilag funkcionális analfabétaként került ki az iskolarendszerből, csak hogy az akkori gazdasági szerkezet ezeket a fiatalokat föl tudta szipantani. Viszont azóta nagyon-nagyon megváltozott a világ, és az a helyzet, hogy Magyarország azt a luxust nem engedheti meg magának, ha a versenyképesség mint fogalom fontos számunkra, hogy ezeket az arányokat tovább görgessük, mert hiába volt ez már megkorábban is, nekünk kutya kötelességünk és önöknek is - különösen önöknek, önök vannak hatalomban - tenni valamit annak érdekében, hogy ezek a számok javuljanak.

Nos, akkor melyek voltak ezek az ősbűnök? Polónyi István kutatásai, de citálhatnék más szerzőket is, világosan kimutatták, hogy 2010-től kezdődően, a '10-es évek elején egy 46 százalékos forráskivonás történt a szakképzés rendszeréből Magyarországon. Tehát ha most van is előrelépés, akkor kérem tisztelettel, kormánypárti hölgyek és urak, azért lehet visszamatogatni az önök 2010-11-12 környéki ténykedésére, ami sokat kivett ebből a rendszerből.

Aztán képviselőtársam is itt elmondta teljes joggal, hogy ez az az ágazat, amiről úgy érezhetik a benne

szereplők, hogy egyfajta mostohagyerek volt. Tárcák között dobálták, most már ki tudja, gyakorlatilag itt a laikusok közül akár csak nyomon követni is, hogy hány gazdája volt az elmúlt években a szakképzés rendszerének. Olyan volt, mint egy forró krumpli, valahogy senkinek nem kellett.

Aztán ott van a - igenis, mondjuk ki - lebutított képzés, mert a könnyebb ellenállás irányába mozdultak el akkor, amikor a problémákat úgy kívánták kezelni, hogy nosza, akkor csökkentsük, mondjuk, a közismereti órák számát, ezeknek a gyerekeknek nem kell, nem tudunk velük mit kezdeni, akkor csökkentsük így a lemorzsolódást. Holott, ha a későbbi életpályák szempontjából nézzük azt, hogy hasznos-e akkor csökkenteni a közismereti órák számát, akkor én azt mondom, hogy nem az, illetve ott van a tanárhiány is. Ha tanárhiány van, akkor azt úgy is lehet kezelni, hogy csökkentik a közismereti órák számát, csak hogy így hogyan lesz ebből versenyképesség, amikor nincsen fizikatanár, nincsen kémia tanár, és lehetne sorolni.

Aztán ott a negyedik ilyen ősbűn, hogy van-e integrációs feladata a szakképzésnek. Most - egyébként pozitívként jegyzem meg - az köszön vissza egyes intézkedéseikből, hogy fölismerték, hogy van integrációs feladata a szakképzésnek. Csak hogy szeretnék akkor idézni: négy éve, hajszálpontosan négy éve Szerencsen Pölöskei Gáborné államtitkár asszony azt nyilatkozta, hogy a szakképzésnek nem az a célja, hogy felzárkóztasson, nem az a célja, hogy a hátrányos helyzetet megoldja, hanem mesterembereket faragjon. Igen, egy tökéletesen működő világban ez lehet, hogy így van, csak az a helyzet, hogy a szakképzésbe zömmel azok a fiatalok kerülnek meg kerültek, akiknek a felmenői, mondjuk úgy, hogy a rendszerváltás vesztesei voltak. Tehát óriási szociális problémákat kellett volna a rendszeren belül kezelni, bár igazságtalan dolog, ha én ezt a szakképzésre akarnám egy az egyben rátestálni, mert a problémák nem ott keletkeznek, hanem sokkal-sokkal korábban, de mégiscsak ott csúcsosodnak ki, és valamit azért mégiscsak kell ezzel a helyzettel kezdeni.

(20.00)

Szóval, egészen más szemléletet követnénk ebben a tekintetben. A gazdaságpolitika egyik fő területe nyilvánvaló, hogy az oktatáspolitikai, és az oktatáspolitikának bizony van társadalmi kohéziós feladata, meg a halmozottan hátrányos helyzetű rétegek felzárkóztatása is. És akkor mondjuk ki, hogy a cigányság felzárkóztatása egy nagyon komoly gazdaságpolitikai kihívás. És ha a szakképzésen belül valamire így most koncentrálni kívánok, akkor az, amit leginkább ismerek, ahonnan jöttem, tehát a hagyományos szakmunkásképzőknek a világa. A technikumokban sokkal kevesebb, mondjuk, ilyen jellegű probléma van, és azt majd azért néhány számmal is itt megpróbálom alátámasztani.

Azt vesszük egyébként észre, hogy a kormányzat, mondjuk, Cserti Csapó Tibornak azokat a szavait engedte a füle mellett, amikor ő „A cigány népesség

gazdasági-társadalmi térszerkezetben” című könyvében, tanulmányában 2011-ben úgy fogalmazott, hogy a nagyobb népességnövekedés pontosan a halmozottan hátrányos helyzetű rétegek körében következik be, és az ilyen halmozottan hátrányos helyzetű családokban a hátrányos helyzet hatványozottan újratermelődik. Ő mondta azt, hogy ez bizony társadalmi konfliktusokat is generálhat, és azt is mondta, hogy akkor követ el bölcs politikát a mindenkori kormányzat, ha az oktatási-nevelési intézmények felkészülnek ezekre a problémákra, amik törvényszerűen megjelennek. Mivel Magyarország társadalmi szerkezete is átalakul ilyenformán, ezért a munkaerőpiaci kihívások is fokozottan jelennek meg ebben a vonatkozásban. Szóval, államtitkár úr, igen, látunk bizonyos pozitív lépéseket, hogy megpróbálja a hátrányos szocioökonómiai helyzetet kompenzálni az iskola, mondjuk, a szakképzés. Viszont a társadalmi mobilitás tekintetében még mindig döcögösen haladunk.

Akkor mondanám a számokat. Papp Z. Attilának a kutatásaiból pontosan tudjuk, hogy mondjuk, 1990 táján az iskolákban 6,6 százalék volt a cigány gyerekek aránya. Ez 2009-re szinte hajszálpontosan megduplázódott. Azóta Forgács István is erről beszél, még inkább nőtt. Ha ezeket a problémákat zárójelbe teszik, vagy ha nem is teszik zárójelbe, de nem kellő mértékben koncentrálnak ezekre, akkor ebből bizony baj lesz. Hogy mennyire nem vették ezt figyelembe, a Széll Kálmán-terv még a 2010-es évek elején valami olyasmit fogalmazott meg, hogy 15 éves kora után a diák, a gyerek meg a családja eldöntheti, hogy mit akarnak, bent maradnak az iskolarendszerben, vagy pedig szépen onét kiszállnak. Ez nagyon káros dolog.

2011-ben a 17 éves diákok 98 százaléka még ott volt, ahol lenniük kell: az iskolapadban. 2016-ra ez 85 százalékra romlott. Nyilvánvaló módon a pedagógusok is, akkoriban én magam is egyébként örültem annak, hogyha a problémás diákokat valahogyan mégiscsak eltávolítják az iskolából. Mondjuk ki, ne beszéljünk mellé! Ugyanis nem volt meg az a segítő kolléga-had ott, mellettünk, tanárok, pedagógusok mellett, akik ezeket a problémákat kezelni tudták volna, vagy segítettek volna benne iskolai, szociális munkásként, szociálpedagógusként, pszichológusként. Gyakorlatilag úgy érzik magukat az ilyen oktatási intézményben tanító pedagógusok, mintha a rendszer, a kormányzat egyfajta közhasznú Übermenschnek tekintené őket, akik majd minden feladatot elvégeznek, amellet, hogy tanítanak, mellette még integrálnak is, és gyakorlatilag egyfajta ilyen szociális munkásként gondozzák ezeket a valóban nehéz sorsú gyerekeket. Csakhogy ez így nem fog működni. Ez egy nagyon hatékonytalan dolog.

KSH-adatot idéznék, államtitkár úr, és azért kérem, hogy próbálja lemásolni majd Farkas államtitkár úrnak a válaszadási módszerét, mert ha én most itt egy 2017-es KSH-adatot idézek, amely szerint a cigány fiatalok lemorzsolódási aránya kétharmados volt, akkor szeretném, ha ezzel kapcsolatosan egy frissebb adatot közölne, és legalább egy ilyen trendet

megpróbálna felvázolni '17-től mostanáig, akkor ezek a számok hogyan alakultak. Tehát most kifejezetten a cigány fiatalokról volt szó, de 2020-as országos adatot tudnék idézni, ott 12 százalék fölött volt ez a mutató. Tehát nemhogy javulás történt volna, hanem még romlott is az európai trendekkel ellentétben.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Mert ezekre a speciális nevelési és oktatási problémákra bizony nem fordítottak elég figyelmet. Én nemcsak az államot akarom kárhozható, konzervatív emberként isten őrizz, hogy én akkor minden felelősséget a mindenkori, tök mindegy, hogy milyen színvetű, de államhatalomnak a nyakába borítanék, megvan az egyén felelőssége is.

Viszont azt látjuk, hogy a PISA-felmérések tanúsága alapján ezek az eredmények nem javultak. Tehát amire utaltam itt a legelején, tehát Gazsó Ferenc tanulmányára, ami szerint az államszocialista időkben is bizony-bizony ontotta az oktatási rendszer a funkcionális analfabétákat, akkor most a legfrissebb PISA-eredmények alapján tudom azt mondani, hogy ez azóta sem változott meg. De hát, kérem szépen, ez öngyilkosság! Sőt, ha kompetenciafelmérésekre utalok, s kifejezetten a szakmunkásképzőkre, a szakiskolákra fókuszáló kompetenciamérések eredményére, akkor ott meg azt látjuk, hogy 75 százaléka a fiataloknak egyes szinten teljesít szövegértésből, matematikából. Tehát hogyan lesz ebből így versenyképes ország?! *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Innét fogom folytatni, mert még van sok mondanivalóm. Köszönöm.

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Kétpertes felszólalások következnek, mivel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megadom a szót Vinnai Győző képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon röviden szeretnék reagálni, mert amit Ander Balázs elmondott a versenyképességről és az integrációról, az nagyon fontos, nemcsak a szakképzésre, hanem a köznevelésre, urambocsá, még az egyetemi képzésre is vonatkozik. Én látok evangélikus roma szakkollégiumot, mondjuk, a Nyíregyházi Egyetemen, amikor tanítok. Még ott is szükség van rá. Tehát ebben egyetértünk.

De azt hozzá kell tennem, hogy a szakképzésnek tényleg az a fő célja, hogy minél jobb szakembereket, mesterembereket neveljen, és természetesen azt a hozott hátrányt vagy azt a szocializációs helyzetet is javítsa. Maga Ander Balázs mondta, és nagyon helyesen tette, hogy van műhelyiskola, Dobbantó-program, orientációs iskola. Tudja, mennyien tanulnak? Legalább 1800-2000 diák van a szakképzésben, akik ezen a területen vannak.

Azt nem igazán értettem Hiszékeny Dezsőtől, hogy mit keres az egyház mint fenntartó. Vannak nem

állami fenntartó intézmények, vannak állami fenntartó intézmények. Úgyhogy ezt, képviselőtársam, nem igazán értettem. De az, hogy nincsenek tervek és középtávra, három, öt évre tervezünk... - olyan gyorsan változik körülöttünk a világ, hogy én most nem tudnám megmondani, hogy tíz év múlva milyen munkahelyekre milyen szakmákra van szükség. Azt szokták mondani, hogy ez a középtávú besorolás az egyik legjobb.

Talán egy mondat Barkóczi Balázsnak. Ott viszont úgy látom, kiadta a főnök, hogy minden elfogadhatatlan, hogy bármilyen jó dolgot, törvényjavaslatot tárgyalunk, ne fogadjuk el. Mondanék egy számot a munkanélküliségről. Tudja, 2010-ben, amikor én képviselő lettem, korábban az önkormányzati világban voltam, 3 millió 780 ezren dolgoztak Magyarországon; most 4 millió 700 ezren. Úgyhogy ne a statisztikáról beszéljen, hanem közel 1 millióval többen dolgoznak, és a technikum pedig igen, a legnépszerűbb iskolatípus a mai Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, így most normál időkeretben kért szót Ander Balázs képviselő úr. Öné a szó. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Vinnai képviselőtársam azt mondta, hogy nagyon gyorsan változik a világ. Valóban így van, de éppen ezért lenne logikus az alapkompenciákat megerősíteni. Akkor itt most Benedek Andrásra, a Magyar Pedagógiai Társaság Szakképzési Kollégiumának vezetőjére szeretnék hivatkozni, aki azt kérte, azt javasolta, hogy ezt az általánosan műveltető-képző időszakot toljuk ki még inkább.

Tehát azért mondtam, hogy látom itt a javulás csírait például azzal, amikor a konkrét döntést egy kicsit kitolják. Ez kedvez a fiatalnak, de mivel változik a világ, változnak a fiatalok, ezt még inkább ki kellene szerintünk tolni. Amikor a magyar gyáriparosok országos szervezete kérte egyébként azt, hogy 18 évre emeljék vissza a tankötelezettségi korhatárt, annak is megvan a maga oka.

(20.10)

Mert ezekkel a fiatalokkal, akik fiatalon kikerülnek az iskolából, valamikor mégiscsak szembe kell nézni a társadalomnak, és lehet, hogy ez most egy nagyon költséges dolog, de a későbbiekben még költségesebb lesz. Tehát sokkal jobb lenne most investálni az ő képzésükbe, és bent tartani valahogyan őket a rendszerben, mintsem elveszíteni ezeket a fiatalokat, de mondom, látom, hogy vannak előremutató jelek, még hogyha ellenzékből, engedtessek meg, hogy ilyen kis mohók legyünk, keveselljük adott esetben az intézkedéseket.

Államtitkár Úr! Képviselőtársam! Orbán Viktor mit is mondott? '18 őszén volt egy EuroSkills-verseny,

28 országból jöttek, 37 szakma vagy 600 versenyző, és miniszterelnök úr azt mondta, hogy Európa akkor nyeri vissza újra az erejét, ha mi neveljük fel és képezük ki a világ legjobb szakmunkásait. Mindez azt jelenti, hogy az önök tehetsége és tudása, szorgalma Európa versenyképességének aranyfedezete.

Oké, nincsen ezzel semmi probléma. A probléma azzal van, amikor a képzést lebutítják, amikor megkérdezném államtitkár urat, mondjuk, ha már ennyire változik a világ és itt többször elhangzott a digitalizáció, az átalakulás, akkor mondjuk, informatikatanárból van-e elegendő ezekben az iskolákban. Megfelelő mennyiségű óraszám áll-e rendelkezésre ahhoz, hogy ezek a fiatalok ne csak most legyenek majd egyébként alkalmasak adott munkakör betöltésére, hanem 10, meg 20, meg 30 év múlva is, hogyha már itt lifelonglearningezünk.

Ugyanis ez lenne a mi feladatunk, önöknek, az egész törvényhozásnak a feladata, hogy erre gondolkodjunk, és megpróbáljunk nekik olyan biztos alapokat teremteni, amelyekkel később is boldogulnak, mert a világ valóban viharosan változik. És hogyha nincsenek meg ezek a képességek, amelyek őket átképezhetővé teszik 10 vagy 20 év múlva, akkor az a helyzet, hogy könnyen bekövetkezhet egy olyan társadalmi és gazdasági katasztrófahelyzet, mint amilyen bekövetkezett a rendszerváltás idején. És akkor még inkább igaza lesz majd Pokorni Zoltánnak, aki ugye, nem is olyan régen azt mondta, hogy itt tízezer gyerek megy éves szinten a lecsóba. Nekünk az lenne a feladatunk, hogy ezt a számot minél inkább leredukáljuk.

Nos, egyébként ez jó lenne ahhoz is, hogy az úgynevezett közepes fejlődés csapdájába ne ragadjon bele az ország. Mert lehet most valóban büszkélkedni azzal, hogy 4 millió 700 ezer ember dolgozik, csak a kérdés megint az, hogy ez meddig fog tartani, hogyha ilyen rohamosan, mondjuk, a technológiai változás; ha ilyen rohamosan automatizálnak bizonyos ágazatokat.

És akkor ehhez kapcsolódna a kérdésem, államtitkár úr, megint csak, ha tud, akkor mondjon frissebb számot, mondjuk így, a techrobbanással kapcsolatosan. A The Economist Intelligence Unit valamikor 2015-ben végzett egy felmérést. 56 országot néztek meg. Németország a 7. helyen állt, Magyarország a 25. helyen a tekintetben, hogy mennyire vannak a munkavállalók felkészülve a jövőre.

Vagy éppen a Világgazdasági Fórumnak - bár annyira én sem szeretem egyébként őket, elárulhatom, tehát a Világgazdasági Fórumnak - egy '17-18-as felmérést citálnám. Ők az értékláncok hosszát nézték meg, és ez alapján 138 országot állítottak tulajdonképpen egy ilyen rangsorba. Magyarország a 113. volt. Tehát a hozzáadott érték bizony nem volt túlságosan magas, és sok esetben ezeket a munkavállalókat gyakorlatilag biorobotként alkalmazták ezek a cégek. Hogyha van előremutató javulás, akkor kérem államtitkár urat, majd közölje velünk.

Aztán, hogy milyen nehéz helyzetben vannak azok az iskolák, mint amelyekről itt beszéltem, EMMI-adat, '19-20-as, ha tudnak frissebbet, akkor

kérem, osszák majd meg velünk: az akkori tanévben 17 411 SNI-s diák kezdte el a középiskolai tanulmányait. Ennek a több mint 17 ezer SNI-s diáknak a 45 százaléka - mintegy 7975 fiatal, illetve gyermek - a hagyományos szakképzésbe került; tehát abba az iskolatípusba, ami a középiskolai összdiákseregletnek a 16 százalékát fedte le, de az SNI-s diákok 45 százaléka került oda.

Itt, ebben az iskolatípusban, mint ahonnan én is jöttem, minden nyolcadik diák SNI-s. A hagyományos gimnáziumban minden 60. diák ilyen. Szóval, hogyha speciális nevelési és oktatási problémákról beszélek, akkor azt nem hasraütés-szerűen teszem meg, nem azért, hogy itt - nem tudom - kellemetlenséget okozak bárkinek vagy csak úgy, minden nagyon rossz alapján elmondjam a magamét, hanem azért, mert ez egy valós és égető probléma.

És ilyenkor szeretném azt kérni államtitkár úrtól, hogy tegyen mellé egy olyan számot, ami azt bizonyítja, hogy önök fókuszálnak erre a problémára, és ebben az iskolatípusban mennyivel lett több fejlesztőpedagógus, mennyivel lett több iskolai szociális munkás, mennyivel lett több mentálhigiénés szakember. És hogyha ezt nekem bizonyítani tudják, egy javuló ívet tudnak fölvezetni, nyilván a probléma súlyához mérten, akkor azt mondom, hogy oké, köszönöm szépen, és elismerem e tekintetben is azt, hogy mondjuk, történt előrelépés - tehát ez az egyik ilyen.

Aztán a másik volt a lemorzsolódási adatok tendenciája. Aztán van még, mondjuk Németh Szilvia, tanulmánya, aki 2008-09 táján mérte föl azt, hogy mennyi tanoda működik az országában. Akkor valami 66 darabos szám jött ki. Nagyon jó lenne, ha államtitkár úr vagy államtitkár úr munkatársai most gyorsan be tudnának küldeni egy ezzel kapcsolatos adatot, hogy azóta hogyan állunk e tekintetben, mert véleményem szerint nagyon fontos szerep juthat a tanodáknak is abban a tekintetben, hogy ezeket a diákokat, akik halmozottan hátrányos helyzetű környezetből jönnek, valahogyan megpróbálják bent tartani az oktatási rendszerben.

És ugyanúgy megkérdezném, hogy mondjuk a „Biztos kezdet” gyerekházaknak az intézményhálózata mennyit fejlődött az elmúlt években, ugyanis amikor itt azt mondtam, hogy közhasznú Übermenschnek vagy szupermennek tekintik a szakképzésben dolgozó pedagógusokat, akkor egyben azt is kimondtam ezzel, hogy a probléma ugye, nem ott keletkezik, nem ott kellene elsődlegesen kezelni, hanem preventív módon, már a kora gyermekkorban kellene beavatkozni, de ahhoz meg kellenének az ilyen intézmények. És hogy ha én egy olyan számot hallok mondjuk önöktől, hogy hát, a probléma súlyához mérten nincsen elég „Biztos kezdet” gyerekház Magyarországon, akkor ezt bizony fekete pontként tudom majd bevésni az önök bizonyítványába.

És akkor itt hozzászerezem még egyszer, hogy tehát nem csak állami felelősségről beszélünk ilyenkor, megvan a szülőnek és megvan a családnak is a felelősége; de az ő szemléletüket bizony lehet javítani, lehet

formálni, és akkor egy államtitkár kollégájának a kiváló tanulmányára, György Lászlónak a szingapúri integrációs modellt taglaló és magyar párhuzamokkal vegyítő doktori értekezésére utalnék.

Szóval, lehet azért ezt a szülői mentalitást is fejleszteni, hogy sokkal tudatosabbá váljanak, és legyen egyfajta elvárás a gyermek felé, mert azt mutatja minden oktatásszociológiai felmérés, hogy ugyanolyan hátrányos helyzetű gyermek esetében, ahol megvan ez a szülői odafordulás, megvan a szülői - mondjuk úgy - elvárástámasztás a diákok felé, akkor ott sokkal jobb lesz az eredmény is.

Kérdézhetném azt is, hogy mondjuk, akkor a hejőkeresztúri iskolamodell mennyire terjedt el Magyarországon, mennyire tudják adaptálni, mert a számok, az eredmények azt mutatják, hogy ez egy nagyon hasznos kezdeményezés. Hogyan alakult, mondjuk, a szakképzésben tanuló diákoknak a rezilienciája, mert ezek mind-mind számszerűsíthető adatok, és hogyha államtitkár úr nekem azt tudja mondani, hogy itt a reziliens diákok száma megnőtt, akkor ez egy pozitív dolog lehet.

Aztán, államtitkár úr, a Gazdaság- és Vállalkozáskutató Intézet hajmeresztő, sokkoló felméréseket végzett azzal kapcsolatban, hogy a szakképzésben tanuló - szakmunkásképzőkről beszélek - 10. osztályos diákok kompetenciaeredményei rosszabbak, mint az országos átlag 6. osztályos diákjaié. De ez még hagyján, mert korábbi önmagukhoz képest is rontottak ezek a fiatalok, és akkor ilyenkor szeretném megkérdezni, hogy egészen konkrétan melyek azok az intézkedések, amelyeket foganatosítottak annak érdekében, hogy itt ezek a számok javuljanak.

És tudom, vannak szigetszerűen működő, nagyon jó gyakorlatok, amikre lehet hivatkozni. Lehet hivatkozni Kecskemétre, meg lehet hivatkozni Győrre, csak én általában megátalkodott ellenzékiként azért Magyarország árnyékosabb területeinek a problémáit szoktam ide, önök elé tární.

(20.20)

Szóval, sok esetben hiányoznak ezek az alapok, amelyek aztán gyakorlatilag tönkreteszik azt, hogy itt átképezhetőségről meg egyáltalán képezhetőségről beszéljünk, mert az iskolának valóban a legfontosabb terméke az a munkaképes ember lenne, de mint ahogyan az előbb is mondtam, ez a munkaképesség nem a mostanra meg a közvetlen holnapra vonatkozik, hanem jó esetben évtizedekre.

Államtitkár úr, nem tudom, hogy jegyzetelte-e ezeket a konkrét kérdéseket, amiket én feltettem, én mindenesetre nagyon örülnék annak, ha majd a végén erre választ tudna adni.

Vinnai képviselőtársam még egy dolgot itt felhozott, ez pedig a szakképzésben tanítók bérhelyzete. Ugye, 2019-ben elvették a közalkalmazotti státuszt az itteni pedagógusoktól, annak fejében, hogy kompenzálják őket egy 30 százalékos emeléssel. Akkor itt most megint egy konkrét számot várnék államtitkár

úrtól, hogy a szakképzésben tanító oktatók, mert, ugye, már nem pedagógusnak hívják őket, de a szakképzésben tanítók bérhelyzete az átlag magyar diplomásszinthez képest hogyan viszonyul, mert nagy általánosságban azt tudjuk mondani, hogy a magyar tanárok bérezése az átlag-diplomásbérek 60 százalékát sem éri el most már Magyarországon. Akkor, ha ilyen sok hozsannát hallottunk azzal kapcsolatosan, hogy milyen pozitív dolgok történtek a szakképzésben, ez is egy olyan konkrét számadat lehet, amivel alá tudnák támasztani az önök igazságát.

Mindenképpen szükség lenne egy versenyképességi fordulatra. És ezt nem én mondom, bár tudom, hogy ellenzéki oldalról egyre többet hivatkozunk a Magyar Nemzeti Bankra, de ez már csak egy ilyen történet, ugye, '19-ben kiadták a versenyképességi programot, és ott a 330 pont között bizony elég fajsúlyos helyen szerepelt a tanodák megerősítése, a tanulásmódszertan javítása, egyáltalán szemléletformálás, annak érdekében, hogy mondjuk, a Pokorni Zoltán által számszerűsített 10 ezer gyermek éves szinten ne menjen a lecsóba.

Tehát a humán tőke képzettségét mindenképpen javítani kellene. És azok a konkrét kérdések, amelyeket én államtitkár úrhoz intéztem, talán ezt elő tudnák segíteni, és ennek a változásnak majd lenne egy olyan eredménye, hogy azok a készségek, amelyek a XXI. században valóban kincsként tételeződnek, és hosszú-hosszú évtizedekre meghatározzák azt, hogy annak a fiatalnak majd a munkaképessége milyen lesz, hogyan alakulnak, a komplex problémamegoldás, a kritikus gondolkodásra való képesség, a kooperativitás - ez mind-mind összefügg azzal, amit én itt az előbb felvázoltam, és tényleg örülnék annak, ha államtitkár úr konkrét válaszokat adna ezekre a felvetésekre. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Barkóczi Balázs képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport, aki szintén normál időkeretben kért szót. Parancsoljon, öné a szó.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársam, nagyon röviden hadd reagáljak. Bent voltam ma egész nap a Házban, több vitán is bent ültem itt az ülésteremben, és láttam, ahogyan az ön frakciótársai hosszú-hosszú litániákat olvasnak fel előre kinyomtatott papírokból, és ezek után ön azt mondja nekem, hogy nekem mit adott ki a főnök, vagy mit nem adott ki a főnök. Lehet, hogy önök így működnek, képviselő úr, és azért tart itt ez az ország, mert a 13 éve tartó kétharmad csak így tudja elképzelni a politizálást, hogy fentről leszólnak, de mi nem így működünk. És ez annyira méltatlan önhöz is, méltatlan a Házhoz, méltatlan itt mindenhez!

Amikor felhossa a munkanélküliségi adatokat, akkor, emlékezzen vissza, nem volt olyan régen a Covid, amikor például a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat azt mondta még 2021-ben, hogy 300 ezer

fővel nőtt a foglalkoztatás, közben pedig a Magyar Nemzeti Bank azt az adatot hozta ki, hogy 70 ezer munkahely szűnt meg, de a Központi Statisztikai Hivatal még ezeknek az adatoknak is ellentmondott.

Tehát lehet mindenféle, hajánál fogva előrangotott adatokkal idejönni, a helyzet az, tisztelt képviselő úr, ha beszélne ön is a szakmában részt vevőkkel, például a Közoktatási és Szakképzési Szakszervezet elnökével, aki az én választókerületemben lakik, a XV. kerületben, ő elmondja - és ezt akkor már államtitkár úrnak is mondom -, hogy mekkora visszaesés van a diákok kompetenciáiban, amiről Ander képviselőtársam is beszélt, hogy egy egyszerű folyamatábra-értelmezés meghaladja a képességeiket, és tulajdonképpen nagyon sokszor olyan gyerekek kerülnek ki a szakképzésből, akik még arra alkalmasak, hogy meg tudják különböztetni egymástól a piros és a zöld gombot, talán nem darálja fel őket az a gép, amit működtetni kénytelenek, mert nyilvánvalóan a szakképzésben is túlterheltek a tanárok.

És ha már Ander képviselőtársam előhozta ezt, ugye, 60 százalék a diplomás-minimálbérhez képest a pedagógusbérek aránya, akkor hadd mondjak néhány adatot csak a környező országokból, ami talán egy kis gondolkodásra készteti önöket - nem vindikálnám magamnak a jogot, hogy Bástyá elvtárral szólva azt mondjam, hogy szerénység, képviselőtársaim, szerénység. De nézzük meg, hogy Szlovákiában ez az arány, amíg Magyarországon 60 százalék, ott 77 százalék a diplomás-minimálbér aránya pedagógusbéreknel, Ausztriában 81 százalék, Szlovéniában 90 százalék, de még az EU-átlag is 89 százalék.

És azért nagyon fontos az, amiről az előbb beszéltem, hogy milyen kompetenciákkal kerülnek ki ezek a gyerekek, mert minden mindennel összefügg, amikor önök szétverik a közoktatást, akkor mellette nem lehet felturbózni a szakképzést, merthogy erre épül az egész. És szintén itt a szakszervezet elnöke elmondja nekem, hogy olyan gyerekek jönnek be a rendszerbe, akik nem sajátították el azokat a kompetenciákat, amit egy 14 éves gyermeknek, aki bekerül a középfokú oktatásba, el kellene sajátítania, mert már az alapfokon túlterheltek a tanárok. De mindegy, most nem a közoktatásról beszélünk.

Ezért mondja azt a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja, hogy elfogadhatatlan ez a módosítás is, mert például nem szerepel benne az, hogy a közismereti tárgyak számát növeljék, ugyanis elfogadhatatlanul kevés a közismereti tartalom most a szakképzésben, és ez a törvény ismét nem tér ki rá. És a civil szervezetekkel és a szakmai szervezetekkel együtt azt mondjuk, hogy négyévéssé kell tenni a szakképző iskolai képzést, csak kivételes esetben hagyva meg ezt a hároméves képzést, hogy tényleg fejlesszük a diákok kompetenciáit, és ne csak lökdössük ki őket olcsó munkaerőként, ahogyan Parragh László mondja, mert azzal nem megyünk semmire, attól hogyan fog kilőni a magyar gazdaság, attól hogyan fog nőni a foglalkoztatás. Arról már ne is beszéljünk, hogy mennyi fiatal megy el a jobb élet reményében külföldre dolgozni, nem tudnak olyan családot mondani, akinek ne

lenne valamelyik családtagja a legnagyobb magyar városban, Londonban, mert sajnos már így kell hívni a rengeteg magyar munkavállaló miatt.

Azt is mondjuk, hogy természetes és reális lehetőséggé kell hogy váljon az, hogy a szakmai vizsga után az érettségi és a technikai végzettség együttesen megszerezhető legyen akár nappali rendszerben is. Elvileg erre most is van lehetőség, a gyakorlatban azonban ez nagyon ritkán valósul meg, és ezért kellene gondoskodni arról, hogy ez a kérdés fókuszpontba kerüljön. Ez is hiányzik a mostani módosító indítványból.

A rugalmasság és az átjárhatóság követelményével ellentétben, hogy a 12. évfolyam végén nem lehetséges a gimnáziumi érettségivel egyenértékű érettséggel való kilépés azok számára, akik pályát kívánnak váltani. A 13., egyes esetekben a 14. technikusképző évfolyam elvégzésére kényszeríti a rendszer, ami méltánytalanság a tanulókkal szemben. Másrészt pedig értelmetlen a feltételezhető pályaelhagyás miatt munkaerőpiaci szempontból is. Ezen is változtatni kellene, ezt sem tartalmazza a mostani módosító indítvány.

Lehetővé kellene tenni az orientációs évfolyamra az évközi belépést annak, aki a szakképző intézmények 9. évfolyamán ezt szükségesnek látja. Vagy például biztosítani a tanulók képzési formák és ágazatok, továbbtanulási irányok közötti váltását és az ezt segítő szolgáltatást.

(20.30)

Arról már nem is beszélve, ha már hiányokról beszélünk, hogy ha a 128. §-t megnézzük, annak a (3) bekezdése azt mondja, hogy a szakirányú oktatás és a szakképzési munkaszervezés módosított törvénnyel megállapított szabályait 2023. szeptember 1-jétől kell alkalmazni, ami pedig megint csak összeegyeztethetetlen azzal a jogelvével, hogy jogszabály-módosítást csak felmenő rendszerben lehet bevezetni, vagyis az átalakításra kell időt adni. Ennek sem felel meg ez a törvényjavaslat.

Ezért mondjuk azt, hogy elfogadhatatlan, és higgye el, nem valamifajta felső parancsnak engedelmessé, hanem azért, mert önök még egy normális szakképzésitörvény-javaslatot sem voltak képesek lerakni az asztalra. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni a napirendi pontunk keretében. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy előterjesztőként kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Dr. Hankó Balázs Zoltán jelzésére:)* Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Először is köszönöm szépen Vinnai Győző képviselő

úrnak, hogy a szakképzés számos tényadatokon alapuló előrelépését elismerte. Szakképzés 4.0 - ott fektettük le ezeket a stratégiai irányokat, majd erre a későbbiekben kitérnék.

Munkaerőpiaci relevancia, duális képzés, ösztöndíjak. Nem kevesebb, mint 140 ezer fiatal, 140 ezer diák kap a szakképzés keretrendszerén keresztül ösztöndíjat, mi több - a hátrányos helyzetűekről majd később is lesz szó -, olyan ösztöndíjrendszerrel, amely kiemelten kezeli a hátrányos helyzetűeket. Gondoljunk, a nemrég indított Apáczai-ösztöndíjra!

És hogy mi az egész szakképzésnek a lényege? A 2010 előtti szakképzés színvonalának csökkentése helyett eljutottunk oda, hogy top 100-as technikai rangsorunk van; eljutottunk oda, hogy olyan technikumaink vannak, ahova nem kevesebb mint 4,7-4,8-as átlaggal vesznek fel gyermekeket. Mindeközben pedig egyértelműen erősítjük a szakképző iskolákat is, azokat a szakképző iskolákat, ahol viszont éppen ennek megfelelően a felnőttképzés és a felnőttképzés által történő beszámításnak megfelelő képzési rendszer nyújt egyre nagyobb lehetőséget. Miért? Mert azt szeretnénk, hogy mindenkinek legyen szakmája; azt szeretnénk, hogy a képességeit mindenki a gazdaság, a családja javára tudja kamatoztatni. Szóval: top 100-as rangsor, mi több, a nemzetközi, a WorldSkills-rendszerben és az EuroSkills-versenyeken is egyre jobb helyezést érnek el akár az agrárium, akár a fodrászat, akár más egyéb területeken az ott részt vevő gyermekeink.

A digitalizáció kulcskérdése a megújult szakképzésnek. Erdemes ellátogatni jó néhány szakképző centrumunkba, ahol már nem kevesebb mint 60 területen 277 képzési terület képzési tananyagának digitalizációja valósult meg úgy, hogy innentől ez a duális, gyakorlati képzést erősíti.

Szóval: előrelépett a szakképzésünk a Szakképzés 4.0 és az Ipar 4.0 stratégiának megfelelően úgy, hogy példamutató módon 18 ágazati készség-tanács egyesíti az ipari, gazdasági és társadalmi szereplőknek a végét úgy, hogy egy olyan Szakképzési Innovációs Tanács működik, amely Szakképzési Innovációs Tanácsban minden fenntartó, minden ágazati szereplő képviselteti magát, és ennek alapján kerülnek megfogalmazásra a javaslatok.

Barkóczy Balázs képviselő úrnak: nézzük a tényeket! Jelen pillanatban tízből hatan a szakképzést választják, mi több, 43 százalékuk a végzeteknek a nyolcadik után technikumban indul el. Az, hogy versenyképes a szakképzésünk, jelenti azt, ahogy említettem, hogy 74 százalékkal nőtt a szakképzésből a felsőoktatásba jelentkezők száma.

És itt jutunk el egy lényeges dologhoz: nem négyéves a szakképzés, hanem a szakképzési rendszer éppen azt a lehetőséget teremti meg, hogy mindenki a képességeinek és képességeinek megfelelően tudjon előrelépni. Hároméves szakképző iskola, 4+1 év, ami után az érettségi mellett a szakmát is biztosítjuk, és igen, jelen pillanatban 96 olyan együttműködés van már szakképző technikumok és felsőoktatási intézmények között, ahol az adott szakterületnek megfelelően

történik a továbblépés lehetőségének a biztosítása a felsőoktatásban.

Menjünk tovább az ösztöndíjak terén! Említettem már, hogy 140 ezer fiatal diák kap ösztöndíjat úgy, hogy ebben 8-16 ezer forint az indulási ösztöndíj, de később a műhelyiskolák vonatkozásában akár 60 ezer forintos ösztöndíj vagy a duális képzésben 100 ezer forintos munkabér is biztosítható lesz számukra. Mi ez, ha nem az, hogy szeretnénk minél erőteljesebben munkaalapúvá és tudásalapúvá tenni a jövő és a jelen magyar gazdaságát? Adatokra majd a végén térnek ki, hiszen ott egy összefoglalót adnék arról, hogy hogyan léptünk ebben is előre.

Kompetencia. A munkaerőpiac és a keresletorientált szakképzési rendszer az, amely irányába előre kellett lépnünk. Jelen pillanatban ott tartunk, hogy a szakképzésben részt vevő diákok egy jelentős része már mindemellett munkahelyet, mindemellett a jövőre vonatkozóan munkaszerződést kap; nem kevesebb mint 50 százalékkal nőtt 2020 óta a szakképzésben dolgozó oktatók bére. Említettem már, kérdezték a digitális előrelépést: 277 digitális tananyag készült el. Mi több, ha ellátogatunk - éppen ahogy megtettem nemrég - a Debreceni Szakképzési Centrumba, láthatjuk, hogy VR-szemüvegekkel gyakorolnak, és próbálnak meg olyan digitális megoldásokat alkalmazni, amelyek szükségszerűek ahhoz, hogy a körülöttünk változó, gyors munkaerőpiaci elvárásoknak meg tudjunk felelni.

Az egyeztetésekről. A PDSZ, amely amúgy bevalotta maga, a szakképzés területén nem reprezentatív, a tárgyalás során egyetértett azzal, hogy a szakképzés rendszere során számos előrelépés történt, és megfogalmazta az egyeztetések vonatkozásában mindazokat a szempontokat, amelyeket majd a későbbiek során a vonatkozó rendeleteknél is egyeztetni fogunk, hiszen az egyeztetés viszi előre, ahogy a Szakképzési Innovációs Tanácsnál is mondtam, a szakképzés rendszerét.

A törvény egyes paragrafusai vonatkozásában is tisztázni kell, hogy akkor most túl részletező a szakképzés képzési rendszere vagy rugalmasabb keret kell. Mi éppen a rugalmasabb keret irányába léptünk el akkor, amikor a programterv vonatkozásában a kötelezettséget most már nem kérjük számon a szakképzés keretében.

A vonatkozó 20. § kapcsán meg éppen a felnőttképzés beszámíthatóságában léptünk előre, ami, azt kell hogy mondjam, közös célunk, pont azért, hogy a lifelong learning, illetőleg a felnőttképzés vonatkozásában minél jobb eredményeket érjünk el.

A minőségi követelmények az egyházi és a modellváltott felsőoktatási intézményeknél - csakúgy, mint az állami intézményeknél - pedig az egyházi modellváltott felsőoktatási intézmények által működtetett vagy az egyházi fenntartók által működtetett rendszerben hosszú távú keretmegállapodásokkal biztosítottak.

Az pedig teljesen egyértelmű, hogy sem a részt vevő diákokat, sem a tanárokat a vonatkozó tb-jogviszony vonatkozásában sérelem nem éri és nem érheti.

Hiszékeny Dezső képviselő úrnak: a vonatkozó törvényjavaslat címének értelmezése mellett javaslom a Szakképzés 4.0 stratégia anyagának elolvasását, és a Szakképzés 4.0 stratégia anyagának elolvasása után érdemes beszélnünk arról, hogy milyen stratégiai irányokat vett 2020-ban a szakképzés. Ugyanígy javaslom, ha már szeretnénk a hatásvizsgálatok irányába érdeklődni, az ikk.hu honlap felkeresését, ahol számos módszertani és a szakképzés eredményességét és a szakképzés kihívásait bemutató anyag érhető el gyorsan értelmezhető formában is.

A három- és ötéves keretrendszer. A három- vagy ötéves képzés szintén az előbb említettekhez kapcsolódik, hogy mindenki a saját képességének és készségének megfelelően tudjon előrelépni. Mi több, amikor három- és ötéves kapacitásokról állapodunk meg, akkor az kifejezetten annak megfelelőségében értelmezendő, hogy a munkaerőpiaci igényeket folyamatosan monitorozzuk, és ezen munkaerőpiaci igényeknek megfelelő stratégiai tervezés zajlik.

(20.40)

Az pedig egyenesen egyházüldözés, hogy az egyházak ne vehetnének részt a szakképzés fenntartásában. Ez olyan kirekesztés, amit szükségszerűen vissza kell utasítani.

Ander Balázs képviselő úrnak köszönöm, hogy a szakképzésben az elmúlt időszakban történt előrelépésekben, amelyeket közösen, az előbb említett stratégiai dokumentumban fogalmaztunk meg, egyetértünk. A felnőttképzés vonatkozásában amúgy, ha azt nézzük, hogy az elmúlt egy év során a felnőttképzésben részt vettek aránya 60 százalékos a felnőtt populációból, itt 65 százalékos az európai uniós átlag, tehát Magyarország felnőttképzési tevékenysége ebben jól áll, de erősíteniünk kell; éppen ezért vezetjük be a felnőttképzés esetén is azt a mikrotanúsítvány-rendszert, amelyet a jelenlegi törvénycsomag tartalmaz.

A hátrányos helyzetűekről képviselő úr kérdezett. Itt utalnék vissza arra, hogy például a szalézi rend által fenntartott Dobbantó- és Műhelyiskola-program az egyik legsikeresebb a lemorzsolódás csökkentésében. Kérdezem én: akkor hogy van ez az egyházi fenntartás? (Ander Balázs: Azzal nincs problémánk...) A közismereti tárgyak... Kérdeztem én arra, hogy a szalézi rend által fenntartott és más egyházak által fenntartott Dobbantó- és Műhelyiskola-program igenis működik.

Jelen pillanatban ott tartunk, hogy ha a felnőttképzési és a szakképzési rendszer finanszírozását nézzük, akkor ez messze meghaladja a 200 milliárd forintot, és az elmúlt hat évben 150 milliárd forintot tudtunk szakképző iskolák fejlesztésére fordítani azért, hogy ennek a körülményei a munkaerőpiaci elvárásoknak megfeleljenek.

A képességek, készségek vonatkozásában pedig egy olyan rendszert hoztunk létre, hogy részszakma, szakma biztosításával mindenkinek igyekszünk azt biztosítani, hogy előrébb lépjen az adott élethelyzetében.

A szakképzés elhelyezkedése és a szakképzés működtetése pont a munkaerőpiaci relevanciának megfelelően ideáltipikus, hogyha a felsőoktatást és a szakképzést, valamint az innovációs keretrendszert egyben tekintjük, hiszen a felsőoktatás, a szakképzés, a felnőttképzés és az innováció mind a munkaerőpiac és a gazdaság szempontrendszerének megfelelően kell hogy megjelenjen.

A mesteroktatók rendszere és az oktatók gyakorlatból való bevonása szintén a gyakorlat megerősítését szolgálta. A mesterember pedig a megfelelő közismeret mellett leginkább a saját szakmáját kell hogy mélyrehatóan ismerje.

A hátrányos helyzet vonatkozásában és a lemorzsolódás tekintetében most ott állunk, hogy az átlagos lemorzsolódás a tavalyi tanévet tekintve 8,7 százalék volt. Az egyes megyék között van eltérés ebben, de az átlagos lemorzsolódás 8,7 százalék volt. És hogyha arra tekintünk, hogy az orientációs, a Dobbantó- és a Műhelyiskola-program tekintetében hogyan néz ki a részvételi arány, akkor a 2020-2021-es tanévben 1000, a 2021-2022-es tanévben 1500, a 2022-2023-as tanévben már 2000-et meghaladó az orientációs, a Dobbantó- és a Műhelyiskola-programban részt vevők száma.

És mindezt egészíti ki, hogy az Apáczai-ösztöndíjjal, ami kifejezetten a hátrányos helyzetűek esetében a tanulmányi előremenetelt biztosítja, 2 milliárd forintot fordítunk 3275 diáknak az ebben való részvételére.

Az átlagos lemorzsolódási adatokat már említettem, és ha már a szakképzésben részt vevő diákok számát szeretnénk tisztázni - hiszen fontos azt látnunk, hogy ebben is előrelépés volt -, míg 2020-ban 206 ezren vettek részt a szakképzésben, függetlenül attól, hogy ez milyen fenntartási rendszerben van, állami, egyházi vagy más fenntartásúban, 2022-ben 243 679-en vettek ebben részt.

És talán még egy fontos adatot idéznék, ez pedig arról szól, hogy mi is a szakképzés lényege: tulajdonképpen az, hogy hozzásegítse a családokat, hozzásegítse a fiatalokat ahhoz, hogy most már átlagosan a 15 százalékuk a szakképzés által magasabb iskolai végzettséget fog szerezni, mint amivel a szülei rendelkeztek. Innentől mind a nyolc általános, mind a középfokú végzettség, mind az érettségi utáni szakképzés esetében ez az átlagos szám, amit hallunk és amit látunk a mindennapok vonatkozásában.

Tehát azt mondhatjuk, hogy a szakképzés átalakítása sikeres, és pontosan azért, mert a szakképzésben egy olyan rendszert működtetünk, amely folyamatos visszajelzéssel él az ágazati szereplők vonatkozásában, történik meg ezen területeken a finomhangolás, és történik meg az, ami az itt lévő diákokat megfelelő kompetenciával látja el úgy, hogy az mind a magyar gazdaság, mind az ő jövőbeli családjaik érdekét szolgálja azzal, hogy a saját területükön mesteremberek lesznek. Köszönöm szépen, és kérem a támogatást. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr részletes válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **igazgatási szünetről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3760. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Panyi Miklós úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány 2022. december 22. napjától 2023. január 6. napjáig terjedő időszakra kiterjedően kormányzati igazgatási szünetet rendelt el a központi és területi kormányzati igazgatási szervek, valamint azok foglalkoztatottjai számára.

Ezzel egyidejűleg lehetőség nyílt az igazgatási szünet elrendelésére az úgynevezett különleges jogállású szerveknél, valamint a polgármesteri hivatalok, a közös önkormányzati hivatalok, a Főpolgármesteri Hivatal, a vármegyei önkormányzati hivatalok és a közterület-felügyelet vonatkozásában is.

Az igazgatási szünettel kapcsolatos tapasztalatok pozitívak voltak, mind ügyféli, mind pedig kormánytisztviselői oldalról egyaránt. A tapasztalatok igazolják, hogy a szabadságnak az igazgatási szünet idejére eső összehangolt kiadása nagyobb hatáskokkal tud hozzájárulni a foglalkoztatottak rekreációjához, mint a munkáltató szerv folyamatos működésének figyelembevételével ütemezett szabadság; és emellett az igazgatási szünet jelentős költségvetési megtakarítást is eredményezett.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy egyidejűleg biztosítsa a közfeladatok ellátásáról való állami és önkormányzati gondoskodást, valamint a közfeladatok ellátásában részt vevő tisztviselők pihenéshez való jogának megvalósulását. A törvényjavaslat a foglalkoztatottak rekreációja mellett a szabadságolás alatti munkavégzés szervezésének egyszerűsítésére is irányul azáltal, hogy az igazgatási szünet alatt nem kell a munkáltatónak gondoskodnia a szabadságon lévő kormánytisztviselők helyettesítéséről. Tekintettel arra, hogy az igazgatási szünet alatt az érintett szervek épületei zárva lesznek, a téli igazgatási szünet alatt a fűtés, a nyári igazgatási szünetben a klímaberendezések működésének szüneteltetése jelentős megtakarítást eredményez a költségvetésnek.

Fontos hangsúlyozni, hogy a törvényjavaslat a fentiek szerint úgy járul hozzá a foglalkoztatottak rekreációjához, hogy eközben az állampolgárok, az ügyfelek érdekei sem sérülnek, hiszen a javaslat lehetőséget biztosít a halaszthatatlan igazgatási ügyek igazgatási szünet alatt történő elvégzésére is.

Mindezek figyelembevételével a törvényjavaslat lehetőséget biztosít a kormány számára, hogy téli, illetve nyári igazgatási szünetet rendeljen el. Az igazgatási szünet elrendelése tehát nem kötelező, a kormány mérlegelheti kihirdetésének szükségességét. Amennyiben azonban sor kerül az igazgatási szünet elrendelésére, az valamennyi központi és területi kormányzati

igazgatási szervre, továbbá a Nemzeti Földügyi Központra és ezek foglalkoztatottjaira egységesen vonatkozik, függetlenül attól, hogy a foglalkoztatottak milyen jogviszony keretében végzik munkájukat a törvényjavaslat hatálya alá tartozó szervnél.

Tisztelt Ház! Fontos megjegyezni, hogy a kiszámíthatóság és tervezhetőség érdekében a törvényjavaslat előírja, hogy már a tárgyévet megelőző évben, legkésőbb annak december 15. napjáig ki kell hirdetni azt a kormányrendeletet, amely megállapítja a következő évi igazgatási szünet időpontját. Ezáltal az éves szabadságolás tervezésénél már számításba lehet venni a szünet időpontját.

Az igazgatási szünet alatt a kormányzati igazgatási szervek a feladataikat nem látják el, és ügyfélfogadás sincs. Ebből kifolyólag az igazgatási szervek előtt folyamatban lévő ügyek elintézési határidejébe az igazgatási szünet időtartama nem számít bele.

(20.50)

A törvényjavaslat meghatározza azokat az ügýtípusokat, amelyek esetében meghosszabbodik az ügyintézési határidő az igazgatási szünet napjaival.

Tisztelt Országgyűlés! Vannak azonban olyan igazgatási feladatok, amelyek elvégzése egyáltalán nem tűr halasztást. Ezen igazgatási feladatok esetében a törvényjavaslat meghatározza, hogy a kormányzati igazgatási szervet vezető, irányító, illetve felügyelő miniszter dönthet úgy, hogy egyes szerveknek vagy szervezeti egységeknek az igazgatási szünet alatt is működni kell, ideértve az ügyfélfogadást is.

Végezetül a törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy az úgynevezett különleges jogállású szervek, valamint a polgármesteri hivatalok, közös önkormányzati hivatalok, a Főpolgármesteri Hivatal, a vármegyei önkormányzati hivatalok és a közterület-felügyelet is csatlakozzanak a kormányzati igazgatási szervek igazgatási szünetéhez. Ha ezeknél a szerveknél elrendelik az igazgatási szünetet, akkor az csak arra az időpontra eshet, amikor a kormány a kormányzati igazgatási szervek számára elrendelte azt.

A minél szélesebb körű tájékoztatás érdekében az igazgatási szünet elrendeléséről az érintett különleges jogállású szerv honlapja és a hivatalos értesítő közleményt tesz közzé. A polgármesteri hivatalok, a Főpolgármesteri Hivatal és a vármegyei önkormányzati hivatalok esetében az igazgatási szünet elrendeléséről szóló határozatot a tárgyévi márciusának első napjáig a helyben szokásos módon kell közzétenni.

A törvényjavaslat nem zárja ki annak lehetőségét, hogy a különleges jogállású szervek, illetve az önkormányzati hivatalok vonatkozásában az arra feljogosított személy vagy testület a saját jogállási törvényeikben szabályozott igazgatási szünetet rendeljenek el, ha az a jelen törvényjavaslat alapján elrendelésre kerülő igazgatási szünet időpontjától eltérő időszakra esik. Ebben az esetben viszont az igazgatási szünetre nem alkalmazhatók a jelen törvényjavaslat rendelkezései.

Tisztelt Ház! Úgy gondolom, hogy a most benyújtott törvényjavaslat célja egyértelmű. A javaslat egyidejűleg biztosítja a közfeladatok ellátásáról való állami és önkormányzati gondoskodást, valamint a közfeladatok ellátásában részt vevő tisztviselők pihenéshez való jogának megvalósulását is, mindezek mellett pedig törekszik a költségtakarékosságra. Az elhangzottak alapján kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Demeter Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DEMETER ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogyan hallottuk az imént, a kormány a kormányzati igazgatási szünet elrendeléséről és a kormányzati igazgatási szünetre alkalmazandó veszélyhelyzeti szabályokról szóló kormányrendelettel a 2022. december 22. napjától 2023. január 6. napjáig terjedő időszakra kiterjedően kormányzati igazgatási szünetet rendelt el, és tette ezt a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXXV. törvény hatálya alá tartozó központi és területi kormányzati igazgatási szervek tekintetében.

Én is nagyon örvendetes dolognak tartom azt, hogy a Miniszterelnökség egy felmérést vagy kutatást készített az igazgatási szünettel kapcsolatban, és jó volt azt hallani, hogy az ezzel kapcsolatos tapasztalatok pozitívak voltak mind az ügyfél-, mind pedig a kormánytisztviselői oldalról. Sőt, az is örvendetes dolog, hogy ez alatt az idő alatt a vármegyékben is zökkenőmentesen, vagyis rendkívüli esemény nélkül zajlott az igazgatási szünet alatti működés.

Az igazgatási szünetben működött 60 kormányablak, és a központi okmányiroda is nyitva volt. Szeretnék csak két számot megemlíteni: 126 527 ügyfélnek 146 643 darab ügyét intézték el. Vagyis azt mondhatjuk a tapasztalatok alapján, hogy nem halmozódott fel olyan mennyiségű ügyhátralék, amelyet néhány nap alatt ne lehetett volna feldolgozni.

A hatályos szabályozás értelmében a különleges jogállású szerveknél és a helyi önkormányzatok képviselő-testületeinek hivatalánál elrendelhető igazgatási szünetre alkalmazandó veszélyhelyzeti szabályokról szóló 460/2022. (XI. 10.) kormányrendelet lehetővé tette az igazgatási szünet elrendelését a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló 2019. évi CVII. törvény hatálya alá tartozó különleges jogállású szervek, valamint a polgármesteri hivatalok, a közös önkormányzati hivatalok, a Főpolgármesteri Hivatal, a megyei önkormányzati hivatalok és a közterület-felügyelet vonatkozásában.

A kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXXV. törvény hatályos rendelkezései alapján a kormány a kormányzati igazgatási szervekre vonatkozóan

rendeletben állapíthatja meg azt az időszakot, amely alatt lehetőség szerint ki kell adni az esedékessége évére járó szabadság azon részét, amellyel a munkáltatói jogkör gyakorlója rendelkezik.

A különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló 2019. évi CVII. törvény hatályos rendelkezései szerint a különleges jogállású szerv vezetője határozhatja meg azt az időszakot, vagyis az igazgatási szünetet, amely alatt lehetőség szerint ki kell adni az esedékessége évére járó szabadság azon részét, amellyel a munkáltató rendelkezik. A munkáltató az igazgatási szünet alatt a szabadságot úgy adja ki természetesen, hogy biztosítja a zavartalan ügymenetet, valamint a lakossági ügyfélszolgálattal rendelkező szervek esetében biztosítja a folyamatos feladatellátást is.

A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény alapján a képviselő-testület, valamint a 2. §-ban felsorolt szervek vezetője a kormány ajánlásának figyelembevételével a rendes szabadság kiadására igazgatási szünetet rendelhet el. Az ilyen módon kiadott rendes szabadság azonban nem haladhatja meg a köztisztviselő adott évre megállapított alapszabadságának a háromötödét.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat szerint a tárgyévet megelőzően legkésőbb december 15-éig kell kihirdetni azt a kormányrendeletet, amely megállapítja a tárgyévi igazgatási szünet időpontját, ezáltal a tárgyévi szabadságolás tervezésénél már számításba lehet venni a szünet időpontját, és természetesen a szabadság célja is benne van, a kormánytisztviselő pihenésének és rekreációjának a biztosítása.

Tekintettel arra, hogy az igazgatási szünet alatt a kormányzati igazgatási szervek épületei zárva vannak, ahogyan ezt is hallottuk államtitkár úrtól, és itt költségmegtakarítás keletkezik, nyáron nem kell a klímaberendezéseket működtetni, télen nem kell fűteni, a tervezet szerinti igazgatási szünet alatt nem kell a munkáltatói jogkör gyakorlójának gondoskodnia a szabadságon lévő kormánytisztviselők helyettesítéséről sem.

(21.00)

A törvényjavaslattal a központi és a területi kormányzati igazgatási szervek és az azoknál foglalkoztatott személyek az érintettek. A törvényjavaslat alapján a kormány rendeletében nyári, illetve téli igazgatási szünetet rendelhet el. A kormánynak az igazgatási szünet elrendeléséről szóló rendeletét a tárgyévet megelőző év decemberének 15. napjáig kell kihirdetni, az igazgatási szünetre eső valamennyi munkanapra pedig szabadságot kell kiadni. Nem kell szabadságot kiadni azokra a napokra, amikor a foglalkoztatott mentesül a rendelkezésre állási, illetve a munkavégzési kötelezettség alól. Igazgatási szünet elrendelése esetén a tárgyévből a szabadság kiadására a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXX. törvény helyett a munka törvénykönyvéről szóló 2012.

évi I. törvény rendelkezését kell alkalmazni, mely szerint a tárgyévből a foglalkoztatott az éves szabadságából hét nappal rendelkezik. Az igazgatási szünet időtartama alatt a kormányzati igazgatási szerv feladatait nem látja el, és az ügyfélfogadás nem működik.

Végezetül a törvényjavaslat kitér az igazgatási szünet időtartamának határidőbe történő beszámítására, az ingatlanügyi hatóságra vonatkozó szabályokra, az igazgatási szünet alatti munkavégzés elrendelésére és az igazgatási szünet elrendelésére vonatkozó részletszabályokra nem kormányzati igazgatási szervek esetében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy az elmondottak alapján támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Abban mindannyian egyetértünk, hogy mindazoknak, akik mindenféle közhivatalokban szolgálnak a hazát, szükségük van a pihenésre, a feltöltődésre, és ezt a fajta jogukat és szabadságukat törvényben is biztosítani kell. Éppen ezért ez a törvény - meg azért, mert különleges és furcsa körülmények között született - különös érzékenységet is igényel a képviselőktől.

Az igazgatási szünetet kihirdető kormányrendeletet a szomszédos országban zajló fegyveres konfliktusra hivatkozva jelentették be, holott egy humanitárius katasztrófa és egy kibontakozó szociális válság közepette van a leginkább szükség a kormányzati szervek munkájára. Ennek ellenére pont a háborúra hivatkozva küldték el a dolgozókat kényszerpihenőre, s ne felejtsük el azt sem, hogy az igazgatási szünet elrendelését leginkább az elszálló energiaárak, rezsiköltségek indokolták, melyek az Orbán-kormány felelőtlen gazdaságpolitikája miatt szabadultak el.

Boros Péterné, a Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közszolgálati Dolgozók Szakszervezetének elnöke akkor azt mondta, hogy a bejelentés komoly felháborodást okozott a hivatalokban, a kormány ugyanis előzetesen nem egyezett meg az érdekvédelmi csoportokkal. Akinek nem maradt szabadsága az év második felére, az az ideiből kénytelen elhasználni, miközben a többség a pihenést csak nyárra időzítette volna. A kollégák sajnos évek óta nincsenek megbecsülve - tette hozzá a szakszervezeti vezető - sem gazdasági, sem erkölcsi értelemben, és most már azt is szabályozzák, hogy mikor mehetnek szabadságra. Ez egy újabb és talán utolsó csepp volt a pohárban, nem lepődnek meg, ha ezután még többen vándorolnának át a versenyszférába - tette hozzá a szakszervezeti vezető. Ugyanakkor úgy vélte, hogy a leterheltség miatt a pihenés ráfér a dolgozókra, egy több hetet felölelő időszakban a feladatok oly mértékben feltorlódnak, hogy az

igazgatási szünet után sokan eleve gyomorgörcsrel térnek majd vissza a munkába.

Az igazgatási szünet egyébként nem jelent teljes leállást, az ügyintézés egy része ebben az időszakban is megoldható, országszerte több hivatal is bizonyos időszakokban nyitva volt, hogy a legfontosabb ügyeket el lehessen végezni. A hivatalnokok esetében az igazgatási szünet azzal jár, hogy az erre az időszakra eső munkanapokra szabadságot kell kiadni. Ha valakinek már nincs elég szabadsága, például a téli igazgatási szünet idején, akkor a foglalkoztatott azt a következő évi szabadságkerete terhére lesz köteles igénybe venni.

Azt is meg kell jegyezni ebben a történetben, hogy amikor az iskolákban eltörölték az őszi szünetet és meghosszabbították a téli szünetet, az például a szegény családok esetében jelentős rezsinövekedést jelentett, hiszen ha egy gyermek az iskolában van, a szülei pedig a munkahelyükön dolgoznak, akkor nagyon sokan letekerik a fűtést, mondván, hogy ha majd hazajövünk, akkor visszatekerjük. De ha a gyerek nem az iskolában van, mert kényszerszünet van, meg a pedagógus is kénytelen hazamenni, mert nincs tanítás, akkor az állam valóban spórolt azon, hogy az iskolákban lekapcsolta a fűtést, de azoknál a családoknál, ahol a felnőttek kénytelenek voltak igénybe venni a kényszerszabadságot, vagy ahol a diákok a meghosszabbított téli szünetben otthon maradtak, ez jelentős rezsiszámla-emelkedést jelenthetett.

L. Ritók Nóra, a gyermekszegénység ellen küzdő Igazgyöngy Alapítvány alapítója és szakmai vezetője is úgy látja, hogy a szegény családoknak pluszterher volt a meghosszabbított téli szünet. Hangsúlyozta, hogy a generációs szegénységben élő családok számára minden iskolai szünet kihívást jelent, ezekben a napokban ugyanis otthon kell ellátni a gyerekeket, sokak számára pedig az alapszükségletek biztosítása is fejtörést okoz. S azoknál a szegény családoknál a gyermek, aki az ingyenes iskolai étkezést vette igénybe azért, hogy megkapja a napi táplálékot, ha hazakényszerült, mert nem volt iskolai tanítás, és otthon nem kapott enni, akkor üres gyomorral lehetett akár napokig, vagy éhesen feködt le. Azt gondolom, hogy ez szintén egy komoly szociális probléma, és mindenki számára, akinek egy kicsit is van lelke, mindenképpen egy megrázó mozzanat. Ezekre az aprónak tűnő, de rendkívül fontos részletekre is mindenkinek oda kell figyelni.

Az biztos, hogy szükség van a pihenésre, de az is biztos, hogy azok számára, akik közmunkabérből élnek, ez az időszak szintén pluszterhet jelent. Ráadásul az ország legszegényebb térségeiben nincs lehetőség online munkára, így egyes helyeken a gyerekek felügyelete is kérdéses lehet. Tapasztalatok szerint a kisfalvakban a már szinte tavasziás idő ellenére sincs mozgás, a családok többsége nem mozdul ki, nem töltődik fel, a négy fal közé való beszorulás pedig számos egészségügyi, szociális és egyéb kockázatot rejt.

Éppen ezért a Demokratikus Koalíció felkért szakszervezeteket, hogy véleményezzék a törvényjavaslatot. Ezek a konzultációk megkezdődtek a DK és

a szakszervezetek között, s ezek tapasztalatai alapján döntünk majd a végleges álláspontunkról. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hiszékeny Dezső képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

HISZÉKENY DEZSŐ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Néha elgondolkodik az ember, hogy hogy kerülnek ide témák. Most is elgondolkodtam, hogy mi volt az, ami kényszeres erővel jelentkezett önöknél, hogy ezt a rendkívül fontos kérdést itt azonnal, ízibe szabályozni kellene, miközben hirtelen fel tudnánk sorolni néhány száz olyan kérdést, amikkel érdemes lenne foglalkozni. Néha olyan érzése van az embernek, mintha lenne a hivatalokban valaki, akinek elsül az agya, és akkor kitalálják ezt a történetet. Az embereket ez nem foglalkoztatja annyira, mint ahogy azt önök itt elmondták az előbb. Különösen nem olyan értelemben, ahogy az ön kollégája az előbbi hozzászólásában említette, szinte siker-történetként, hogy milyen nagyszerű dolog volt az, hogy ezt az igazgatási szünetet elrendelték például legutóbb. Az én megítélésem szerint ez abszolút nem központi kérdés.

Tehát egyelőre nem értem, mi az oka annak, hogy ezt napirendként tárgyaljuk. Egy elképzelésem van: azon gondolkodott valaki, hogy van-e még olyan kérdéskör, amit nem központosítottak. S akkor ráébredt arra, hogy van egy ilyen nagyszerű lehetőség. Miért kell ezt a kérdést központosítani? Én ezen gondolkodtam el.

Az önök javaslatával tulajdonképpen két baj van. Az egyik, hogy önök szervezetben gondolkodnak és nem emberekben. Fordítva jobb lenne. A másik, hogy önök rendkívül családbarátnak tartják magukat. Higgye el nekem, hogy ez az intézkedés, amit terveznek, minden, csak nem családbarát.

(21.10)

Próbálják beleélni magukat egy család helyzetébe! Az előbb képviselőtársam már említette, meg kell szervezniük azt, hogy nyáron és télen, iskolai szünetben ki, mikor, hogyan marad otthon a gyerekkel. Önök most azt a javaslatot nyújtották be, hogy akik önöknek, az államnak dolgoznak, a szabadságuk háromötöd részével nem saját maguk rendelkeznek. Próbáljon erre valamilyen jelzöt találni! Én tudnék mondani, de azt hiszem, elvonná tőlem a szót az elnök úr. Ez nem családbarát és nem emberbarát. Hát hogy képzelik azt, hogy egy embernek a szabadságával, amivel ő rendelkezhetne, a versenyszférában legalább a felével szabadon rendelkezhet, önök a döntő többségben eldöntik, hogy ki, mikor, hogyan veszi ki? Szerintem ez undorító javaslat.

Legalább annyi szól mellette, mint ellene számtalan kérdésben, tehát ez nem egy ilyen egyszerű történet,

mint ahogy ezt önök az előbb elővezették. Ugyanakkor gondoljon bele, hogy az ország különböző részein például idénymunka és más egyéb dolog van, ami igényli azt, hogy legyen ott valamilyen igazgatási szerv, amely működik. De önök kitalálták, hogy országszerte mindenhol, mindenki ugyanakkor, az önkormányzatok is, hogyha ők úgy döntenek, hogy ehhez csatlakoznak, akkor csak úgy tudnak csatlakozni, hogy ahhoz az időponthoz csatlakoznak, amit önök kitaláltak, függetlenül attól, hogy ott esetleg egy másik időpont százszor jobb lenne, és lényegesen jobban indokolható lenne, hogy egy másik időpontban legyen ilyen munkaszünet. Nem az tehát az elsődleges csak, amit önök gondolnak, hogy ezek a kormányzati szervek, ezek ilyen összehangoltan tudjanak működni. Emberek dolgoznak ott. Egyeztetni kéne velük. Vannak képviselőik, velük is egyeztetni kéne. Egyeztettek ezekkel, államtitkár úr? Bárkivel is egyeztettek ebben a kérdésben? Elég világos, azt hiszem, az ön válasza ebben a kérdésben. Egyeztetni kéne.

Egy szerencsénk van ebben a szerencsétlenségben, amit idehoztak, hogy a leírtak szerint az intézkedést megelőző év december 15-éig be kell jelenteni, hogy ez mikor lesz. Ez azt jelenti, hogy ebben az évben, 2023-ban ilyen már nem lesz, mert nem tudok róla, hogy 2022. december 15-éig benyújtottak volna olyan javaslatot, hogy mikor legyen ilyen szünet. Ha ez igaz, és tartják, amit ide önök leírtak, akkor mindenki megnyugodhat, 2023-ban nem lesz ilyen központosított intézkedés, mert - próbálok idézni - már a tárgyévét megelőző év decemberének 15. napjáig ki kell hirdetni. Tehát ez az egyetlen megnyugvás.

Ez azt jelenti, hogy ebben az évben még gondolkodhatnak, hogy hogy lehet ezt az intézkedést emberbarátabb módon megtenni. Szerintem erre van lehetőség, és azt javaslom önöknek, hogy ebbe az irányba gondolkodjanak. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat lényege, hogy téli és nyári igazgatási szünet lehet a magyar közigazgatásban. Ez nem idegen a magyar jogrendszerből, hiszen a hazai bíróságokon már több mint húsz éve minden nyáron ítélezési szünetet tartanak, amelynek kezdete július 15-e, amely egyébként a bíróságok napja, és augusztus 20-ig tart.

Üdvözlendő, hogy a tervek szerint ezek a szünetek a téli és nyári iskolai szünidő idejére esnének. A Jobbik-Konzervatívok közössége régóta küzd azért, hogy a gyermekek szünidei felügyelete könnyebbé váljon, ne kelljen úgy megoldani, hogy hol az anyuka, hol az apuka vesz ki szabadságot, így nem is marad a családnak együtt ideje; a gyermekét egyedül nevelő szülőknek pedig különösen nehéz megoldani ezt.

Mindenesetre az mindenképpen üdvözlendő, hogy a munkavállalóknak így könnyebben tervezhető a szabadsága, a pihenés. Azonban ne örüljünk olyan gyorsan, idén csak télen rendelhető el, így ezen a nyáron még mindig mehet a logisztika a családokban. Elhiszem, hogy az gyors jogalkotást igényelt volna, de látunk már azért ilyesmit a ház falai között, gondoljunk csak, mondjuk, a lakás-takarékpénztárak gyakorlatilag egy nap alatt történő kivégzésére! Szóval, voltak extragyorsan elfogadott jogszabályok, adott esetben ezt máshol is megtehetnék.

Szögezzük le azt is, hogy ez a szünet nem lesz, csak lehet, hiszen a javaslat úgy fogalmaz, hogy „A Kormány rendeletében nyári, illetve téli igazgatási szünetet [...] rendelhet el.” Ez azt jelenti, hogy ha december közepéig nem születik ilyen jogszabály, akkor a következő évben nem lesz központi igazgatási szünet. Én elhiszem az államtitkár úrnak, hogy történhetnek olyan események, amelyek befolyásolhatják az igazgatási szünet kihirdetését vagy nem kihirdetését, de abban szerintem megegyezhetünk, hogy ennek rendkívüli eseménynek kell lennie, és a jogbiztonságot jobban szolgálná, ha a törvényben főszabályként a kihirdetést szabályoznák. A közigazgatásnak, illetve az ottani munkavégzésnek elvégre a kiszámíthatóságról is kellene szólnia.

Amennyiben a kihirdetésre sor kerül, ez általánosan vonatkozik valamennyi központi és területi kormányzati igazgatási szervre, továbbá a Nemzeti Földügyi Központra. Külön szabályozza a törvény a különleges jogállású szervekre, illetve a polgármesteri hivatalokra, vármegyei önkormányzati hivatalokra és a közterület-felügyeletre vonatkozó szabályokat. Itt a szerv vezetője, illetve a képviselő-testület vagy a vármegyei, Fővárosi Közgyűlés dönt.

Fontosnak tartom megemlíteni, hogy vannak olyan igazgatási feladatok, amelyek elvégzése nem tűr halasztást, így a kormányzati igazgatási szervet vezető, irányító, illetve felügyelő miniszter dönthet úgy, hogy egyes szervezeteknek az igazgatási szünet alatt is működniük kell, ideértve az ügyfélfogadást is. Magyarul ez azt jelenti, hogy az érintett szerv foglalkoztatottjai részére az igazgatási szünet alatti munkavégzést elrendelheti a hivatali szervezet vezetője. A Jobbik frakciójában elismerjük, hogy vannak ilyen feladatok, és fontos is, hogy ennek teret adjunk, de az elmúlt 12 év tapasztalatából kiindulva félek, hogy ezzel lesznek visszaélések. Kérdezem, államtitkár úr, nem lenne-e jó garanciákat kijelölni ezzel kapcsolatosan.

A Jobbik-Konzervatívok egy hatékony, modern közigazgatást szeretne, reméljük, hogy a kormánynak, a képviselő-testületeknek, a szervek vezetőinek lesz kellő bölcsessége ahhoz, hogy az igazgatási szünet lehetőségét mind az ott dolgozók, mind az ügyfelek érdekét figyelembe véve használják. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabadi István képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja

vezérszónokának, aki a pulpitusról kívánja elmondani beszédét. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportjának részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! A Mi Hazánk Mozgalom ezt a törvényjavaslatot is tüzetesen átvizsgálta, és igen aggályos dolgokat tapasztaltunk benne. Az előttünk álló törvényjavaslat lehetőségét biztosítana a kormány számára, hogy nyári, illetve téli igazgatási szünetet rendeljen el, az igazgatási szünet időszakát és időtartamát a kormány rendeleti úton határozná meg a tárgyévét megelőző év december 15-éig. Átmeneti rendelkezésként az idén csak téli igazgatási szünet rendelhető el, az erről szóló rendeletet a kormánynak e törvény hatálybalépésétől számított 90 napon belül kell kihirdetnie.

Nem értünk egyet azzal, hogy a törvényjavaslat nem írja elő az adott évben elrendelhető igazgatási szünet maximális időtartamát, mert így a kormány kénye-kedve szerint határozhatja meg. Már többször megtapasztaltuk, hogy a kormány a törvényjavaslatai benyújtása során a részleteket többnyire rendeleti úton határozza meg, és ez a gyakorlat szerintünk nem pozitív irányt vett.

Az igazgatási szünet a külképviseletek kivételével valamennyi kormányzati igazgatási szervre és a foglalkoztatottakra kiterjedne, idetartoznak a minisztériumok, a kormányzati főhivatalok, a központi hivatalok, valamint a fővárosi és vármegyei kormányhivatalok, továbbá a Nemzeti Földügyi Központ és a Közszolgálati Döntőbizottság is. Emellett biztosítaná a lehetőséget a különleges jogállású szervek, mint például a Gazdasági Versenyhivatal vagy a szuperhatóság és az önkormányzatok számára, hogy a kormány által meghatározott időszakra és időtartamra igazgatási szünetet rendeljenek el.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslatról megalapozott véleményt alkotni úgy lehet, ha rendszerében tekintjük át a kormánytisztviselőkre vonatkozó szabályozást; megállapítható ugyanis, hogy a kormány a humánpolitika terén előszeretettel követi azt az elvet, hogy az egyik kezével ad, a másik kezével pedig elvesz. De mire is gondolunk ezzel?

(21.20)

A kormány 2019. január 1-jével a kormányzati szerveknél foglalkoztatottak számára új kormányzati jogviszonyt vezetett be. Ennek keretében ugyan megemelték a fizetéseket, cserébe viszont a napi munkaidőt fél órával megnövelték, mert az ebédidőt is le kell dolgozni. Továbbá az alapszabadságot évi 25 napról 20 napra és a pótszabadságokat is csökkentették, ezért az éves rendes szabadság is kevesebb lett. A béremelés tehát a kormánynál együtt jár a foglalkoztatottak szabadságának korlátozásával. Ez történik most is.

A kormánytisztviselők illetményét a kormányzati igazgatásról szóló törvény, rövidítve a Kit., besorolási

fokozatonként sávosan határozza meg, ezen belül a konkrét illetményeket a munkáltató a teljesítmény, az ellátott feladatok és a költségvetési lehetőségek függvényében határozza meg. A Kit. meghagyta a kiskaput a kormány számára, hogy az illetménysávok alsó, illetve felső határát rendeletben megemlje. A felhatalmazással élve a kormány idén áprilisban az illetmények maximális összegét besorolásonként eltérő mértékben, 14-66 százalékkal megnövelte.

Itt egy külön érdekességre szeretném felhívni a tisztelt képviselőtársaim figyelmét. A kormányzati szervek a fizetésemeléshez nem kapnak többletforrást, mivel vállalták, hogy 10 százalékkal csökkentik az álláshelyek számát, és az így felszabaduló bértömeget nem kell befizetni a központi költségvetésbe, hanem fizetésemelésre fordíthatják. Mindez a pártunkhoz beérkezett vélemények alapján azt jelenti vagy jelentheti, hogy itt a lehetőség megszabadulni a rendszerbe nem illő személyektől, szemmel látható fizetésemelésben viszont csak kevés kivételezett részesül, majd a többség vagy semmit, vagy jelképes összeget kaphat.

A kormányzati intézkedés érdekessége még, hogy a 2023. évi központi költségvetés tavaly elfogadott és az idei verziójában egyaránt számol 30 milliárd forint bevétellel, amit létszámcsökkentésből fakadó megtakarítás befizetésével kell elérni. Kérdésként merül fel ezek után, hogy a kormány a fizetésemelés fedezetét jelentő 10 százalékos létszámcsökkentésen felül tervez-e további elbocsátásokat, ha igen, mely szerveket érintően és milyen mértékben, ha pedig nem, mi lesz a 30 milliárd forintos bevételi terv teljesítésével.

Szintén külön érdekesség még, hogy a kormány által áprilisban elrendelt fizetésemelés főosztályvezetői szintig jár. De az államtitkároknak nem kell felni, megijedni, mert a kormány a minisztereket, a politikai igazgatókat, az államtitkárokat és a közigazgatási államtitkárokat nem hagyja az út szélén. Például a magyar soros EU-elnökséggel kapcsolatos feladatokról szóló törvényjavaslathoz az utolsó pillanatban csempészték be azt a módosítást, amely alapján az ő fizetésüket minden év július 1-jével a miniszterelnök úr fogja megállapítani. A fedezet biztosításához minden bizonnyal nem fognak államtitkárokat kirúgni, itt a kormány nem tervez 10 százalékos létszámcsökkentést, pedig példát mutathatna a kormány a kormánytisztviselőknél.

Sajnos, a tanárok még a kormánytisztviselőkhöz képest is rosszabb helyzetben vannak. Az elhúzódo tanársztrájkok és a bérkövetelések után a kormány úgy akarja bevezetni a cselédtörvényként elhíresült státustörvényt, hogy a tervezetben rögzített többlépcsős béremelésre nem ad garanciát, azt az EU-s források megérkezésétől teszi függővé állandó jelleggel, és akkor is csak 2030-ig tesz vállalást a kifizetésre. A Mi Hazánk Mozgalom értelmezésében a kormánytisztviselők fizetésemelésének ára tehát az igazgatási szünet elrendelése lesz. A Kit. alapján a kormánytisztviselők jelenleg a szabadságuk felével rendelkezhetnek szabadon, a törvényjavaslat értelmében azonban ez lecsökken a

munka törvénykönyve szerinti hét munkanapra, ami a szabadság korlátozásának irányába mutat sajnos.

A hatályos jogállási törvények alapján is van lehetősége a kormánynak arra, hogy igazgatási szünetet rendeljen el. Erre példa a takarékoság jegyében megtapasztalt, év végén elrendelt igazgatási szünet volt, ami 2022. december 22-étől 2023. január 6-áig tartott, összesen tíz nap szabadságot kellett kivenni. Már képviselőtársaimtól is elhangzott, hogy ha valakinek tavaly nem volt már ennyi szabadsága, a többi napot a 2023. évi szabadsága terhére kellett kivennie, így adott esetben az idei évet akár négy-öt nap mínusszal indította, ami szépen szólva nem volt elegáns lépés a kormány részéről. Ráadásul praktikusabb lett volna a januári napok helyett, az ünnepi készülődésre tekintettel inkább decemberben több napot kijelölni, akkor is hidegek voltak az idők. Kifogásolható az is, hogy az év végi igazgatási szünetről az ügyfelek nem kaptak megfelelő tájékoztatást, ezért gyakran az ügyfélszolgálatok előtt szembesültek vele, hogy az ügyeket csak januárban fogják tudni elintézni.

A szabadságot csak úgy lehetett kiadni ezekben az időkben, az igazgatási szünet alatt, ha a folyamatos ügymenet biztosított volt. Jelen törvényjavaslat ettől annyiban tér el, hogy az igazgatási szünet alatt a foglalkoztatottak a szabadságukat töltik, a kormányzati szervek pedig feladataikat, a halaszthatatlan feladatok kivételével, nem látják el, az ügyek szünetelnek és nincs ügyfélfogadás.

Az indoklás szerint a szabadságok összehangolt kiadása nagyobb hatásokkal tud hozzájárulni a foglalkoztatottak rekreációjához. Hát, mi ezzel nem értünk egyet. Ugyanis az igazgatási szünetben felhalmozódott, el nem végzett munkát a foglalkoztatottaknak a szünetet követően túlórában kell pótolniuk. Emellett az év végi igazgatási szünet tapasztalatai alapján, hozzánk ilyen információk jöttek, a szünetet követő időszakban a személyesen megjelenő ügyfelek száma is megnövekedett, ellentétben azzal, amit Demeter Zoltántól hallhattunk. Egy hét után a foglalkoztatott úgy érezheti magát, mintha nem is lett volna szabadságon.

A gyerekes családoknak minden évben óriási feladatot jelent a nyár megszervezése. A jelen törvényjavaslat azonban erre nem jelent megoldást, hanem leküzdhetetlen szervezési feladatokat állít inkább eléjük. A legtöbben ugyanis nem összefüggően veszik ki szabadságukat, illetve a nyaralást az elő- vagy utószezonra szeretnék időzíteni. A nyári igazgatási szünet a főszezonra esik, amikor jóval drágább a nyaralás, nem beszélve arról, hogy ha minden munkavállaló egyszerre megy szabadságra, a szállások iránt megnövekedett kereslet csak tovább emeli az árakat, és mellesleg még zsúfoltságot is okoz.

A nyári és téli igazgatási szünet együttesen legalább 15 nap szabadságot vesz igénybe, így alig marad szabadság a mindennapi ügyek intézésére, egészségügyi ellátás igénybevételére, váratlan eseményekre, továbbképzésekre, s a többi, ami általában családokat, embereket érint. Emellett teljesen ellehetetleníti

az esti vagy levelező tagozatos iskolarendszerű felsőoktatásban való részvételt azon foglalkoztatottak esetében, akikkel a kormányzati szervek nem kötnek tanulmányi szerződést.

A Mi Hazánk Mozgalom a takarékosági intézkedések miatt a téli igazgatási szünetet még el is tudná fogadni, ehhez azonban szükségesnek tartjuk, hogy a kormánytisztviselők jelenlegi alapszabadságát 20 napról emeljék vissza 25 napra. Továbbá kifogásoljuk azt is, hogy ha valamire jó volt a Covid-időszak, akkor arra jó lett volna sajnos, hogy fel lehessen mérni, felmérjék a közigazgatásban a távmunkavégzés lehetőségeit, amely lehetőséget adna a családbarát, rugalmas munkaszervezésre és az energiatakarékosságra. Ennek azonban - ezért mondom, hogy sajnos - a nyomát sem látjuk a közigazgatásban.

Sajnos, azt kell megállapítanunk, hogy ez a törvényjavaslat az igazgatási szünetről nem a közigazgatásban dolgozók javát szolgálja. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével a napirendi pontunk keretében. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Dr. Panyi Miklós: Igen.)* Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm a támogató hozzászólást, képviselő úr, és köszönöm az észrevételeket is. Igyekszem mindenre reagálni.

Ahogy az előző felszólalásomban is elhangzott, az igazgatási szünet, ez a rendszer, amely tavaly december végén és idén január elején volt bevezetve, jól vizsgázott, abszolút pozitívak voltak a visszajelzések mind ügyféloldalon, mind pedig kormánytisztviselői oldalon.

(21.30)

Az ügyféloldalon nem okozott fennakadást. Tehát az, akinek volt ügyintézője, annak, akinek kellett valamilyen hivatali okmányt intéznie, a nyitva lévő kormányablakokban ezt meg tudta tenni - 60 kormányablak volt nyitva -, és ott tudott ügyet intézni.

Nem okozott fennakadást az sem, hogy akik ebben az időszakban nem kerestek fel kormányablakot, ők később... - Tehát az, ami itt elhangzott, hogy ezek már olyan ügyfelhalmozódásokhoz vezettek volna, hogy ezt nem tudták volna ledolgozni a kormányhivatalok, ez nem igaz. A Covid alatt is láthattuk azt, hogy nagyon hosszú időszakra kellett a kormányhivatali ügyintézés szüneteltetni, és azt követően is a kormányhivatalok nagyon gyorsan le tudták dolgozni az

ezekből az okokból felhalmozódott ügyeket, ezt szeretném mindenképpen jelezni. Tehát ügyfélérdek nem sérült, és hatékonyság sem sérült.

Szintén, ami a köztisztviselői oldalról érkező visszajelzéseket illeti, a munkavállalók részéről - szintén ez is elhangzott felszólalásában - rengeteg pozitív visszajelzés érkezett, hogy ez az időszak érdemben adott lehetőséget arra, hogy otthon tudjanak pihenni a családjukkal, tudjanak pihenni.

Azt is hozzátenném, hogy természetesen a téli és a nyári igazgatási szünetre vonatkozóan - ez az időszak is kérdésre került - ezek a javaslatok mindig összhangban vannak, tehát ez így logikus, általánosságban az iskolai szünetek időszakával, időpontjaival. Általában - a családokra utalt, hívta fel a figyelmet többek között a képviselő úr - a családok ebben az időszakban, tehát a karácsony, szilveszter időszakában, a téli iskolai időszak alatt ki szokták venni szabadságnak ezt az időszakot. Ez a családok - azt hiszem, ebben egyetértünk - döntő többségében igaz. *(Hiszékeny Dezső: Hadd döntsék el a családok!)* Azt hiszem, hogy ebben egyet tudunk érteni, és az a nyári időszakra is vonatkozik.

Amit itt ki szeretnék emelni a fő elvek kapcsán: tehát a kiszámíthatóság és a tervezhetőség nagyon fontos, ezért is van az, ami elhangzott, tehát egyrészt ez egy lehetőség. Ezt időben, a következő évre vonatkozó kormányrendeletben, kormányrendeleti szinten ezt az időszakot meg kell határozni. Tehát időben értesülnek erről a kormánytisztviselők, ez azt jelenti, hogy időben tudnak tervezni. Tehát ez nagymértékben segíti az ő életüket. És szintén az önkormányzatok részére ez egy lehetőség, hogy csatlakozhatnak ehhez az igazgatási szünethez.

Szintén fontos megemlíteni, itt a munkaszervezésben is egyszerűsítést lehet bevezetni - ez szintén szóba került -, és szintén felmerült a költségmegtakarítás lehetősége és a felelős gazdálkodás elve. Azt gondolom, hogy ez is egy olyan fontos szempont, amit érdemes figyelembe venni. Számos esetben elhangzik ennek a kérdése a kormányon, hogy költségtakarékosan gazdálkodjunk. Azt gondolom, hogy ebben is egyetértés van közöttünk.

Azt is szeretném hangsúlyozni, hogy felmerült, hogy vajon az állam működőképessége nem sérül-e ebben az időszakban. Nem sérül. Tehát ezért kell ezt a rugalmasságot megadni a rendszernek, hogy az adott területet felügyelő miniszter vagy vezető elrendelhesse bizonyos szerveknek a működését ebben az időszakban is, és láthatjuk, hogy ebben a most elrendelt téli igazgatási időszakban is az állam- és a kormányhivatalok működtek, semmilyen fennakadás nem történt.

Felmerültek az egyes családokat érintő energiaárak. Azt tudom mondani, hogy amióta kitört a háború, és az energiaárak elszálltak nemcsak Magyarországon, hanem egész Európában, a magyar kormány egy nagyon széles körű intézkedéscsomaggal segítette a magyar családokat. Az átlagfogyasztásig való rezsitámogatás megőrzése családonként havi

181 ezer forintot jelentett, s ez minden családnak támogatás volt. A korábbi időszakban, 2002-2010 között az energiaárakat folyamatosan emelték, 15-ször emelkedtek az energiaárak. Tehát azt gondolom, hogy energiaár-kérdésben nem biztos, hogy érdemes vitatkoznunk.

És ha már szóba került a gyermekétkeztetés, a gyermekétkeztetés tekintetében 2010-ben 30 milliárd forintot költött a magyar állam, 2022-ben pedig 100 milliárd forintot. Tehát figyelünk a gyermekekre és a gyermekétkeztetés kérdéseire is.

Amit még talán szintén fontos kiemelni, hogy a munka törvénykönyvének a szabályozása kerül át-emelésre ebben az esetben, ami azt jelenti, hogy olyan szintű sérelemre, amit önök itt többször felhoztak, nem kerül sor, tehát ugyanazt a szabályozást alkalmazzuk ebben az esetben, és szintén hozzátéve, hogy ezeknek az igazgatási szüneteknek az elrendelése alkalmazkodik az iskolai szünetekhez és azokhoz az időszakokhoz, amikor általában a családok rendszeresen kiveszik a szabadságukat.

Felmerült a társadalmi egyeztetés kérdése. A Közszolgálati Érdekegyeztető Fórummal volt egyeztetés, és a törvénytervezet szintén társadalmi egyeztetésen kint van, és itt is a vitában elhangzott, hogy jelenleg többen konzultáltak a szervezetekkel annak tartalmáról, és ehhez még hozzájönnek a kormányhivataloktól, a kormánytisztviselőktől visszaérkezett tapasztalatok a korábban elrendelt igazgatási szünetről. Tehát azt gondolom, hogy ebben az esetben ez az eljárás teljesen transzparens volt.

Amit még itt hozzátennék, hogy több kérdéskörre, a bérezési kérdésekre utalt képviselő úr, ez nem tárgya ennek az előterjesztésnek. Az ön által említett bértábla ügyében szintén társadalmi egyeztetésen kint volt a javaslat, a kormány erről még nem hozott döntést, ha döntést hoz, akkor azt természetesen kommunikálni fogja.

A pedagógusbérek kérdésében pedig itt többször volt lehetőségem részt venni a vitán, amelyen a jelen lévő képviselő urak is részt vettek, és azt tudom mondani, hogy kérjük azt a támogatást, Brüsszelben azt a hozzáállást... - az önök DK-vezére, Gyurcsány Ferenc nyíltan bevallotta, hogy aktívan lobbizik azért, hogy ezek a pénzek ne érkezzenek meg Magyarországra, ha ebben a testtartásban önök változtatnak, akkor erre a béremelésre soron kívül sor tud kerülni.

Igyekeztem mindenre reagálni, és kérem, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig lesz lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek a köztársasági elnök jogállásával összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3759. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót Panyi

Miklós úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon, öné a szó.

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Urak! A jogalkotási törvény alapján valamennyi hatályos jogszabályt időről időre felül kell vizsgálni, el kell végezni azok hatásvizsgálatát, alkalmazásuk tapasztalatait. Ezt, a jogrendszer helyes működése szempontjából fontos feladatot a kormányzat és Novák Katalin köztársasági elnök asszony hivatala is folyamatosan végzi. E felülvizsgálatnak az eredményét összegzi az önök előtt fekvő, elsősorban a köztársasági elnök jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CX. törvény szabályozását továbbfejlesztő törvényjavaslat.

A törvényjavaslat koncepciója arra épül, hogy az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdés m) pontja biztosítja a köztársasági elnök számára azt a hatáskört, hogy hivatalának szervezetét az államszervezetten belül betöltött különleges szerepére és az általa ellátott feladatok sajátosságaira is figyelemmel szabadon kialakíthassa. A saját munkaszervezet kialakítására vonatkozó ilyen kifejezett külön utalás semmilyen más állami szerv esetében nem jelenik meg az Alaptörvényben, és ez különös hangsúlyt ad a köztársasági elnök szervezet-alkotási szabadságának. E legmagasabb szintű norma által biztosított szabad mozgástér következetesebb érvényesítéséhez szükséges a köztársasági elnök jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény, valamint a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló 2019. évi CVII. törvény módosítása.

(21.40)

A törvényjavaslat célja annak lehetővé tétele, hogy a köztársasági elnök a hivatala vezetői struktúrájának, valamint a szervezeti és működési rendjének kialakítása során ténylegesen gyakorolhassa azt a szervezet-alkotási szabadságot, amely őt az Alaptörvény alapján megilleti.

A törvényjavaslat biztosítja a köztársasági elnök számára, hogy meghatározza hivatalának szervezeti tagolódását és vezetői rendjét, és rendelkezik arról is, hogy a köztársasági elnök az általa az alapító okiratban meghatározott egy vagy több vezető felett maga gyakorolja a munkáltatói jogokat. A köztársasági elnök közjogi jogállása, feladat- és hatáskörének egyedisége, valamint munkarendjének sajátossága indokoltá teszi, hogy a hivatala köztisztviselőinek foglalkoztatására közszolgálati munkaszervezés útján kerüljön sor, amelyben az egyes foglalkoztatottak által ellátandó feladatok egyedi jellemzőire tekintettel állapíthatják meg a felek a köztisztviselő jogviszonyának lényeges tartalmi elemeit, tekintettel arra, hogy a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló 2019. évi CVII. törvény,

amely a köztársasági elnök hivatalában dolgozóakra is irányadó, kifejezetten lehetőséget biztosít arra, hogy a különleges jogállású szervekre és az általuk foglalkoztatottakra a különleges jogállású szervet létrehozó törvény eltérő rendelkezéseket állapítson meg.

Tisztelt Országgyűlés! Az Alaptörvény által garantált szervezet-alkotási szabadság arra is lehetőséget biztosít, hogy a köztársasági elnök a hivatalának elnevezését is megválassza. E tekintetben köztársasági elnök asszony már a tavaly májusi beiktatása óta következetesen Sándor-palotaként hivatkozik a hivatalára, amelyhez az Alaptörvény alapján minden joga megvan, és ahogyan arra a következőkben részletesebben is utalok, ezt a gyakorlatot számos nemzetközi példa is alátámasztja. A törvényjavaslat ezt a ténybeli helyzetet tudomásul véve rögzíti, hogy a köztársasági elnök hivatala Sándor-palota néven működik. A javaslat mindennek technikai átvezetésére irányul.

Fontos vonása ennek az elnevezésnek, hogy határozottabban jeleníti meg az intézmény méltóságát és egyediségét, ugyanakkor sokkal kevésbé hat bürokratikus, ennek révén sokkal közelebb áll az állampolgárokhoz. Az elnevezés emellett igazodik a nemzetközi gyakorlathoz is. Sok államban az állampolgárok székhelyükkel hivatkoznak egyes intézményekre, így az Egyesült Királyságban Westminster-palota kifejezéssel utalnak a parlamentre, Downing Street 10. számmal a miniszterelnök hivatalára, Buckingham Palace-ként az államfő székhelyére. Az Egyesült Államokban Fehér Házként említik az elnöki adminisztrációt, Capitoliumként a kongresszust, a sort hosszasan lehetne folytatni.

Az elnevezés következetes alkalmazása érdekében szükségessé válik a köztársasági elnök jogállásáról szóló törvény mellett további 12 törvény kis terjedelmű technikai módosítása.

Tisztelt Országgyűlés! A fentiekén túl a magyar jog hosszú ideje adós a megválasztott, esküt tett, de még hivatalba nem lépett köztársasági elnök jogállásának rendezésével. A javaslat ezt az adósságot rendezi azzal, hogy a megválasztott köztársasági elnöknek megbízása betöltésére történő felkészüléséhez szükséges jogi, személyi és tárgyi feltételeket biztosítja.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat a gyakorlat által felszínre hozott igényekre adott válaszokat tartalmaz, és erősíti a köztársasági elnöki intézmény méltóságát. Kérem önöket, hogy támogassák annak elfogadását. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Demeter Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DEMETER ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is szeretném megnevezni azokat a törvényeket, amelyek módosulnak, pontosan az előttünk fekvő törvényjavaslat

alján. Ilyen a köziratokról, a közleltárakról és a magánleltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény, aztán a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény, a külföldi utazásról szóló 1998. évi XII. törvény, az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény, Magyarország címerének és zászlajának használatáról, valamint állami kiüntetéseiről szóló 2011. évi CCII. törvény, a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény, az állami és önkormányzati szervek elektronikusinformáció-biztonságáról szóló 2013. évi L. törvény, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény, továbbá a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény, a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló 2021. évi XCIII. törvény és a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2021. évi CXL. törvény, amelyek célja a Sándor-palota elnevezés átvezetése a Köztársasági Elnöki Hivatal helyett.

Véleményem szerint a Sándor-palota elnevezés megfelelőbb módon fejezi ki az intézmény méltóságát, sőt talán azt is megemlíthetjük, hogy kevésbé hat bürokratikus. Novák Katalin elnök asszony, tudjuk, hogy kiemelt hangsúlyt helyez arra, hogy Magyarország értékeit mind honfitársainknak, mind a külföldi szakmai partnerek számára bemutassa. Ennek keretében mind diplomáciai, mind turisztikai szempontból is értékteremtő erővel bír a Sándor-palota épületének az előtérbe helyezése. A névváltoztatás törvényi szintű megjelenítése érdemi többletköltséggel nem jár, költségvonzata legfeljebb a palotára kihelyezett egy-egy névtábla cseréje.

Tisztelt Országgyűlés! Ahogyan államtitkár úr is említette, az Alaptörvény 9. cikk (3) bekezdése szerint a köztársasági elnök kialakítja hivatalának a szervezetét, és a szervezet kialakításának a szabadságára is tekintettel a törvényjavaslat a köztársasági elnöknek az államszervezetten belül elfoglalt egyedi jogállására és ebből következően a hivatali szervezetére vonatkozó egyedi sajátosságokra tekintettel meghatározza a Sándor-palotára vonatkozó alapvető, a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló törvény általános szabályaitól eltérő rendelkezéseket, elhatárolva egymástól a köztársasági elnököt, illetve a Sándor-palota hivatali szervezetének vezetőjét megillető jogköröket. Ez a törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy a köztársasági elnök személyéhez közvetlenül kapcsolódó feladatok ellátására létesített közszolgálati jogviszony felmentéssel akkor is megszüntethető legyen, ha a köztársasági elnök megbízatása megszűnik. Ebben az esetben a felmentés általános szabályainak megfelelően, a szükséges jogszerező idő megléte esetén az érintett végkielégítésre jogosult.

A törvényjavaslat alapján a Sándor-palota átke-
rül a különleges jogállású szervek azon csoportjába, amely szerveknél a közszolgálati jogviszony nem ki-
nevezéssel, hanem közszolgálati munkaszerződéssel
jön létre. A közszolgálati munkaszerződésben a felek

megállapodnak a köztisztviselő illetményéről, a juttatásokról, a pótszabadság mértékéről, a napi munkaidőről és az általános munkarendről. Mindezekben a kérdésekben tehát a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló törvény általános szabályaitól eltérő tartalmú szerződést is köthetnek.

(21.50)

A törvényjavaslat a fentiekkel párhuzamosan rögzíti, hogy a Sándor-palota központi költségvetési törvény szerinti személyi juttatások kiemelt előirányzata összegét úgy kell megállapítani, hogy az nem lehet kevesebb, mint a tárgyévét megelőző évre vonatkozó központi költségvetésről szóló törvény szerinti előirányzatnak a Központi Statisztikai Hivatal által a Hivatalos Értesítőben közzétett, az azt megelőző nap-tári évre vonatkozó, a bruttó átlagkeresetek éves növekedését kimutató kereseti indexszel korrigált összege.

A törvényjavaslat rendelkezik arról, hogy a megválasztott, esküt tett, de még hivatalba nem lépett köztársasági elnököt a hivatalba lépésére történő megfelelő felkészülés elősegítése érdekében legfeljebb ötfős titkárság alkalmazása, térítésmentes egészségügyi ellátás és személyes gépkocsihasználat illeti meg. A megválasztott, esküt tett, de még hivatalba nem lépett köztársasági elnök megismerheti továbbá mindazon információkat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy hivatalba lépését követően a feladatkörét megfelelően tudja ellátni.

A különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló 2019. évi CVII. törvény is módosul. A klasszikus értelemben vett központi közigazgatásban foglalkoztatottak jelenleg három jogállási törvény valamelyikének a hatálya alá tartoznak: a kormányzati igazgatásról szóló törvény, a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény vagy a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló törvény hatálya alá.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat technikai jellegű módosításként pontosítja a három törvény közötti jogviszonyváltás egyes szabályait. Kérem, hogy az elmondottak alapján támogassa a képviselő a javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hát, ami itt zajlik, az a köztársaság mint eszme és intézmény elhantolása, éppen így ráütik a keresztet, és ezzel bevégeztetik a köztársaság sorsa. De még mielőtt kitérnék a részletes gyászbeszédre, annyit reagálnék államtitkár úr szavaira, aki azt mondta, hogy Gyurcsány Ferenc itt azon dolgozik, hogy ne kapjuk

meg az uniós pénzeket, akkor idézek 2006-ból. Orbán Viktor az EU-s segítségnyújtás és pénzek megtagadását követelte a Néppárt tanácskozásán, Magyarországtól szerette volna megvonni az uniós pénzeket Orbán Viktor 2006-ban az Európai Néppárt tanácskozásán, merthogy saját elmondása szerint saját országában intézményesítették a korrupciót, az erkölcsi relativizmust, a szegénységet, a kiszolgáltatottságot. Mintha Orbán Viktor a saját kormányáról beszélt volna 2006-ban - csak hogy tegyük ezt rendbe, hogy akkor ki harcolt azért, hogy Magyarországnak legyen pénze, és másnak meg ne legyen.

Egyébként ugyanehhez a történehez tartozik, hogy amikor Gyurcsány Ferenc miniszterelnök tárgyalta a magyar uniós pénzekért, szintén visszakereshető, akkor az utolsó pillanatban még 1 milliárd eurót szerzett az utolsó tárgyalási fordulóban a hazájának, ami akkor 300 milliárd forintot jelentett, most nagyjából 400-at.

Visszatérve a köztársaság eszméjére, hadd idézzem ugyancsak Orbán Viktort: „Számunkra a köztársaság egy üres szó, az csak egy ruha” - mondta ugyancsak Orbán Viktor 2006-ban. Ez azért döbbenetes egyébként, mert a Fidesz politikusai, köztük nagyon sokan még 1990-ben a köztársaságra tettek esküt, a köztársaság alkotmányára, és számos KDNP-s politikus is. Igaz, hogy akkor még nem egy oldalon harcoltak, hanem egymás politikai vetélytársai voltak, de azért vagyunk még néhányan, akik emlékeznek erre.

Most egy nagyon furcsa helyzet áll elő, mert a „Köztársasági Elnöki Hivatal” kifejezés megszűnik, de van köztársasági elnök. Ez engem a Horthy-rendszerre emlékeztet, ahol ellentengernagy volt Horthy tenger nélkül, és Magyar Királyságnak hívták az államformát úgy, hogy Magyarországnak nem volt királya. Most éppen köztársasági elnökünk lesz Köztársasági Elnöki Hivatal nélkül. Szerintem ez egészen elképesztő! Azt gondolom, hogy ez minden demokrata számára, akiknek fontos volt még a rendszerváltozás eszménye, és akiknek fontos volt a köztársaság, azok itt most egy fájó hiányt érezhetnek. De ez a kormány nem most kezdte el leépíteni mindazt, amire harminc-egynéhány évvel ezelőtt egy új rendszert építettünk fel, hiszen elvitték a Kossuth térről Nagy Imre szobrát, elvitték a Kossuth térről az '56-os öröklángot, és felszámolták az '56-os Intézetet. Ma pár fideszes politikus Nagy Imre nevét ki sem ejti a száján.

A köztársaságot 1956 eszményeire és a szabadságszerető magyar nép forradalmára és szabadságharcára építettük, most pedig azt látjuk, hogy a „köztársaság” szó gyakorlatilag semmit nem jelent az Orbán-kormányban.

Novák Katalin autonómiájáról esett itt szó az imént fideszes képviselőtársam hozzászólásában. Ez is meglehetősen aggasztó, hiszen azért mégiscsak a köztársasági elnök engedett szabadon egy terrorcselekményekért elítélt bűnözőt, és ez szintén nem tesz jót a köztársasági elnök asszony nemzetközi és hazai megítélésének.

A Demokratikus Koalíció számára a köztársaság egy fontos eszmény, amelyet helyre kell majd állítani, amikor egyszer az Orbán-rezsimnek vége lesz. Rendkívül fontosnak tartom azt rögzíteni az Országgyűlés jegyzőkönyve számára, hogy a Demokratikus Koalíció mindig meg is ünnepli az első köztársaság alapításának évfordulóját itt az Országház mellett Bibó István szobránál. Sosem mulasztjuk el ezt az eseményt, hogy mindig emlékezzünk a köztársaságra, mert Magyarországnak nem autokráciára, nem önkényuralomra van szüksége, nem egy köztársaság nélküli köztársasági elnökre. Egyébként nem véletlen, hogy még az önök Alaptörvényéből is kikerült ez a kifejezés, hogy „Magyar Köztársaság”. Szerintem ez rendkívül kínos.

Úgyhogy soraimat azzal zárom, természetesen a Demokratikus Koalíció ezt a javaslatot nem fogja támogatni. Legyen igaza Bródy Jánosnak: lesz még Magyar Köztársaság. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hiszékeny Dezső képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

HISZÉKENY DEZSŐ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Elgondolkodtam azon, hogy hogy kerül ide ez a napirendi pont, aztán meghallgattam államtitkár urat, és rádöbbenem, hogy csupa fél igazságot mondott, ezért megpróbálom kiegészíteni őt, és akkor így talán teljessé válik az igazság.

A képviselőtársam, Tóth Bertalan írásbeli kérdést intézett már korábban az igazságügyi miniszterhez, amelyben azt jelezte, hogy a köztársasági elnök a Sándor-palota megnevezést használja hivatalos dokumentumokon. Megítélésünk szerint, és ezt jeleztük az igazságügyi miniszternek, ez jogszabályellenes. Azt a választ kaptuk erre az igazságügyi minisztertől, hogy nem, minden rendben van, ez így teljesen szabályos.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az, ami most történik, hogy önök ezt idehozták, nyilvánvalóvá teszi, hogy súlyos jogszabálysértés történt, hiszen különben nem kellett volna ezt napirendi pontként idehozniuk. Tehát azt gondolom, hogy ez elég kényelmetlen, ha a köztársaság elnöke törvénysértő módon jár el, és az igazságügyi miniszter, aki a jogszabályok előkészítésének a csúciszervét vezeti, azt megerősíti, hogy ez így teljesen rendben van.

(22.00)

Ha mégis teljesen rendben lenne ez jogilag, akkor viszont nem értem, hogy miért kellett idehozniuk ezt a kérdéskört. Ugyanakkor azt is érzékelem, hogy államtitkár úr elég furcsa, nem mindennapi helyzetben van. Hiszen nyilvánvaló, hogy nem a saját véleményét

és elképzelését kell most önnek megvédenie, hiszen jól látható, jól érzékelhető az, hogy ami ide törvényjavaslatként előkerült, az nem az ön ötlete volt, ön megpróbálja ezt valamilyen módon jogszabályokkal körbepásztázni és ezt valamilyen módon megvédeni. Ezért nyilvánvaló, hogy az, amit én mondani fogok, az elsősorban nem önnek szól.

Volt módomban találkozni, hiszen úgy alakult az élet, hogy fórumon találkoztam a lakosság számtalan tagjával, és megpróbáltuk értelmezni ezt a kérdéskört. Ha önök azt hiszik, hogy ez érthető az egyszerű emberek számára, akkor tévednek. Nagy az értetlenség, zavarosnak ítélik meg ezt az intézkedést, ezt a helyzetet, és nem értik; őszintén szólva, én sem. Nemcsak, hogy nem értem, hanem ráadásul véleményem is van erről, de az embereknek is volt.

A kérdés az: mi a baj azzal, hogy Köztársasági Elnöki Hivatal? Valami probléma van ezzel, hiszen ezen mindenáron változtatni akartak vagy akarnak. Én egy dolgot értek, hogy ha önök meghallják azt a kifejezést, hogy „köztársaság”, akkor kiütéseket kapnak, és ideg-görcsös rángatózás vesz önökön erőt. Na, de ez odáig kell hogy vezessen, hogy egy ilyen elnevezést ilyen módon próbáljanak meg rendezni?

De nem jó az irány az én megítélésem szerint. Egy épület elnevezése egy hivatal megnevezése legyen? Gondoljuk már át egy kicsit, csak úgy, együtt! Analógia - mondok egy analógiát erre. A miniszterelnök, az karmelita? A Miniszterelnökség, az pedig kolostor vagy rendház? Egyik sem, ebben egészen biztos vagyok. De mi van akkor, ha egy kormányzati szerv vagy intézmény jelenlegi székhelye korábban nyilvánosház volt? Akkor az ma kupleráj? Ez két olyan analógia volt, ami gyakorlatilag ugyanarra vezethető vissza, mint amit önök elmondtak.

Az én megítélésem szerint a palota elnevezés, a Sándor-palota elnevezés érzéketlen és rendkívül szerencsétlen. Ön példaként azt mondta, hogy a nemzetközi világban is van ilyen, a Buckingham-palota meg egyebek. Igen, ott van király meg királynő. Nálunk nincs, és remélem, hogy nem is lesz. Azért gondolom, hogy ez borzasztó érzéketlen és szerencsétlen elnevezés, és nem hiszem, hogy jó az irány e tekintetben.

Végezetül komolyra fordítva a szót: a köztársasági elnök nemcsak egy személy, az egy intézmény, akinek a tisztességét, a becsületét óvnunk, vigyáznunk kell. Ő az, aki a nemzet egységét megjeleníti. Azt gondolom, hogy működési elvként jó lenne a több alázat és a kevesebb celebkedés. Köszönöm a figyelmüket. *(Gréczy Zsolt tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Megadom a szót Balassa Péter képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BALASSA PÉTER, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az egyes törvényeknek a köztársasági elnök jogállásával összefüggő T/3759. számú javaslatot tárgyaljuk. Az Alaptörvény 9. cikke szerint a köztársasági

elnök alakítja ki hivatala szervezetét. A jelen törvényjavaslat célja, hogy ezen jogának keretét adjon, lehetővé teszi számára, hogy a Sándor-palota szervezetét, valamint szervezeti és működési rendjét szabadon kialakíthassa.

Jórészt technikai és szervezetalakítási szabadsággal összefüggő szabályokat tartalmaz, ezekből kiemelnék egy részletet, amit elég fontosnak találok. „A Sándor-palota központi költségvetési törvény szerinti személyi juttatások kiemelt előirányzata összegét úgy kell megállapítani, hogy az nem lehet kevesebb, mint a tárgyévvel megelőző évre vonatkozó központi költségvetésről szóló törvény szerinti előirányzatnak a Központi Statisztikai Hivatal által a Hivatalos Értesítőben közzétett, az azt megelőző naptári évre vonatkozó, a bruttó átlagkeresetek éves növekedését kimutató kereseti indexszel korrigált összege.” Nem vitatom és nem vitatjuk, hogy a Sándor-palotában keményen dolgoznak, de remélem, hogy a kormány végre elkezd foglalkozni a magyar emberek nagy részét érintő elinflálódott fizetésekkel is.

Azt is tudjuk, hogy a Fidesz-kormány szereti építeni az apparátusát, minden korábbinál nagyobbra dagadt az Orbán-kormány, ez a tendencia felsejlik ebben a javaslatban is. A megválasztott, esküt tett, de még hivatalba nem lépett köztársasági elnök munkáját ezentúl nem három, hanem ötfős titkárság segítheti. Dr. Brenner Koloman képviselőtársam 2021-ben benyújtotta az Alaptörvény módosítására irányuló javaslatát, amely a köztársasági elnök közvetlen választásának bevezetése érdekében született. Hazánkban már akkor, de talán napjainkban még inkább általános válságjelenség, hogy az emberek nem érzik úgy, hogy a politika és a közélet róluk szólna, távol érzik maguktól az ország ügyeinek intézését. Egyértelművé vált a legtöbb ember számára, hogy egy személyben a miniszterelnök dönt olyan fontos kérdésekben is, mint hogy ki legyen a következő köztársasági elnök.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az államfő Magyarország legfőbb közjogi méltóságaként a nemzet egységét hivatott megtestesíteni, a magyar nemzet és a magyar állam arcaként jelenik meg. Egy közvetlenül választott, tehát a közvélemény szemében a mostaninál erősebb legitimitással, valamint megerősített jogkörökkel rendelkező államfő fontos elemét képezhetné a demokráciát őrizni hivatott fékeknek és ellensúlyoknak. Enélkül az egyébként sem túl erős jogkörökkel rendelkező államfőnek a szimbolikus, reprezentatív feladaton kívül egyetlen lényegi szerep marad, aláír és pecsétel.

Ezért javasolta a Jobbik-Konzervatívok közössége az államfő közvetlen választását és jogköreinek megerősítését annak érdekében, hogy Magyarország első közjogi méltóságát ne lehessen egy értékes kézzel és pecséttel ellátott politikai bábuvá degradálni; ésszerű keretek között, érdemi hatáskörrel és erős legitimitással rendelkező individuum legyen. A kiegyensúlyozott polgári demokrácia és szociális piacgazdaság az, amely a mi véleményünk szerint biztosíthatná a magyar polgárok európai bérfelzárkóztatását,

jólétüket és szabadságukat. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A ve-zérszónoki felszólalások végére értünk. Van kétperces hozzászólás, megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, DK.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Még egy apró megjegyzést tennék, mert azt hiszem, itt ez is nagyon fontos értelmezése a kialakult helyzetnek. Azt mondta államtitkár úr, talán pontosan idézem: „a palota kifejezés közelebb áll az emberekhez, mint a köztársaság”. A palota kifejezés közelebb áll, mint a köztársaság? A palotáról az embereknek a gazdagság, a tőlük való távolságtartás, hogy azt ne mondjam, az urizálás jut eszébe, a köztársaságról meg, gondolom, valami, ami a közös ügyeink közös képviseléről szól. Tehát ez szerintem alapvető félreértés. A palota minden olyan - a hárommillió lét-minimum alatt élő ember országában azt mondani, hogy a palota kifejezés közelebb áll; természetesen nincs azzal baj, hogy a Sándor-palotában dolgozik a köztársasági elnök, de azt gondolom, az a két dolog egymással teljesen összeegyeztethetetlen, és mondom, ahogy az első hozzászólásomban jeleztem, itt tényleg semmi másról nincsen szó, mint a köztársaság maradékának is a teljes felszámolásáról. Ahogy nincs benne az Alaptörvényben, úgy most már nincs benne, a Köztársasági Elnöki Hivatal kifejezés is megszűnik, most már csak köztársasági elnök van, igaz, hogy ő meg a miniszterelnök bábja. Köszönöm szépen.

(22.10)

ELNÖK: Köszönöm, Gréczy Zsolt képviselő úr. Tisztelt Ház! Megkérdem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével akár két percben, akár tizenöt percben. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Panyi Miklós államtitkár úrnak, aki láthatóan készülődik arra, hogy megválaszolja a vitában elhangzott felvetéseket.

DR. PANYI MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Urak! 13 éve folyamatosan azt halljuk, hogy a kormánynek éppen valamelyik aktuális lépése, döntése már a köztársaság maradékának a felszámolása. Ezt 2010 óta halljuk, amikor az Alaptörvény hatályba lépett, már akkor is elmondták, de ha ez igaz - kérdezem én -, akkor hogy lehet az, hogy önök mégis itt ülnek, ebben a parlamentben. Tehát csak erre szeretnék utalni.

És hozzátenném, hogy annak a kormánynek, amelynek több mint hárommillió magyar polgárnak a demokratikus felhatalmazása áll, annak nincs félnivalója a demokráciától, és nincs félnivalója a köztársaságtól sem. Négy kétharmados többség áll e mögött a kormány mögött. Azoknak a politikai erőknek jóval

inkább van félnivalójuk, akik mögött nem polgárok támogatása, hanem milliárdban mérhető dollárok vannak. *(Gréczy Zsolt: Ezt majd bizonyítani kell a bíróságon.)*

A „palota” kifejezés kapcsán Gréczy képviselő úr felvetette, hogy a „palota” szóval a köztársasági államforma megszűnik. Egyrésztől jelezném, hogy az Alaptörvény rögzíti Magyarország államformáját, B) cikk (2) bekezdés: „Magyarország államformája köztársaság.”

Emellett kérdezném, hogy vajon Franciaországban veszélybe kerül-e a köztársaság eszméje azért, mert a köztársasági elnöknek a hivatala az Élysée-palotában van. *(Gréczy Zsolt: Mások a hagyományaik.)* Nem!

Néhány egyéb felvetésre reagálnék. A köztársasági elnök asszonynak, tehát a köztársasági elnöknek a joga arra vonatkozóan, hogy saját szervezetét meghatározza és annak az elnevezését meghatározza, az nem a törvényből, hanem az Alaptörvény 9. cikke (3) bekezdésének m) pontjából ered, tehát innen van a törvényi felhatalmazás.

Arra vonatkozóan pedig, amit itt a képviselő úr említett a bérek vonatkozásában: több alkotmányos szervnek is hasonló jogköre van arra vonatkozóan, hogy a költségvetését meghatározza, úgymint az Országos Bírósági Hivatalnak vagy az Állami Számvevőszéknek. Itt alapvetően technikai módosításról beszélhetünk, ezért kérném önöket, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Panyi Miklós államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most egy **napirend utáni felszólalás** következik, mert napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ballassa Péter képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Mikor lép át a MÁV a 21. századba?” címmel. Ön é a szó, képviselő úr.

BALASSA PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Napirend utáni felszólalásra jelentkeztem. „Hív a vasút! Vár a MÁV!” - nem tudom, hogy emlékeznek-e erre a reklámra; 1978-as reklámról beszélünk. Azt gondolom, 45 évvel a reklám után érdemes lenne megint egy pozitív kampányt folytatni a vasúttársaságnak.

Ha megnézzük egy kicsit a magyar vasúttörténelmet, akkor az első világháború előtt 21 ezer kilométer vasúthálózzal rendelkezett Magyarország. Baross Gábor vasútminiszter idején pedig a tarifarendszert alakították ki, valamint, ha jól emlékszem, akkor a Ganz-MÁVAG mozdonyok még Afrikában, de Dél-Amerikában is szolgáltak.

Márciusban levelet írtam a magyar kormánynek a magyar vasút ügyében, a pályák ügyében. A levélben megfogalmaztam az aggályaimat, amiben leírtam azt, hogy a MÁV-Start InterCity-vonalon mikor fog megkezdődni az „Intercity Plusz” szolgáltatás és annak a

működése. Válaszában Csepreghy Nándor miniszter-helyettes azt írta, hogy középtávon gondolkodnak ebben a relációban. A középtávot nem nagyon tudjuk értelmezni, hogy öt évet, tíz évet vagy húsz évet jelent-e esetleg, úgyhogy továbbra is kérdésekkel fogom majd bombázni ebben a témakörben.

De hogy haladjunk tovább ebben a történetben: futótűzként terjedt a hír, és ha valaki megnézi a MÁV-Start online oldalát, akkor láthatja, hogy a 2023-24. évi menetrendtervezetben menetidő-bővüléssel, tehát hosszabb menetidőkkel kell számolni, ami egészen érthetetlen, hogy közel húszéves európai uniós csatlakozás után, ahol eurómilliókat, magyar milliárdokat költöttünk a vasútfejlesztésre, akkor mondjuk, a Budapest-Debrecen fővonalon menetidőtöbblettel kell számolni, ami teljes mértékben érthetetlen.

Érthetetlen az is, hogy a kelet-magyarországi országútrészben az oldalonakon, az oldalmellékágakon, de akár a Dunántúlon is menetidő-hosszabbodással kell számolni. Ez például Komárom-Székesfehérvár, de Pápa-Celldömölk vonatkozásában is érvényes.

Ha magát a vasút helyzetét nézzük, akkor nemrég kiderült az is, hogy közel 20 milliárddal dobták meg a Belgrád-Budapest vasútvonal fejlesztését, ami így már közel 800 milliárdos költségvetési forrást igényel, aminek körülbelül ezer év lesz a megtérülési ideje. Gondolom, azok a kivitelezők, akik majd ebben a munkában segítkeznek, ők biztos, hogy jól járnak, de a magyar emberek nem.

Ami lényeges és nagyon fontos szempont lenne még a CO₂-kibocsátással kapcsolatosan is, hogy a magyar társadalmat és a magyar embereket rá kellene venni arra, és ez a magyar kormány lenne a feladata, hogy igenis a tömegközlekedés és a vasút fejlesztését kiemelt prioritásként kezeljék.

Amit szeretnék megköszönni, és nagyon fontosnak tartom: azoknak a vasúti dolgozóknak és azoknak a vasúti munkásoknak, akik nap mint nap reggeltől estig, 0-24-ben a magyar emberek kényelmét és a kiszolgálását biztosítják, szeretném megköszönni a munkáját, és nagyon remélem, hogy az ő bérüket és az ő bérfelzárkóztatásukat is a magyar kormány rendezni fogja.

Én akár az InterCity-szolgáltatással, akár a magyar vasút pályavonalainak állapotával kapcsolatban folyamatosan írásbeli kérdést fogok feltenni a magyar kormányhoz. És nem tudom azt a választ elfogadni, amit Csepreghy Nándor miniszter-helyettes adott, hogy majd középtávon gondolkodnak azon, milyen fejlesztéseket akarnak végrehajtani. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Balassa Péter képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felhívás végére értünk.

Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Nyugodalmat jó éjszakát kívánok! Az **ülénapot bezárom**.

(Az ülésnap 22 óra 18 perckor ért véget.)

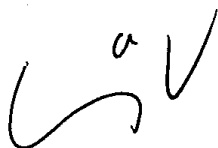
Dócs Dávid s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)